

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

14 APRIL 1994

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren J. Tavemier en L. Appeltans –

houdende regeling van de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. ZOALS IN NOVEMBER '93 GOEDGEKEURD
DOOR DE VLAAMSE REGERING

1. Inleiding

1.1 Chronologisch overzicht

Sinds 1970 kent Vlaanderen een driedelig systeem van hoger onderwijs. Er zijn **drie** onderwijsstromen : het universitair onderwijs, het hoger onderwijs van het lange type en het hoger onderwijs van het korte type. Deze driedeligheid is uniek en karakteristiek voor België. Deze eigenheid is historisch te verklaren.

De interne en externe doelstellingen van de drie richtingen werden verschillend gedefinieerd. En al werd het niet zo helder geëxpliciteerd, de instromende studenten konden zich wel degelijk een relatief duidelijk beeld vormen van het onderwijs dat hen te wachten stond.

Bij de toenmalige formulering van de respectieve definities werden voornamelijk criteria gehanteerd als het abstractieniveau van de studies, de relatie onderwijs-onderzoek en onderwijs-beroepsveld, de studieduur, de pedagogische omgeving, e.a. . . . Bij de organisatorische uitbouw van de drie stromen werden de verschillen bevestigd in personeelsstatuut, arbeidsvoorwaardenbeleid, bezoldiging, functievereisten en prestatiebeoordeling.

De staatshervorming van 1988 vertrouwde de organisatie van het onderwijs toe aan de Gemeenschappen. Sedert vijf jaar voert de Vlaamse Gemeenschap een eigen onderwijsbeleid en een nieuwe decretale regelgeving kwam tot stand : het ARGO-decreet, de onderwijsdecreten 1, II, III, IV en V, met ondermeer de oprichting van DIGO en VLOR, de decreten over de rechtspositie van het personeel, de decreten over inspectie en begeleiding en over de medezeggenschap in het gesubsidieerd onderwijs.

Vanaf het eerste ogenblik was de Vlaamse Regering actief bezig met hoger onderwijs. Het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap zorgde voor een echt Vlaams beleid voor het universitair onderwijs. Het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap liet het hoger onderwijs van het lange type hetzelfde spoor volgen.

Het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap was een kaderdecreet, waarmee de Vlaamse Raad een nieuw beleid voor het hele hoger onderwijs buiten de universiteit aankondigde. Het decreet voorzag in de oprichting van twee ambtelijke commissies.

Het Vlaamse regeerakkoord van 28 januari 1992 bevestigde de ingeslagen koers en maakte uitdrukkelijk een keuze voor schaalvergroting en enveloppefinanciering in het hoger onderwijs buiten de universiteit. Het begrotingsakkoord voor 1993 maakte duidelijk dat deze schaalvergroting geen besparingsoperatie mocht zijn, maar wel moest toelaten de verdere evolutie van de uitgaven te beheersen.

Eén ambtelijke commissie werd belast met de voorbereiding van een decretale regeling betreffende de sociale toelagen in het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen. op basis van haar rapport wordt thans geëxperimenteerd met een stelsel van sociale toelagen in 5 regio's van het hoger onderwijs.

Een tweede ambtelijke commissie diende concrete voorstellen uit te werken betreffende criteria voor een objectieve, forfaitaire en globale financiering van de hogescholen, het toezicht erop, de rationalisatie en programmatie, het personeelsstatuut en de medezeggenschap. op basis van dit eindrapport, aangevuld met een naar de hoofdlijnen positief advies van de Vlaamse onderwijsraad, heeft de Vlaamse Minister van Onderwijs in zijn beleidsnota van 17 december 1992 zijn beleidslijnen geschetst en voor principiële goedkeuring aan de Vlaamse regering voorgelegd. Deze beleidsnota vormde de ruggegraat van het thans voorliggende decreet.

Indien men het hoger onderwijs zo ingrijpend als gepland wil vernieuwen, moet men echter de volledige regelgeving herbekijken. Het heeft geen zin om alle bestaande wetten en decreten nogmaals aan te passen. Dit zou enkel leiden tot een nog grotere graad van complexiteit. In dat licht wordt geöpteerd om in aansluiting op het universiteitsdecreet een tweede decreet op te stellen, dat ook het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap integreert. Daarbij is gestreefd naar zo veel mogelijk eenvormigheid met de universitaire regelgeving.

1.2. Het oogmerk van de herstructurering.

Het voorliggende ontwerp van decreet reikt de Vlaamse hogescholen een geschikt instrumentarium aan om de uitdagingen van de 21ste eeuw aan te gaan. Er worden steeds hogere eisen gesteld aan onze intellectuele elite. In de concurrentieslag met het buitenland zal Vlaanderen het moeten hebben van zijn hoger gevormde beroepskrachten.

Het universitair decreet en het ontwerp van decreet betreffende de hogescholen concretiseren in deze context de volgende gemeenschappelijke uitgangspunten in regelgevende teksten :

1. een betere omschrijving van de opdracht, zowel maatschappelijk als onderwijskundig, van universiteiten en hogescholen en het uittekenen van het overeenkomstige opleidingsprofiel ;

2. de actualisering en harmonisering van de bestaande regelgeving tot één coherent geheel, met als doel de totstandkoming van duidelijke en leesbare teksten en de opheffing van honderden wetten en besluiten ;

3. deze harmonisering is gekoppeld aan de invoering van een reeks nieuwe onderwijskundige bepalingen, o.m. de studiepunten, de rationalisatie en programmatie van het opleidingsaanbod, het studiecontract, een betere bescherming van de rechten van de student, . . . ;

4. de creatie van een passend kader voor een dynamisch personeels- en arbeidsvoorwaardenbeleid ;

5. de invoering van de notie kwaliteitsbewaking in het hoger onderwijs ;

6. de verfijning van het financieringssysteem van de universiteiten en het uittekenen van een analoog, nieuw financieringssysteem voor de hogescholen ;

7. het vorm geven en , waar nodig, het versterken van de autonomie van de instellingen, inclusief de verschuiving van een gedetailleerde a priori regulering naar een a posteriori verantwoording t.o.v. het hoger beleidsniveau ;

8. de bevordering van de internationalisering van het hoger onderwijs.

Nog een negende uitgangspunt moet worden vermeld, nl. de creatie van een ontmoetingsveld dat zich situeert halfverwege de beide sectoren (universiteit-hogeschool) . Als negende uitgangspunt geldt de bevordering van de samenwerking tussen de hogescholen en de universiteiten :

– het projectmatig toegepast wetenschappelijk onderzoek ;

– de doorstromingsprogramma's van HOBU-afgestudeerden naar het academisch onderwijs ;

– de toegang van HOBU-gediplomeerden tot voortgezette academische opleidingen ;

– de mogelijkheid tot mede-organisatie door hogescholen van deze voortgezette academische opleidingen ;

– het mogelijk maken van combi-banen over de verschillende geledingen van het hoger onderwijs heen.

1.3. Internationale tendenzen

Internationalisering zet zich door en een mondiaal bewustzijn overspoelt onze maatschappij. Het zal aandachtige toeschouwers van het wereldgebeuren niet zijn ontgaan dat het

sociale, het culturele en het pedagogische zich in het kielzog van de economische patronen meer en meer richten op wat in andere landen reilt en zeilt.

Wij maken de opkomst mee van een nieuwe maatschappijvorm, waarvan het internationale aspect een wezenlijk onderdeel is. Het onderwijs maakt geen uitzondering op deze algemene regel ; getuige de ongelooflijke wetgevende activiteit op het vlak van het onderwijs vanwege allerhande (hoofdzakelijk Europese) internationale instellingen. Onderwijsbeleid kan niet meer worden gevoerd zonder intense contacten in Europa en in de wereld, zonder het samen zoeken naar oplossingen voor problemen die gemeenschappelijk zijn en zonder de inspiratie die voorbeelden in andere landen kunnen bieden.

Er is allereerst de Europese dimensie. onderwijs, in concreto hoger onderwijs, moet de jongeren actief voorbereiden op het toekomstige Europa. De huidige uitdagingen, en recente politieke gebeurtenissen die de geografische en politieke grenzen overschrijden, bevestigen dit. Het onderwijs moet dan ook actief anticiperen op de ingrijpende veranderingen die zich in de Europese Gemeenschap aankondigen, en deze op een doeltreffende wijze voorbereiden.

Dit kan door een beleid te voeren dat erop gericht is enerzijds de Europese gedachte en de gemeenschappelijke waarden te bevorderen, anderzijds de vorming en de opleiding van de jongeren uit alle onderwijsvormen te oriënteren naar een zo groot mogelijke Europese participatie, o.m. door een nauwe samenwerking met de Europese Gemeenschap en met de andere Lidstaten en door een maximale benutting van door de Europese instellingen ontwikkelde programma's, als Erasmus, Comett, Lingua, . . .

In deze Europese context heeft de Vlaamse Gemeenschap zich voorgenomen om vooral aandacht te besteden aan leerplanontwikkeling, opleiding en navorming van de leerkrachten, leermiddelenproductie, projectbevordering, coördinatie en wisselwerking onderwijs-onderneming.

Maar de internationalisering beperkt zich niet tot Europa. Artikel 26 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens bepaalt dat het onderwijs gericht zal zijn op de volle ontwikkeling van de menselijke persoonlijkheid en op de versterking van de eerbied voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. In aansluiting op dit door de UNESCO onderschreven principe heeft de Vlaamse Gemeenschap de internationale dimensie ingeschreven in haar opvoedkundige projecten.

Internationale opvoeding moet een geïntegreerd deel van het vormingsproces zijn. Zij dient de persoonlijke, intellectuele en emotionele ontwikkeling van de studenten te verrijken. Zij dient een besef van verantwoordelijkheid en solidariteit met minder bevoorrechte groepen te ontwikkelen en te leiden tot de eerbiediging van het beginsel van gelijk(waardig)heid in het dagelijks leven. ook dient zij bij te dragen tot de ontwikkeling van die kwaliteiten, vaardigheden en bekwaamheden, die toekomstige volwassenen in staat stellen kritisch inzicht te verwerven in de eigentijdse problemen 'in de eigen en in de internationale gemeenschap.

België, in concreto de Vlaamse Gemeenschap, is bij uitstek internationaal gericht om geopolitieke, historische, economische, politieke en culturele redenen. België en Vlaanderen bewijzen deze ingesteldheid door hun participatie aan en rol in de internationale betrekkingen en instellingen.

Ook ons onderwijs heeft steeds een internationale dimensie gehad. In de voorbije decennia. is deze dimensie uitge-

groeit en versterkt door talrijke maatregelen, initiatieven en activiteiten. We hebben ,daardoor een zeker kwaliteitsmerk weten op te bouwen. Dit imago moeten we kost wat kost trachten te behouden en te versterken.

Doch aangezien de internationale dimensie een nog fundamentele component zal worden van alle onderwijs moet die component verder worden verstevigd. De Vlaamse jongeren en de Vlaamse gemeenschap kunnen er in een **internationaal** perspectief alleen maar meer en betere kansen door krijgen.

Het toekomstige beleid dient er op gericht te zijn de kwaliteit van het in de Vlaamse Gemeenschap verstrekt onderwijs te handhaven en te verbeteren.

Want, de industrie, de bedrijfsleiders en de nationale en internationale instellingen zullen in een nabije toekomst niet meer vragen wat u gestudeerd heeft, maar wel waar u wat studeerde. Als onze instellingen niet het niveau van de ons omringende landen halen, zullen studenten uit begoede middelen wel kunnen studeren aan verre en betere buitenlandse instellingen, terwijl de economisch zwakkeren daarvoor niet over de nodige middelen zullen beschikken en dus minder gewaardeerde diploma's aan instellingen op fietsafstand behalen. We dreigen dan de gedeeltelijk verworven democratisering van ons onderwijs -te ondermijnen.

Indien we er niet in slagen om ons hoger onderwijs met een kwalitatief en concurrentieel label te sieren en als we onze universiteiten en hogescholen niet kunnen ombouwen tot kwalitatief hoogstaande, aantrekkelijke, goed beheerde en dynamische entiteiten, dan falen wij in deze internationale degelijkheidswedloop en dreigt de gedeeltelijk verworven democratisering van ons onderwijs verloren te gaan.

Onder deze dwingende, internationale druk dient het Vlaamse onderwijssysteem, i.c. het hoger onderwijs, tot een alert en kwaliteitsgericht instrument te worden omgebouwd.

Dit is dus ook een van de fundamentele redenen van de voorliggende herstructurering. om in de Europese en **internationale** ruimte te overleven, moet de Vlaamse (hoofdzakelijk kleinschalige) realiteit ingrijpend worden gewijzigd.

Kleine entiteiten zullen in deze context onvoldoende gewaagd zijn om de kwalitatieve concurrentieslag te winnen. Grote multidisciplinaire hogescholen maken daarentegen wel een kans in de toekomstige internationale samenleving. Enkel op deze wijze kunnen de Vlaamse hogescholen de internationale uitdaging aan. Het is terzake tekenend dat de trend naar schaalvergroting in de ons omringende landen reeds grotendeels gerealiseerd is.

2. Basisconcept

De herstructurering van het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen is zoals reeds vermeld, ingegeven door een kwalitatieve concurrentie in internationaal perspectief. Via de hierna geschetste concepten moeten onderwijs-entiteiten tot stand komen, die bekwaam zijn om op een autonome wijze kwaliteitsonderwijs te verstrekken. Enkel zo kunnen hogescholen zich profileren als partners van de Vlaamse en buitenlandse instellingen voor hoger onderwijs.

Het basisconcept van de herstructurering is betaalbare kwaliteit. In het kader van de beheersingsproblematiek van de onderwijsbegroting enerzijds en de blijvende zorg voor de **kwaliteit van het onderwijs** anderzijds, dient men er van.

uit te gaan dat het beschikbare krediet een optimale besteding moet krijgen. Via de hierna geschetste beleidsinitiatieven wordt dit mogelijk.

2.1. De eenheid van het hoger onderwijs

Het hoger onderwijs vormt een eenheid in verscheidenheid. Het is in essentie tertiair onderwijs, d.w.z. onderwijs voor verantwoordelijke meerderjarigen. Zij nemen eraan deel op vrijwillige basis en vanuit een studie- en beroepskeuze die zij bewuster en zelfstandiger maken dan de oriëntering tijdens het secundair onderwijs.

Door het volgen van hoger onderwijs wenst de overgrote meerderheid van de studenten toegang te krijgen tot maatschappelijk (hoog) gewaardeerde beroepen of functies. Het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen moet zich dan ook formeel en inhoudelijk duidelijk profileren ten opzichte van het secundair onderwijs. Dit sluit niet uit dat vervolgopleidingen met een ander beroepsprofiel georganiseerd kunnen worden op het niveau van dat secundair onderwijs, en dit met een eigen reglementair kader (het aanvullend secundair beroepsonderwijs).

In zijn advies pleit de Vlaamse Onderwijsraad ook voor één globaal reglementair en onderwijskundig kader waarin het hele hoger onderwijs een plaats vindt. Bovendien verzet de Raad zich tegen een hiërarchisering van de verschillende opleidingen.

Op dit ogenblik is het nog niet zinvol om het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, dat thans volledig uitwerking heeft, te integreren in een volledig nieuwe regelgeving voor het hele hoger onderwijs. Wel wordt de nieuwe regelgeving voor het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen in zeer grote mate afgestemd op de universitaire regelgeving, zodat de eenheid de facto wordt bereikt.

Het onderscheid tussen het onderwijs aangeboden door de universiteiten en door hogescholen wordt trouwens vager : universiteiten ontwikkelen inderdaad meer en meer onderwijsprogramma's met een preciezere afstemming op de beroepsuitoefening terwijl hogescholen meer en meer nadruk op een sterkere theoretische basisvorming leggen.

Het hoger onderwijs leidt op tot beroepen die zich uittekenen op basis van een wetenschap of een maatschappelijk relevant geachte problematiek, met een hoge graad van complexiteit. van het deskundig en concreet (helpen) oplossen van deze problemen wenst men zijn beroep te maken. Naargelang van de graad van complexiteit en de omvang van de te verwerven kennis, vaardigheden en attitudes, bedraagt de studieduur 3, 4 of 5 jaar.

Een precieze afbakening tussen het hoger onderwijs aan de universiteiten en dat aan de hogescholen zal nooit echt mogelijk zijn. Globaal genomen kan men stellen dat de opleidingsvormen niet in de eerste plaats verschillen door het volume van de gedoceerde leerstof maar door het abstractieniveau en de benadering van de leerinhoud. Zo wordt het hoger' onderwijs aan de universiteiten gekenmerkt door een intense wisselwerking tussen onderwijs en onderzoek. De studenten moeten leren zelfstandig de wetenschap te beoefenen en ze op kritische wijze toe te passen.

In de hogescholen staat de wisselwerking tussen onderwijs en arbeidsmarkt centraal, met grote aandacht voor de professionele opleiding, de persoonsvorming en de maatschappelij-

ke integratie. Het hoger onderwijs georganiseerd door de hogescholen, noemt men met een negatieve definitie hoger onderwijs buiten de universiteit, intern dan nog eens onder te verdelen in hoger onderwijs van het lange type en hoger onderwijs van het korte type.

Als men de eenheid van het hoger onderwijs vooropstelt en tegelijk aanvaardt dat er binnen dat hoger onderwijs een gedifferentieerd aanbod bestaat, is een verregaand onderscheid tussen de verschillende geledingen van het hoger onderwijs niet zinvol meer. Deze evolutie doet echter geen afbreuk aan de ambities van het hoger onderwijs van het **lange** type tot verdere uitbouw van samenwerkingsakkoorden met de universiteiten.

De hogescholen organiseren en zorgen voor de opleiding van breed gevormde en meer gespecialiseerde kaders en middenkaders. De hogescholen hebben naast het onderwijs nog twee andere maatschappelijke taken, nl. het projectmatig onderzoek en de maatschappelijke dienstverlening. Deze maatschappelijke taken kunnen verschillen volgens de aard en de eigenheid van de opleidingsvormen, maar voldoende abstraheringsvermogen, een brede belangstelling en kritische weerbaarheid dienen nauw verbonden te zijn met het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen.

De ontwikkeling en de beoefening van de kunsten maken, sinds het hogeschooldecreet, eveneens deel uit van het hoger onderwijs van het lange type binnen het studiegebied kunst.

Het hoger onderwijs van het korte type krijgt een nieuwe organisatie in studiegebieden, opleidingen en opties, met de mogelijkheid tot voortgezette opleidingen.

Het bestaande hoger onderwijs voor sociale promotie moet worden onderzocht. Een aantal opleidingen moet worden omgevormd tot deeltijds georganiseerde basisopleidingen van het hoger onderwijs of tot voortgezette opleidingen.

Wanneer er binnen dat hoger onderwijs voor sociale promotie opleidingen bestaan zonder band met wat op dit ogenblik binnen het hoger onderwijs met volledig leerplan wordt georganiseerd, moet voor deze opleidingen naar een geëigende oplossing worden gezocht binnen het volwassenenonderwijs.

De lerarenopleiding neemt een bijzondere plaats in binnen het hoger onderwijs en verdient dan ook rekening houdend met de nauwe verbondenheid met haar pedagogisch project; een bijzondere aandacht.

2.2. De schaalvergroting

In Vlaanderen is de schaalgrootte van de meeste hogescholen relatief klein, inzonderheid in het hoger onderwijs van het korte type. Vorig jaar **waren er** in meer dan honderd van de 135 hogescholen die hoger onderwijs van het korte type aanbieden, minder dan 600 studenten ingeschreven; hetzelfde gold voor 7 van de 26 hogescholen van het lange type en geen enkele van de 14 kunsthogescholen telde 600 of meer studenten.

Maar ook het onderwijsaanbod van de hogescholen was relatief groot, bijvoorbeeld in het hoger onderwijs van het korte type, waar de studenten **kunnen/moeten** kiezen uit een opleidingsaanbod van 61 afdelingen en 57 opties. Uit de beschikbare statistische gegevens kan men o.m. vaststellen dat :

- het aantal inplantingen van een afdeling nogal uiteenlopend is (variërend van 1 tot 29) ;

– het aantal in een afdeling ingeschreven studenten eveneens grote verschillen toont : van 22 tot 6.166 ;

– het gemiddeld aantal inschrijvingen in 44 van de 61 afdelingen beneden de 150 ligt.

Deze grote versnippering van mogelijkheden en middelen vereisen een globale herstructurering, waarvan het streven naar schaalvergroting een wezenlijk onderdeel is.

Het schaalvergrotingsproces dient zich op 2 niveaus te voltrekken, nl. op het niveau van de hogescholen en de inrichtende machten en op het niveau van de opleidingen. De voordelen van schaalvergroting zijn vanuit organisatorisch vlak gezien vijfvoudig.

1. Een vergroting van de omvang van de hogescholen werkstelt een wisselwerking tussen de studierichtingen en de interdisciplinaire uitwisseling van docenten en studenten. Dit resulteert in een spreiding van de kennis en de ervaring van de docenten en verhoogt de keuzemogelijkheden van de studenten. Tevens kunnen de voortgezette opleidingen gemakkelijker worden ontwikkeld en ontstaan er betere mogelijkheden tot dienstverlening en onderzoek. Ten slotte heeft een grotere entiteit een grotere innovatiecapaciteit, wat het studie-aanbod ten goede komt.

2. De verruiming van de verantwoordelijkheid van de hogescholen zal een meer adequate besteding van de financiële middelen teweeg brengen, evenals een soepeler personeelsbeleid en een versterking van het management van de hogescholen.

3. Er zal en grotere doelmatigheid kunnen optreden in de besteding van het budget. Het wordt namelijk mogelijk om kostbare apparatuur, bibliotheken, sociale voorzieningen en andere vormen van dienstverlening aan de studenten te concentreren.

4. Grotere hogescholen kunnen zich opstellen als volwaardige alternatieven voor en als partners van de universiteiten.

5. Ten slotte schept de schaalvergroting onvermoede mogelijkheden inzake internationale profilering en herwaardering, zowel naar de hogeschool, als naar het personeel toe.

Het is evenwel nuttig om de voordelen van het schaalvergrotingsproces ook vanuit het oogpunt van de actoren van de hogeschool te bekijken.

1. Schaalvergroting brengt voor de studenten een verhoging van het aanbod en mogelijkheid tot voortgezette opleidingen mee. Een grote hogeschool kan meer en betere sociale voorzieningen treffen. Tevens creëert het een studieklimaat dat vergelijkbaar is met het universitaire, wat de eenheid van het hoger onderwijs beklemtoont. Qua **internationalisering** en bibliotheekvoorzieningen worden onverhoopte horizons geopend, die in kleine entiteiten onmogelijk zijn.

2. Het personeel van grote hogescholen heeft een grotere rechtszekerheid dan dat van kleinere. Tevens zijn er promotiemogelijkheden en dienen de lessenroosters niet nodeloos versnipperd te zijn. Terbeschikkingstelling zal verdwijnen en globaal gezien kan men stellen dat er een soepeler en doelmatiger personeelsbeleid gevoerd kan worden.

3. Het hogeschoolbestuur zal via de schaalvergroting een grotere verantwoordelijkheid krijgen en kan een betere en rationelere besteding van de geldmiddelen realiseren. Vooral op het vlak van apparatuur, dienstverlening sociale voorzieningen enz ... zal dit grote voordelen opleveren.

4. Het spreekt vanzelf dat ook de samenleving gediend is met grotere hogescholen. Grotere entiteiten kunnen hun dienstverlenende taken beter uitoefenen dan kleine.

Het samenbrengen van het hoger onderwijs van het lange en het korte type zal geenszins een invloed hebben op de af te leveren diploma's. Het is niet omdat het HOKT en het HOLT in één hogeschool zitten, dat ze automatisch qua onderwijsniveau of diploma's zijn gelijkgeschakeld.

In deze context dient te worden benadrukt dat de vermeende benadeling van studenten en docenten omwille van het samengaan van HOKT en HOLT in één hogeschool compleet onbestaande is. Nu reeds bestaan er twaalf hogescholen waar het korte en lange type jarenlang, zonder enige devaluatie van de **HOLT-diploma's**, samen bestaan.

Meer dan 33 % van de HOLT-studenten studeert af aan gemengde hogescholen zonder dat dit hun diploma devalueert. De helft van de grootste hogescholen met meer dan duizend studenten biedt zowel het korte als het lange type aan. Nooit in het verleden werd deze situatie aangehaald in kwaliteitsdiscussies, en dit om de eenvoudige reden dat het samengaan de kwaliteit niet neerhaalt. Integendeel, het samengaan zal voor beide bevruchtend werken.

2.3. Enveloppefinanciering

De enveloppefinanciering is een noodzakelijk element in het proces van responsabilisering en schaalvergroting van het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen. Het is een objectieve (de overheid houdt bij het toekennen van het budget rekening met objectieve criteria), globale (personeel en werking zitten in de enveloppe) en forfaitaire (de overheid treedt niet meer op als derde betaler) financiering. Dit systeem bevordert ten eerste het autonome beleid, in concreto de budgettering op halflange en lange termijn.

De Vlaamse Raad en de Vlaamse Regering hebben expliciet hun voorkeur voor een enveloppefinanciering voor het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen uitgesproken. Een globale enveloppe omvat de normale werkingskosten van de hogescholen. Voor het bepalen van de enveloppe wordt rekening gehouden met het aantal studenten, de verschillende opleidingen en de schaalgrootte.

Via de enveloppefinanciering zullen financiële prikkels tot schaalvergroting worden ingebouwd. Instellingen met minder dan 4.000 studenten zullen kunnen rekenen op een progressief stijgende financiering. Instellingen met meer dan 6.000 studenten mogen echter niet worden ontmoedigd. De financiering moet vanaf dat ogenblik niet meer in dezelfde mate stijgen. Het is niet de bedoeling te komen tot mastodonthogescholen die de bestuurbaarheid van de hogeschool en dus de kwaliteit van het onderwijs in het gedrang brengen.

Voor het bepalen van de concrete enveloppes gaat men als volgt te werk : het budget voor de hogescholen wordt gesplitst in twee delen : een eerste deel bestaat uit ongeveer 80 % van het budget en een tweede deel uit ongeveer 20 % . Elk deel wordt volgens eigen criteria verdeeld over de hogescholen.

Deze financiering vormt een beheersbaar systeem. Het jaarlijks reserveren van een globaal bedrag voor het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen leidt voor de overheid tot budgettaire beheersbaarheid.

2.4. *De nieuwe rol van de overheid*

Het universiteitsdecreet en het ontwerpdecreet voor de hogescholen bieden een nieuw en operationeel kader waarbinnen het hoger onderwijs zich dynamisch kan ontplooiën. Tevens bevrijden zij het hoger onderwijs (i.c. de hogescholen) van de traditionele bevoogding door de overheid in verband met allerlei deelaspecten van het studiecurriculum. De verantwoordelijkheid van de instellingen wordt er natuurlijk groter door, maar dat kan in de gegeven omstandigheden alleen positief werken.

Net zoals voor de universiteiten is in alles voorzien opdat de hogescholen een effectieve rol kunnen spelen op het internationale toneel, het Europese in het bijzonder. Dat is onder meer het geval voor het wegwerken van alle drempels die de toepassing van de Europese richtlijnen verhinderen, het invoeren van het stelsel van studiepunten, het installeren van een eenvoudig toegangsbeleid en de mogelijkheid voor de instellingen om soepele overgangen te realiseren en om vrijstellingen te verlenen op grond van voorafgaande studies.

De algemene doelstelling van dit nieuwe onderwijsbeleid legt de klemtoon ontegensprekelijk op de student. Niet het welzijn van de instelling staat voorop, maar de functionele en geestelijke integriteit van degenen die zullen afstuderen. De middelen moeten dus in functie van dit doel worden gesteld, m.a.w. niet meer de kwantiteit maar de kwaliteit is het uitgangspunt.

Het gaat hier om een nieuwe beleidsfilosofie ; een filosofie gestoeld op een totaal nieuwe verhouding tussen de overheid en het onderwijsveld, waarbij de overheid de bakens van het beleid uitzet, de middelen voor de realisatie ervan aanreikt (de enveloppe-financiering) en het onderwijsveld de grootst mogelijke vrijheid verleent voor deze realisatie.

Dit is de concrete betekenis van het door velen gevreesde begrip deregulering. Deregulering houdt zelfdiscipline in. De inrichtende machten en de hogeschoolbesturen moeten leren budgetteren. Met de globale enveloppe moeten zowel personeelskosten als werkingskosten kunnen betaald worden. Het is van wezenlijk belang dat ook deze laatste post niet veronachtzaamd wordt.

Maar de deregulering verwijst onmiddellijk naar een tweede begrip, nl. kwaliteitszorg. De kwaliteitsbewaking is de drijvende kracht voor een interne evaluatie van het hoger onderwijs, en is van wezenlijk belang voor de controle op het naleven van het contract tussen overheid en onderwijsveld.

De ganse herstructurering is ingegeven door het principe van betaalbare kwaliteit. Kwalitatieve concurrentie met het buitenland zal hoe langer hoe meer van doorslaggevend belang worden. De kwaliteit van het hoger onderwijs is in de ganse discussie het centrale thema. De bewaking van deze kwaliteit is daarom ook topprioriteit.

Inzake kwaliteitsbewaking moet worden gestreefd naar een eenvormig systeem voor het hele hoger. onderwijs. Enerzijds moeten de hogescholen permanent en op eigen initiatief waken over de kwaliteit van de door hen aangeboden opleidingen. Anderzijds moet de overheid de kwaliteitszorg door de hogescholen evalueren en zelf op geregelde tijdstippen controles uitvoeren. Deze controles hebben enkel betrekking op het produkt, en geenszins meer op het proces.

In aansluiting op het bij de universiteiten vigerende systeem wordt goedgekeurd voor het principe van de visitatiecom-

missies. In deze visitatiecommissies kunnen deskundigen uit het betrokken studiegebied zetelen, zowel uit binnen als buitenland.

3. Inhoudelijke toelichting over de voornaamste decretale innovaties

Het basisconcept van de herstructurering is vierledig, nl. de eenheid van hoger onderwijs, de schaalvergroting, de ontwikkelpefinanciering en de deregulering. Dit vierledig basisconcept leidt tot een grondige vernieuwing van de regelgeving m.b.t. de hogescholen. In dit hoofdstuk worden de belangrijkste innovaties toegelicht. Elk van hen vloeit logisch voort uit de toepassing van één of meer elementen van het basisconcept.

3.1. Rationalisatie van het studieaanbod van de hogescholen

Het bestaande onderwijsaanbod wordt geherstructureerd in 10 studiegebieden : architectuur, gezondheidszorg, kunst, onderwijs, produktontwikkeling, sociaal-agogisch werk, industriële wetenschappen en technologie, landbouwkunde, handelswetenschappen en bedrijfskunde, taalkunde.

Een studiegebied omvat het geheel van opleidingen tot beroepen die elkaar aanvullen of met elkaar verwant zijn. Deze term verwijst naar werkgebieden waarbinnen meestal verschillende elkaar aanvullende of met elkaar verwante beroepen uitgeoefend worden. Deze beroepen tekenen zich uit op basis van een of andere maatschappelijk relevant geachte problematiek en met een hoge graad van complexiteit.

Een opleiding is het geheel van georganiseerde onderwijsactiviteiten, gericht op de uitoefening van een bepaald beroep en geklasseerd op basis van een beroepsprofiel. Naargelang van de aard van het beroepsprofiel en de omvang van het geheel van kennis, vaardigheden en attitudes dat moet overgedragen worden, loopt de studieduur over drie, vier of vijf jaar en bestaat de opleiding uit één cyclus of uit twee cycli. Wie met goed gevolg de opleiding heeft gevolgd, behaalt een diploma.

Een optie is een differentiatie binnen een opleidig. Een opleiding wordt onderverdeeld in opties op basis van specifieke, maatschappelijk relevante beroepsprofielen. Een optie leidt tot een afzonderlijke vermelding op het diploma en in voorkomend geval tot het verstrekken van een titel. Een optie is dus geen hiërarchische, maar een organisatorische classificatie.

Een cyclus is een studieperiode die leidt tot een graad. Een opleiding kan bestaan uit één cyclus of uit twee cycli. Een opleiding bestaande uit één cyclus duurt tenminste drie studiejaren. In een opleiding bestaande uit twee cycli duurt elke cyclus tenminste twee studiejaren. Binnen een zelfde studiegebied kunnen, op basis van duidelijk te onderscheiden beroepsprofielen, opleidingen zowel bestaande uit één cyclus als bestaande uit twee cycli georganiseerd worden.

Op basis van de hierboven vermelde begripsomschrijvingen wordt het aanbod van opleidingen gerationaliseerd. De studiegebieden worden in het decreet vastgelegd. Als bijlage bij het decreet is een lijst bijgevoegd, waarin de opleidingen in deze studiegebieden worden geklasseerd met vermelding van de eventuele opties, van de graden en de eventuele kwalificaties. De Vlaamse regering kan na vijf jaar deze lijst aanvullen of wijzigen, wanneer de maatschappelijke noodzaak zich voordoet.

Eveneens als bijlage bij het decreet is de onderwijsbevoegdheid van elke hogeschool (wie wat waar kan organiseren) bijgevoegd. De Vlaamse regering kan deze lijst na vijf jaar aanvullen of wijzigen.

De periode van vijf jaar wordt ingebouwd om de noodzakelijke rust te garanderen tijdens de moeilijke en delicate herstructureringsfase. Het spreekt immers vanzelf dat in een periode van fusies en van geleidelijke invoering van de schaalvergrotings en de enveloppefinanciering enige programmatorische rust noodzakelijk is.

3.2. Inschrijvingsgelden

3.2.1. Algemeen

Dit hoofdstuk komt tegemoet aan de zogenaamde stand-stil1 verplichting van artikel 13.2 van het Internationaal Verdrag inzake Economische, Sociale 'en Culturele Rechten van 19 december 1966. Dit verdrag heeft voor België uitwerking met ingang van 6 juli 1983.

Het bedrag van de inschrijvingsgelden mag wel worden aangepast aan de ontwikkeling van het nationaal product, de koopkracht en het gemiddelde individueel inkomen dat aan onderwijs wordt besteed. Een redelijke aanpassing is niet strijdig met de stand-stil1 verplichting.

Conform het arrest van het Arbitragehof nr. 33/92 van 7 mei 1992, met betrekking tot het decreet van de Franse Gemeenschap van 12 juli 1990 tot wijziging van sommige bepalingen van de wetgeving inzake onderwijs, moet het maximumbedrag door de decreetgever worden vastgesteld. Het geven van delegatie zonder enige beperking hetzij aan de Regering, hetzij aan de inrichtende macht van een onderwijsinstelling is strijdig met artikel 17, S 5 van de Grondwet.

Immers in lijn met de stand-stil1 verplichting is het maximumbedrag van het inschrijvingsgeld een essentieel element van de regelgeving inzake onderwijs voor zover dat bedrag een bepalende invloed heeft op de toegang tot het hoger onderwijs (dus een financiële drempel zou opwerpen).

3.2.2. Historiek inschrijvingsgelden hoger onderwijs

De situatie van de inschrijvingsgelden in het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen is tot op heden bijzonder confuus.

De rechtsgrond voor het vaststellen van deze inschrijvingsgelden lag in 1983 vervat in artikel 12 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving. Met toepassing van dit artikel werden in het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen steeds inschrijvingsgelden bepaald.

Bij koninklijk besluit van 21 augustus 1978 houdende vaststelling van de inschrijvingsgelden van de Rijks- en door het Rijk gesubsidieerde instellingen van het hoger onderwijs van het lange type, werd het minimumbedrag op 5.000 frank vastgesteld. In het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan gold nooit een uniforme regeling. Het inschrijvingsgeld werd vrij door de inrichtende machten bepaald.

Maximumbedragen werden in het verleden met vastgesteld. Evenmin golden, door de wet- of decreetgever opgelegde, vrijstellingen voor minvermogene studenten.

3.2.3. Nieuwe regeling inschrijvingsgelden

Conform het decreet van 23 juli 1992, dat voor de inschrijvingsgelden in het universitair onderwijs het decreet van 12 juni 1991 wijzigt, wordt nu voor het hele hoger onderwijs geopteerd voor een minimum en maximum inschrijvingsgeld. Ook de VLOR heeft in die zin geadviseerd. Evenmin als in bovengenoemd decreet wordt het sterk gecontesteerde all-in inschrijvingsgeld als uitgangspunt genomen. De instellingen kunnen dus bovenop het inschrijvingsgeld een examengeld vragen, dat weliswaar niet hoger mag zijn dan 2.000 frank.

De nieuwe regeling beoogt :

- het vastleggen van de minimum- en maximumbedragen van de inschrijvingsgelden. Voor het hoger onderwijs van het lange type zijn deze bedragen dezelfde als voor het universitaire onderwijs. Het hoger onderwijs van het lange type is immers op dezelfde wijze gestructureerd als het universitaire onderwijs en levert diploma's af van academisch niveau. Het maximum bedrag is vastgesteld op 14.500 frank en het minimum bedrag op 10.000 frank. Dit bedrag kan als redelijk beschouwd worden, vermits in 1983 het minimale inschrijvingsgeld 5.000 frank bedroeg. De Vlaamse regering kan deze bedragen jaarlijks aan de levensduurte aanpassen. Voor het hoger onderwijs van het korte type is het maximum bedrag 8.500 frank en het minimum bedrag 2.500 frank ;
- de instellingen zelf, binnen het vastgestelde minimum en maximum, het bedrag van het inschrijvingsgeld te laten bepalen en dit in toepassing van de in het regeerakkoord opgenomen principes van autonomie en deregulering ;
- de vrijheid van de instellingen om de maximumbedragen te verhogen voor de inschrijving van niet-financierbare studenten in financierbare opleidingen ;
- het bepalen van maxima voor minvermogende studenten. Deze maatregel heeft tot doel de toegang tot het hoger onderwijs te bevorderen en komt daarmee tegemoet aan het verdrag van 19 december 1966. Deze regeling is reeds ingevoerd vanaf het academiejaar 1992-1993 ;
- het gebruik van de geïnde inschrijvingsgelden voor uitgaven m.b.t. activiteiten van onderwijsondersteuning en -begeleiding, bewaking van de onderwijskwaliteit, financiële tegemoetkomingen aan studenten, sociale voorzieningen, . . . (deze opsomming is niet exhaustief).

3.3. *Rechtspositie hogeschoolpersoneel*

De doelstelling van de nieuwe rechtspositieregeling is vierledig : het levert voor het onderwijsveld een bijdrage tot de kwaliteit van het hoger onderwijs, het reikt de hogescholen een beleidsinstrument aan om deze kwaliteit waar te maken, het houdt een herwaardering in voor de personeelsleden van de hogeschool en het vereenvoudigt en harmoniseert de huidige regelgeving.

Kwalitatief hoogstaande opleidingen zijn in een voortdurend evoluerende samenleving van het grootste belang. Het beleid dient er op gericht te zijn de kwaliteit van het in de Vlaamse Gemeenschap verstrekt hoger onderwijs te handhaven en te verbeteren. Zowel de Europese als internationale gemeenschap, stellen vele en nieuwe eisen aan het hoger onderwijs.

De hogeschool wordt groter en autonomer en beschikt meer dan vroeger over de mogelijkheden om een adequaat personeelsbeleid te voeren. Binnen de financiële mogelijkheden

den kan zij een personeelskader op lange termijn uitwerken. In hoofde van de werking van de hogeschool worden taakhouding gedefinieerd, mandaten verleend en werkzaamheden herverdeeld. Het werkingsveld strekt zich verder uit dan het domein van de loutere onderwijsopdrachten.

De kwaliteit van het hoger onderwijs is in zeer grote mate afhankelijk van de kwaliteit en professionaliteit van het onderwijzend personeel. De prestatieregeling van het personeel wordt herdacht in hoofde van het criterium beschikbaarheid voor de instelling. Volledige beschikbaarheid voor de instelling wordt gedefinieerd overeenkomstig de gangbare algemene arbeidsduur en evolueert op dezelfde wijze. Aldus creëert men een ideaal platform om de volledige opdracht van het hoger onderwijs te verwezenlijken ; dit impliceert onderwijs, onderzoek en dienstverlening.

Herwaardering van de personeelsleden is in deze context noodzakelijk. De herwaardering gebeurt via het scheppen van promotiekansen, het doorbreken van vlakke loopbanen, het creëren van interessante taakhouding, extra-verloning, ... Het loopbaanverloop en de verloning zijn in eerste instantie gebaseerd op de kwaliteit van het personeel en niet meer uitsluitend op anciënniteitsprincipes. Nieuwe soepele voorwaarden inzake werving, weddevaststelling en loopbaanverloop worden uitgewerkt en dit met het nodige respect voor de eigenheid van de studiegebieden en hun respectieve opleidingen inzonderheid voor het hoger kunstonderwijs.

Naast deze herwaardering is ook de bescherming van het personeel een wezenlijke component. De vergrote autonomie van de hogeschool verhindert niet dat de minimale regelgeving inzake werving, benoeming, lonen, ambten, diplomaveisten, enz... nog steeds centraal zal worden uitgevaardigd. Autonomie mag immers niet willekeur betekenen. overgangsbepalingen zullen dan ook voldoende waarborgen voor het huidige personeel bieden. Er is tevens voorzien in een degelijke vorm van medezeggenschap of medebeheer. via de geëigende organen zullen de personeelsleden een gewaarborgde inspraak bezitten.

De regelgeving m.b.t. de rechtspositieregeling van het personeel van de hogescholen is tot op heden vrij confuus. Het hoger onderwijs van het korte type kent een regeling die in grote mate identiek is aan die voor het secundair onderwijs. Het hoger kunstonderwijs heeft een compleet andere regelgeving die niet altijd even coherent is te noemen en het hoger onderwijs van het lange type heeft momenteel, in afwachting van een afstemming op het universitair onderwijs, een beperktere regeling.

In de huidige context kunnen de regelgevingen van de drie geledingen van het hoger onderwijs niet meer los gezien worden van elkaar. Een harmonisering van de regelgeving voor de totaliteit van het hoger onderwijs -met respect voor de specificiteit van de drie geledingen- dringt zich dan ook op.

Gelet op de gelijklopende opdracht van universiteiten en hogescholen wordt in de rechtspositieregeling van het hogeschoolpersoneel de ruimte geschapen voor verregerende samenwerking met het academisch onderwijs. Een parallelle rechtspositieregeling is vereist. Enkel waar de specificiteit van het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen dit vereist, is een afwijking mogelijk. De eenheid in relatieve verscheidenheid wordt nagestreefd.

3.3.1. Onderwijzend personeel

3.3.1.1. De ambten

Binnen de rechtspositieregeling is er een evenwicht tussen de autonomie van de hogescholen op het vlak van personeelsbeleid en de opdracht van de overheid inzake gelijke behandeling van de **personeelsleden** van de hogescholen. De overheid stelt de ambten en de minimale diplomavooraarden vast, bepaalt de weddeschalen en legt enkel een algemene taakomschrijving van elk ambt vast. De hogeschool vult de concrete opdracht verder in en bepaalt zelf haar personeelsformatie, rekening houdend met haar budgettaire mogelijkheden. Voor bijzondere taken kan zij aan bepaalde personeelsleden een mandaat verlenen.

Het hoger onderwijs wordt verstrekt door personeelsleden met een academisch diploma of een diploma van academisch niveau. In de opleidingen van het hoger onderwijs van het korte type kunnen, bij wijze van uitzondering, HOKT-gediplomeerden worden ingeschakeld voor het geven van onderwijsactiviteiten die rechtstreeks in verband staan met de beroepspraktijk.

Een verregaande harmonisatie van het hoger onderwijs wordt doorgevoerd door eenvormigheid op het vlak van benamingen van de ambten, weddeschalen, diplomavereisten, **benoemings-** en bevorderingsvoorwaarden, enz . . .

De uitbouw van loopbaanperspectieven gebeurt door :

- het doorbreken van vlakke loopbanen ;
- het verlenen van mandaten ;
- een brede taakinvulling ;

Het aantal organieke ambten van het onderwijzend personeel is in het kader van de vereenvoudiging beperkt tot negen : praktijklector, lector, hoofdlector, assistent, doctor-assistent, docent, hoofddocent, hoogleraar en gewoon hoogleraar.

Daarnaast kan het hogeschoolbestuur buiten de personeelsformatie eveneens contractuele lesgevers aanwerven : de gastprofessoren. De autonomie van de hogeschool is hier zeer ruim.

Andere functies kunnen bij mandaat worden waargenomen :

- de algemeen directeur : hij heeft de algemene leiding van een hogeschool. De opvulling van deze functie kan op twee manieren gebeuren : ofwel doet het hogeschoolbestuur een beroep op een eigen personeelslid, ofwel op een extern persoon ;

- het departementshoofd : een departement wordt bestuurd door een departementsraad. Deze departementsraad belast één van de vastbenoemde leden van het onderwijzend personeel voor 3 jaar met de taak van departementshoofd. Dit mandaat is hernieuwbaar. Het departementshoofd heeft de algemene leiding over het departement ;

- de bibliothecaris.

Er zijn combinaties van ambten mogelijk tussen de hogeschool en de universiteit. Met het oog op een betere samenwerking met de universiteiten worden, in geval van open vacatures, de promotieambten van hoofddocent en hoogleraar ook opengesteld voor het zelfstandig academisch personeel van de universiteiten. Het is evident dat hier wederkerigheid moet bestaan. Bij overeenkomst gesloten tussen een

universiteit en een hogeschool kunnen ook afzonderlijke onderwijs- en onderzoeksopdrachten verdeeld over de betrokken instellingen als **één** voltijdse opdracht omschreven worden. op die manier worden combi-banen tussen universiteiten en hogescholen mogelijk en wordt de combinatie van opdrachten over de drie niveaus van het hoger onderwijs heen aangemoedigd.

3.3.1.2. Toewijzing van betrekkingen

Betrekkingen kunnen in principe zowel in tijdelijk als in vast verband worden toegewezen.

Een tijdelijke aanstelling gebeurt voor hernieuwbare termijnen van ten hoogste zes jaar. Bij elke tijdelijke aanstelling dient de termijn waarvoor de aanstelling gebeurt, bepaald te worden.

Het hogeschoolbestuur bepaalt bij reglement de wijze waarop de ambten vacant verklaard worden (intern of extern). Elke externe werving van een personeelslid in een vacante betrekking aan de hogeschool kan niet gebeuren dan na een openbare oproep (publikatie in het Belgisch Staatsblad).

3.3.1.3. De vereiste bekwaamheidsbewijzen

De decreetgever legt centraal de minimale diplomavoorwaarden voor de organieke ambten en de mandaten van algemeen directeur, departementshoofd en bibliothecaris vast.

Voor het toewijzen van de ambten van hoofdlector, hoofd-docent en hoogleraar wordt er naast het vereiste basisdiploma een bijkomende anciënniteitsvoorwaarde gesteld.

3.3.1.4. Opdrachten

Elke opdracht is voltijds of deeltijds. Het hogeschoolbestuur bepaalt voor elk personeelslid het voltijds of deeltijds karakter van zijn opdracht. Het wijst tevens **het/de** studiegebied(en) aan, waaraan die opdracht verbonden is.

Een deeltijdse opdracht wordt gedefiniëerd als een procentueel aandeel van een voltijdse opdracht. Ze bedraagt ten hoogste 70 % en ten minste 10 % van een voltijdse opdracht. Voor de bepaling van het procentueel aandeel komt elke halve dag per week die besteed wordt ten dienste van de hogeschool overeen met 10 %.

3.3.1.5. Personeelsformatie

De overheid legt niet meer de personeelsformatie voor iedere hogeschool vast. De hogeschool bepaalt zelf, rekening houdend met haar budgettaire mogelijkheden, haar personeelsformatie.

Via het bepalen van een personeelsformatie kan de hogeschool op een langere termijn een eigen personeelsbeleid uitstippelen.

Het invoeren van nieuwe ambten met daaraan gekoppelde gewijzigde bekwaamheidsbewijzen en weddeschalen zal onvermijdelijk een aantal verschuivingen met zich brengen. Om de continuïteit en de tewerkstelling te waarborgen binnen elke hogeschool worden er voor een ruime groep personeelsleden, verbonden aan bedoelde hogeschool, voldoende zekerheden geboden in de vorm van overgangsmaatregelen inzake ambten, bekwaamheidsbewijzen en weddeschalen.

3.3.1.6. Bezoldigingsregeling

Het Departement Onderwijs staat verder in voor de uitbetaling 'van de organieke wedden, op basis van de gegevens verstrekt door de hogescholen en onder de verantwoordelijkheid van de hogeschool. De uitbetaling van de contractuele personeelsleden, de mandaatsvergoedingen en de premies worden door de hogeschool zelf betaald.

De normale weddeschalen zijn in regel niet van toepassing op de personeelsleden belast met de artistiekgebonden **opleidingsonderdelen** van het studiegebied kunst. Hiervoor wordt in bijzondere weddeschalen voorzien, berekend tegen 70 % van de gewone weddeschalen, met daaraan gekoppeld een onbeperkte artistieke cumulatie.

Door extra-verloningen, onder de vorm van een definitieve anciënniteitsbijslag of van een tijdelijke premie, kunnen de hogescholen de beste krachten aanwerven en behouden, en een grotere aantrekkingskracht uitoefenen op de privé- of publieke sector.

Voor de toekenning van de weddeverhogingen worden dezelfde werkelijke diensten in aanmerking genomen als opgesomd in artikel 16 van het KB van 15 april 1958 (huidige bezoldigingsregeling) . De beperking van de aanneembaarheid tot 10 jaar voor onvolledige prestaties wordt afgeschaft. De verruiming van de aanneembaarheid kan evenwel in geen geval aanleiding geven tot geldelijke herzieningen voor het verleden.

De inschaling op Ll.1995 gebeurt in principe met behoud van de geldelijke anciënniteit verworven op 31.12.1994.

3.3.1.7. Cumulatie

Wanneer een personeelslid zijn onderwijsopdracht combineert met nevenactiviteiten wordt als maatstaf voor het bepalen van de omvang van de onderwijsopdracht en de manier van bezoldigen ervan voortaan het criterium van de beschikbaarheid van het personeelslid voor de instelling gehanteerd. Alleen de tijd die aan de nevenactiviteiten gespendeerd wordt, wordt nog beoordeeld, en niet langer de verdiensten die voortvloeien uit de cumulactiviteit .

In dit kader zal het hoger onderwijs buiten de universiteit net zoals de universiteiten onttrokken worden aan de toepassing van artikel 77 van de wet van 24 december 1976 en aan het koninklijk besluit nummer 63.

Het uitgangspunt inzake cumulatie is het volgende : niemand mag er als voltijds personeelslid een bezoldigde nevenactiviteit of andere beroepsactiviteit (dus ook niet-bezoldigde) op na houden, tenzij met toestemming van het hogeschoolbestuur. Het hogeschoolbestuur stelt jaarlijks de naamlijst op van de personeelsleden die andere bezoldigde en onbezoldigde activiteiten uitoefenen die verenigbaar worden geacht met een voltijdse opdracht. Het hogeschoolbestuur maakt deze lijst openbaar in de hogeschool en deelt hem mee aan de Vlaamse regering.

Deeltijds wordt ambtshalve de opdracht van het voltijds personeelslid dat een andere bezoldigde activiteit uitoefent welke een groot gedeelte van zijn tijd in beslag neemt.

Als andere bezoldigde activiteiten die een groot gedeelte van de tijd in beslag nemen, worden beschouwd alle bezoldigde activiteiten waarvan de omvang twee halve dagen per week overschrijdt of die van overheidswege onverenigbaar worden geacht en zullen voorkomen op een lijst vast te stellen

door de Vlaamse regering. Laatstvermelde lijst kan eventueel door het hogeschoolbestuur worden aangevuld.

Voor de personeelsleden die fungeren in het studiegebied kunst geldt in afwijking van de algemene regel de volgende regeling : de cumulatie van een voltijdse opdracht binnen de hogeschool met zuiver artistieke beroepsactiviteiten (met uitsluiting van elke vorm van onderwijsactiviteit) is onbeperkt en niet onderworpen aan de goedkeuring van het hogeschoolbestuur. Voor alle andere cumulatie-activiteiten geldt evenwel de algemene cumulatieregeling. Het hogeschoolbestuur moet zich wel uitspreken over het feit of de cumulatie een artistieke cumulatie is die verband houdt met de onderwezen artistieke discipline.

3.3.2. Administratief en technisch personeel

Het administratief en technisch personeel van de hogescholen vervangt de huidige categorieën administratief personeel en opvoedend-hulppersoneel.

De functie van bibliothecaris kan enkel nog bij mandaat toegekend worden. Het hogeschoolbestuur kan zowel een lid van het onderwijzend personeel als een lid van het administratief personeel met dit mandaat belasten.

De Vlaamse Regering stelt de tabel vast van de loopbaanstructuur van het administratief en technisch personeel van de hogescholen. Deze tabel bepaalt per niveau waarin dit personeel wordt ingedeeld, de graden alsook de toelatings- en diplomavooraarden en de salarisschalen voor elk van deze graden.

Werving kan in principe in elk van de graden van de loopbaanstructuur. Dit geldt zowel voor voltijdse, deeltijdse, vaste als tijdelijke betrekkingen. De werving is afhankelijk van het slagen voor een wervingsexamen.

3.4. De bestuurs- en medezeggenschapsstructuur van de hogescholen

Er is gestreefd om zoveel mogelijk eenvormigheid te scheppen in het bestuur van de vrije en van de officiële scholen. Voor zover de respectieve structuren het toestaan, zijn op dezelfde **niveau's** waar in de officiële scholen bestuursorganen zijn gevestigd, in de vrije hogescholen medezeggenschapsorganen geïnstalleerd.

Hierna wordt de bestuursstructuur van de officiële hogescholen, die het voorwerp uitmaakt van een apart decreet dat met een bijzondere meerderheid moet worden goedgekeurd, vermits het ARGO-decreet op wezenlijke punten wordt gewijzigd, beknopt weergegeven. op deze wijze komt de analogie tussen beide systemen tot uiting.

3.4.1. De bestuursstructuur van de officiële hogescholen

De bestuursorganen van de officiële hogeschool zijn de raad van bestuur, het bestuurscollege, de algemeen directeur, de departementsraden en de departementshoofden.

3.4.1.1. De raad van bestuur

De raad van bestuur is samengesteld als volgt :

- vertegenwoordigers van de gewezen inrichtende machten ;
- vertegenwoordigers van het personeel ;

- studentenvertegenwoordigers ;
- vertegenwoordigers uit de socio-economische of culturele milieus.

De bevoegdheden van de raad van bestuur kunnen als volgt worden omschreven :

- het bepalen van het strategisch management van de hogeschool en het centraal overzicht ;
- het bepalen van het reglement van de verkiezing van de departementsraden en departementshoofden ;
- het bepalen van het bestuursreglement, het algemeen examenreglement en het tuchtreglement ;
- het vastleggen van de algemene richtlijnen voor de organisatie en coördinatie van het onderwijs van de hogeschool ;
- het vastleggen en aanpassen van het investerings- en financieringsplan ;
- het bepalen van de personeelsformatie ;
- het benoemen van de leden van het onderwijzend personeel en het administratief en technisch personeel van niveau A.

3.4.1.2. Het bestuurscollege

Het bestuurscollege is samengesteld als volgt :

- de voorzitter van de raad van bestuur ;
- de algemeen directeur ;
- 3 personeelsleden van de hogeschool of leden van de raad van bestuur.

De bevoegdheden van het bestuurscollege kunnen als volgt worden omschreven :

- het voorbereiden, bekendmaken en uitvoeren van de besluiten van de raad van bestuur ;
- het beschikken over financiën, roerende- en onroerende goederen van de hogeschool binnen de perken van de begrotingskredieten en het door de raad van bestuur opgestelde beleids- en financieringsplan ;
- het sluiten van overeenkomsten en het verrichten van rechtshandelingen ;
- het instaan voor orde en tucht ;
- het vacantverklaren van ambten ;
- het benoemen van niet-leidinggevend administratief en technisch personeel.

Alle residuaire bevoegdheden behoren bovendien het bestuurscollege toe. Het bestuurscollege is verslaggeving en verantwoording over de eigen activiteiten verschuldigd aan de raad van bestuur.

3.4.1.3. De algemeen directeur

De algemeen directeur wordt aangesteld door de raad van bestuur. Hij heeft de algemene leiding over de hogeschool.

3.4.1.4. De departementsraad

Elke hogeschool richt ten minste vier departementen op. Een departement wordt bestuurd door een departementsraad. Deze bestaat uit vertegenwoordigers van het onderwyzend personeel, studenten en personen uit de socio- economische of culturele wereld, die worden gecoöpteerd.

De departementsraad verzorgt de organisatie en de coördinatie van de onderwijsverstrekking.

Deze raad is onder meer bevoegd voor :

- het tijdelijk aanstellen van het onderwyzend personeel en het voorstellen van personeelsleden voor vaste benoeming ;
- het vaststellen van onderwijs- en examenprogramma's ;
- het zorgen voor de overeenstemming tussen programma en onderwijs ;
- het vaststellen van een onderzoeksprogramma ;
- het regelen van de departementale organisatie ;
- het jaarlijks opstellen van budgetvoorstellen en voorstellen inzake personeelsformatie ;
- het sluiten van samenwerkingsakkoorden (er is evenwel een goedkeuring van de raad van bestuur vereist m.b.t. de financiële en juridische gevolgen).

Het departementshoofd wordt door de departementsraad onder de benoemde leden van het personeel benoemd voor vier jaar ; dit mandaat is hernieuwbaar.

3.4.1.5. De onderhandelingscomités

Het hogeschoolonderhandelingscomité en de departementale onderhandelingscomités vormen de tegenmacht voor de ruimere autonomie die werd verleend aan het hogeschoolbestuur. Binnen deze geëigende organen wordt binnen de officiële hogeschool inzake personeelsaangelegenheden onderhandeld. De bevoegdheden van de comités reiken verder dan wat op dit ogenblik mogelijk is in het kader van het syndicaal statuut : overleg is omgezet in onderhandeling.

3.4.1.6. De studentenraad

Het overleg met de studenten gebeurt in de democratisch verkozen studentenraad.

3.4.2. De medezeggenschapsstructuur van de vrije hogescholen

Krachtens artikel 17 van de Grondwet is de overheid niet bevoegd het bestuur van een vrije hogeschool te regelen. De vrijheid van onderwijs laat dit niet toe.

Het decreet betreffende de medezeggenschap in het gesubsidieerd onderwijs dd. 23 oktober 1991 voorziet in een medezeggenschapsstructuur voor het vrij gesubsidieerd onderwijs, in concreto in de oprichting van participatieraden.

Voor de vrije gesubsidieerde hogescholen voorziet het decreet betreffende het onderwijs-IV vanaf 1.1.93 in de oprichting van een overlegcomité inrichtende macht – representatieve vakbonden in plaats van een participatieraad. Dat overlegcomité heeft overlegbevoegdheid m.b.t. de herstructurering van de instelling en andere door het HOLT-decreet bedoelde aangelegenheden.

Het nieuwe ontwerp-decreet betreffende het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen voorziet in een definitieve regeling van de medezeggenschap. Er komen onderhandelingscomités, zoals in de officiële hogescholen, een academische raad, in voorkomend geval departementale raden, en een studentenraad.

3.4.2.1. De onderhandelingscomités

Deze onderhandelingscomités hebben dezelfde bevoegdheden als de onderhandelingscomités in de officiële hogescholen en betekenen de facto, de introductie van het syndicaal statuut in deze sector.

Om dubbel gebruik -onderhandelingscomités versus ondernemingsraad- te vermijden, is wel vooropgesteld dat deze comités hun bevoegdheden slechts kunnen uitoefenen op voorwaarde dat de representatieve vakorganisaties geen kandidaten voorstellen voor de ondernemingsraad.

3.4.2.2. De academische raad

In de academische raad zetelen :

- vertegenwoordigers van de studenten die worden verkozen door en onder de regelmatig ingeschreven studenten. Elke student heeft één stem ;
- vertegenwoordigers van het personeel die worden verkozen door het personeel ;
- vertegenwoordigers van het hogeschoolbestuur.

De graad van medezeggenschap van de academische raad verschilt naargelang het soort aangelegenheden waarover hij zich mag uitspreken :

(1) Er is adviesbevoegdheid over de algemene organisatie en de werking van de hogeschool, de planificatie en de algemene criteria inzake begeleiding en evaluatie van de studenten.

(2) Er is ten minste een overlegbevoegdheid over de aanwending van de werkingsuitkeringen ; de Vaststelling van de begroting en van de personeelsformatie ; de vaststelling en de wijziging van het reglement van de hogeschool. Overlegbevoegdheid betekent dat men binnen de academische raad een consensus over deze aangelegenheden probeert na te streven. Indien men deze niet bereikt, beslist het hogeschoolbestuur zelf.

(3) Er is een algemeen recht op informatie.

3.4.2.3. De studentenraad

Het overleg met de studenten gebeurt via de bij het HOLT-decreet ingestelde studentenraad.

3.4.2.4. De departementale raad

Overeenkomstig de bestuursstructuur van de officiële hogescholen kunnen in de vrije hogescholen departementen worden opgericht, die in principe bestaan uit één of meer studiegebieden. De departementale raad van de vrije hogeschool die bestaat uit vertegenwoordigers van het onderwijzend en administratief personeel, van de studenten en van de sociaal-economische of culturele milieus heeft adviesbevoegdheid inzake pedagogische aangelegenheden op het niveau van het departement. Hij wordt voorgezeten door een door het hogeschoolbestuur aangewezen departementshoofd.

3.5. Kwaliteitszorg in het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen

3.5.1. Algemeen

Kwalitatief hoogstaande opleidingen zijn in een voortdurend evoluerende samenleving van het grootste belang. Het kwaliteitsmerk van ons hoger onderwijs moet worden behouden en versterkt. Kwalitatieve concurrentie zal hoe langer hoe meer van doorslaggevend belang worden. De kwaliteit van het hoger onderwijs is in het debat betreffende de herstructurering één van de centrale thema's. De zorg voor de kwaliteit is daarom ook een topprioriteit.

Inzake kwaliteitszorg en -bewaking moet men de rol van respectievelijk de overheid en de instelling duidelijk profileren. Toekenning van pedagogische vrijheid aan de instellingen houdt in dat zij zelf verantwoordelijkheid dragen voor de uitbouw van een zo optimaal mogelijk project dat aansluit bij hun specificiteit. Dit sluit echter niet uit dat zij tegelijk verantwoording verschuldigd blijven aan de gemeenschap die hen gemandateerd heeft en hen de nodige middelen verschaft om dat mandaat uit te voeren.

Het is dan ook logisch dat de overheid, in opdracht van de gemeenschap, eraan gehouden is te bewaken of het mandaat correct vervuld wordt en of de middelen verantwoord gebruikt worden. Want de overheid bekrachtigt het resultaat van de vorming door het sanctioneren van studies via gehomologeerde diploma's en getuigschriften (civiel effect).

Bijgevolg moeten de instellingen kunnen garanderen dat aan eenzelfde bekrachtigingsdocument tenminste minimaal gelijke waarde mag worden toegekend.

De controle van de kwaliteit van de aangeboden studie kan niet worden gestandaardiseerd. Kwantitatieve indicatoren volstaan niet. Voor een degelijke kwaliteitszorg dient een fijnmazig communicatief netwerk te worden gecreëerd.

Het spreekt vanzelf dat er zoveel mogelijk gestreefd wordt naar een eenvormig systeem van kwaliteitszorg. Dit vloeit voort uit de eenheid van het hoger onderwijs dat in essentie tertiair onderwijs is.

3.5.2. Een communicatief systeem van kwaliteitszorg

Permanent en op eigen initiatief moeten de hogescholen waken over de kwaliteit van hun onderwijs- en onderzoeksactiviteiten. Dit impliceert dat de hogescholen worden onttrokken aan de werking van het decreet betreffende inspectie en begeleiding. Daarnaast zal de overheid een eigen systeem van kwaliteitszorg ontwikkelen ; naast het controleren van de kwaliteitsbewaking, zal zij op eigen initiatief een eigen procedure van kwaliteitscontrole opstarten.

In dit systeem is de zelfevaluatie de spil van de kwaliteitszorg. De systematische analyse en evaluatie van het eigen functioneren, en de reflectie daarop, vloeien voort uit het principe van de autonomie, waarbij de aandacht eerder gevestigd wordt op de output, en veel minder op de input.

Er is allereerst de interne kwaliteitszorg. De hogeschool moet in haar eigen belang zoveel mogelijk kwaliteit nastreven. De kwaliteit en kwaliteitszorg is primair een verantwoordelijkheid van de hogescholen. Elke instelling dient zorg te dragen voor een regelmatige beoordeling van de kwaliteit van de eigen onderwijs- en onderzoeksactiviteiten.

Externe kwaliteitszorg ligt in het verlengde van de interne kwaliteitszorg. Het is geen controle van buiten af ; het extern zijn wordt bepaald door het feit dat deskundigen van buiten

de instelling betrokken worden bij de kwaliteitszorg. De visitatiecommissie is een extra-instrument in handen van de hogeschool, enerzijds voor analyse en reflectie en anderzijds voor verantwoording naar de buitenwereld toe.

In deze context leveren visitatiecommissies een bijdrage aan :

- de kwaliteitsverbetering door middel van hun dialoog- en spiegelfunctie ;
- het stimuleren van de eigen verantwoordelijkheid d.m.v. een openbaar rapport ;
- de verbetering van de kwaliteit via aanbevelingen.

De visitatiecommissies moeten zich een oordeel vormen over het niveau van het aangeboden onderwijs, over de kwaliteit van het onderwijsproces, over de kwaliteit van de onderwijsorganisatie en het niveau van de afgestudeerden. De kwaliteit wordt getoetst aan de verwachtingen en eisen van de beroepswereld en de maatschappij. Van hieruit kunnen suggesties omtrent kwaliteitsverbetering worden gedaan.

Naast de interne en de externe kwaliteitszorg door de instellingen, moet ook de overheid instaan voor de kwaliteitszorg en -bewaking. De overheid moet zich in eerste instantie richten op de controle van de kwaliteitszorg. De overheid ziet toe op het stelsel van kwaliteitszorg : de zorgvuldigheid en adequaatheid van het evaluatieproces, de geschiktheid van de gebruikte prestatie-indicatoren, de openbaarheid van het visitatierapport, de manier waarop de instellingen omgaan met de conclusies en aanbevelingen van het rapport, enz...

De overheid zal een commissie van onafhankelijke deskundigen aanstellen, belast met een globale beoordeling van het stelsel van kwaliteitszorg (meta-evaluatie of evaluatie van de evaluatie).

De overheid zal echter ook commissies van onafhankelijke deskundigen belasten met een beoordeling van de kwaliteit van de onderwijs- en onderzoeksactiviteiten. In dit geval richt ze zich op de controle van de kwaliteit. Deze visitatiecommissies ontstaan op initiatief van de overheid. Qua werking zijn zij identiek aan die welke ontstaan op initiatief van de instelling.

Met de organisatie en de opvolging van de controle van de kwaliteitszorg, en van de controle van de kwaliteit zelf, zal binnen het departement een beperkt korps worden belast. De resultaten van de kwaliteitszorgevaluaties en van de kwaliteitscontroles, en de eventuele aanbevelingen tot verbetering van de kwaliteit, worden doorgestuurd naar de hogeschoolbesturen.

Van dit korps wordt ook verwacht dat het jaarlijks de Vlaamse Regering en de Vlaamse Raad informeert over de kwaliteit van de gecontroleerde opleidingen in het hoger onderwijs. Tegelijk evalueert dit korps de kwaliteitscontroles verricht door de hogescholen zelf.

3.6. De financiering van de hogescholen

Voor personeels- en werkkosten zullen de hogescholen voortaan werkkostenontvangsten ontvangen. Voor het bepalen van de enveloppe van elke hogeschool wordt rekening gehouden met een aantal criteria :

- de financierbaarheid van de hogeschool : zij moet voldoen aan de bepalingen gesteld door het decreet ;

- de financierbaarheid van de opleidingen : enkel basis-opleidingen komen voor rechtstreekse financiering in aanmerking ; zij moeten bovendien een minimum aantal studenten tellen ;

- de financierbaarheid van de studenten : als criteria gelden hier de regelmatige inschrijving van de student, zijn nationaliteit, het aantal keren dat hij reeds was ingeschreven voor eenzelfde studiejaar en de globale duur die hij aan zijn studie besteedt.

De voortgezette opleidingen kunnen onder een aantal voorwaarden eveneens worden gefinancierd. Voor de hogescholen werd gekozen voor een systeem dat afwijkt van wat in het universitair onderwijs gebeurt. In de hogescholen worden de voortgezette opleidingen op dit ogenblik in principe niet gefinancierd terwijl dit aan de universiteiten wel het geval was. De ervaring met de voortgezette academische opleidingen heeft bovendien duidelijk gemaakt dat :

- een volwaardige financiering van de voortgezette opleidingen leidt tot een ongekeerde proliferatie ;

- de universiteiten niet gestimuleerd worden tot het zoeken naar alternatieve financieringsbronnen voor meestal gespecialiseerde vervolgopleidingen afgestemd op de bedrijfswereld.

De hogescholen zijn er daarentegen wel in geslaagd om voldoende studenten en externe financiering aan te trekken. Voor de hogescholen zal voortaan een beperkt budget (150 miljoen frank) worden voorbehouden voor voortgezette opleidingen. Zij zullen gedurende drie jaar een forfaitair bedrag -een soort startsubsidie- ontvangen voor de uitbouw van een nieuwe voortgezette opleiding. Het budget voor voortgezette opleidingen is bovendien beperkt : de Vlaamse regering zal beoordelen welke voortgezette opleidingen voor financiering in aanmerking komen.

Een wijziging van het universitair decreet in die zin is in de toekomst niet uitgesloten. Dergelijke wijziging moet echter grondig worden voorbereid, gelet op de verschillende uitgangsbasis en zij impliceert eveneens een aanpassing van het financieringsmechanisme .

De berekening van de enveloppes van de hogescholen is niet eenvoudig. Men moet immers rekening houden met verschillende factoren :

- de personeelskost van de hogescholen wordt op dit ogenblik rechtstreeks gedragen door de Vlaamse Gemeenschap (derde betaler) en is afhankelijk van de omkadering (lestijdenstudiebegeleidingseenheden) van de hogeschool ;

- het omkaderingsmechanisme bevoordelt kleine hogescholen en dunbevolkte opleidingen ;

- voor wat de werkingskosten betreft, zijn er verschillen tussen het gesubsidieerd onderwijs -vrij en officieel enerzijds en het gemeenschapsonderwijs anderzijds ;

- ook in de hogescholen kunnen vastbenoemde personeelsleden ter beschikking gesteld worden wegens ontstentenis van betrekking : de overheid betaalt dan aan deze personeelsleden een salaris of een wachtgeld en stelt hen, indien mogelijk, weder tewerk eventueel in andere hogescholen of in een onderwijsinstelling van een ander niveau.

Al deze elementen beïnvloeden de reële kost van een hogeschool en geven aanleiding tussen aanzienlijke verschillen in kostprijs tussen de hogescholen.

In de begroting zijn voor 1994 een aantal bedragen ingeschreven die rechtstreeks bestemd zijn voor de werkings- en personeelskosten van de hogescholen. Al deze kredieten worden samengeteld en op die manier bekomt men **de kost** van het HOBu met betrekking tot het begrotingsjaar 1994. Om de totale kost voor 1995 te kennen, moet dit globale bedrag nog worden aangepast met latere bijkredieten m.b.t. 1994, en vervolgens is naar 1995 toe een aanpassing vereist rekening houdend met de stijging van de eenheidsloonkosten en de consumptieprijsen en met de collectieve arbeidsovereenkomst afgesloten m.b.t. de jaren 1994 en volgende.

Het is mogelijk dat na een controle van de rekeningen (in hoofdzaak de concreet uitbetaalde salarissen) de kredieten voor de hogescholen, zoals ingeschreven in de begroting, worden gecorrigeerd. Nu is het in een aantal gevallen mogelijk dat de uitbetaling van personeelsleden van de hogescholen gebeurt op kredieten van andere onderwijsniveaus en vice versa. Vanzelfsprekend gaan de correcties in de begroting HOBu gepaard met compenseerde correcties elders.

Nadat het uitgangsbedrag voor het HOBu is vastgesteld, kan dit bedrag herverdeeld worden over de hogescholen. In de toekomst zal de overheid evenwel nog een aantal betalingen rechtstreeks blijven doen.

1. Het meesters-, vak- en dienstpersoneel is een bijzondere categorie die alleen maar voorkomt in het Gemeenschaps-onderwijs. Bovendien is deze categorie sedert 1984 uitdovend. De salariskosten van deze personeelsleden zullen centraal door de overheid betaald worden en niet ten laste van de enveloppes van de (officiële) hogescholen. Deze personeelsleden worden tewerkgesteld in de officiële hogescholen.

2. In de sector onderwijs kunnen personeelsleden die de leeftijd van 55 jaar bereikt hebben onder een aantal voorwaarden en op eigen verzoek ter beschikking gesteld worden wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen. Het betreft hier een vorm van pre-pensioenering : deze personeelsleden kunnen hun ambt niet terug opnemen en gaan definitief met pensioen op de leeftijd van 60 jaar. Ook voor de personeelsleden van de hogescholen blijft dit in de toekomst mogelijk. De overheid zal evenwel centraal hun wachtgeld blijven betalen : op die manier wordt de plaats van deze personeelsleden op de personeelsformatie van de hogescholen vacant en is verjonging mogelijk.

3. Bij de start van de enveloppefinanciering zijn er in het HOBu een aantal personeelsleden met volledige ontstentenis van betrekking, die niet konden wedertewerkgesteld of gereffecteerd worden in hun eigen hogeschool. Een aantal andere personeelsleden zijn terbeschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking omdat de onderwijsinstelling waar zij benoemd geen hoger onderwijs meer organiseert. Deze personeelsleden kunnen worden beschouwd als echt boventallig. De overheid zal ook deze personeelsleden verder centraal blijven betalen en zorgen voor een aangepaste tewerkstelling (eventueel in andere onderwijsniveaus). Aan deze groep wordt nog een derde categorie personeelsleden toegevoegd, nl. de personeelsleden uit het pedagogisch hoger onderwijs van het korte type die hun opdracht bekomen hebben op basis van waarborglestijden. Waarborglestijden garanderen een minimale omkadering indien de hogeschool te weinig studenten heeft. Aangezien in de toekomst dergelijke waarborgen niet meer zullen worden gegeven, worden ook deze personeelsleden, aangeduid op de wijze bepaald door de Vlaamse regering, verder centraal betaald.

4. De kinderbijslagen ten voordele van de personeelsleden uit de sector onderwijs worden ten laste van de Vlaamse

Gemeenschap uitbetaald door de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers. Het departement stort globaal de vereiste bedragen door aan de RKW, die geen onderscheid maakt naargelang van de onderwijsinstelling van het personeelslid. Vandaar dat ook de kinderbijslagen verder globaal zullen worden betaald door het departement en dit via een voorafname van het uitgangsbetrag voor de hogescholen.

5. Om een vrouwvriendelijk beleid niet te verhinderen, zal de overheid de salariskosten van benoemde personeelsleden met bevallingsverlof, centraal dragen.

6. Tenslotte zal ook de kost van de controle via een voorafname van het uitgangsbetrag worden betaald.

Een aantal hogescholen ontvangen bijzondere werkingsuitkeringen om het hen mogelijk te maken specifieke situaties op te lossen. Deze bijzondere werkingsuitkeringen worden op tien jaar afgebouwd.

1. Extra-werkingsuitkeringen zijn bestemd voor hogescholen die op dit ogenblik personeelsleden geheel of gedeeltelijk ter beschikking hebben moeten stellen wegens ontstentenis van betrekking -de categorie personeelsleden hierboven vermeld en centraal te betalen niet meegerekend. Indien deze personeelsleden niet volledig wedertewerkgesteld konden worden in de eigen hogeschool worden zij voor (het gedeelte van) die opdracht omgerekend naar voltijdse betrekkingen. Elke voltijdse betrekking wordt gelijkgesteld met 1,5 miljoen frank. Zo bekomt men per hogeschool de extrawerkingsuitkering voor 1995. Vanaf 1996 wordt bedrag elk jaar met 10 % verminderd. De hogeschool krijgt gedurende die tien jaar de tijd om haar personeelsbestand aan te passen aan de nieuwe situatie.

2. De hogescholen van het gemeenschapsonderwijs ontvangen op dit ogenblik -gemiddeld per student- iets meer werkingsmiddelen (dotatie ARGO) dan het gesubsidieerd onderwijs (werkingstoelagen). Dat verschil wordt berekend en onder de officiële hogescholen verdeeld. ook hier is weer in een afbouw van tien jaar voorzien.

3. De officiële hogeschool West-Vlaanderen beschikt op dit ogenblik niet over voldoende studenten om in het nieuwe financieringssysteem echt leefbaar te zijn. Bijzondere werkingsmiddelen zijn gedurende tien jaar nodig om toe te laten dat deze hogescholen enerzijds haar huidige budget behoudt en anderzijds voldoende middelen krijgt om een aantal nieuwe opleidingen uit te bouwen. Vanaf 2002 verminderen deze werkingsmiddelen geleidelijk. Van de hogeschool wordt verwacht dat zij op dat ogenblik voldoende studenten heeft die een normale leefbaarheid mogelijk maken.

4. Een aantal hogescholen zullen tenslotte werkingsuitkeringen ontvangen voor voortgezette opleidingen. Het gaat hier om forfaitaire bedragen toegekend voor een periode drie jaar. Na drie jaar kunnen andere opleidingen aan bod komen. De selectie van de voortgezette opleidingen gebeurt op basis van dossier. Dit globale bedrag voor voortgezette opleidingen is een constante en wordt niet afgebouwd.

Indien alle hierboven beschreven voorafnames gebeurd zijn, blijft een globaal bedrag over dat wordt besteed voor werkingsuitkeringen van de hogescholen. De werkingsuitkeringen worden volgens een bepaald financieringsmechanisme berekend. 80 % van het globale bedrag wordt verdeeld onder de hogescholen naargelang van hun onderwijsbelastingseenheden : aan elke basisopleiding wordt een puntengewicht toegekend, elke financierbare student wordt vermenigvuldigd met het puntengewicht van de basisopleiding waarvoor

hij is ingeschreven. De som van deze produkten is de onderwijsbelasting van de hogeschool. 20 % van het budget wordt verdeeld naargelang van het aantal studenten -ongeacht de opleiding- maar wel rekening houdend met het totaal aantal studenten van de betrokken hogeschool. Het gemiddeld „semi-forfaitair” bedrag per student is het hoogst wanneer de hogeschool tussen de 4000 en de 6000 studenten telt.

Omdat studentenschommelingen een vrij grote invloed kunnen hebben op de enveloppe van de hogeschool, werden een aantal neutralisatieelementen ingebouwd : voor de berekening van de onderwijsbelasting houdt men rekening met het gemiddelde aantal studenten van de drie voorbije begrotingsjaren en voor de berekening van het semi-forfaitair bedrag per student neemt men het gemiddeld aantal studenten op 1 februari 1991, 1992 en 1993.

Om het budget voor de overheid echt beheersbaar te maken, is ook gekozen voor een globale aanpassing van dit budget aan de stijging van de index, terwijl schommelingen in studentenaantallen globaal niet verrekend worden.

Indien men wil overstappen naar een **enveloppefinanciering** grotendeels lineair gebaseerd op het aantal studenten, afhankelijk van de aard en de kostprijs van de opleiding, en met een extra stimulans voor grote hogescholen, zal men bij de invoering een overgangperiode moeten inbouwen waarin de hogescholen de kans krijgen geleidelijk naar de op nieuwe leest geschoeide financiering toe te groeien.

Daarvoor zorgt, naast de hierboven reeds opgesomde bijzondere werkingsuitkeringen, ook een geleidelijke invoering van het nieuwe financieringsmechanisme voor de werkingsuitkeringen. In 1995 zullen de hogescholen werkingsuitkeringen ontvangen die vergelijkbaar zijn met de kost van de hogeschool in 1994. In 1996 gebeurt dit nog voor 70 %, de rest wordt volgens het nieuwe mechanisme verdeeld en in 1997 gebeurt dit nog voor 30 %. Vanaf 1998 worden de werkingsuitkeringen volledig op de nieuwe wijze berekend.

3.7. *Het studiecontract*

Het voorliggende ontwerp van decreet biedt een nieuw en operationeel kader aan de Vlaamse hogescholen en bevrijdt hen van de overdreven bevoogding van overheidswege. De verantwoordelijkheid van de hogescholen neemt in dezelfde mate toe als de hen verleende autonomie.

Deze nieuwe beleidsfilosofie heeft ook repercussies op de verhouding student-hogeschool. Wanneer men aan een hogeschool gaat studeren, is dit een wel overwogen keuze van een volwassene. Dit element werd in het verleden vaak over het hoofd gezien.

Het nieuwe ontwerpdecreet legt de klemtoon resoluut op de student, die zich inschrijft in een hogeschool om een bepaalde opleiding te volgen. Deze keuze tot inschrijving wordt bepaald door diverse motieven van persoonlijke of professionele aard, o.m. de eigen interesse, de intellectuele capaciteiten, de beroepsmarkt, . . .

Met zijn inschrijving kiest de student voor een verblijf aan een hogeschool. Gedurende deze periode verwacht de student van de hogeschool de best mogelijke opleiding. Eigenlijk sluit de student bij zijn inschrijving een overeenkomst met de hogeschool met als inzet het behalen van een diploma.

Om tot optimale resultaten te komen, moeten de relaties tussen de student en de hogeschool zo sereen mogelijk ver-

lopen en moet de student zoveel **mogelijk** op de hoogte kunnen zijn van de rechten en plichten die uit zijn studiecontract voortvloeien.

Vermits een student zich op vrijwillige basis inschrijft om aan die hogeschool een diploma te behalen, kan hij door het eenvoudige feit van zijn inschrijving bepaalde rechten laten gelden : een recht op deelname aan het verstrekte onderwijs, een recht om hierover examens af te leggen, een gebruiksrecht van alle ten voordele van de studenten getroffen voorzieningen, enz.. .

Voor nu de zelfstandigheid van de hogescholen in sterke mate zal toenemen en de overheid steeds minder regulerend zal optreden, moet er een soliede basis worden gelegd opdat alle rechten waarop de studenten rechten kunnen aanspraak maken, gegarandeerd blijven. Daarom is het hogeschoolbestuur verplicht om voor elke aangeboden opleiding een onderwijsregeling vast te leggen, die naast de omvang en de inrichting van het onderwijs, ook de inhoud en de doelstellingen omvat.

De student moet zich aan de hand van deze onderwijsregeling een precies beeld kunnen vormen van wat hem te wachten staat, bijvoorbeeld omtrent het aantal uren hoorcolleges, de praktische oefeningen, de stages, andere onderwijsactiviteiten, . . . De hogeschool bepaalt de concrete inhoud van haar onderwijsregeling vrijelijk, maar deelt dit alles mee aan de student op het ogenblik dat hij zich inschrijft.

Verder moet de student op het ogenblik van zijn inschrijving ingelicht worden over het afleggen van de examens, de mogelijkheden m.b.t. de vrijstellingen en de overdracht en overzetting van examencijfers, alsook over de verlof- en vakantieregeling.

Eén van de belangrijkste rechten waarop een student beroep kan doen, is het algemeen recht op hoger onderwijs. Een student die aan de inschrijvingsvoorwaarden voldoet, moet zich aan eender welke hogeschool kunnen inschrijven. De democratische toegang blijft één van de peilers van het hoger onderwijsbeleid.

Het is van het grootste belang dat de hogescholen de studenten begeleiden bij de studiekeuze en tijdens de hogere studies. Daartoe dienen zij ook de nodige informatiekanalen open te stellen. Een behoorlijke studiebegeleiding en studievoorlichting, contact met docenten en didactische vernieuwing zijn evenzovele elementen om de student bij het afwerken van zijn gedeelte van het studiecontract (nl. het behalen van een diploma) te blijven motiveren.

Een eerlijke en objectieve behandeling is eveneens een recht waarop de student kan aanspraak maken. Ook hieromtrent moet hij bij de inschrijving worden ingelicht. Hij heeft het recht om aan alle geprogrammeerde onderwijsactiviteiten deel te nemen, over degelijk cursusmateriaal te beschikken en van alle voorzieningen gebruik te maken, die voor de andere studenten beschikbaar zijn. Hij heeft recht op een behoorlijk en objectief examen en een eventuele supplementaire begeleiding bij niet slagen.

Uit de notie studiecontract vloeit voort dat de hogeschool zorgt voor een aantrekkelijk studieklimaat. Dit houdt in dat de docenten goed gemotiveerd zijn, de leslokalen degelijk, dat de werkvormen de nodige ruimte laten voor een inbreng vanwege de studenten, de opzet van het onderwijsprogramma logisch is en de inhoud van de leerstof aansluit bij de verwachtingen en wensen van zowel de studenten als de

afnemende bedrijfswereld. Uit het studiecontract resulteert dat het aanbieden van ondermaatse opleidingen gelijk staat met het niet nakomen van het studiecontract door de hogeschool.

Het studiecontract impliceert de elders in het ontwerpdecreet besproken medezeggenschap van de studenten in het bestuur van de hogeschool. onverminderd de decretale bepalingen terzake, moet het verlenen van advies door studenten over alle aangelegenheden die hen aanbelangen, worden gestimuleerd. Daarenboven verdient het aanbeveling dat de studenten heel nauw betrokken worden bij het beheer van de sociale voorzieningen.

Ten slotte dient gewezen op de mogelijkheid die aan de studenten wordt verleend, om in het kader van de kwaliteitszorg hun docenten te evalueren. Als omwille van een docent de hogeschool haar gedeelte van het studiecontract (het aanbieden van kwaliteitsvol onderwijs) niet of slechts gedeeltelijk nakomt, moet aan de student de mogelijkheid worden geboden om dit op tijd te signaleren. De evaluatie van docenten door studenten zal dan ook wezenlijk bijdragen tot de kwaliteit van de opleidingen.

3.8. Het beheer van de hogeschool

Tot op heden was het onderwijsbeleid van de overheid sterk regulerend. Alle onderwijswetgeving bepaalde, gehoorzamend aan de regulerende visie, centraal het doen en laten van o.m. de hogescholen. Jarenlang stapelde de regelgeving van vaak detailproblemen zich op, totdat de globale regelgeving onoverzichtelijk was, en dikwijls zelfs incoherent.

Het laat zich aanzien dat de limieten van de regulerende visie zijn bereikt. Daarom heeft de Vlaamse overheid deregulering voorop gesteld. Het universiteitsdecreet heeft dit principe gehanteerd en kende aan de universiteiten een grote autonomie toe, onder meer op het gebied van het beheer van de instelling.

Deze tendens wordt verder getrokken naar de hogescholen toe. De autonomie die hen wordt verleend, strekt zich uit op het beheersmatige vlak en de hogescholen zullen voortaan in grote mate financiële verantwoordelijkheid dragen.

Het is van groot belang dat de hogescholen beseffen dat verantwoordelijkheid inherent is aan autonomie. Deze verantwoordelijkheid zal resulteren in een vernieuwde financiële aanpak en een andere vorm van beheer. De hogescholen zullen het beheer van hun instelling veel meer moeten structureren als een resultaatgericht management.

Het beheer van de gefuseerde en dus grotere hogescholen moet noodzakelijkerwijs geprofessionaliseerd worden. Het dragen van de financiële verantwoordelijkheid van het beheer van een instelling met pakweg 5.000 studenten, kan men geenszins vergelijken met wat tot nog toe onder beheer van een hogeschool werd verstaan. Professionalisering dringt zich op.

Men zal voorwaarden moeten scheppen waarbinnen beheersresultaten kunnen worden behaald. Het beheer zal zich moeten spiegelen aan het moderne bedrijfsbeheer en zich dynamische managementsprincipes moeten eigen maken, o.m. het ontwikkelen van een visie omtrent de eigen hogeschool, het formuleren van een meerjarenstrategie, het vormgeven van de organisatie middels een welbepaalde structuur, het geven van duidelijke werkrichtlijnen, het vrijmaken van de benodigde middelen, ...

De hogescholen moeten zelf op eigen verantwoordelijkheid hun beheerstaak zo optimaal mogelijk vervullen. De overheid moet enkel als coördinerende en controlerende instantie blijven fungeren. In die zin bezit de overheid een signaalfunctie om ontsporingen inzake het beheer tijdig te detecteren en aan de betrokken hogeschool mee te delen.

Het beheer of management van de nieuwe hogescholen is geenszins meer te vergelijken met het vroegere beheer. Het spreekt vanzelf dat men anders opgeleide personeelsleden zal moeten inschakelen.

Het huidige personeel zal zich moeten bijscholen in managementstechnieken en de nieuwe leidinggevende functies moeten worden toegewezen aan mensen die vertrouwd zijn met het moderne management en die de financiële verantwoordelijkheid willen en durven dragen. Dit is dan ook de reden dat de eerste voorzitters van de raden van bestuur van de officiële hogescholen evenals de algemeen directeurs door de overheid worden aangesteld.

Het management dat aan de hogescholen wordt verricht zal zich in grote mate moeten spiegelen aan het bedrijfsmanagement ; nochtans is het niet identiek aan het management van een private onderneming. In eerste instantie dienen de hogescholen rekening te houden met hun zending.

Het vervullen van de zending leidt voor de hogescholen tot een complex proces, waarin zowel de input (het geheel aan tijd, geld, materialen, personeel, . . .), als de toegevoegde waarde (het geheel aan handelingen, dat zorgt voor de overdracht van kennis en het inoefenen van vaardigheden) en de output (het bereikte kennisniveau en beroepsbekwaamheid van de studenten) op elkaar inwerken. Een accurate analyse van dit proces zal reeds voor een groot gedeelte de te volgen managementstrategie bepalen.

Met een vrij grote beheersvrijheid zullen de verantwoordelijken van de hogescholen binnen de hen toegekende financiële enveloppe de strategie uitvoeren en hun gestelde eindresultaat bereiken. Hier gelden de regels van het **ondernemerschap**, waarbij de beheerder die zich persoonlijk verantwoordelijk stelt voor het realiseren van de vooropgestelde resultaten, zelf alle initiatieven kan ontplooiën om die resultaten te bereiken.

De beheersbeslissingen moeten op een zo soepel mogelijke manier tot stand komen. Adequate beslissingen kunnen enkel worden genomen door een orgaan dat op een, vanuit managementsoogpunt gezien, moderne leest is geschoeid. Om deze reden is de bevoegdheid van het bestuurscollege uitgebreid en is het wenselijk dat de raad van bestuur zoveel mogelijk van de beheerstaken delegeert aan het besluitkrachtiger bestuurscollege.

B. BIJ DE WIJZIGINGEN DIE GELEID HEBBEN TOT ONDERHAVIG VOORSTEL

1. Inleiding

In Vlaanderen is de schaalgrootte van de meeste hogescholen klein, inzonderheid in het hoger onderwijs van het korte type. Vorig jaar waren er in meer dan honderd van de 135 hogescholen die hoger onderwijs van het korte type aanbieden, minder dan 600 studenten ingeschreven ; hetzelfde gold voor 7 van de 26 hogescholen van het lange type en geen

enkele van de 14 kunsthogescholen telde 600 of meer studenten.

Maar ook het onderwijsaanbod van de hogescholen was relatief groot, bijvoorbeeld in het hoger onderwijs van het korte type, waar de studenten kunnen/moeten kiezen uit een opleidingsaanbod van 61 afdelingen en 57 opties. Uit de beschikbare statistische gegevens kan men o.m. vaststellen dat :

- het aantal implantingen van een afdeling nogal uiteenlopend is (varierend van 1 tot 29) ;
- het aantal in een afdeling ingeschreven studenten eveneens grote verschillen toont : van 22 tot 6.166 ;
- het gemiddeld aantal inschrijvingen in 44 van de 61 afdelingen beneden de 150 ligt.

Deze grote versnippering van mogelijkheden en middelen vereisen een globale herstructurering, waarvan het streven naar schaalvergroting een wezenlijk onderdeel is.

Het schaalvergrotingsproces dient zich op 2 niveaus te voltrekken, nl. op het niveau van de hogescholen en de inrichtende machten en op het niveau van de opleidingen. De voordelen van schaalvergroting zijn vanuit organisatorisch vlak bezien vijfvoudig.

1. Een vergroting van de omvang van de hogescholen bewerkstelligt een wisselwerking tussen de studierichtingen en de interdisciplinaire uitwisseling van docenten en studenten. Dit resulteert in een spreiding van de kennis en de ervaring van de docenten en verhoogt de keuzemogelijkheden van de studenten. Tevens kunnen de voortgezette opleidingen gemakkelijker worden ontwikkeld en ontstaan er betere mogelijkheden tot dienstverlening en onderzoek. Ten slotte heeft een grotere entiteit een grotere innovatiecapaciteit, wat het studie-aanbod ten goede komt.

2. De verruiming van de verantwoordelijkheid van de hogescholen kan en zal waarschijnlijk een meer adequate besteding van de financiële middelen teweeg brengen, evenals een soepeler personeelsbeleid en een versterking van het management van de hogescholen.

3. Er zal een grotere doelmatigheid kunnen optreden in de besteding van het budget. Het wordt namelijk mogelijk om kostbare apparatuur, bibliotheken, sociale voorzieningen en andere vormen van dienstverlening aan de studenten te concentreren.

4. Grotere hogescholen kunnen zich opstellen als volwaardige alternatieven voor en in voorkomend geval als partners voor samenwerking met de universiteiten.

5. Ten slotte schept de schaalvergroting onvermoede mogelijkheden inzake internationale profilering en herwaardering, zowel naar de hogeschool, als naar het personeel toe.

Deze schaalvergroting bereikt men via fusies. Een fusie van hogescholen betekent de éénmaking van het onderwijskundig-, personeels- en financieel beleid van twee of meer hogescholen.

De éénmaking van het onderwijskundig beleid kan leiden tot een rationeler opleidingsaanbod, terwijl de éénmaking van het financiële beleid kan leiden tot een meer efficiënte aanwending van de middelen voor werking en investering. Deze fusies zullen ook toelaten dat de studenten op een economisch verantwoorde wijze van een waaier van sociale diensten kunnen gebruik maken.

Voor het officiële net werd in deze context een grootscheepse fusie-operatie voorbereid. Het oorspronkelijk ontwerp van bijzonder decreet wilde via fusies grote officiële hogescholen creëren, die zich situeerden in elke provincie. Met uitzondering van de provincie Oost-Vlaanderen, zou per provincie één officiële hogeschool worden opgericht. In Oost-Vlaanderen zouden er twee officiële hogescholen zijn.

De bestaande inrichtende machten die toetraden tot een officiële hogeschool, droegen hun onderwijsbevoegdheid inzake hoger onderwijs en hun grondgebied af aan de nieuwe hogeschool. Deze oorspronkelijke inrichtende machten bleven evenwel betrokken bij het bestuur en beleid van de officiële hogeschool via hun mandaten in de raad van bestuur. Het aantal van deze mandaten was in een eerste fase vastgesteld op 12 (totaal aantal zetels 24), na enkele jaren werd dit aantal herleid tot 9 (totaal aantal zetels 21).

Het financieringsmechanisme, waarbij de optimale financiering zich situeerde tussen 4000 en 6000 studenten, had tot gevolg dat de facto bijna elke officiële inrichtende macht moest participeren in deze constructies. De vrijheid om autonoom te blijven was quasi onbestaande.

De fusies van de officiële hogescholen werden besproken in werkgroepen, waarin de bestaande inrichtende machten uit het officiële net, evenals enkele inrichtende machten uit het niet-confessioneel vrij onderwijs, vertegenwoordigd waren. Deze werkgroepen maakten een inventaris van de problemen die zich zouden kunnen voordoen inzake personeel, goederen, investeringen, enz... Ook de overname van rechten en plichten van de nieuwe hogescholen kwam uitgebreid ter sprake.

De bij overeenkomst tot stand gekomen officiële hogescholen waren, zoals de Universiteit Gent en het Universitair Centrum Antwerpen, openbare instellingen met rechtspersoonlijkheid. Aldus werden zij zelfstandige **onderwijsinrichtende** machten. De overeenkomsten waren nogal stringent, maar de verantwoording daarvan lag in een rationeler aanbod van het hoger onderwijs, verbonden aan de noodzaak van het beheersen van de overheidsuitgaven voor de financiering van ditzelfde hoger onderwijs. In dit licht werd de vrijheid van onderwijs bedoeld in artikel 24 van de Grondwet dan ook niet beschouwd als onbeperkt; zij moest en moet gelezen worden binnen de lijnen van de budgettaire draagkracht van de Vlaamse Gemeenschap, uiteraard in samenhang met het gelijkheidsbeginsel. Er was dus ruimte om bepalingen vast te stellen die als voorwaarden van financiering de vrijheid van onderwijs konden beperken.

In het algemeen werden de beperkingen inzake de vrijheid om onderwijs in te richten, onthaald als te verregaand. Vanuit de officiële sector, i.c. vanuit het stedelijk en provinciaal onderwijs, tilde men zwaar aan de verplichte fusies. Bovendien leidde deze constructie van zes officiële hogescholen tot een verankering van het officieel onderwijs, waardoor netoverschrijdende initiatieven bemoeilijkt, zoniet onmogelijk werden.

Een ander punt van kritiek betrof de zogenaamde „politisering” binnen de bestuursorganen van de officiële hogescholen. Het aandeel van mandatarissen in de raad van bestuur die niet uit de geledingen van de hogeschool afkomstig waren was vrij groot, en de benoeming van de eerste voorzitters van de raad van bestuur en van de eerste algemeen directeurs door de Vlaamse regering versterkte die idee.

De bemerkingen m.b.t. de bestuursformule ‘officiële hogeschool’ en de polarisering van het hoger onderwijs buiten de

universiteit in officiële hogescholen enerzijds en in vrije hogescholen anderzijds, zijn ook verbonden met de optimale schaalgrootte van 4000 tot 6000 studenten, die weinig alternatieven inzake fusies biedt, verbonden aan de idee van campusvorming op middellange termijn. De noodzaak om tot 4000 studenten te komen was evenmin voor iedereen evident. Samen met meer formules inzake fusies, en inzonderheid netoverschrijdende fusies, rees dus de vraag naar een bredere waaier inzake schaalgrootte en de organisatie van het onderwijs in meer vestigingen.

Aan de andere kant mag de beheersbaarheid van het onderwijsbudget niet uit het oog worden verloren. Deze kan enkel worden gerealiseerd via responsabilisering van de hogescholen en via deregulering. In dit licht past enveloppefinanciering. Het is een objectieve (de overheid houdt bij het toekennen van het budget rekening met objectieve criteria), globale (personeel en werking zitten in de enveloppe) en forfaitaire (de overheid treedt niet meer op als derde betaler) financiering. Dit systeem bevordert ten zeerste het autonome beleid, in concreto de budgettering op halflange en lange termijn.

Via de enveloppefinanciering zullen financiële prikkels tot schaalvergroting worden ingebouwd. Beiden – enveloppefinanciering en schaalvergroting – zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden, zeker vanuit het oogpunt van een grondig vernieuwd personeelsbeleid en personeelsstatuut waarbij onder meer het stelsel van boventalligheid en reffectatie – inherent aan een derde betalersysteem – komt te vervallen. Enkel schaalvergroting hogescholen hebben een voldoende financieel draagvlak om dit te kunnen realiseren.

De financiering van het HOBU in het algemeen vormt een beheersbaar systeem. Het jaarlijks reserveren van een globaal bedrag voor het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen leidt voor de overheid tot budgettaire beheersbaarheid. Dit dossier moet dan ook worden beschouwd als een eerste test case in het licht van de algemene beheersing van de overheidsuitgaven inzake onderwijs.

Het ontwerp-decreet bevat eveneens een belangrijke vernieuwing inzake het personeel van de hogescholen. De doelstelling van de nieuwe rechtspositieregeling is vierledig : het levert voor het onderwijsveld een bijdrage tot de kwaliteit van het hoger onderwijs, het reikt de hogescholen een beleidsinstrument aan om deze kwaliteit waar te maken, het houdt een herwaardering in voor de personeelsleden van de hogeschool en het vereenvoudigt en harmoniseert de huidige regelgeving.

De hogeschool wordt groter en autonomer en beschikt meer dan vroeger over de mogelijkheden om een adequaat personeelsbeleid te voeren. Binnen de financiële mogelijkheden kan zij een personeelskader op lange termijn uitwerken. In hoofd van de werking van de hogeschool worden taakinhouden gedefinieerd, mandaten verleend en werkzaamheden herverdeeld. Het werkingsveld strekt zich verder uit dan het domein van de loutere onderwijsopdrachten.

De kwaliteit van het hoger onderwijs is in zeer grote mate afhankelijk van de kwaliteit en professionaliteit van het onderwijzend personeel.

De prestatieregeling van het personeel wordt herdacht in hoofd van het criterium beschikbaarheid voor de instelling. Volledige beschikbaarheid voor de instelling wordt gedefinieerd overeenkomstig de gangbare algemene arbeidsduur en evolueert op dezelfde wijze. Aldus creëert men een ideaal platform om de volledige opdracht van het hoger onderwijs

te verwezenlijken ; dit impliceert onderwijs, en, zo daarvoor geopteerd wordt, ook onderzoek en dienstverlening.

Herwaardering van de personeelsleden is in deze context noodzakelijk. De herwaardering gebeurt via het scheppen van promotiekansen, het doorbreken van vlakke loopbanen, het creëren van interessante taakinhouden, extra-verloning, . . . Het loopbaanverloop en de verloning zijn in eerste instantie gebaseerd op de kwaliteit van het personeel en niet meer uitsluitend op anciënniteitsprincipes. Nieuwe soepele voorwaarden inzake werving, weddevaststelling en loopbaanverloop worden uitgewerkt en dit met het nodige respect voor de eigenheid van de studiegebieden en hun respectieve opleidingen, inzonderheid voor het hoger kunstonderwijs.

Naast deze herwaardering is ook de bescherming van het personeel een wezenlijke component. Er is voorzien in medezeggenschap of medebeheer. Via de geëigende organen zullen de personeelsleden een gewaarborgde inspraak bezitten.

De hele regeling inzake personeel is zeer innoverend en het afsluiten van een protocol van akkoord hierover met de vakbonden moet als een belangrijke verworvenheid beschouwd worden.

Vanuit studentenmiddens werd vooral de afwezigheid van sociale voorzieningen in dergelijke grote instellingen terecht als een leemte ervaren, en bovendien als een discriminatie t.o.v. de universitaire studenten.

Het leek aangewezen om de ontwerpen van decreet op deze punten fundamenteel in vraag te stellen. Een alternatief werd uitgewerkt. Hierna volgt een overzicht van de belangrijkste wijzigingen.

2. Wijzigingen aan de bestuursstructuur

2.1. *De Vlaamse autonome hogeschool*

In het oorspronkelijk voorontwerp werd, op relatief strikte en concreet geleide wijze, vorm gegeven aan zes officiële hogescholen voor Vlaanderen. Deze officiële hogescholen verzamelden in de regel de huidige hogescholen van het Gemeenschapsonderwijs, van de steden en van de provincies. Met als gevolg dat, alhoewel ARGO, steden en provincies het principieel recht behielden tot oprichten van hoger onderwijs buiten de universiteit, maar gezien enerzijds het financieringsmechanisme en anderzijds de hoger aangeduide wijze van fuseren werd in de werkelijkheid een „dual” systeem bereikt : hogescholen van het officiële type en hogescholen van het vrije gesubsidieerde type. Het netoverschrijdende element was aanwezig, de mogelijkheid ertoe werd geschapen. Maar blijkaar maakte de duale beeldvorming dit niet makkelijker.

Thans wordt afstand genomen van het systeem van de zes voorgeprogrammeerde hogescholen. In de plaats daarvan wordt decretaal de constructie van de Vlaamse autonome hogescholen opgezet. Ze is publiekrechtelijk van aard. Daarbij dient opgemerkt dat dit publiekrechtelijk aspect geenszins een handicap uitmaakt in het functioneren, gezien en de volledige autonomie, en het feit dat voor alle hogescholen de rechtspositie op dezelfde wijze wordt bepaald. Wie intreedt in dergelijke hogeschool, wordt volledig opengelaten. In deze Vlaamse autonome hogescholen, waarvan het aantal niet vooraf wordt bepaald, kan elke bestaande hogeschool, ongeacht het net, vrij intreden. Ook kan één inrichtende macht beslissen om de structuur van de Vlaamse autonome hogeschool aan te nemen.

Concreet betekent dit dat, weliswaar afgeremd door het financieringssysteem, volgende inrichtende machten mogelijk blijven : steden (gezien de financiering waarschijnlijk een theoretisch gegeven), provincies (zeker mogelijk in Limburg, en allicht ook in Oost-Vlaanderen), ARGO (is zeker mogelijk), de Vlaamse autonome hogeschool en de gesubsidieerde vrije hogeschool.

De bestuursstructuren van de Vlaamse autonome hogeschool passen binnen een nieuw concept. De vertegenwoordiging van de verschillende geledingen van de hogeschool is als volgt :

- acht vertegenwoordigers van het personeel ;
- drie vertegenwoordigers van de studenten ;
- maximum twaalf vertegenwoordigers van de inrichtende machten en van sociaal-economische en culturele milieus aangeduid door SERV. Bovendien wordt er een onderscheid gemaakt naargelang de hogeschool tot stand komt door fusie van verschillende inrichtende machten dan wel dat deze bestuursvorm wordt aangenomen door één inrichtende macht. Bij fusie van verschillende inrichtende machten kunnen tijdens een eerste mandaatsperiode (vier jaar) de inrichtende machten alle zetels zelf invullen (maximum 12). Na de eerste mandaatsperiode moeten ten minste drie zetels worden ingenomen door vertegenwoordigers van de sociaal-economische en culturele milieus aangeduid door de SERV. Indien slechts één inrichtende macht dergelijke hogeschool tot stand brengt, moeten van bij de aanvang ten minste zes zetels worden ingenomen door vertegenwoordigers van buitenaf aangeduid door de SERV ; de andere zes (maximum) kunnen door de „oude” inrichtende macht worden aangesteld.

Deze zorgvuldig afgewogen verdeling, zorgt voor voldoende inspraak van de geledingen enerzijds, en voor een zeer grote bestuurbaarheid anderzijds.

Deze raad van bestuur kiest zelf zijn voorzitter en benoemt zelf de algemeen directeur. De Vlaamse regering komt hierin niet tussen.

De raad van bestuur is de facto de inrichtende macht van de hogeschool. De verantwoordelijkheid van deze raad van bestuur situeert zich hoofdzakelijk op financieel en juridisch vlak. De concrete leiding van de hogeschool berust evenwel bij het bestuurscollege, de algemeen directeur en, voor wat de onderwijs-organisatorische aspecten betreft, bij de departementsraden.

De bevoegdheden van de raad van bestuur kunnen als volgt worden omschreven :

- het bepalen van het strategisch management van de hogeschool en het centraal overzicht ;
- het bepalen van het reglement van de verkiezing van de departementsraden en departementshoofden ;
- het bepalen van het bestuursreglement, het algemeen examenreglement en het tuchtreglement ;
- het vastleggen van de algemene richtlijnen voor de organisatie en coördinatie van het onderwijs van de hogeschool ;
- het vastleggen en aanpassen van het investerings- en financieringsplan ;
- het bepalen van de personeelsformatie ;

– het vast benoemen van de leden van het onderwijzend personeel en het leidinggevend administratief en technisch personeel.

In het algemeen is het wenselijk dat de raad van bestuur zoveel mogelijk van zijn bevoegdheden delegeert aan het bestuurscollege, en dit vanuit het oogpunt van het moderne management.

Het bestuurscollege, dat de dagelijkse leiding van de hogeschool waarneemt, is samengesteld als volgt :

- de voorzitter van de raad van bestuur ;
- de algemeen directeur ;
- 3 personeelsleden van de hogeschool of leden van de raad van bestuur.

De bevoegdheden van het bestuurscollege kunnen als volgt worden omschreven :

- het voorbereiden, bekendmaken en uitvoeren van de besluiten van de raad van bestuur ;
- het beschikken over financiën, roerende- en onroerende goederen van de hogeschool binnen de perken van de begrotingskredieten en het door de raad van bestuur opgestelde beleidsfinancieringsplan ;
- het sluiten van overeenkomsten en het verrichten van rechtshandelingen ;
- het instaan voor orde en tucht ;
- het vacantverklaren van ambten ;
- het benoemen van niet-leidinggevend administratief en technisch personeel.

Alle bevoegdheden die niet expliciet aan de raad van bestuur zijn toegewezen, worden uitgeoefend door het bestuurscollege (residuaire bevoegdheid bij het bestuurscollege). Het bestuurscollege is verslaggeving en verantwoording over de eigen activiteiten verschuldigd aan de raad van bestuur.

De algemeen directeur wordt aangesteld door de raad van bestuur. De algemeen directeur heeft de algemene leiding over de hogeschool.

Elke hogeschool richt departementen op. Dit zijn binnen de hogeschool echte pedagogische entiteiten met verantwoordelijkheden op het vlak van onderwijs, onderzoek en dienstverlening. Een departement wordt bestuurd door een departementsraad, geleid door het departementshoofd. Deze bestaat uit vertegenwoordigers van het onderwijzend personeel, studenten en personen uit de socio- economische of culturele wereld.

De departementsraad verzorgt de organisatie en de coördinatie van de onderwijsverstrekking. Deze raad is onder meer bevoegd voor :

- het tijdelijk aanstellen van het onderwijzend personeel en het voorstellen van personeelsleden voor vaste benoeming ;
- het vaststellen van onderwijs- en examenprogramma's ;
- het zorgen voor de overeenstemming tussen programma en onderwijs ;
- het vaststellen van een onderzoeksprogramma ;

- het regelen van de departementale organisatie ;
- het jaarlijks opstellen van budgetvoorstellen en voorstellen inzake personeelsformatie ;
- het sluiten van samenwerkingsakkoorden (er is evenwel een goedkeuring van de raad van bestuur vereist m.b.t. de financiële en juridische gevolgen).

Het departementshoofd wordt door de departementsraad onder de vastbenoemde leden van het onderwijzend personeel benoemd voor vier jaar ; dit mandaat is hernieuwbaar.

Het hogeschoolonderhandelingscomité en de departementale onderhandelingscomités vormen de tegenmacht voor de ruimere autonomie die werd verleend aan het hogeschoolbestuur. Binnen deze geeigende organen wordt binnen de hogeschool inzake personeelsaangelegenheden onderhandeld. De bevoegdheden van de comités reiken verder dan wat op dit ogenblik mogelijk is in het kader van het syndicaal statuut : overleg is omgezet in onderhandeling.

Het overleg met de studenten gebeurt in de democratisch verkozen studentenraad.

2.2. De gemeenschapshogeschool

Het is door de grotere vrijheid inzake fusies mogelijk dat ook de hogescholen van het gemeenschapsonderwijs geen fusie aangaan met hogescholen van een andere inrichtende macht.

Het bijzonder decreet betreffende de ARGO wordt zodanig gewijzigd dat de gemeenschapshogescholen een identieke bestuursstructuur krijgen als de Vlaamse autonome hogescholen, met een gegarandeerde inbreng van buitenaf. Indien er wordt gefuseerd binnen het gemeenschapsonderwijs -of indien bepaalde hogescholen van het gemeenschapsonderwijs in hun huidige vorm verder blijven bestaanmoeten deze gemeenschapshogescholen over dezelfde autonomie kunnen beschikken.

2.3. Inspraak en medezeggenschap in de gesubsidieerde hogescholen

Krachtens artikel 17 van de Grondwet is de overheid niet bevoegd het bestuur van een gesubsidieerde hogeschool te regelen. De vrijheid van onderwijs laat dit niet toe.

Het decreet betreffende de medezeggenschap in het gesubsidieerd onderwijs dd. 23 oktober 1991 voorzag in een medezeggenschapsstructuur voor het gesubsidieerd onderwijs, in concreto in de oprichting van participatieraden.

Het nieuwe ontwerp-decreet voorziet in een definitieve regeling van de medezeggenschap. Er komen onderhandelingscomités, een academische raad, in voorkomend geval departementale raden, en een studentenraad.

De onderhandelingscomités hebben dezelfde bevoegdheden als de **onderhandelingscomités** in de Vlaamse autonome en in de gemeenschapshogescholen en betekenen de facto de introductie van het syndicaal statuut in het gesubsidieerd vrij onderwijs. Voor het gesubsidieerd officieel onderwijs impliceren zij een uitbreiding van het syndicaal statuut.

Om in het gesubsidieerd vrij onderwijs dubbel gebruik – onderhandelingscomités versus ondernemingsraad – te vermijden, is wel vooropgesteld dat deze comités hun bevoegdheden slechts kunnen uitoefenen op voorwaarde dat de representatieve vakorganisaties geen kandidaten voorstellen voor de ondernemingsraad.

De academische raad is een echt medezeggenschapsorgaan op het niveau van de hogeschool. In de academische raad zetelen :

- vertegenwoordigers van de studenten die worden verkozen door en onder de regelmatig ingeschreven studenten. Elke student heeft één stem ;
- vertegenwoordigers van het personeel die worden verkozen door het personeel ;
- vertegenwoordigers van het hogeschoolbestuur.

De graad van medezeggenschap van de academische raad verschilt naargelang het soort aangelegenheden waarover hij zich mag uitspreken.

1. Er is adviesbevoegdheid over de algemene organisatie en de werking van de hogeschool, de planificatie en de algemene criteria inzake begeleiding en evaluatie van de studenten.

2. Er is ten minste een overlegbevoegdheid over de aanwending van de werkingsuitkeringen ; de vaststelling van de begroting en van de personeelsformatie ; de vaststelling en de wijziging van het reglement van de hogeschool. Overlegbevoegdheid betekent dat men binnen de academische raad een consensus over deze aangelegenheden probeert na te streven. Indien men deze niet bereikt, beslist het hogeschoolbestuur zelf.

3. Er is een algemeen recht op informatie.

Ook in de gesubsidieerde hogescholen kunnen departementen of andere organisatorische deelstructuren worden opgericht. De departementale raad van de gesubsidieerde hogeschool die bestaat uit vertegenwoordigers van het onderwijzend en administratief personeel, van de studenten en van de sociaal-economische of culturele milieus heeft adviesbevoegdheid inzake pedagogische aangelegenheden op het niveau van het departement. Hij wordt voorgezeten door een door het hogeschoolbestuur aangewezen departementshoofd.

De inspraakregeling in de gesubsidieerde hogescholen wordt gewaarborgd in kader van de wettelijke controle door de commissarissen van de Vlaamse regering bij de hogescholen.

Het overleg met de studenten gebeurt via de studentenraad.

3. Schaalgrootte en vestigingen

3.1. Financiering van de hogescholen

De ruimere mogelijkheden inzake fusies worden gekoppeld aan een lagere financieringsdrempel. Het financieringsmechanisme werd zodanig aangepast dat :

- hogescholen vanaf 3500 studenten voortaan een optimale financiering zullen ontvangen (i.p.v. 4000 tot 6000 studenten in het eerste ontwerp). De 4000-grens wordt verlegd naar 3500 en de grens op 6000 studenten verdwijnt. Vanaf 3500 studenten ontvangt de hogeschool de maximale financiering ;
- hogescholen met 2000 studenten 95,56 % van deze optimale financiering zullen ontvangen (minder scherpe financiering voor middelgrote instellingen : in het oorspronkelijk ontwerp werd de 95,56 bereikt op 2950 studenten). Hierdoor

worden hogescholen met 2000 studenten in staat gesteld om verder onderwijs te organiseren. Zij worden niet langer op basis van louter financiële dwang verplicht tot fuseren.

De bijzondere middelen die voorzien waren voor bepaalde hogescholen in West-Vlaanderen en Limburg zijn in deze constructie niet langer vereist.

Het hoofdstuk investeringen wordt technisch afgestemd op de nieuwe mogelijkheden inzake fusies.

Organisatorisch is het wel mogelijk om een hogeschool uit te bouwen rond entiteiten van ten minste 600 studenten. Dergelijke reeds bestaande entiteiten hoeven dan ook niet verloren te gaan in het schaalvergrotingsproces. Daarom werd de notie vestiging ingevoerd. Met vestiging wordt bedoeld een of meer aaneengrenzende gemeenten waarin de hogeschool op dit ogenblik opleidingen aanbiedt. (Het Brussels hoofdstedelijk gewest wordt beschouwd als één gemeente).

Als algemene voorwaarde geldt dat elke hogeschool maximaal 1 (de hoofdzetel) + 3 vestigingen kan hebben en dat elke vestiging minimaal 200 studenten telt. De vestigingen zelf moeten zich bevinden binnen dezelfde of een aangrenzende provincie. Deze maatregel bevordert de vorming van hogescholen met vestigingen op redelijke afstand en vermijdt tegelijk dat te kleine vestigingen (minder dan 200 studenten) in stand worden gehouden.

Het principe van meer vestigingen mag niet tot gevolg hebben dat de vooropgestelde rationalisatie verloren gaat. Een hogeschool kan bijgevolg geen enkele opleiding in meer dan twee vestigingen aanbieden. In een aantal gevallen kan het immers verantwoord zijn dat een hogeschool die een grote geografische regio moet bedienen, sommige opleidingen tweemaal aanbiedt.

Een hogeschool kan dezelfde opleiding binnen dezelfde vestiging slechts éénmaal aanbieden. Binnen een beperkt geografisch gebied zou het onzinnig zijn niet over te gaan tot samenvoeging van identieke opleidingen.

Naar de toekomst toe wordt gesteld dat nieuwe „doublures” enkel bij fusie kunnen ontstaan. Het kan geenszins de bedoeling zijn dat hogescholen opleidingen die ze nu slechts eenmaal organiseren, in de toekomst zouden doubleren binnen een andere vestiging.

Kleine vestigingen (van 200 tot 600 studenten) kunnen worden behouden, maar hun opleidingsaanbod wordt bevroren op de huidige situatie. Er kunnen hier geen nieuwe opleidingen ontstaan.

Een vestiging met meer dan 600 studenten daarentegen, wordt, binnen een schaalvergrotere hogeschool, beschouwd als een leefbare entiteit. Binnen dergelijke vestigingen kunnen nieuwe opleidingen en opties worden georganiseerd. Zij worden als volwaardige entiteiten van de hogeschool beschouwd.

3.3. Opleidingsaanbod

De hogescholen krijgen in hun vestigingen met meer dan 600 studenten vrijheid inzake het inrichten van opties.’ De overheid legt – met het oog op de herkenbaarheid voor de burger – enkel nog de lijst van de mogelijke opties vast.

4. Sociale voorzieningen

In het voorstel van decreet wordt een hoofdstuk opgenomen over de sociale voorzieningen. Voor de organisatie van

de sociale voorzieningen zullen de hogescholen zich kunnen organiseren in regionale netwerken. De sociale sector van de hogeschool zal worden beheerd via VZW'S.

De middelen van de sociale sector zullen bestaan uit een overheidsbijdrage per student van 3.000 frank en uit middelen die voortkomen uit de inschrijvingsgelden. Voor de inschrijvingsgelden wordt voorzien in een algemene regeling voor het hele hoger onderwijs verstrekt de hogescholen.

5. Inwerkingtreding

Het voorstel voorziet dat het decreet in werking zal treden met ingang van het academiejaar 1995-1996.

II. COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Dit artikel situeert de behandelde materie in haar grondwettelijk kader. Met uitzondering van de bepaling van het begin en het einde van de leerplicht, de minimale voorwaarden voor het uitreiken van diploma's en de pensioenregeling, behoort de regeling van het onderwijs sedert de staatshervorming van 1989 tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen.

Artikel 2

In dit artikel zijn een aantal definities opgenomen, zodat de begrippen in het decreet een eenduidige betekenis krijgen.

1° Een hogeschool is een instelling die niet universitair hoger onderwijs aanbiedt. Het hoger onderwijs dat verstrekt wordt door een hogeschool, is in essentie onderwijs voor verantwoordelijke meerderjarigen. Zij nemen eraan deel op vrijwillige basis en vanuit een studie- en beroepskeuze die zij bewuster en zelfstandiger maken dan de oriëntering tijdens het secundair onderwijs.

Hogescholen zijn in de eerste plaats instellingen van hoger onderwijs. Hun maatschappelijke relevantie moet vooral in het opleiden van jongeren worden gezocht. Het hoger onderwijs verstrekt door hogescholen geeft inzichten, vaardigheden en attitudes door, die essentieel zijn voor latere beroepsuitoefening, en is gesteund op verworven wetenschappelijke kennis. Het leidt tot intellectuele zelfstandigheid en creatief denken, nodig voor een deskundige toepassing van de wetenschap.

De hogescholen die het studiegebied kunst organiseren, moeten een spilfunctie vervullen bij het stimuleren van nieuwe artistieke stromingen en bij het bewaren en doorgeven van het doorheen de eeuwen verworven artistiek erfgoed.

2° Elke bestaande hogeschool kan, ongeacht het net, vrij intreden in de nieuwe structuur van de Vlaamse autonome hogeschool.

3° Een gemeenschapshogeschool wordt ingericht door de Vlaamse Gemeenschap. Het is een openbare instelling die tot stand komt bij beslissing van de Autonome Raad voor het gemeenschapsonderwijs.

De bestuursregels van de gemeenschapshogeschool zijn bepaald in het bijzonder decreet dat gelijktijdig met dit decreet zal worden goedgekeurd.

4° In het voorliggend voorstel kunnen provincies, gemeenten of OCMW's blijven optreden als inrichtende macht voor hogescholen met een publiekrechtelijk karakter,

5° Een vrije hogeschool vindt haar bestaansrecht in de in de grondwet gewaarborgde vrijheid van onderwijs. Deze vrijheid is niet onbeperkt. De overheid kan reglementerend optreden.

6° De term hogeschoolbestuur is een modernere en betere benaming voor het klassieke 'inrichtende macht'. Analoot aan de terminologie van het universitair decreet, duidt de term het orgaan aan, dat krachtens het decreet of de statuten is aangewezen om de door of krachtens dit decreet toegewezen bevoegdheden uit te oefenen.

7° De verschillende studiegebieden die krachtens het decreet door een hogeschool worden georganiseerd, ressorteren onder een autonome bestuurseenheid met een aantal bevoegdheden, o.m. pedagogische. Deze bestuurseenheid is het departement. Aan het hoofd van elk departement staat een departementshoofd.

8° In het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen verwijst de term studiegebied naar een werkgebied waarbinnen meestal verschillende elkaar aanvullende of met elkaar verwante beroepen uitgeoefend worden. Deze beroepen tekenen zich uit op basis van een of andere maatschappelijk relevant geachte problematiek ; met een hoge graad van complexiteit. Naargelang van de graad van complexiteit en omvang van het geheel van kennis, vaardigheden en houdingen, dat wordt overgedragen, loopt de studieduur over 3, 4 of 5 jaar. Het gaat hier dus om beroepen die niet te herleiden zijn tot het toepassen van het onderwijs of onderzoek in één of andere wetenschap. Wel wordt in deze beroepen o.m. gebruik gemaakt van relevante inzichten en verworvenheden uit meestal meer dan één wetenschap.

9° Een basisopleiding kan bestaan uit één cyclus of uit twee cycli. Een basisopleiding bestaande uit een cyclus duurt 3 studiejaren. In een opleiding bestaande uit twee cycli duurt elke cyclus tenminste twee studiejaren. Binnen een zelfde studiegebied kunnen, op basis van duidelijk te onderscheiden beroepsprofielen, basisopleidingen zowel bestaande uit één cyclus als bestaande uit twee cycli georganiseerd worden. Hetzelfde geldt voor het organiseren van opties binnen zowel een opleiding bestaande uit één cyclus als een opleiding bestaande uit twee cycli.

10° De opleidingen worden geklasseerd op basis van een beroepsprofiel. Het gaat hierbij om beroepen die niet te herleiden zijn tot het toepassen van onderwijs of onderzoek in één of andere wetenschap. Wel wordt in deze beroepen o.m. gebruik gemaakt van relevante inzichten en verworvenheden uit meestal meer dan één wetenschap. Een opleiding is gericht op het overbrengen van de noodzakelijk geachte kennis, vaardigheden en attitudes. In dit geheel moeten voldoende elementen verweven worden die een algemeen vormend effect hebben. Inzonderheid moeten deze elementen het kritisch nadenken over de gevolgen van de beroepsuitoefening voor mens en samenleving, evenals een ethisch-normatieve reflexie hierop helpen stimuleren. Wie met goed gevolg de opleiding heeft gevolgd, behaalt een diploma en in voorkomend geval een titel, waarna men bekwaam wordt geacht – en in voorkomend geval toelating krijgt – het beroep uit te oefenen. Naargelang de klemtoon op bepaalde componenten van het beroepsprofiel kan in sommige gevallen éénzelfde opleiding gerangschikt worden in meer dan één studiegebied. Bovendien de professionele opleiding moet er

aandacht worden besteed aan de persoonsvorming en de maatschappelijke voorbereiding van de studenten. Deze maatschappelijke taken kunnen verschillen volgens de aard en de eigenheid van de opleidingsvormen, maar voldoende abstraheringsvermogen, een brede belangstelling en kritische weerbaarheid zijn nauw verbonden met het hoger onderwijs, verstrekt door de hogescholen.

11° Een basisopleiding wordt onderverdeeld in opties op basis van specifieke, maatschappelijk relevante beroepsprofielen. Een optie leidt tot een aparte vermelding op het diploma en in voorkomend geval tot het verstrekken van een titel. Een optie is dus geen hiërarchische, maar een organisatorische classificatie.

12° De opleidingsonderdelen slaan op het geheel van de activiteiten die de studenten verplicht zijn te volgen.

13° Het hogeschoolbestuur moet de student evalueren. De student moet via het examen het bewijs leveren dat hij voldoet aan de criteria en de inhoudelijke geschiktheidseisen die bij de aanvang van de opleiding werden vooropgesteld. Het examen moet de examinerator toelaten te peilen naar de graad van kennis die de examinandus heeft verworven, met betrekking tot de opleidingsonderdelen.

14° Vrijstellingen en studieduurverkortingen kunnen worden verkregen wanneer eerdere of elders opgedane kennis, vaardigheden of ervaring van de student als voldoende gehonoreerd worden zodat hij geen examen over dat opleidingsonderdeel meer moet afleggen.

15° Overdracht van examencijfers wordt toegestaan van eerste naar tweede zitting indien, onder bepaalde voorwaarden, de kennis van een opleidingsonderdeel als voldoende wordt beschouwd.

16° Overzetting van examencijfers is overdracht van het ene jaar naar het andere.

17° Een studiepuntenpunt is een eenheid waarop de onderwijs- en studieactiviteit van een student wordt geijkt.

18° Hieronder verstaat men de specificatie van de op het einde van een cyclus toegekende graad. Deze kwalificatie wordt ook op het diploma vastgelegd. 19° Omdat de hogeschoolopleiding altijd refereert naar het studiegebied dat in sommige gevallen meerdere onderwijsvelden kan inhouden, is een nadere definiëring naar het specifieke onderwijsveld vaak vereist.

20° De definitie van een academiejaren behoeft geen commentaar.

48° Onder deze definitie vallen ook toevallige activiteiten die binnen de opdracht van de hogeschool vallen. Voordrachten of andere activiteiten die niet vergoed worden of waarvoor enkel onkosten worden vergoed, vallen niet onder maatschappelijke dienstverlening. Prestaties die door een personeelslid worden uitgevoerd in hoofde van een andere beroepsactiviteit waarvoor het personeelslid in toepassing van de regelgeving inzake cumulatieve toelating verkreeg van het hogeschoolbestuur, evenmin. De maatschappelijke dienstverlening moet passen in de opdrachten van de hogeschool. Er moet blijvend op worden toegezien dat deze prestaties ingebed of afgeleid worden van de onderwijs- en onderzoekstaken van de hogeschool. De maatschappelijke dienstverlening mag dus niet de hoofdactiviteit worden. De nadruk moet in de hogeschool blijvend liggen op onderwijsverstrekking.

Artikel 3

In dit artikel is het werkgebied van de hogeschool omschreven. Hieruit blijkt dat de hogescholen in de eerste plaats onderwijsinstellingen zijn. Hun maatschappelijke relevantie moet worden gezocht in het opleiden van jongeren. Activiteiten op het gebied van het projectmatig wetenschappelijk onderzoek situeren zich in het kader van een samenwerking met de universiteiten of met derden, in de meeste gevallen de bedrijfswereld. Het fundamenteel wetenschappelijk onderzoek blijft exclusief voorbehouden aan de universiteiten. Zo kunnen de hogescholen geen aanspraak maken op de kredieten voor fundamenteel of basisonderzoek die in het programma 33.2 van de onderwijsbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voorkomen. Het door de hogescholen uit te voeren toegepast onderzoek of experimenteel ontwikkelingswerk moeten zij in samenwerking met de universiteiten of in opdracht van derden uitvoeren.

Artikel 4

Dit artikel geeft aan welke hogescholen onder dit decreet vallen. Dit zijn alle huidige instellingen voor hoger onderwijs zowel van het lange als van het korte type met volledig leerplan. Nieuwe instellingen die tengevolge van fusies zullen ontstaan, vallen eveneens onder toepassing van dit decreet. De hogescholen worden in een lijst opgesomd die wordt vastgelegd bij Besluit van de Vlaamse regering.

Artikel 5

Er wordt een rationalisatie van het huidige aanbod van hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen doorgevoerd. Het opleidingsaanbod wordt geherstructureerd in 10 studiegebieden, m.n. architectuur, gezondheidszorg, kunst, onderwijs, produktontwikkeling, sociaal-agogisch werk, industriële wetenschappen en technologie, landbouwkunde, handelswetenschappen en bedrijfskunde, en taalkunde.

Artikel 6

De hogescholen kunnen hun onderwijsaanbod zowel voltijds als deeltijds organiseren. Het voltijds dan wel deeltijds onderwijs moet in een afzonderlijk onderwijsprogramma worden aangeboden, met specificatie van wat een voltijds en een deeltijds student moet volgen.

Artikel 7

Hogescholen kunnen hun opleidingen aanbieden als contactonderwijs of als onderwijs op afstand. Mengvormen zijn niet toegelaten.

Cursussen van het contactonderwijs zijn niet zomaar bruikbaar voor het onderwijs op afstand. Er dient daarvoor specifiek studiemateriaal (bijzondere cursussen, geluidsbanden, videotapes, computerprogramma's, . . .) ontwikkeld. Begeleide zelfstudie impliceert dat de student in het onderwijs op afstand altijd kan terugvallen op een door de hogeschool speciaal daartoe ontworpen opvangstructuur teneinde zijn studieproblemen op te lossen of bepaalde studieonderdelen in te oefenen. De financiering van het onderwijs op afstand zal bij een afzonderlijk decreet worden geregeld.

Artikel 8

Naar analogie van het academisch onderwijs, onderscheidt men binnen het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen basisopleidingen, voortgezette opleidingen en posthogeschoolvorming (de door het vroegere HOLT-decreet gebruikte term navorming is taalkundig onnauwkeurig).

Artikel 9

Hiermee wordt nogmaals benadrukt dat het om onderwijs gaat van het hoger niveau. Enkel gediplomeerden van hoger secundair onderwijs hebben er toegang toe. Het hoger onderwijs wordt voortaan duidelijk onderscheiden en ook materieel gescheiden van het secundair onderwijs.

Artikel 10

Artikel 9 somt alle studiegebieden op, waarbinnen opleidingen bestaande uit 1 cyclus kunnen worden georganiseerd. Bepaalde van deze studiegebieden behoren ook tot de lijst van studiegebieden, waarin opleidingen bestaande uit 2 cycli kunnen worden georganiseerd. Het verschil is gebaseerd op de graad van complexiteit en omvang van het geheel van kennis, vaardigheden en houdingen dat moet worden overgedragen, en dit op basis van duidelijk te onderscheiden beroepsprofielen. In een besluit van de Vlaamse Regering worden alle opleidingen en opties per studiegebied vermeld.

Artikel 11

Artikel 10 somt de studiegebieden op, waarbinnen opleidingen bestaande uit 2 cycli kunnen worden georganiseerd. De hogescholen die dergelijke opleidingen organiseren, kunnen tevens opleidingen, zoals bepaald in artikel 9 organiseren. De Vlaamse Regering maakt een lijst op waarin per studiegebied de opleidingen en opties zijn vermeld die de hogescholen kunnen organiseren. Ook de graden zijn hierin vermeld.

Dit artikel beklemtoont expliciet dat de basisopleidingen van twee cycli en de overeenkomstige graden van academisch niveau zijn. Zij worden beschouwd als hebbende hetzelfde karakter en hetzelfde niveau als de academische opleidingen zoals omschreven in de richtlijnen van de Commissie van de Europese Gemeenschappen. Deze bepalen dat het onderwijs van academisch niveau gestoeld is op de wetenschappelijke kennis en in zijn geheel bijdraagt tot de algemeen menselijke vorming, en in het bijzonder gericht is op de toepassing van de wetenschappen, het zelfstandig denken en het ontwikkelen van de creativiteit.

De economische hogescholen situeren zich in hetzelfde studiegebied als de T.E.W.-faculteiten, die zich haast alle uit de zogenaamde handelshogescholen ontwikkeld hebben. Aldus bieden beide soorten instellingen hun studenten inhoudelijk analoge opleidingen aan die tot diploma's leiden met een zelfde civiel effect. Het decreet betreffende de universiteiten heeft deze verwantschap bevestigd. De gelijkheid van deze economische diploma's wordt hierbij bevestigd. De bepaling van paragraaf 4 maakt het mogelijk nieuwe basisopleidingen op te richten die bestaan uit 2 cycli en die beantwoorden aan een maatschappelijke behoefte.

Artikel 12

Door dit artikel wordt de aanvulling of de wijziging van del lijst van basisopleidingen geregeld.

Artikel 13

In een besluit van de Vlaamse regering wordt een lijst vastgelegd waarin aan de hogescholen hun onderwijsbevoegdheid wordt toegekend. Bij fusies behoudt de hogeschool de studiegebieden of opleidingen binnen dewelke zij respectievelijk opleidingen of opties organiseert. De hogeschool verliest de onderwijsbevoegdheid van de studiegebieden waarbinnen zij geen opleidingen meer organiseert.

Voor elke hogeschool wordt aangeduid binnen welke gemeente(n) zij actief is. Vanzelfsprekend kunnen stages – bv. in de studiegebieden onderwijs en gezondheidszorg – plaatsvinden buiten het grondgebied van de hogeschool. Ook de organisatie van posthogeschoolvorming is niet noodzakelijk gebonden aan dit grondgebied.

Artikel 14

Organisatorisch is het mogelijk om een hogeschool uit te bouwen rond entiteiten van ten minste 600 studenten. Dergelijke reeds bestaande entiteiten hoeven dan ook niet verloren te gaan in het schaalvergrotingsproces. Daarom werd de notie ‘vestiging’ ingevoerd, d.w.z. vestigingen in één of meer aaneengrenzende gemeenten waarin de hogeschool op dit ogenblik opleidingen aanbiedt. Het Hoofdstedelijk Gewest Brussel wordt hierbij als één gemeente beschouwd.

Als algemene voorwaarde geldt dat elke hogeschool maximaal 1 (de hoofdzetel) + 3 vestigingen kan hebben en dat elke vestiging minimaal 200 studenten telt. De vestigingen zelf moeten zich bevinden binnen dezelfde of maximaal 2 aangrenzende provincies. Deze maatregel bevordert de vorming van hogescholen met vestigingen op redelijke afstand en vermijdt tegelijk dat te kleine vestigingen (minder dan 200 studenten) in stand worden gehouden.

Artikel 15

Het principe van meer vestigingen mag niet tot gevolg hebben dat de vooropgestelde rationalisatie verloren gaat. Een hogeschool kan bijgevolg geen enkele opleiding in meer dan twee vestigingen aanbieden. In een aantal gevallen kan het immers verantwoord zijn dat een hogeschool die een grote geografische regio moet bedienen, sommige opleidingen tweemaal aanbiedt. Een hogeschool kan dezelfde opleiding binnen dezelfde vestiging slechts éénmaal aanbieden. Binnen een beperkt geografisch gebied zou het onzinnig zijn niet over te gaan tot samenvoeging van identieke opleidingen.

Artikel 16

Naar de toekomst toe wordt gesteld dat nieuwe „doublures” enkel bij fusie kunnen ontstaan. Het kan geenszins de bedoeling zijn dat hogescholen, opleidingen – die ze nu slechts eenmaal organiseren – in de toekomst zouden doubleren binnen een andere vestiging.

Kleine vestigingen (van 200 tot 600 studenten) kunnen worden behouden, maar hun opleidingsaanbod wordt bevro-

ren op de huidige situatie. Er kunnen hier geen nieuwe opleidingen ontstaan.

Een vestiging met meer dan 600 studenten daarentegen, wordt binnen een schaalvergroete hogeschool, beschouwd als een leefbare entiteit. Binnen dergelijke vestigingen kunnen nieuwe opleidingen en opties worden georganiseerd. Zij worden als volwaardige entiteiten van de hogeschool beschouwd.

De hogescholen krijgen in hun vestigingen met meer dan 600 studenten vrijheid inzake het oprichten van opties. De overheid legt – met het oog op de herkenbaarheid voor de burger – enkel nog de lijst van de mogelijke opties vast.

Artikel 17

Door bij de berekening van het aantal financierbare studenten rekening te houden met gemiddelden over 3 academiejaren worden bruuske schommelingen uitgevlakt.

Artikel 18

De hogescholen kunnen hun basisopleidingen laten volgen door voortgezette opleidingen naar analogie van de universitaire sector. Binnen de logica van de zending van de hogescholen wordt er uitdrukkelijk niet voorzien in doctoraatsopleidingen. Wel kunnen de hogescholen meewerken aan de doctoraatsopleidingen die door de universiteiten worden georganiseerd.

De voortgezette opleidingen laten gediplomeerden toe om hun basisopleiding aan te vullen of te verbreden met een andere basiskennis ; zij kunnen ook gericht zijn op een grondige uitdieping van de verworven basiskennis.

Artikel 19

In afwachting van een decreet dat de lerarenopleiding regelt, mogen de hogescholen ~~die~~ thans een voortgezette lerarenopleiding aanbieden, deze blijven organiseren.

Artikel 20

Het behoort ook tot de zending van de hogeschool om, buiten de basis- en voortgezette opleidingen, de posthogeschoolvorming te organiseren.

Artikel 21

Het behalen van elk diploma van secundair onderwijs geeft toegang tot de basisopleiding van de hogeschool, onverminderd eventueel andere toelatingsvoorwaarden. Hogescholen kunnen een bepaalde opleiding als overeenstemmend met een opleiding van het secundair onderwijs, verworven buiten de E.G. beschouwen. Deze toelatingsvoorwaarden zijn in wezen dezelfde als deze voor het universitair onderwijs.

Artikel 22

Het bezit van een getuigschrift van de eerste cyclus geldt als toelatingsvoorwaarde tot de tweede cyclus. De hogeschool kan ook studenten die de eerste cyclus van een verwante basisopleiding, academisch of van ~~academisch~~ niveau,

met vrucht hebben gevolgd, toelaten tot de tweede cyclus. Deze beslissingen moeten aan de Vlaamse regering worden meegedeeld.

Artikel 23

Om de hogescholen bij hun beslissingen, zoals bepaald in de artikelen 19 en 20 ten dienste te zijn, zal de Vlaamse regering een lijst van binnenlandse en buitenlandse diploma's en getuigschriften opstellen, die gelijkgesteld zijn. De administratie heeft immers een jarenlange ervaring inzake het verlenen van gelijkwaardigheden en zal haar desbetreffende databank via deze lijst ter beschikking stellen.

Artikel 24

De opleidingen binnen de maritieme sector vereisen een voorafgaandelijk geschiktheidsonderzoek, dat zich o.a. uitspreekt over de medische geschiktheid van een kandidaat.

Artikel 25

Voor artistieke opleidingen is een artistieke toelatingsproef verplicht. opleidingen binnen deze sector zijn niet haalbaar zonder dat de kandidaten initieel over een voldoende artistieke aanleg beschikken. Het volledig openlaten van de toegang tot het hoger kunstonderwijs zou anders leiden tot een afzwakking van het niveau van de artistieke opleiding.

Artikel 26

Geen commentaar.

Artikel 27

Dit artikel expliciteert de vrijheid van onderwijs en inschrijving. Het derde lid is ingevoerd voor studenten die niet voldoende kennis hebben van het Nederlands. De hogescholen zelf kunnen deze kandidaat-studenten testen op hun kennis van het Nederlands.

Artikel 28

Een student die inschrijft sluit in feite een contract af met de hogeschool. Om deze reden dient de hogeschool hem vooraf in te lichten over alle onderwijsvoorwaarden en -reglementeringen.

Artikel 29

Dit artikel bepaalt wie een regelmatig ingeschreven student is.

Artikel 30

Dit artikel handelt over de inschrijving van de zogenaamde vrije student.

Artikelen 31 en 32

Het inschrijvingsgeld omvat de inschrijving voor alle onderwijsactiviteiten van een opleiding. Het examengeld is hier niet inbegrepen. De hogescholen kunnen het **inschrijvings-** en examengeld vrij bepalen binnen de bepaalde minimum- en maximumbedragen.

De minimum en maximum bedragen van de inschrijvingsgelden voor opleidingen bestaande uit 2 cycli zijn geënt op de inschrijvingsgelden van het universitair onderwijs. Binnen de grenzen van minima en maxima kunnen de instellingen zelf het bedrag van het inschrijvingsgeld bepalen.

Artikel 33

De instellingen kunnen vrij de inschrijvingsgelden bepalen voor de niet-financierbare studenten en voor niet-gefinancierde voortgezette opleidingen.

Artikel 34

Het examengeld mag slechts eenmaal per jaar meer worden geheven – en gelden dus voor twee examenzittijden – en wordt gebruikt om de kosten te dekken die het gevolg zijn van het inrichten van examens.

Artikel 35

De hogeschool gebruikt de geïnde inschrijvingsgelden voor uitgaven m.b.t. activiteiten van onderwijsondersteuning en -begeleiding, bewaking van de onderwijskwaliteit, financiële tegemoetkomingen aan studenten, sociale voorzieningen, . . .

Artikelen 36 tot 38

Het opleidingsprogramma omvat niet alleen de hoor- en werkcolleges, de praktische oefeningen of andere onderwijsactiviteiten, maar tevens de studieactiviteiten, d.i. de tijd die een student nodig heeft om de leerstof te verwerken, opzoekingen te verrichten, scripties te maken, examens af te leggen, enz... Een studiejaar omvat globaal gezien een studiemassa van ten minste 1.500 en ten hoogste 1.800 uren onderwijs- en studieactiviteiten. In die zin verwijzen deze uren naar het geheel van de onderwijs- en studieactiviteiten die een voltijds student gedurende één academiejaar normaal presteert.

In aansluiting op het „European Community Course Credit Transfer System” en het daarop gebaseerde studiepuntenstelsel van de Vlaamse universiteiten, moet elke hogeschool haar onderwijsaanbod kwantificeren en specificeren.

Artikelen 39 en 40

De minimale studieduur van de basisopleidingen wordt decretaal bepaald. De hier gestelde minima zijn, overeenkomstig artikel 59bis, 2, van de grondwet, ten minste gelijk aan de terzake geldende minimale nationale regels, waardoor de gelijkwaardigheid van de diploma's binnen België gewaarborgd is. Bovendien past elke opleiding ook in het Europese kader van erkenning van diploma's van het hoger onderwijs met een studieduur van tenminste drie studie jaren.

De studieduur van de basisopleiding bestaande uit **één** cyclus bedraagt 3 jaar.

Zowel de eerste opleidingscyclus als de twee opleidingscyclus van de basisopleidingen bestaande uit 2 cycli bestaan normaal uit twee jaar. Uitzondering hierop is de tweede cyclus van de basisopleiding die leidt tot de graad van handelsingenieur, architect, licentiaat in de produktontwikkeling en meester in de muziek. Deze cyclus bestaat uit drie jaar.

Artikel 41

Dit artikel bepaalt onder welke voorwaarden de hogescholen vrijstellingen en studieduurverkortingen kunnen verlenen. In principe kan het hogeschoolbestuur vrijstellingen verlenen aan elke student die tenminste één studiejaar van het hoger onderwijs met succes voltooid heeft.

Artikel 42

Het hogeschoolbestuur is het best geplaatst om te bepalen wanneer zij haar activiteiten organiseert en wanneer de vakantie voor de studenten valt.

Artikel 43

Dit artikel garandeert dat de hogeschool elk academiejaar twee examenperiodes organiseert. Dit impliceert echter niet dat elke individuele student, ongeacht de omstandigheden, het recht heeft om deel te nemen aan twee examenperiodes per academiejaar.

Artikel 44

Geen commentaar

Artikel 45

Per academiejaar zijn voor hetzelfde studiejaar van dezelfde opleiding slechts twee examenzittingen mogelijk.

Artikel 46

Om te slagen voor een bepaald studiejaar moet **men, met** uitzondering van eventuele vrijstellingen op basis van voorgaande studies, alle examens van het betrokken studiejaar hebben afgelegd.

De overgangsvoorwaarden binnen het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen zijn op die regels afgestemd : geslaagd zijn in het vorige studiejaar.

Artikel 47

Studenten die niet geslaagd zijn kunnen onder door de Vlaamse regering te bepalen voorwaarden examencijfers overdragen. Overdracht van examencijfers is mogelijk van een eerste zitting naar een tweede zitting binnen eenzelfde academiejaar ; overzetting van examencijfers is mogelijk van één academiejaar naar een volgend. Studenten die examencijfers overzetten naar een volgend academiejaar kunnen onder bepaalde voorwaarden reeds deelnemen aan de onder-

wijsactiviteiten van het volgende studiejaar en er ook examen over afleggen.

Artikel 48

Wie geslaagd wordt verklaard voor de examens van het laatste studiejaar van een basisopleiding ontvangt een diploma.

Artikel 49

Naar analogie met de universiteiten zijn de door de hogescholen uitgereikte diploma's van rechtswege bekrachtigd en erkend. Dit betekent dat de diploma's niet meer ter ondertekening aan de Vlaamse minister van Onderwijs moeten worden voorgelegd en er van homologatie geen sprake meer is.

Artikel 50

In het kader van samenwerkingsakkoorden tussen verschillende hogescholen kan een gezamenlijk diploma worden verleend. Het verlenen van een gezamenlijk **diploma** is ook mogelijk bij samenwerking met een buitenlandse hogeschool.

Artikel 51

Er komt wel een door de Vlaamse regering bepaalde eenduidigheid betreffende de vorm en de vermeldingen op de diploma's.

Artikel 52

Dit artikel legt de decretale basis voor de organisatie van de examencommissies van de Vlaamse Gemeenschap in alle hogescholen. Dergelijke regeling bestaat reeds voor het hoger onderwijs buiten de universiteit met volledig leerplan en werd ook ingevoerd voor het academisch onderwijs. Zolang het open hoger onderwijs in Vlaanderen niet voldoende uitgebouwd is, zijn de examencommissies van de Vlaamse Gemeenschap een alternatief voor studenten die door zelfstudie een volwaardig diploma van het hoger onderwijs wensen te behalen. Het examengeld is vastgesteld op 5000 BF, aangepast aan de indexevolutie.

Artikel 53

Het Nederlands geldt in beginsel als onderwijs- en bestuurstaal voor alle onderwijsactiviteiten aan de hogescholen.

Op dit beginsel zijn enkele limitatieve uitzonderingen, en dit opdat de Vlaamse hogescholen zouden kunnen genieten van de internationalisering van het hoger onderwijs en opdat onze Vlaamse studenten met de beste troeven in een zich steeds meer internationaliserende arbeidsmarkt van hogescholen zouden kunnen intreden.

Artikelen 54 tot 56

De hogescholen worden verplicht om hun onderwijsaanbod en de grote lijnen van hun onderwijs- en examenregeling openbaar te maken. Deze verplichting is noodzakelijk opdat de potentiële student de juiste keuze zou kunnen maken.

De onderwijs- en examenregeling is in feite een studiecontract tussen de student en de onderwijsinstelling. Ze bevat de concrete organisatie van het academiejaar. Het moet voor

de studenten duidelijk zijn wanneer zij les hebben, wanneer de examens plaatsvinden, wanneer er stages zijn, . . . Gedurende informatiesessies wordt de studenten aan de hand van een uitgeschreven programaboek, deskundig uitleg verschaft over de inhoud, doelstellingen, onderwijs- en studiemethode in het eerste studiejaar en zij in de gelegenheid worden gesteld om hierover individueel uitleg te krijgen.

Artikel 57

Dit artikel legt een decretale basis voor het vaststellen van de gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's met diploma's van het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen en onttrekt aldus het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen aan de bepalingen van de wet van 19 maart 1971 betreffende de gelijkwaardigheid van de buitenlandse diploma's.

Artikel 58

De kwaliteitsbewaking situeert zich op 2 niveaus : dat van de hogeschool zelf en dat van de overheid.

De hogeschool staat in voor interne en externe kwaliteitszorg.

1. Interne kwaliteitszorg : De instelling **moet in** haar eigen belang zoveel mogelijk kwaliteit nastreven. Kwaliteit en kwaliteitszorg is primair een verantwoordelijkheid van de hogescholen. Zij dienen zorg te dragen voor een regelmatige interne beoordeling van de kwaliteit van de eigen onderwijs- en onderzoeksactiviteiten.

2, Externe kwaliteitszorg ligt in het verlengde van de interne. Het is geen controle van buiten af ; het extern zijn wordt bepaald door het feit dat deskundigen van buiten de instelling betrokken worden bij de kwaliteitszorg d.m.v. **visitatiecommissies**, die zich naar analogie van de universitaire kwaliteitszorg een oordeel kunnen vormen over het niveau van het aangeboden onderwijs, over de kwaliteit van het onderwijsproces, over de kwaliteit van de onderwijsorganisatie en het niveau van de afgestudeerden. De kwaliteit wordt getoetst aan de verwachtingen en eisen van de beroepswereld en de maatschappij.

De Vlaamse Regering zal de procedure van de externe kwaliteitsbewaking vaststellen.

Artikel 59

Naast de interne en de externe kwaliteitszorg door de instellingen, moet ook de overheid instaan voor de kwaliteitsbewaking.

1. De voor onderwijs bevoegde minister richt zich op de controle van de kwaliteitszorg. Hij ziet toe op het stelsel van kwaliteitszorg : de zorgvuldigheid en adequaatheid van het evaluatieproces, de geschiktheid van de gebruikte prestatie-indicatoren, de openbaarheid van het visitatierapport, de manier waarop de instellingen omgaan met de conclusies en aanbevelingen van het rapport, enz.. .

2. De onderwijsminister verricht ook een zelfstandig onderzoek dat niet enkel slaat op het toezicht op het systeem van kwaliteitszorg, maar ook een vergelijkend onderzoek behelst naar de kwaliteit van een bepaalde opleiding. Het

onderzoek moet gebeuren door een commissie van onafhankelijke deskundigen, d.i. deskundigen die generlei binding hebben met de te beoordelen hogescholen, maar die wel vertrouwd zijn met het milieu. Hun verslag wordt openbaar gemaakt. Dit vergelijkend onderzoek mag echter geen aanleiding geven tot het opmaken van een klassement van de doorgelichte hogescholen.

Artikel 60

Dit artikel regelt de sanctie bij de vaststelling van een duurzaam onvoldoende kwaliteit van het hoger onderwijs in een bepaalde hogeschool. Deze sanctie bestaat uit de uitsluiting van de studenten van de litigieuze opleiding uit de onderwijsfinanciering.

Artikelen 61 tot 63

Met het oog op o.m. de kwaliteitsverbetering, de inschakeling van het hoger onderwijs bij de internationaliseringstrend en een doelmatige aanwending van de middelen is samenwerking met andere instellingen van hoger onderwijs, met inbegrip van de universiteiten aangewezen. Deze samenwerking kan het best vorm krijgen via het sluiten van overeenkomsten. Deze samenwerking kan naar gelang van de doelstellingen die men beoogt, een andere inhoud hebben. Meer specifiek moet ook de mogelijkheid worden gecreëerd om leden van het onderwijzend personeel in een andere instelling in te schakelen.

Samenwerkingsakkoorden kunnen betrekking hebben op de hogeschool in haar geheel of op bepaalde departementen.

Een hogeschool kan tevens met onderwijsexterne instanties overeenkomsten afsluiten omtrent maatschappelijke dienstverlening, sociale voorzieningen, het gebruik van infrastructuur, . . . Als rechtspersoonlijkheid kan zij immers alle rechtshandelingen stellen, inbegrepen het sluiten van overeenkomsten met personen van privaatrecht of van publiekrecht.

Specifiek met betrekking tot de samenwerking tussen hogescholen en universiteiten, kan worden gesteld dat deze artikel een aanvulling vormen op de artikelen 80 en 126 van het universitair decreet. Samen vormen deze artikelen een coherent geheel dat een zeer mime samenwerking mogelijk maakt.

Artikel 64

In dit artikel worden de administratieve standen waarin de personeelsleden zich kunnen bevinden, opgesomd.

Artikel 65

Geen commentaar.

Artikel 66

Op dit ogenblik gebeurt de controle op de afwezigheid wegens ziekte door de Administratieve Gezondheidsdienst van de Sociaal medische rijksdienst. Dit artikel opent de mogelijkheid voor de Vlaamse regering om deze controle in de toekomst anders te organiseren en bijvoorbeeld aan een ander controleorganisme toe te vertrouwen.

Artikel 67

Geen commentaar.

Artikel 68

Dit artikel stelt dat het personeelslid van bepaalde verlofstelsels, gelijkgesteld met dienstactiviteit, kan genieten. De voorwaarden waaronder dergelijk verlof kan worden verleend, blijven centraal vastgelegd. In afwachting hiervan blijft bij wijze van overgangsmaatregel de thans bestaande reglementering van toepassing.

Artikel 69

De jaarlijkse vakantie van de personeelsleden is afhankelijk van de organisatie van het academiejaar. Dit artikel waarborgt een minimaal aantal vakantiedagen voor het administratief en technisch personeel. Voor het onderwijzend personeel wordt geen centrale vakantieregeling opgelegd. De vakantieregeling dient op het plaatselijk vlak onderhandeld te worden.

Artikel 70

Geen commentaar.

Artikel 71

Dit artikel stelt dat men na het bereiken van een bepaalde leeftijd niet langer in de stand non-activiteit kan gesteld of gehouden worden. Het is logisch dat iemand die afwezig is en die tegelijk al pensioengerechtigd is, niet langer een betrekking kan bezet houden.

Artikel 72

Dit artikel somt de gevallen op waarin het personeelslid zich in de stand non-activiteit bevindt. De eerste drie gevallen zijn op zich niet nieuw. De Vlaamse regering wordt wel gemachtigd er in de toekomst nieuwe voorwaarden aan te verbinden.

Het vierde punt regelt de toestand van het personeelslid dat zich geheel wenst te wijden aan de uitoefening van een politiek mandaat. Dit personeelslid schort tijdelijk zijn onderwijsactiviteiten op en geniet een politiek verlof. Het bevindt zich voor zijn volledige opdracht in de stand non-activiteit.

Het vijfde punt is van toepassing op het personeelslid dat ingevolge de cumulatierегeling voorzien in artikel 146 ambtshalve een deeltijdse betrekking toegewezen krijgt. Dit punt regelt de administratieve toestand van het personeelslid voor het gedeelte van de opdracht die het ambtshalve heeft moeten laten vallen. Het recht van het personeelslid om terug te keren naar zijn voltijdse betrekking, wanneer de redenen die aanleiding hebben gegeven tot de toepassing van artikel 146, § 1, 2 of 3 vervallen, wordt geregeld in artikel 146 § 4.

Artikel 73

Geen commentaar

Artikel 74

Geen commentaar.

Artikel 75

Dit artikel stelt dat een personeelslid na het bereiken van een bepaalde leeftijd niet langer ter beschikking kan worden gesteld of gehouden blijven.

Artikel 76

Geen commentaar.

Artikel 77

Dit artikel legt de basisprincipes vast voor de evaluatie van het personeel van de hogescholen. Deze basisprincipes zijn :

1. de evaluatie is verplicht voor elk personeelslid ;
2. de evaluatie gebeurt driejaarlijks, behalve ingeval de evaluatie „onvoldoende” wordt toegekend ;
3. de beroepsmogelijkheid ;
4. de betrokkenheid van het personeel zelf, bij monde van het hogeschoolonderhandelingscomité, bij de concrete uitwerking van, de evaluatiecriteria.

Artikel 78

In tegenstelling tot de evaluatieregeling waar de decreetgever nog vrij veel ruimte overlaat aan het plaatselijk beslissingsniveau, wordt de tuchtregeling vrij gedetailleerd beschreven. Dit omwille van de rechtszekerheid van de personeelsleden.

Artikel 78 somt de 6 mogelijke tuchtstraffen op. Het stelt eveneens dat de tuchtregeling enkel op de benoemde personeelsleden van toepassing is.

Artikel 79

Dit artikel regelt de termijn en het bedrag van de tuchtstraf „afhouding van salaris”.

Artikel 80

Dit artikel regelt de termijn van de tuchtstraf „schorsing bij tuchtmaatregel” alsook de administratieve en geldelijke gevolgen ervan.

Artikel 81

Dit artikel waarborgt het personeelslid waarvan het salaris t.g.v. een tuchtmaatregel met 1/5 verminderd of gehalveerd wordt, een zeker minimum inkomen.

Artikel 82

Dit artikel bepaalt dat een benoemd personeelslid waarop de tuchtmaatregel „terugkeer tot de tijdelijke aanstelling”

uitgesproken is, in de rechten treedt van een „**immuun**” tijdelijk personeelslid.

Artikel 83

Geen commentaar.

Artikelen 84 tot 90

Deze artikelen behoeven geen commentaar.

Artikel 91

De filosofie van de „gastprofessor” is dat personen met een zekere reputatie in hun vakgebied, experts, kunnen aangetrokken worden. Deze personen voldoen vaak niet aan de normale toegang tot de ambten (buitenlanders, anderstaligen, autodidacten, . . .). Dit artikel waarborgt een maximale soepelheid voor de hogescholen bij het in dienst nemen van gastprofessoren.

Artikel 92

Dit artikel regelt de gevallen waarbij een aanstelling van rechtswege beëindigd wordt. Voor de tijdelijke personeelsleden gebeurt dit zonder opzegging.

Artikel 93

Dit artikel regelt de gevallen waarbij een benoeming van rechtswege beëindigd wordt. Wanneer een vastbenoemd personeelslid ontslagen wordt en het heeft daarna geen recht op een financiële vergoeding, zal een opzeggingstermijn moeten worden toegekend waarvan de duur gelijk is aan de periode die nodig is om de werkloosheidsuitkeringen te kunnen genieten. Tijdens deze opzeggingstermijn wordt het personeelslid geacht als tijdelijk te zijn aangesteld en kan de hogeschool het betrokken personeelslid met een andere opdracht belasten. Het personeelslid in kwestie gemet dan de bruto-wedde verbonden aan het ambt waarin het was vastbenoemd.

Artikel 94

Dit artikel regelt de procedure die moet gevolgd worden bij ontslag om dringende redenen.

Artikel 95

Geen commentaar.

Artikel 96

Dit artikel regelt de opzeggingstermijnen in geval van vrijwillig ontslag.

Artikel 97

Geen commentaar.

Artikel 98

Dit artikel regelt op uniforme wijze de berekening van de dienstanciënniteit. Er wordt geen onderscheid meer gemaakt tussen de berekening van de anciënniteit voor een ambt met respectievelijk voltijdse of deeltijdse prestaties. Elke gepresteerde dag wordt in rekening gebracht, ongeacht het volume van de opdracht.

Artikel 99

Dit artikel definieert de nuttige beroepservaring. Enerzijds kan de nuttige beroepservaring een onderdeel vormen van de minimaal vereiste bekwaamheidsbewijzen of een bijkomende voorwaarde voor werving in de ambten van hoofddocent en hoogleraar. Zij kan tevens vereist worden als voorwaarde voor het verkrijgen van sommige overgangsbepalingen. Anderzijds kan zij als aanvullende kwalificatie van een personeelslid gehonoreerd worden via opneming in de geldelijke anciënniteit.

In afwijking van vroegere reglementering kunnen ook diensten gepresteerd in het onderwijs in aanmerking komen als nuttige beroepservaring, tenzij expliciet anders bepaald. Nieuw is tevens dat de beslissing over de erkenning van gepresteerde diensten als nuttige beroepservaring bij het hogeschoolbestuur ligt. De autonomie van het hogeschoolbestuur is hier zeer groot. Nochtans mogen enkel prestaties onderworpen aan het stelsel van de Rijkssociale zekerheid in aanmerking worden genomen. Aldus wordt voorkomen dat allerlei vormen van illegale arbeid in rekening gebracht zouden worden.

Artikel 100

Voor de studiegebieden kunst, architectuur en in de opleiding produktontwikkeling worden er voor de personeelsleden belast met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten bijzondere basisdiplomavereisten ingevoerd voor degene die niet in het bezit zijn van een diploma van doctor op proefschrift. Hierbij speelt de verworven nuttige artistieke beroepservaring een voorname rol. Bij de tijdelijke aanstelling van een dergelijk personeelslid wordt het oordeel over zijn deskundigheid aan de hogeschool overgelaten. Met het oog op het vrijwaren van de kwaliteit van het verstrekte onderwijs dienen voor het bekomen van een benoeming evenwel de artistieke talenten door een andere instantie dan de hogeschool erkend te worden. Deze erkenning wordt verleend door een commissie, door de Vlaamse regering samengesteld uit deskundigen van de artistieke specialiteit in kwestie.

Artikel 101

Dit artikel legt de ambten vast die kunnen bezoldigd worden ten laste van de Vlaamse Gemeenschap wanneer voldaan is aan alle voorwaarden ter zake. De ambten worden in drie groepen ingedeeld, waarbij de aard en de cyclus waarin ze kunnen worden ingericht als indelingscriteria fungeren. Als aandachtspunt wordt gesteld dat er bijzondere voorwaarden verbonden zijn aan het verlenen van het ambt van gewoon hoogleraar.

Artikel 102

Dit artikel legt de bijzondere voorwaarden ~~vast~~ **vast** waaronder

het ambt van gewoon hoogleraar aan een hogeschool kan worden verleend.

Artikel 103

Dit artikel legt de minimale taakinfilling van de praktijklector, de hoofdpraktijklector, de lector en de hoofdlector vast. In principe behelst de algemene opdracht van elk lid van deze groep van het onderwijzend personeel onderwijsactiviteiten, met in voorkomend geval opdrachten van projectmatige onderzoeksactiviteiten en maatschappelijke dienstverlening. Deze groep kan uitsluitend in het hoger onderwijs van één cyclus fungeren.

Artikel 104

Dit artikel-omschrijft de minimale opdracht die de leden van het assiterend personeel moeten vervullen. Assistenten, werkleiders en doctor-assistenten staan de docent, hoofddocent of hoogleraar waaraan zij verbonden zijn bij in ten minste één van de drie vermelde taakgebieden.

Artikel 105

Dit artikel verleent het recht aan de tijdelijke assistent, aangesteld in een voltijdse opdracht, om ten minste de helft van zijn werktijd te besteden aan de voorbereiding van een doctoraatsproefschrift. Het hogeschoolbestuur kan de voltijdse assistent, belast met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten eveneens toelaten aan een doctoraatsproefschrift te werken tijdens zijn normale werktijd. Dit laatste is echter geen verplichting. Het recht om te doctoreren binnen de werktijd voor de deeltijds aangestelde tijdelijke assistenten bestaat niet.

Artikel 106

Dit artikel bevat een algemene opdrachtsomschrijving voor de docent, hoofddocent hoogleraar en de gewoon hoogle-raar. Tot hun opdracht behoort in elk geval het verschaffen van onderwijs en/of het leveren van projectmatig wetenschappelijke onderzoeksactiviteiten. Hun opdracht kan tevens prestaties van maatschappelijke dienstverlening en organisatorische taken omvatten.

Artikel 107

Dit artikel garandeert een doeltreffende onderwijsbegeleiding in het eerste studiejaar van de basisopleidingen. De hogescholen vullen zelf de wijze van organisatie van studiebegeleiding in. Zij dienen evenwel elk jaar hierover verslag uit te brengen aan de Vlaamse regering via de commissaris. Ook het organiseren van informatiesessies voor potentiële studenten kan deel uitmaken van de onderwijsbegeleiding.

Artikel 108

Paragraaf 1 stelt dat de functie van algemeen directeur enerzijds kan worden opgevuld door een personeelslid uit het korps van het onderwijzend personeel, al dan niet vast-

benoemd, dat voor de uitoefening van deze bestuursfunctie belast wordt met een mandaat van onbepaalde duur. Anderzijds kan hiervoor een externe worden aangeworven via een contract van onbepaalde duur.

Paragraaf 2 garandeert dat wanneer een personeelslid van de hogeschool belast wordt met dit bestuursmandaat, hij titularis blijft van zijn betrekking op de personeelsformatie, met behoud van recht op weddeverhoging of bevordering. Op die manier kan hij bij de beëindiging van zijn mandaat terug zijn betrekking binnen de hogeschool opnemen. Voor het overige wordt hij vrijgesteld van de opdracht verbonden aan zijn betrekking op de personeelsformatie.

Artikel 109

Dit artikel bepaalt welke personeelsleden in aanmerking komen voor de functie van departementshoofd. Het uitoefenen van de functie van departementshoofd impliceert geenszins dat dit personeelslid vrijgesteld zou worden van zijn normale opdracht binnen de hogeschool. Hij blijft verder ten minste ingeschakeld bij het verschaffen van onderwijs.

Artikel 110

Bibliothecaris is voortaan een mandaat, dat zowel aan een lid van het onderwijzend personeel, als aan een lid van het administratief en technisch personeel kan worden toegewezen. Aan dit mandaat zijn bepaalde bijkomende diploma-voorwaarden verbonden. De wijze waarop dit mandaat wordt ingevuld en de manier waarop dit geïntegreerd wordt binnen de opdracht van het personeelslid in kwestie, wordt aan het hogeschoolbestuur overgelaten.

Artikel 111

Dit artikel legt de bevoegdheid voor het bepalen van de opdracht en de taak van elk lid van het onderwijzend personeel bij het hogeschoolbestuur. Binnen het wettelijk vastgelegde kader van de algemene opdrachtschrijving vult het hogeschoolbestuur verder de taak van elk lid van het onderwijzend personeel in. De interpretatie van de taak binnen de hogeschool moet hierbij heel ruim gezien worden. ook de tijd besteed aan voorbereiding, verbetering, afnemen van examens, volgen van navormingsactiviteiten, behoort tot de taak van een personeelslid.

Rekening houdend met de beschikbaarheid van het betrokken personeelslid zal ook de omvang van de opdracht worden vastgelegd. Uit de cumulatieregeling vloeit voort dat een voltijdse opdracht overeenkomt met een beschikbaarheid voor de hogeschool van acht halve dagen per week.

Vanzelfsprekend zal elke aanstelling kaderen in de filosofie van de door de hogeschool aangeboden vakgroepen, rekening houdend met de kwalificaties en kwaliteiten van het betrokken personeelslid.

Artikel 112

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 113

Personeelsleden belast met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten genieten per definitie een bijzonder regime inzake cumulatie wegens hun blijvende verankering in het artistieke gebeuren. Bijgevolg kan voor hen „volledige beschikbaarheid voor de hogeschool” niet hetzelfde betekenen als voor de overige leden van het onderwijzend personeel. Tevens kan een voltijdse opdracht niet met alle aspecten van de algemene taakomschrijving van betreffende ambt worden ingevuld. Dit artikel stelt dan ook dat de personeelsleden die dergelijke vakken geven enkel met onderwijsactiviteiten kunnen worden belast. De hogeschool zal afzonderlijke criteria vastleggen die gehanteerd zullen worden bij het bepalen van de omvang van een voltijdse of deeltijdse opdracht en dit in functie van de beschikbaarheid voor de hogeschool van het betrokken personeelslid.

Artikel 114

Het hogeschoolbestuur bepaalt voor elk personeelslid het volume van zijn opdracht in functie van de beschikbaarheid van betrokkene voor de instelling.

Artikel 115

Dit artikel regelt de combinatie van de verschillende ambten van het onderwijzend personeel. Schematisch zijn de combinatiemogelijkheden de volgende :

	groep 1	groep 2	groep 3
groep 1	enkel combinatie praktijklector-mogelijk	ja	ja
groep 2	ja	neen	neen
groep 3	ja	neen	neen

Artikel 116

Het hogeschoolbestuur draagt de volle verantwoordelijkheid voor het aanstellings- en benoemingsbeleid van de hogeschool. Met het oog op het vrijwaren van de kwaliteit van het onderwijs dat zij aanbiedt en het in stand houden van een concurrentiële positie op internationaal niveau, zal de hogeschool een dynamisch personeelsbeleid met visie voeren. Derhalve dient elke aanstelling of benoeming gemotiveerd te zijn. De hogeschool zal bij de selectie tevens elke vorm van objectiviteit naleven.

Artikelen 117 en 118

Werving gebeurt altijd extern en betekent de eerste aanstelling of benoeming als personeelslid van de hogeschool. Werving kan zowel in tijdelijk als in vast verband gebeuren. Het ambt van doctor-assistent is per definitie tijdelijk. Bevordering is voorbehouden voor benoemde personeelsleden. Aan een bevordering is altijd een hoger salaris verbonden.

den. Ambtswijziging gebeurt altijd intern en is van toepassing zowel voor tijdelijke als, voor benoemde personeelsleden. Een bevordering is altijd een ambtswijziging. Een ambtswijziging daarentegen is niet altijd een bevordering omdat ze niet altijd aanleiding zal geven tot een salarisverhoging en ook niet voorbehouden is aan benoemde personeelsleden.

Artikel 119

Het hogeschoolbestuur kan in principe vrij bepalen of zij een vacature door werving, bevordering of door ambtswijziging begeeft. De hogeschool heeft dus de mogelijkheid om betrekkingen uitsluitend intern vacant te verklaren. Het vacaturebericht moet alle voorwaarden van kandidaatstelling bevatten.

Via de open ambtsvacature bij werving wordt de mobiliteit tussen de instellingen voor hoger onderwijs bevorderd.

Artikel 120

De ambten van hoofdpraktijklector, hoofdlector en werk-leider kunnen enkel intern worden toegewezen, namelijk door bevordering of door ambtswijziging. Deze ambten zijn aldus voorbehouden voor de eigen personeelsleden van de hogeschool. Ze bieden een perspectief op het doorbreken van de vlakke loopbaan voor de praktijklector, de lector en de assistent.

Artikel 121

Dit artikel garandeert zekerheid inzake benoeming binnen de hogeschool. Eenmaal een personeelslid voor een bepaald volume in een bepaald ambt benoemd is, behoudt hij deze benoeming totdat hij in een ander ambt ten minste voor ditzelfde volume benoemd is.

Artikel 122

Het ambt van assistent wordt in principe tijdelijk toegewezen. De bedoeling hiervan is het voorkomen van verstarring binnen het totale korps van het onderwijzend personeel. De naam van een hogeschool wordt immers mee bepaald door de vernieuwende, jonge en dynamische elementen die er naast de professioneel gekwalificeerde pijlers fungeren.

De periode van aanstelling bedraagt twee jaar en is drie maal hernieuwbaar. Deze minimumtermijn geldt niet voor vervangers, aangesteld in plaats van de titularis. De aanstellingstermijn kan op grond van uitzonderlijke omstandigheden met één bijkomend jaar worden verlengd. De uitzonderlijke omstandigheden die de verlenging wettigen zijn bijvoorbeeld ziekte of de nakende voltooiing van het doctoraatsproefschrift. Langdurige en ernstige ziekte of zwangerschap tijdens de duur van de aanstelling als assistent kunnen een tweede verlenging van zes maanden tot één jaar wettigen, op voorwaarde dat het doctoraatproefschrift zich in zijn eindfase bevindt.

Bij wijze van uitzondering op het algemene principe en met het oog op het vrijwaren van de continuïteit kan ten hoogste 25 procent van de assistenten, Uitgedrukt in voltijdse betrekkingen worden benoemd. Er wordt op dit algemeen

principe eveneens uitzondering gemaakt voor de assistenten die ten laatste op 1 oktober 1991 in dienst traden en die duidelijk niet wisten dat zij als assistent slechts voor een beperkte duur zouden aangeworven worden.

Artikel 123

De doctor-assistent is dat personeelslid dat zijn doctoraat behaald heeft en in afwachting van een docentschap binnen de hogeschool nog een tijdlang onderwijs- of onderzoeksopdrachten verricht. Dit ambt vormt voor het betrokken personeelslid als het ware een tussenstadium in de loopbaan : in afwachting blijft hij bij het onderwijs- en onderzoeksgebeuren betrokken en wordt voor zijn behaalde doctoraatstitel al enigszins gehonoreerd. Dit artikel biedt aldus de kans voor de hogeschool om bij ontstentenis van een vacante betrekking in groep 3 de meest gekwalificeerde assistenten na het behalen van hun doctoraat nog een tijdje in dienst te houden.

Artikel 124

Dit artikel bepaalt dat elke tijdelijke aanstelling gebeurt voor een termijn van ten hoogste zes jaar. Deze termijn is weliswaar hernieuwbaar, waarbij telkens de hernieuwde aanstellingsperiode maximum zes jaar bedraagt. Dit artikel geldt ook voor de aanstellingen die gebeuren ter vervanging van de titularis. Dit artikel geldt niet voor de groep van het assisterend personeel, waarvoor afzonderlijke aanstellings-termijnen werden voorzien.

Artikel 125

Om administratief-technische redenen is de overgang van tijdelijk naar vast dienstverband enkel mogelijk op de eerste dag van een maand.

Artikel 126

Geen commentaar.

Artikel 127

Dit artikel biedt de mogelijkheid aan de hogeschool om gastprofessoren aan te stellen buiten de personeelsformatie om. Hiervoor gelden geen basisdiplomaverrekeningen noch enig andere aanstellingsvoorwaarden. De keuze van gastprofessoren wordt volledig aan het hogeschoolbestuur overgelaten. In geval van een opeenvolgende jaarlijkse aanstelling als voltijds gastprofessor is er een beperking inzake aanstellingstermijn.

Artikel 128

Paragraaf 1 legt de basisdiplomaverrekeningen vast die vereist zijn voor de ambten waarin het onderwijzend personeel kan fungeren. Het uitgangsprincipe bestaat hierin dat het hoger onderwijs buiten de universiteit verzorgd wordt door personeelsleden die minimaal in het bezit zijn van een diploma van de tweede cyclus van het academisch onderwijs of van de tweede cyclus van het hoger onderwijs van academisch niveau. Slechts voor die onderwijsactiviteiten verstrekt in de

opleidingen van hoger niveau van één cyclus die rechtstreeks verband houden met de beroepspraktijk kunnen nog de eigen gediplomeerden aan de slag.

Voor de ambten die kunnen verleend worden in het hoger onderwijs van twee cycli worden de diplomavereisten gelijkgeschakeld met deze die gelden voor het academisch onderwijs. Behalve voor de ambten van assistent en werkleider wordt steeds een diploma van doctor op proefschrift vereist. Om redenen van praktische aard en omdat bij hun aanwerving geen sprake was van de vereiste van een doctoraat op proefschrift wordt er voor burgerlijke ingenieurs hierop uitzondering gemaakt indien ze in dienst waren op 1.10.91.

Paragraaf 2 legt voor de personeelsleden belast met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten van de studiegebieden kunst architectuur en in de opleiding produktontwikkeling werden er voor de ambten van groep 3 bijzondere bekwaamheidsbewijzen vastgelegd. Enerzijds zijn de mogelijkheden tot het behalen van een doctoraat op proefschrift in de betrokken disciplines op het zuiver artistieke vlak tot op heden heel miniem. Anderzijds is voor deze onderwijsactiviteiten het onderhouden van een blijvende band met het artistieke werkveld onontbeerlijk. De inbreng uit de praktijk weegt hier zeker op tegen het zich theoretisch bekwamen in één of andere kunsttak. Vandaar dat de nuttige beroepservaring die hier gevraagd wordt, buiten het onderwijs verworven moet zijn. Bij de aanstelling oordeelt de hogeschool over de beroepsdeskundigheid van het betrokken personeelslid. Bij benoeming dient de artistieke bekendheid door een landelijke commissie te worden beoordeeld.

Paragraaf 4 regelt de gelijkwaardigheid met de door dit decreet vereiste, basisbekwaamheidsbewijzen.

Artikel 129

Dit artikel voorziet in een beperkte mogelijkheid tot afwijking van de algemene diplomavereisten. In uitzonderlijke gevallen en mits een omstandige motivering kan de hogeschool personen die een buitengewone wetenschappelijke verdienste, specifieke deskundigheid of bijzondere beroepservaring verworven hebben, tot deeltijds lid van het onderwijzend personeel aanstellen of benoemen. Een personeelslid aangesteld op basis van dit artikel kan aldus maximaal fungeren in een opdracht van 70 procent. Dit artikel zet de weg verder die geopend werd door de professionele bekendheid die met toepassing van de wet van 7 juli 1970 kon worden verleend.

Artikel 130

Dit artikel stelt dat de aanstelling of benoeming in bepaalde ambten aan bepaalde bijkomende anciënniteitsvoorwaarden naast het vereiste basisbekwaamheidsbewijs onderworpen is. Er worden andere voorwaarden gesteld naargelang een persoon extern geworven wordt of naargelang de vacante betrekking intern wordt toegewezen.

In elk geval moeten deze bijkomende anciënniteitsvoorwaarden steeds gecumuleerd worden met de nuttige beroepservaring wanneer laatstvermelde een onderdeel van het vereiste bekwaamheidsbewijs vormt. Zo dient bijvoorbeeld een persoon die extern wordt aangeworven als hoofddocent belast met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten over 10 jaar nuttige beroepservaring verworven buiten het onderwijs te

beschikken wanneer hij slechts in het bezit is van een diploma van de tweede cyclus van het hoger onderwijs van academisch niveau.

Er bestaat mogelijkheid tot afwijking van deze bijkomende anciënniteitsvoorwaarden bij de werving van uitmuntende personen in **één** van de ambten in kwestie. Hierbij is evenwel het akkoord met tweederde meerderheid van het hogeschoolbestuur vereist.

Artikel 131

Dit artikel stelt dat de hogeschool bijkomende voorwaarden inzake diplomaspecialiteiten en nuttige beroepservaring kan stellen bij de opvulling van bepaalde vacante betrekkingen. Wanneer er bijkomende voorwaarden worden gesteld, dienen deze in het vacaturebericht te worden opgenomen.

Artikel 132

Dit artikel regelt de bekwaamheidsbewijzen waarover de personeelsleden die belast worden met de mandaten van algemeen directeur, departementshoofd en bibliothecaris moeten beschikken.

Artikel 133

Aangezien in dit decreet gebruik gemaakt wordt van de nieuwe titulatuur van de bekwaamheidsbewijzen, is er nood aan een reglementering die de vroeger afgeleverde bekwaamheidsbewijzen gelijkstelt met de nieuwe. De Vlaamse regering krijgt de bevoegdheid hiertoe de nodige initiatieven te nemen. De gelijkstellingen zullen ook betrekking hebben op de bekwaamheidsbewijzen afgeleverd in het hoger kunstondenvijs.

Artikel 134

Geen commentaar.

Artikel 135

Geen commentaar.

Artikel 136

Het hogeschoolbestuur kan vrij bepaalde leden van haar onderwijzend personeel belasten met een mandaat onder welke vorm ook en andere dan bij dit decreet werden vastgelegd. Zij bepaalt tevens of er aan het mandaat in kwestie een vergoeding vast hangt en wat eventueel het bedrag van deze vergoeding is. Uiteraard moet het hogeschoolbestuur hierbij rekening houden met haar financiële mogelijkheden.

Artikel 137

Paragraaf 1. van dit **artikel** regelt de bezoldiging van de functie van algemeen directeur. Er dienen twee mogelijke situaties te worden onderscheiden.

Wanneer de functie van algemeen directeur wordt uitgeoefend door een personeelslid van de eigen hogeschool dat

belast wordt met een mandaat, zal dit personeelslid zijn salaris verbonden aan zijn betrekking op de personeelsformatie ontvangen met daar bovenop een „supplement” in de vorm van een mandaatsvergoeding. Deze vergoeding wordt gevormd door het verschil tussen het salaris van gewoon hoogleraar, berekend tegen de door het personeelslid verworven geldelijke anciënniteit, en het salaris waarop het personeelslid ingevolge zijn betrekking op de personeelsformatie recht heeft. Wanneer de functie van algemeen directeur wordt uitgeoefend door een extern aangeworven persoon, zal hieraan het salaris van gewoon hoogleraar verbonden zijn.

Artikel 138

Dit artikel regelt het maximum salaris van de gastprofessor. De gastprofessor kan tevens een vergoeding ontvangen voor reis- en verblijfkosten.

Artikel 139

Dit artikel draagt bij tot het aantrekkelijk maken van de uitwisseling van personeelsleden tussen de instellingen voor hoger onderwijs.

Artikel 140

Dit artikel incorporeert het principe van artikel 17 van het koninklijk besluit van 15 april 1958 waarbij voor bepaalde ambten nijverheidsdiensten ten belope van maximum 10 jaar in de geldelijke anciënniteit konden worden opgenomen. Nieuw is dat het hogeschoolbestuur oordeelt over het in aanmerking nemen van de verworven beroepservaring en dat de validering aan elk lid van het onderwijzend personeel kan worden toegekend.

Deze geldelijke anciënniteitsbijslag kan slechts bij de eerste aanstelling of benoeming worden toegekend en bedraagt ten hoogste 10 jaar. Personeelsleden die bij de inwerkingtreding van dit decreet reeds in dienst waren in de hogeschool of die al de toepassing van voormeld artikel 17 genoten, hebben er dus geen recht meer op. Enkel nieuw aan te werven personeelsleden kunnen voor deze vorm van extra-verloning in aanmerking komen.

Eenmaal deze bijslag wordt toegekend, blijft hij verworven en maakt hij deel uit van het salaris.

Artikel 141

Dit artikel voorziet een tweede mogelijkheid tot extra-verloning in de vorm van het toekennen van een premie bovenop het salaris. Enerzijds kan de hogeschool hierdoor haar beste elementen belonen of extra stimuleren. Anderzijds kan zij hierdoor ook een grotere aantrekkingskracht uitoefenen op de privé- of publieke sector om op die manier briljante personen tewerk te stellen.

Het hogeschoolbestuur kent deze premie toe en bepaalt het bedrag ervan. Deze premie is in **tegenstelling** tot de geldelijke anciënniteitsbijslag, vermeld in het vorige artikel, te allen tijde herzienbaar. Ze is een zuivere toeslag en vormt geen onderdeel van het salaris.

Artikel 142

De personeelsleden belast met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten van het studiegebied kunst in het hoger onderwijs van twee cycli genieten bijzondere weddeschalen, die 70 procent bedragen van de gewone weddeschalen. Hiertegenover staat dat zij niet onderworpen zijn aan de stringente cumulregeling. Deze groep personeelsleden kan er vrij allereerste artistieke nevenactiviteiten op na houden, voor zover de nevenactiviteiten verband houden met de onderwezen artistieke discipline. Zij worden immers per definitie niet geacht volledig ter beschikking van de instelling te zijn, hoewel zij toch een voltijdse opdracht kunnen vervullen. Vandaar dat hun opdracht binnen de hogeschool dan ook beperkt is tot louter onderwijsactiviteiten. Voor deze regeling werd gekozen vanuit het oogpunt dat het onderwijzen van artistieke materie onafscheidelijk verbonden is met een blijvende participatie aan de artistieke praktijk.

Met deze soepele regeling wordt ook in omgekeerde zin de weg geopend naar de hogeschool toe voor „kunstenaars van formaat”. Enerzijds kan de hogeschool op die manier personen aantrekken met een grote artistieke uitstraling. Anderzijds wordt hen nu de kans geboden om aan het onderwijsgebeuren te participeren zonder enige vorm van beperking op hun artistieke activiteiten.

Paragraaf 2 van dit artikel stelt dat indien zij de toepassing van de cumulatievrijheid niet wensen en toch door de hogeschool geacht worden valabel te zijn in het uitoefenen van hun opdracht, zij op dat ogenblik aanspraak kunnen maken op de 100 procent weddeschalen. Hierbij vervalt echter ook de beperking van hun opdracht tot louter onderwijsactiviteiten. Vanaf dat moment dient hun opdracht binnen de hogeschool alle elementen van de algemene taakomschrijving, eigen aan het ambt dat zij uitoefenen, te omvatten. De toekenning van de normale weddeschalen is in dit geval geen automatisme, maar afhankelijk van de uitdrukkelijke toestemming van het hogeschoolbestuur.

Artikel 143

Dit artikel stelt dat het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Onderwijs, zal instaan voor de uitbetaling van de salarissen met inbegrip van alle vergoedingen en bijslagen, de eindejaarstoelage en het vakantiegeld ten laste van de werkingsuitkeringen van de hogeschool. op die manier wordt de rechtstreekse band tussen het departement en elk personeelslid waarbij het personeelslid individueel geniet van een salaris, hem door het departement gestort, niet verbroken. Aldus wordt de basisvoorwaarde voor het openen van het recht op een pensioen ten laste van de Openbare Schatkist, namelijk het „opgenomen zijn in de weddetoelageregeling” gevrijwaard.

Artikel 144

Dit artikel legt de wettelijke basis voor het openen van het recht op een pensioen ten laste van de openbare Schatkist zowel voor de personeelsleden van de vrije instellingen, als voor de personeelsleden van de officiële hogescholen. Voor beide categorieën wordt gesteld dat zij in de weddetoelageregeling zijn opgenomen.

Dit artikel creëert geenszins nieuwe rechten voor de personeelsleden. Het is de bevestiging van een bestaande toestand. Omwille van het nieuwe taalgebruik in de andere artikelen

van dit decreet, namelijk „salaris” in plaats van „wedde” of „weddetoelage”, zouden er bij de handhaving van dit nieuwe taalgebruik in onderhavig artikel mogelijks interpretatieproblemen kunnen ontstaan bij de toepassing van de pensioenwetgeving. Om dit te vermijden wordt expliciet gesteld dat de personeelsleden geacht worden in de weddetoelageregelings te zijn opgenomen.

Artikel 145

Dit artikel regelt het ogenblik van uitbetaling van het salaris. Het legt tevens vast dat elke uitbetaling door het departement ten laste van de werkingsuitkeringen van de hogeschool onder de volle verantwoordelijkheid van de hogeschool in kwestie gebeurt. De hogeschool dient alle gegevens nodig voor de uitbetaling van een personeelslid aan het departement mee te delen en toe te zien op de wettelijkheid ervan.

Artikel 146

Het hogeschoolbestuur betaalt rechtstreeks en zonder tussenkomst van het departement de vergoeding voor de gast-professoren, alle mandaatsvergoedingen, in voorkomend geval het salaris van de algemeen directeur aangeworven met een contract van onbepaalde duur, de financiële toeslag en de reis- en verblijfkosten van zijn personeelsleden.

Artikel 147

Dit artikel geeft het basisbeginsel van de cumulatieregeling weer. In principe is geen enkele bezoldigde nevenactiviteit toegelaten voor voltijdse personeelsleden, tenzij met toestemming van het hogeschoolbestuur. De verenigbaarheid vormt aldus de eerste voorwaarde waaraan moet worden voldaan om een cumulactiviteit te mogen uitoefenen.

Wanneer de nevenactiviteit als verenigbaar wordt beoordeeld, geldt een tweede beoordelingscriterium. op dat ogenblik wordt de tijd die aan de nevenactiviteiten wordt gespendeerd, in aanmerking genomen voor het bepalen van de omvang van de opdracht binnen de hogeschool. De verdiensten die uit de nevenactiviteiten voortvloeien worden in tegenstelling tot de vroegere cumulatiereglementering, niet meer in rekening gebracht. Ook van de noties hoofd- en bijambt, met alle gevolgen vandien voor de manier van bezoldigen, wordt volledig afgestapt.

Paragraaf 2 legt de verplichting aan het hogeschoolbestuur op om van alle voltijdse en ten minste haftijdse personeelsleden een naamlijst op te stellen met vermelding van de duur en aard van nevenactiviteiten die verenigbaar worden geacht. Het doel van deze lijst is het bereiken van een vorm van sociale controle. Op die manier wordt voorkomen dat eenzelfde personeelslid terzelfdertijd een excès aan activiteiten zou uitoefenen.

Artikel 148

Dit artikel legt het beschikbaarheidscriterium vast en definieert welke activiteiten geacht worden een groot gedeelte van de tijd in beslag te nemen. Ingevolge paragraaf 3 heeft het hogeschoolbestuur mits grondige motivering de mogelijkheid tot het verlenen van een afwijking met betrekking tot

een activiteit die voorkomt op de lijst vastgesteld door de Vlaamse regering.

Artikel 149

Geen commentaar.

Artikel 150

Dit artikel legt een bijzondere cumulatierегeling vast voor de personeelsleden belast met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten. Hun voltijdse opdracht wordt niet amtsshalve deeltijds wanneer zij meer dan twee halve dagen per week besteden aan nevenactiviteiten voor zover de nevenactiviteiten van artistieke aard zijn en verband houden met de door het personeelslid verstrekte onderwijsactiviteiten. Het hogeschoolbestuur zal over de laatstvermelde voorwaarde oordelen. Deze personeelsleden zijn evenwel onderworpen aan de „publicatieplicht” binnen de hogeschool met als enig doel de controle op het vervuld zijn van de voorwaarde tot zuiver artistieke cumulatie-activiteiten,

Deze regel laat aan de personeelsleden in kwestie toe om naast hun artistieke bezigheden ook aan het onderwijsgebeuren te participeren en op die manier pensioenrechten op te bouwen.

Artikel 151

De term „administratief en technisch personeel” vervangt de in de vorige wetgeving gebruikte personeelscategorieën „administratief personeel”, „opvoedend hulppersoneel” en „meesters-, vak- en dienstpersioneel”. Deze laatste twee categorieën blijven enkel bij overgangsmaatregel bestaan.

Het toepassingsgebied van dit hoofdstuk beperkt zich tot de leden van het administratief en technisch personeel die bezoldigd worden ten laste van de werkingsuitkeringen verschaft door de Vlaamse Gemeenschap. Op personeelsleden, bij contract aangeworven en gefinancierd ten laste van patrimoniumgelden of andere financieringsbronnen, zijn deze bepalingen niet van toepassing.

Waar mogelijk is gepoogd zo nauw mogelijk aan te sluiten bij de rechtspositieregeling voor het administratief en technisch personeel van de universiteiten.

Artikel 152

De Vlaamse regering stelt de tabel van de loopbaanstructuur vast. Deze tabel bepaalt per niveau de graden waarin de leden van het administratief en technisch personeel als tijdelijk of vastbenoemd personeelslid kunnen worden aangesteld. Bij elke graad zullen de vereiste toelatings- en diplomavoorwaarden worden aangeduid. Aan elke graad zullen tevens de overeenstemmende weddeschalen worden gekoppeld. De indeling in niveaus zal gebeuren overeenkomstig de minimaal vereiste onderwijsopleiding die men moet genoten hebben om in een bepaald niveau te worden ingedeeld.

Artikel 153

Geen commentaar.

Artikel 154

Dit artikel regelt de gelijkwaardigheid van de vereiste bekwaamheidsbewijzen.

Artikel 155

Geen commentaar.

Artikel 156

Dit artikel introduceert een geldelijke anciënniteitsbijslag op basis van verworven nuttige beroepservaring voor het administratief en technisch personeel. De toekenningsmodaliteiten zijn identiek aan die welke gelden voor het onderwijzend personeel.

Artikel 157

Dit artikel introduceert de mogelijkheid tot extra-verloning in de vorm van een premie bovenop het salaris. Hierdoor kan de hogeschool de meest waardevolle personeelsleden belonen of extra stimuleren met betrekking tot hun inzet voor de hogeschool. Deze premie is een zuivere toeslag en is steeds herzienbaar.

Artikel 158

Het hogeschoolbestuur kan haar leden van het administratief en technisch personeel belasten met een mandaat. In voorkomend geval kan zij hieraan een vergoeding koppelen. Dit artikel regelt het maximum bedrag van deze vergoeding : maximaal 20 procent van het bruto-maandsalaris.

Artikel 159

Dit artikel stelt dat het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement onderwijs, zal instaan voor de uitbetaling van de salarissen met inbegrip van alle vergoedingen en bijslag, de eindejaarstoelage en het vakantiegeld ten laste van de werkingsuitkeringen van de hogeschool op die manier wordt de rechtstreekse band tussen het departement en elk personeelslid waarbij het personeelslid individueel geen van een salaris, hem door het departement gestort, niet verbroken. Aldus wordt de basisvoorwaarde voor het openen van het recht op een pensioen ten laste van de Openbare Schatkist, namelijk het „het opgenomen zijn in de weddetoelageregeling” gevrijwaard voor de in vast verband benoemde personeelsleden.

Artikel 160

Dit artikel legt de wettelijke basis voor het openen van het recht op een pensioen ten laste van de openbare Schatkist zowel voor de vastbenoemde personeelsleden van de vrije hogescholen, als voor de personeelsleden van de officiële hogescholen. Voor beide categorieën wordt gesteld dat zij in de weddetoelageregeling zijn opgenomen. Zie ook de memorie van toelichting bij artikel 142.

Artikel 161

Dit artikel regelt het ogenblik van uitbetaling van het salaris. Het legt tevens vast dat elke uitbetaling door het departement ten laste van de werkingsuitkeringen van de hogeschool onder de volle verantwoordelijkheid van de hogeschool in kwestie gebeurt. De hogeschool dient alle gegevens nodig voor de uitbetaling van een personeelslid aan het departement mee te delen en toe te zien op de wettelijkheid ervan.

Artikel 162

Het hogeschoolbestuur betaalt rechtstreeks en zonder tussenkomst van het departement :

- het salaris van de personeelsleden aangeworven bij contract buiten de formatie van het administratief en onderwijzend personeel om. In de meeste hogescholen zullen dit de leden van het onderhoudspersoneel zijn ;
- de mandaatsvergoeding voor de leden van het administratief en technisch personeel ;
- de premie als vorm van extra-verloning.

Artikel 163

De betrekkingen op de personeelsformatie kunnen extern of intern, respectievelijk door werving of door bevordering, vacant verklaard worden. Wanneer een betrekking door bevordering wordt begeven, is dit een louter interne aangelegenheid binnen de hogeschool.

Artikel 164

Het hogeschoolbestuur kan in elke graad die voorkomt in de loopbaanstructuur werven, op voorwaarde dat aan de gestelde vereisten voldaan is. Indien wenselijk kan het hogeschoolbestuur bijkomende toelatings- en diplomavorwaarden opleggen.

Artikelen 165 en 166

In elke graad is werving zowel mogelijk in vast, als in tijdelijk verband. Een betrekking is ofwel voltijds ofwel deeltijds. Een deeltijdse betrekking bedraagt ten minste vijftig procent. Het vacaturebericht dient zo veel mogelijk informatie rond de te begeven betrekking te bevatten. In geval van interimaire vervangingen en tijdelijke betrekkingen van minder dan een academiejaar is een vacantverklaring niet noodzakelijk. Elke werving, behalve in geval van interimaire vervangingen en tijdelijke betrekkingen van korte duur, gebeurt via verplichte melding in het Belgisch Staatsblad en na een wervingsexamen.

Artikel 167

Geen commentaar

Artikel 168

Dit artikel maakt bevordering mogelijk op twee manieren, namelijk door verhoging in graad (binnen hetzelfde niveau)

en door overgang naar het hogere niveau. Indien de tabel van de loopbaanstructuur geen bevorderingsexamen als vereiste stelt, kan het hogeschoolbestuur een passende selectieprocedure vastleggen om na te gaan wie van de kandidaat-personeelsleden het meest geschikt is om die hogere graad te bekleden.

Het hogeschoolbestuur bepaalt de regels voor het toekennen van een tijdelijk waarnemende aanstelling („hogere functie”) aan een vastbenoemd personeelslid. Zolang dit personeelslid dit tijdelijke ambt waarneemt, behoudt het zijn aanspraak als vastbenoemde op zijn vorig ambt.

Artikel 169

Dit artikel definieert de verschillende vormen van anciënniteit zoals die voor de rechtspositieregeling van toepassing zijn. Deze anciënniteiten kunnen een rol spelen bij de verdere uitbouw van de loopbaan binnen de hogeschool.

Bij het verwerven van de diverse in dit artikel bepaalde anciënniteiten wordt geen onderscheid gemaakt tussen een vaste of een tijdelijke, een voltijdse of een deeltijdse betrekking. Als enige voorwaarde geldt dat de diensten in ofwel een „ambt” of een „graad” moeten gepresteerd zijn. Dit betekent dat de diensten enerzijds gefinancierd of gesubsidieerd of anderzijds via de werkingsuitkeringen bezoldigd moeten geweest zijn door de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 170

Dit artikel bepaalt dat er geen beperking is inzake de uitoefening van nevenactiviteiten met een betrekking als lid van het administratief en onderwijzend personeel voor zover deze nevenactiviteiten buiten de diensturen vallen en voor zover er een zekere deontologische code, eigen aan het fungeren als personeelslid van de hogeschool, gerespecteerd wordt. Een **aanvraag** tot cumulatie van nevenactiviteiten buiten de diensturen is geenszins vereist.

Artikel 171

De cumulatie van nevenactiviteiten binnen de diensturen is niet toegelaten. De aan de uitoefening van de opdracht inherente nevenactiviteiten (bijvoorbeeld het tegen betaling geven van een voordracht op een congres of het geven van een seminarie in opdracht van de hogeschool, . . .) vallen buiten het cumulatieverbod. Deze inherente nevenactiviteiten kunnen trouwens zowel binnen als buiten de diensturen worden uitgeoefend en toch nog behoren tot de opdracht waarmee het personeelslid in kwestie werd belast.

Artikelen 172 en 173

Deze artikelen bepalen het principe van enveloppefinanciering en verlenen aan dit systeem een decretale basis. De werkingsuitkeringen zijn in hoofdzaak bestemd voor het dekken van personeels- en werkingskosten. De werkingsuitkeringen zijn afhankelijk van drie factoren : de financierbaarheid van de hogeschool, de financierbaarheid van de opleiding en de financierbaarheid van de student.

Artikel 174

Dit artikel vervangt voor het hoger onderwijs artikel 24 van de schoolpactwetgeving m.b.t. de subsidieerbaarheid van gesubsidieerde onderwijsinstellingen. Een hogeschool moet voldoen aan de eisen gesteld door dit decreet om in aanmerking te komen voor financiering.

Artikel 175

Een opleiding is slechts onder bepaalde voorwaarden financierbaar. Deze voorwaarden houden verband met :

- de erkenning van de opleiding ;
- normen inzake studentenaantallen ;
- het slechts één keer aanbieden van de opleiding of optie binnen het grondgebied van de hogeschool ;
- het voldoen aan de EG-richtlijnen (programma : bv. verpleegkunde, architect, . . .

Artikel 176

Voortgezette opleidingen zijn in principe niet financierbaar. De Vlaamse regering kan evenwel een bepaald budget voorbehouden als startbedrag voor de organisatie van dergelijke opleidingen. Deze startsubsidie is beperkt in de tijd (drie jaar) en wordt door de Vlaamse regering toegekend rekening houdend met een aantal criteria. De Vlaamse regering probeert bij de toewijzing van een startsubsidie rekening te houden met de levensvatbaarheid van de opleiding op middellange termijn. Deze levensvatbaarheid kan op verschillende wijzen tot uiting komen : belangstelling van de sociaal-economische of culturele wereld, eventuele aanwezigheid van externe financiers, relevantie voor de arbeidsmarkt, het unieke karakter van de opleiding, samenwerking tussen instellingen voor hoger onderwijs, . . .

Artikel 177

Ook de student moet aan bepaalde voorwaarden voldoen om voor financiering in aanmerking te komen. De criteria zijn analoog met deze voor de universiteiten.

Artikel 178

Op dit ogenblik is het nog niet mogelijk voor 1995 het bedrag voor 1995 vast te stellen. Wel is het mogelijk om het bedrag voor 1994 aan te duiden, en dit bedrag dan te indexeren. De indexatie gebeurt voor de loonelementen en voor de werkingselementen op dezelfde wijze als voor de hele onderwijssector.

Het bedrag voor 1994 is de som van de volgende basisallocaties (begroting 1994) :

- Programma 24.6 : Provisionele kredieten
 - 00.02 Provisioneel krediet voor indexering van wedden en weddetoelagen en voor de toepassing van de sociale programmaties (aandeel HOBUS)
 - 00.04 CAO Provisie Onderwijs (aandeel HOBUS)

– Programma 33.1 : Hoger onderwijs buiten de Universiteit

- 11.03 Wedden en toelagen van het personeel van het hoger kunstonderwijs van de Gemeenschap
- 11.20 Wedden en toelagen van het personeel van het Gemeenschapsonderwijs
- 11.21 Lonen van het tijdelijk administratie, meesters-, vak- en dienstpersoneel en vergoedingen voor poortdienst in het Gemeenschapsonderwijs
- 11.22 Lonen en wedden van het vastbenoemd administratief, meesters-, vak- en dienstpersoneel van het Gemeenschapsonderwijs
- 41.11 Dotatie aan de Autonome Raad van het Gemeenschapsonderwijs
- 43.11 Weddetoelagen aan de officiële gesubsidieerde **inrichtingen** voor beeldende kunsten
- 43.40 Weddetoelagen aan de officiële gesubsidieerde instellingen
- 43.47 Forfaitaire toelagen bestemd voor werkings- en uitrustingskosten van de officiële gesubsidieerde instellingen (artikel 32, § 1, van de wet van 29 mei 1959)
- 44.01 Weddetoelagen aan de vrije muziekscholen van de eerste categorie
- 44.05 Toelage Lemmensinstituut Leuven
- 44.11 Weddetoelagen aan de vrije gesubsidieerde instellingen in de beeldende kunsten
- 44.60 Weddetoelagen aan de vrije gesubsidieerde instellingen
- 44.67 Forfaitaire toelagen bestemd voor werkings- en uitrustingskosten van de vrije gesubsidieerde instellingen (artikel 32, § 1 van de wet van 29 mei 1959)

– Programma 36.2 : Provisionele kredieten

- 00.01 Provisioneel krediet voor het dekken van de uitgaven voor wedden en weddetoelagen voor het onderwijzend personeel die in het lopend jaar met betrekking tot prestaties van het voorgaand begrotingsjaar verschuldigd zijn (aandeel HOBV)

Deze basisallocaties bevatten al de middelen voor het dekken van de uitgaven inzake personeel en werking van de hogescholen.

Artikel 179

Het basisbedrag is in hoofdzaak bestemd voor de werkingsuitkeringen aan de hogescholen. Om het bedrag bestemd voor deze werkingsuitkeringen te kennen, moeten echter een aantal andere bedragen worden voorafgenomen. De overheid blijft immers centraal – dus niet ten laste van de hogescholen – een aantal salarissen betalen :

– de salarissen van het tijdelijk en vast meesters-, vak- en dienstpersoneel dat bij het inwerkingtreden van dit decreet

in dienst is bij de hogescholen van het Gemeenschapsonderwijs. Deze categorie van personeelsleden is uitdovend met toepassing van het koninklijk besluit nr. 296 van 31 maart 1984 betreffende de leden van het meesters-, vak- en dienstpersoneel van de rijksinrichtingen ;

- de wachtgelden van de personeelsleden terbeschikking gesteld wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen ;

- de salarissen en wachtgelden van een aantal personeelsleden terbeschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking ;

- de loonkosten van de personeelsleden met bevallingsverlof.

Bovendien laat de overheid ook in de toekomst centraal de kinderbijslagen van de personeelsleden van de hogescholen uitbetalen. Ook de werking van de controle wordt betaald vanuit dit budget.

Een aantal hogescholen kunnen rekenen op andere werkingsenveloppes :

- een bijzonder budget voor voortgezette opleidingen ;

- extra-werkingsuitkeringen zijn bestemd voor hogescholen met personeelsleden die bij het in werking treden van dit decreet ter beschikking gesteld zijn wegens ontstentenis van betrekking en voor wie geen reffectatie of wedertewerkstelling mogelijk is in de eigen hogeschool. Deze extra-werkingsuitkeringen worden geleidelijk afgebouwd (10 jaar) ;

- aanvullende werkingsuitkeringen zijn bestemd als bijzondere stimulans voor de officiële hogeschool in de provincie West-Vlaanderen, waar het officieel hoger onderwijs geconfronteerd wordt met een relatief laag aantal studenten ;

- bijzondere werkingsmiddelen zijn bestemd voor de officiële hogescholen. Zij zijn het gevolg van de -in verhouding tot de vrije hogescholen- hogere werkingsmiddelen voor het Gemeenschapsonderwijs. Deze bijzondere werkingsmiddelen worden eveneens geleidelijk afgebouwd (10 jaar).

Het bedrag dat resteert na de voorafname van deze uitkeringen en salariskosten, is de totale som aan werkingsuitkeringen voor de hogescholen.

50 miljoen frank van het bijzonder budget voor voortgezette opleidingen zal gedurende de eerste drie jaar bestemd zijn voor de uitbouw van voortgezette opleidingen in de vrije hogescholen van de provincies Limburg en West-Vlaanderen.

Artikelen 180 en 181

Deze artikelen geven gedetailleerd weer op welke wijze de extra-werkingsuitkeringen, de aanvullende werkingsuitkeringen en de bijzondere werkingsmiddelen worden berekend.

Artikel 182

Dit artikel duidt de categorieën van personeelsleden aan van wie de overheid centraal de salarissen/wachtgelden zal blijven betalen :

- de personeelsleden verbonden aan hogescholen die geen hoger onderwijs meer organiseren bij het in werking treden van dit decreet ;

- de volledig ter beschikking gestelde personeelsleden die niet gereffecteerd of wedertewerkgesteld zijn in de eigen hogeschool ;
- een aantal personeelsleden verbonden aan extra-waarborglestijden.

Artikel 183

Dit artikel legt uit op welke wijze de overheid de bevalingsverloven centraal betaald.

Artikel 184

Het basisbedrag wordt jaarlijks aangepast aan de stijging van de levensduurte :

- het bedrag bestemd voor de werkingsuitkeringen evolueert voor 80 % volgens de evolutie van de index van de eenheidssalariskosten en voor 20 % volgens de evolutie van de index van de consumptieprijzen (analoog met het universitair decreet) ;
- het andere deel van het basisbedrag -dat uitsluitend bestemd is voor salarissen- evolueert overeenkomstig de index van de eenheidssalariskosten.

Artikel 185

Voor de berekening van de verschillende uitkeringen zijn veel gedetailleerde gegevens vereist. Om de eenvormigheid te waarborgen bepaalt de Vlaamse regering onder welke vorm en binnen welke termijnen de hogescholen deze gegevens moeten ter beschikking stellen.

Artikelen 186 tot 188

Om een geleidelijke overgang naar een nieuwe financiering mogelijk te maken, om de hogescholen de kans te geven vertrouwd te geraken met enveloppefinanciering en om de schaalvergroting niet te belasten met een financieel onstabiel klimaat, worden de werkingsuitkeringen van de hogescholen in de eerste jaren slechts gedeeltelijk op de nieuwe wijze berekend.

In 1995 ontvangen de hogescholen een werkingsuitkering die gebaseerd is op wat zij in 1994 ontvingen. Vanzelfsprekend wordt bij de berekening van deze werkingsuitkering rekening gehouden met wat de hogeschool reeds ontvangt als extra-werkingsuitkering en met haar aandeel aan personeelsleden die centraal betaald blijven (ter beschikking gestelden, . . .). In 1996 is nog 70 % en in 1997 nog 30 % van de werkingsuitkering gelijk aan de werkingsuitkering voor 1995 en wordt het saldo berekend overeenkomstig het nieuwe mechanisme.

Artikel 189

Vanaf 1998 speelt de nieuwe berekeningswijze volledig. De enveloppe van een hogeschool bestaat uit twee delen die op een verschillende wijze worden berekend. Het forfaitaire deel van de enveloppe is een stabiel gegeven, gebaseerd op het aantal studenten van de hogeschool in de jaren 1991, 1992 en 1993. Het variabele deel van de enveloppe is afhan-

kelijk van het aantal studenten van de drie jaren voorafgaand aan het begrotingsjaar.

Artikel 190

Voor de berekening van het variabel deel van de enveloppe, hanteert men regels analoog aan de financiering van de werkingsuitkeringen van de universiteiten. Naargelang van de kostprijs, wordt elke basisopleiding ondergebracht in een financieringsgroep.

Artikelen 191 en 192

Aan elke financieringsgroep wordt een puntengewicht verbonden. Door het aantal financierbare studenten in deze financieringsgroep te vermenigvuldigen met het puntengewicht, bekomt men een aantal onderwijsbelastingseenheden. Voor de opleidingen van het studiegebied kunst, met een minimaal aantal studenten, wordt voorzien in een bijkomend aantal onderwijsbelastingseenheden. Deze opleidingen zijn relatief duur en omwille van hun specificiteit gericht op een beperkt publiek, geselecteerd via bijzondere toelatingsproeven. Studentenschommelingen in deze opleidingen mogen niet leiden tot grote wijzigingen in de enveloppe van de hogeschool. Een zekere stabiliteit is hier aangewezen, waarbij studentenschommelingen een kleinere rol spelen.

Artikel 193

Indien twee hogescholen een opleiding gezamenlijk organiseren, bepalen zij vooraf de verdeelsleutel voor het aantal onderwijsbelastingseenheden die voortvloeien uit deze opleiding.

Artikelen 194 en 195

Wanneer men het aantal onderwijsbelastingseenheden van een hogeschool vermenigvuldigt met het basisbedrag per onderwijsbelastingseenheid bekomt men het variabel deel van de enveloppe van de hogeschool. Het bedrag per onderwijsbelastingseenheid bekomt men door het budget bestemd voor de werkingsuitkeringen, verminderd met het totaal van de semi-forfaitaire delen van de enveloppes, te delen door het aantal onderwijsbelastingseenheden.

Artikelen 196 en 197

Het forfaitair deel van de enveloppe wordt berekend op basis van het gemiddeld aantal studenten op drie tellingsdata in het verleden. Men zou het forfaitair deel dan ook kunnen beschouwen als het historisch bepaalde onderdeel van de enveloppe. Bovendien stijgt dit forfaitair deel progressief naargelang het historisch aantal studenten van de hogeschool een ideaal aantal studenten – vanaf 3500 – benadert. 20 % van het budget bestemd voor de werkingsuitkeringen wordt 20 % van het budget bestemd voor op deze wijze berekend.

Artikelen 198 tot 202

Deze artikelen hebben een dubbel doel. Enerzijds willen zij in een organieke regeling voorzien voor de financiering van de investeringen in het hoger onderwijs. Anderzijds wil-

len zij de nodige overgangsbepalingen voorzien opdat de „dure” problematiek van de gebouwen geen hinderpaal zou betekenen voor de noodzakelijke fusieoperaties in het kader van de grootschaligheid van het nieuwe hoger onderwijs.

Wat de organieke regeling betreft wordt geopteerd voor een gecentraliseerd verdelingsmechanisme, waarbij evenwel de betrokken partijen beslissen over de toekenning van de middelen.

Alhoewel organiek kan dit stelsel evenwel enkel aanzien worden als een overgangsfase. Het eindpunt moet zijn dat de middelen voor onroerende investeringen toegevoegd worden aan de dotatie aan de individuele hogeschool. Dit zal evenwel slechts mogelijk zijn op het ogenblik dat er nog slechts een beperkt aantal inrichtende overheden van hoger onderwijs aanwezig zijn. Op dat ogenblik is de situatie immers vergelijkbaar met deze van de universiteiten.

Er wordt thans voor dit mechanisme gekozen om volgende redenen :

- de vertreksituatie inzake infrastructuur is voor de diverse instellingen verschillend : een objectieve verdeling zal hierdoor bemoeilijkt worden ;
- toevoeging aan de dotatie zal slechts mogelijk zijn indien er een zeer beperkt aantal inrichtende overheden komt ; zoniet zal er ofwel een versnippering zijn van de middelen waardoor echte infrastructuurwerken onmogelijk zullen worden, ofwel zal de dotatie voor infrastructuurwerken aanzienlijk moeten verhoogd worden ;
- bij beperktheid van de middelen is het opportuun om een derde instantie te hebben die een oordeel kan vellen over de verdeling van deze middelen ; in de besluitvorming zijn de verschillende instellingen vertegenwoordigd.

Artikelen 203 tot 207

De verdeling van de investeringsuitkeringen over de Vlaamse autonome hogescholen en de gemeenschapshogescholen, gebeurt door een nieuwe openbare instelling. Deze investeringsdienst is op dezelfde wijze georganiseerd als de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs.

Artikel 208

De verdeling van de investeringsuitkeringen over de vrije hogescholen, gebeurt ook in de toekomst door de DIGO.

Artikel 209

De pilootprojecten i.v.m. de sociale voorzieningen worden veralgemeend voor alle HOBU-studenten.

Artikel 210

Voor de organisatie van de sociale voorzieningen kunnen de hogescholen zich organiseren in regionale netwerken, op die manier kan men optimaal gebruik maken van een aantal schaalvoordelen.

Artikel 211

Het basisbedrag van 3000 fr. wordt jaarlijks aangepast. Het is de bedoeling het bedrag op termijn te laten toegroeien naar dat betaald voor universiteitsstudenten. De hogeschool kan bovenop de sociale toelage de inschrijvingsgelden geheel of gedeeltelijk aanwenden voor de financiering van de sociale voorzieningen.

Artikel 212

Het beheer van de sociale voorzieningen gebeurt door vzw's, paritair samengesteld uit studenten en leden aangeduid door het betrokken hogeschoolbestuur of hogeschoolbesturen. Deze vzw's zijn onderworpen aan het toezicht van de commissarissen van de Vlaamse Regering.

Artikel 213

Dit artikel duidt aan voor welke domeinen de bestedingen mogen gebeuren.

Artikel 214

Indien de mogelijkheid zich voordoet kunnen samenwerkingsakkoorden afgesloten worden om de sociale voorzieningen zo goed mogelijk uit te bouwen.

Artikel 215

Jaarlijks moet niet alleen een begroting maar ook een meerjarenbegroting opgesteld worden volgens bepaalde regels.

Artikel 216

Geen commentaar

Artikel 217

Jaarlijks moet de vzw ook een jaarrekening en een jaarverslag opmaken en bezorgen aan het hogeschoolbestuur of hogeschoolbesturen en aan de betrokken commissaris(sen) van de Vlaamse Regering.

Artikel 218

Dit artikel regelt het beheer van de hogeschoolgoederen conform de beheersregeling die door het universiteitsdecreet werd ingesteld. Deze bepalingen zijn aangepast aan de grotere autonomie die de decreetgever aan de universiteiten, en nu ook aan de hogescholen, inzake het beheer van de goederen heeft gegeven.

Ter zake wordt verwezen naar de reglementering betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten.

Artikel 219

Alle onroerende goederen van een hogeschool moeten worden geïnventariseerd. De hogeschool bezorgt deze inven-

taris aan de Vlaamse regering, die omtrent de wijze waarop de inventaris moet worden opgesteld, nadere regels bepaalt. Alle wijzigingen worden via de commissarissen meegedeeld.

Artikel 220

Er kunnen ook inkomsten zijn door de verkoop of verhuur van voorwerpen of diensten, die binnen het kader van de onderwijsactiviteiten zijn geproduceerd. De Vlaamse regering bepaalt hieromtrent minimale regels.

Artikelen 221 tot 224

Deze artikelen zijn een herformulering van de bepalingen terzake in de schoolpactwetgeving.

Artikel 225

Geen commentaar.

Artikel 226

Geen commentaar.

Artikelen 227 en 228

Dit artikel verankert het karakter van de begroting. De begroting houdt rekening met dé toewijzing van de werkingskredieten. Deze raming omvat alle inkomsten en uitgaven, baten en lasten, welke verband houden met de werkingsuitkeringen van de Vlaamse Gemeenschap. De eis van evenwicht betekent dat de raming van de inkomsten en de uitgaven, baten en lasten daadwerkelijk moet sluiten. Een geflatteerde raming van inkomsten of een ernstige onderschatting van onvermijdelijke uitgaven is in strijd met deze eis.

De financiële autonomie die aan de hogescholen wordt verleend, moet samen gaan met het bepalen van een beleid voor meerdere jaren. vooral in de eerste jaren na de inwerkingtreding van dit decreet, zullen de hogescholen worden geconfronteerd met allerlei overgangsmaatregelen, zoals extra-werkingsuitkeringen, het herstructureren van hun personeelsformatie, ... om dergelijke grote hervormingen goed te doen verlopen, is het aangewezen de hogescholen te verplichten vooraf een meerjarenbegroting op papier te zetten.

Artikelen 229 en 230

De jaarlijkse goedkeuring van de begroting door de bevoegde Gemeenschapsminister houdt vooreerst een controle op de finaliteit (conformiteit met de decretale bestemming) in. Verder betreft het voornamelijk een evaluatie van de financiële haalbaarheid van de voorgenomen werkingsuitgaven en investeringsverrichtingen, rekening houdend met de budgettaire mogelijkheden en vooruitzichten van de instelling. Zij mag geen oordeel inhouden over de opportuniteit van een gepland project wel moet zij kunnen waarschuwen voor of een halt toeroepen aan plannen die het financieel evenwicht onmiddellijk of op termijn in gevaar brengen en de middelen van de Vlaamse Gemeenschap supplementair dreigen te bezwaren.

De Vlaamse regering kan bezwaren maken tegen de begroting. Zij doet dat binnen de drie maanden na ontvangst van

de begroting. Het betreft een fatale termijn. De voorafgaande voorlegging voor goedkeuring mag geenodeloze vertraging of afremming van de geplande projecten voor gevolg hebben. Heeft de hogeschool gedurende drie maanden niets van de Vlaamse regering vernomen, dan mag zij daaruit overigens niet afleiden dat de begroting naar het gevoelen van de Vlaamse regering geen fundamentele tekortkomingen vertoont. De Vlaamse regering verliest alleen haar recht om bezwaren te maken.

Heeft de Vlaamse regering binnen de twee maanden bezwaren gemaakt, dan moet het hogeschoolbestuur de begroting dienovereenkomstig wijzigen. Daarvoor is eenzelfde termijn voorzien. De gewijzigde begroting wordt aan de Vlaamse Regering gezonden. Neemt de wijziging de bezwaren van de Vlaamse Regering niet weg, of geeft zij bij de Vlaamse Regering aanleiding tot nieuwe bezwaren, dan worden de uitkeringen beperkt tot die van het vorige jaar.

Artikel 231

Verspreid over 4 kwartalen, worden de bedragen voor de werkingskosten uitgekeerd. De laatste betaling is eigenlijk de afrekening van het saldo. De eerste 3 kwartalen wordt steeds 95 % van een schijf uitbetaald en dit om onvoorziene uitgaven op het einde van het jaar te kunnen opvangen.

Artikel 232

De globale personeelsformatie dient tegen 1 november van het voorgaande begrotingsjaar te worden bepaald. Tegen die datum zijn immers de voorlopige cijfers van deze begroting bekend.

Artikel 233

Algemeen kan worden gesteld dat hoogleraren en hoofd-docenten de instelling dragen, dat docenten de opleiding dragen, dat de assistenten, werkleiders en doctor-assistenten een ondersteunende 'functie hebben. De bevorderingsambten hoof practijklector en hoofdlector zijn eveneens gelimiteerd. De beperking van het aantal formatieplaatsen door het opleggen van percentages is ingegeven door de bekommernis om het budget te beheersen. Als uitgangspunt voor de in het artikel opgenomen percentages, werden de huidige percentages in acht genomen.

Het beperken van het aantal benoemde personeelsleden tot 64 % van het aantal plaatsen op de formatie van het onderwijzend personeel, laat een soepel personeelsbeleid toe. De 64 % verwijst naar het universitair onderwijs waar maximum 64 % zelfstandig academisch personeel mogelijk is. Ten minste 36 % van de personeelsformatie van de universiteiten bestaat uit (per definitie) tijdelijk assiterend personeel.

De gastprofessoren behoren niet tot de formatie van het onderwijzend personeel. Ze kunnen maximaal 10 % van deze formatie uitmaken.

Artikel 234

Deze maatregelen zijn ingebouwd om het deficit van sommige instellingen te voorkomen. De hogescholen krijgen in het decreet een zeer grote financiële autonomie en 'blijven

deze behouden zolang de instelling financieel goed word gerund. Wel moet de overheid een halt kunnen toeroepen wanneer de personeelskosten meer dan een bepaald percentage bedragen. Wanneer ze meer dan 80 % bedragen is de instelling verantwoording verschuldigd aan de Vlaamse Regering. Wanneer ze meer dan 85 % bedragen is een rigoureu financieringsplan vereist. De Vlaamse Regering moet dit financieringsplan goedkeuren. „Slecht beheer” wordt op dat ogenblik afgestraft met een saneringsplan. Door het invoeren van een 75 %-norm wil men anderzijds een garantie inbouwen dat er voldoende besteed wordt aan personeel en dat er niet teveel uitgaven gaan naar afbetalingen en werkingskosten.

Artikel 235

De hogeschool van de toekomst is een grote instelling, met een aanzienlijk budget. Het opleggen van een volledige boekhouding is dan ook aangewezen. Deze volledige boekhouding wordt in eerste instantie geverifieerd door een bedrijfsrevisor.

Artikel 236

Zoals de universiteiten dienen ook de hogescholen jaarlijks een jaarrekening en een jaarverslag in. Beide documenten worden aan de Vlaamse Raad meegedeeld Het verslag van de bedrijfsrevisor is een belangrijk onderdeel van deze documenten.

Artikel 237

Dit artikel regelt de overdracht van saldi naar een volgend begrotingsjaar.

Artikelen 238 en 239

De Vlaamse regering keurt, na controle, de jaarrekeningen goed. Indien uit de controle blijkt dat de hogeschool incorrekte uitgaven heeft gedaan, vermindert de Vlaamse regering de werkingsuitkeringen van het volgende begrotingsjaar.

Artikel 240

Ook het verkeerdelijk aanrekenen van niet-financierbare studenten, wordt gecorrigeerd op de toekomstige werkingsuitkeringen.

Artikel 241

Een verkeerde vaststelling van het salaris van een personeelslid van een hogeschool, kan alleen maar aanleiding geven tot terugvorderingen binnen een termijn van minder dan twee jaar na de vaststelling van het salaris;

Artikel 242

Vanzelfsprekend heeft de Vlaamse regering een **ruime controletaak** t.a.v. de middelen die zij, ter beschikking stelt aan de hogescholen.

Artikel 243

De controletaken zullen in hoofdzaak worden toegewezen aan commissarissen. Niets sluit echter uit dat de Vlaamse regering ook andere instanties belast met specifieke taken.

Artikel 244

De controle van het beheer wordt toevertrouwd aan drie commissarissen en een commissaris-coördinator van de Vlaamse regering bij de hogescholen, die kunnen worden aangesteld met ingang van 1 februari 1994.

De commissarissen van de Vlaamse regering zijn ambtenaren van niveau A die bij wijze van opdracht de controleopdracht krijgen toegewezen. Deze ambtenaren zijn tevens belast met de uitbetaling van de salarissen van de personeelsleden van de hogescholen. Hun opdracht is bijgevolg dubbel.

De commissaris-coördinator heeft een coördinerende functie. Dit ambt is vergelijkbaar met het ambt van commissaris van de Vlaamse regering bij de universiteiten.

Alle vier hebben zij hogescholen, waaronder ten minste één officiële hogeschool, tot hun bevoegdheid. Om de 5 jaar wijzigt hun ambtsgebied, teneinde te vermijden dat een bijzondere band met de te controleren hogescholen zou ontstaan.

Artikelen 245 en 246

Geen commentaar.

Artikel 247

Dit artikel bepaalt de controleopdracht van de commissarissen en de commissaris-coördinator, nl. erop toezien dat geen enkele beslissing van de hogeschool in strijd is met de wettelijke en decretale bepalingen.

Artikel 248

Met raadgevende stem kunnen zij vergaderingen van het hogeschoolbestuur bijwonen, waarop punten worden behandeld waaromtrent zij bevoegd zijn.

Artikel 249

Dit artikel bepaalt de procedure inzake de agendering van punten op een vergadering van het hogeschoolbestuur.

Artikel 250

De Vlaamse regering zal alle controletaken van de commissarissen en de commissaris-coördinator nader bepalen.

Artikel 251

Dit artikel bepaalt de procedure betreffende de beroepen, die de commissarissen of de commissaris-coördinator tegen litigieus geachte beslissingen van het hogeschoolbestuur kan indienen.

Artikelen 252 en 253

Deze artikelen bepalen de procedure wanneer een litigieus geachte beslissing werkelijk strijdig met de wettelijke en decretale bepalingen wordt bevonden.

Artikel 254

In tegenstelling tot de universiteiten, hebben de afgevaardigden van de minister bevoegd voor financiën in de hogescholen een andere rol. Zij worden niet toegewezen aan specifieke hogescholen, maar vormen samen met de commissarissen een **toezichtscmité** dat belast is met opvolging van de uitgavenontwikkeling van de hogescholen. Ook hier ligt de nadruk meer op een controle a posteriori.

Artikel 255

Ook op het beheer van de sociale voorzieningen door de vzw's wordt door de commissarissen en de commissaris-coördinator van de Vlaamse Regering toezicht uitgeoefend.

Artikelen 256 tot 259

Deze artikelen definiëren het begrip „gesubsidieerde hogescholen duiden aan dat ook deze hogescholen departementen met een eigen beslissingsbevoegdheid kunnen oprichten. Het hogeschoolbestuur duidt zelf de departementshoofden aan.

Artikel 260

Dit artikel bepaalt dat de commissaris van de Vlaamse Regering ook op de werking van de medezeggenschap toezicht uitoefent wat de afdwingbaarheid verhoogt.

Artikelen 261 en 262

Deze artikelen bepalen dat per hogeschool een academische raad wordt opgericht en welke geledingen vertegenwoordigd zijn.

Artikel 263

Dit artikel bepaalt de duur van de mandaten.

Artikel 264

Dit artikel beoogt de bescherming van de personeelsleden die deel uitmaken van de academische raad. Handelingen die zij binnen het kader van hun mandaat stellen, kunnen nooit aanleiding geven tot de vermelde tuchtsancties. De directie ressorteert in deze context uiteraard ook onder het personeel.

Artikel 265

Het hogeschoolbestuur moet in een reglement minimaal de zaken regelen die het decreet vermeldt. Een uitgangspunt van de in dit decreet bedoelde medezeggenschap is dat de diverse hoger onderwijsinitiatieven een eigen medezeggenschapsmodel tot ontwikkeling moeten kunnen brengen.

Daarom wordt het opstellen van het reglement van de academische raad aan het hogeschoolbestuur toevertrouwd. Het decreet beperkt zich tot een opsomming van wat het reglement minimaal moet bevatten.

Artikel 266

Dit artikel somt de bevoegdheden op die het hogeschoolbestuur aan de academische raad kan verlenen.

Artikel 267

Dit artikel bepaalt de bevoegdheden die het hogeschoolbestuur ten minste aan de academische raad moet geven.

Artikelen 268 en 269

Voor de organisatie van de onderwijsverstrekking wordt bij voorkeur gekozen voor de departementale structuur. Het departement is in eerste instantie een pedagogische eenheid.

Het hogeschoolbestuur richt per departement een departementale raad op en stelt tevens het departementshoofd aan. Deze heeft de dagelijkse leiding van het departement. Indien men zou opteren voor een andere structuur blijft de medezeggenschap gewaarborgd.

Artikel 270 en 271

Dit artikel bepaalt wat ten minste in het departementsreglement moet zijn opgenomen en welke de decretaal bepaalde bevoegdheden van deze raad zijn.

Artikel 272

De studentenraad is het geëigende orgaan voor overleg met de studenten over alle aangelegenheden die hen aangaan. Hij is samengesteld uit democratisch verkozen vertegenwoordigers.

Artikelen 273 tot 276

Het ligt in de bedoeling van de decreetgever om de bestuurs- en medezeggenschapsstructuur van de vrije en officiële hogescholen, voorzover de grondwettelijke bepalingen het toestaan, eenvormig te maken. Ook hier werd gekozen voor een hogeschoolonderhandelingscomité, en – indien de hogeschool ook bevoegdheden naar bv. de departementen delegeert – voor onderhandelingscomités op de andere „niveau's" van de hogeschool.

De taak van de onderhandelingscomités bestaat erin te onderhandelen over het arbeidsvoorwaardenbeleid.

Het is niet de bedoeling onderhandelingscomités op te richten in hogescholen met een ondernemingsraad. Aangezien de bevoegdheden van de onderhandelingscomités ruimer zijn dan deze van de ondernemingsraad, is het weinig waarschijnlijk dat in de vrije hogescholen nog ondernemingsraden tot stand komen.

Artikelen 277 en 278

Aangezien de hogescholen een volledig eigen weg opgaan (financiering, personeel, . . .), zal in de toekomst niet meer mogelijk zijn dat zij onder dezelfde directie ook nog secundair onderwijs organiseren. De wet van 7 juli 1970 sloot trouwens reeds het gezamenlijk organiseren van secundair onderwijs en hoger onderwijs van het lange type uit. Deze artikelen bepalen hoe de afsplitsing tussen hoger onderwijs en secundair onderwijs gebeurt.

Artikel 279

In afwachting van een regeling voor het volwassenenonderwijs, blijft het hoger onderwijs voor sociale promotie voorlopig in zijn huidige vorm gehandhaafd. Het is echter niet in de bedoeling dit in de toekomst te continueren.

Artikel 280

Gezien het bijzonder karakter van deze scholen wordt hiervoor een **afzonderlijk** artikel opgenomen.

Artikel 281

Met dit artikel wordt duidelijk gemaakt dat alle fusies in het licht van dit decreet, „echte” fusies zijn en geen opslopingen.

Artikel 282

De Hogere Zeevaartschool ressorteert als enige onderwijsinstelling rechtstreeks onder de Vlaamse regering. Haar specifieke situatie (franstalige afdeling) laat niet toe dat zij deel uitmaakt van een officiële hogeschool. Dit decreet is dan ook slechts gedeeltelijk van toepassing op de Hogere Zeevaartschool.

Artikel 283

Dit artikel maakt mogelijk dat in de toekomst ook de universiteiten verdienstelijke personeelsleden premies zullen kunnen toekennen.

Artikel 284

Een eenheid van de kwaliteitsbewaking in het hele hoger onderwijs wordt nagestreefd. Het universitair decreet wordt hierdan ook op afgestemd. Eveneens is er afstemming op het vlak van samenwerkingsakkoorden.

Artikel 285

De enveloppefinanciering start op 1 januari 1995. Het academiejaar 1994-1995 is dan reeds gestart. Om geen personeelsbewegingen meer te veroorzaken gedurende de eerste maanden van het academiejaar, is de omkadering voor de hogescholen gedurende die eerste maanden identiek aan die van het voorgaande jaar.

Artikel 286

Dit artikel laat toe dat studenten die voor de inwerkingtreding van dit decreet gestart zijn met een opleiding die niet meer bestaat na de inwerkingtreding, hun studies kunnen voltooien.

Artikel 287

Dit artikel bestendigt alle op heden geldende wettelijke en reglementaire bepalingen inzake verlofstelsels, non-activiteit en terbeschikkingstelling, tot op het ogenblik dat de Vlaamse regering uitvoering gegeven heeft aan het vastleggen van nieuwe bepalingen ter zake. De huidige regeling inzake jaarlijkse vakantie kan nog ten hoogste tot 1 september 1995 blijven bestaan. In die tussentijd dient het hogeschoolbestuur een nieuwe regeling te onderhandelen.

Omwille van de rechtszekerheid van de personeelsleden kunnen alle lopende terbeschikkingstellingen, verloven en afwezigheden verder behouden worden. Wanneer zij echter de enveloppe van de hogeschool bezwaren uit hoofde van hun vergoeding, komt het de hogeschool toe te beslissen over het verder toekennen ervan na 31 december 1994.

Totdat elk hogeschoolbestuur zijn tuchtregeling heeft vastgelegd, blijft de gangbare regeling van kracht.

Artikel 288

Zonder dit artikel zouden de personeelsleden die op 1.1.93 regelmatig tot de proeftijd toegelaten waren in een selectieof bevorderingsambt niet benoemd kunnen worden na het beëindigen van de proeftijd, nl. op 1.9.94, omdat zij op dat ogenblik onder een nieuwe inrichtende macht (officiële hogeschool) zullen ressorteren. Dit artikel brengt de proeftijd terug tot 1 kalenderjaar.

Artikel 289

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 290

Dit artikel legt de wettelijke grondslag voor de overgang van „oud” naar „nieuw” inzake ambten. De Vlaamse regering zal de concordantie tussen de ambten die worden vervangen met de overeenstemmende nieuwe ambtsbenamingen vastleggen. Aan de overgang van bepaalde ambten kan de Vlaamse regering bijkomende voorwaarden koppelen.

Artikel 291

Het integraal invoeren van een nieuwe rechtspositieregeling kan met het oog op de continuïteit niet voor alle personeelsleden in één en dezelfde fase gebeuren. Vandaar dat er een aantal overgangsmaatregelen werden uitgewerkt voor het personeel dat voor de inwerkingtreding van onderhavige rechtspositieregeling reeds titularis was van een ambt in de hogeschool.

Dit artikel omschrijft aan wie er overgangsbepalingen worden toegekend. Hierbij vallen er twee categorieën te onderscheiden. Allereerst zijn er de vastbenoemde personeelsleden. Voor deze categorie spreekt het voor zich dat elkeen die ertoe behoort, indien nodig, aanspraak moet kunnen maken op overgangsmaatregelen om de continuïteit inzake tewerkstelling te vrijwaren.

Vervolgens is er een welbepaalde categorie tijdelijke personeelsleden die eveneens aanspraak op overgangsmaatregelen

len kan maken. Het uitgangspunt hierbij is dat om in aanmerking te komen de personeelsleden in kwestie over een ruime ervaring in het hoger onderwijs (hogeschool en universiteit) of het wetenschappelijk onderzoek dienen te beschikken. Om een valabele bijdrage te leveren tot de kwaliteit van het aangeboden onderwijs, spreekt het voor zich dat de gevraagde dienstanciënniteit in het hoger onderwijs enkel kan verworven zijn in een ambt als lid van het bestuurs- en onderwijzend personeel of als lid van het zelfstandig of assisterend academisch personeel. Hierdoor wordt uitgesloten dat bijvoorbeeld een tijdelijk personeelslid diensten als opsteller gepresteerd aan een universiteit zou inroepen als dienstanciënniteit verworven in het hoger onderwijs.

Wanneer als aanvullende voorwaarde voor het bekomen van overgangsmaatregelen naast een gevraagde dienstanciënniteit van drie jaar verworven in het hoger onderwijs een beroep wordt gedaan op 10 jaar verworven nuttige beroepservaring, dan dient deze nuttige ervaring als zodanig erkend te worden door het hogeschoolbestuur. Zij zal oordelen of ze in relatie staat tot het uit te oefenen ambt in de hogeschool.

Artikel 292

Paragraaf 1 omschrijft waarop de overgangsbepalingen betrekking hebben. De overgangsbepalingen die worden toegekend, gelden op het vlak van :

- het ambt : elk personeelslid dat in aanmerking komt voor overgangsmaatregelen zal met toepassing van de concordantietabel een „nieuw” ambt worden toegewezen. Als referentie geldt het ambt waarin het betrokken personeelslid op 30 juni 1994 in de hogeschool benoemd of aangesteld was ;
- het bekwaamheidsbewijs : elk personeelslid dat in aanmerking komt voor overgangsmaatregelen zal, indien hij voor de uitoefening van zijn nieuwe ambt niet langer in het bezit is van een vereist bekwaamheidsbewijs, aanspraak kunnen maken op overgangsmaatregelen inzake bekwaamheidsbewijs om hem toe te laten te blijven fungeren ;
- de salarisschaal : elk personeelslid dat in aanmerking komt voor overgangsmaatregelen zal geen verlies in salaris lijden, ook al is er een lagere weddeschaal verbonden aan het ambt dat hem na concordantie werd toegewezen.

Voor de leden van het onderwijzend personeel die fungeren in het hoger onderwijs van twee cycli beperkt paragraaf 2 van dit artikel de draagwijdte van de overgangsmaatregelen tot het volume van de opdracht die de personeelsleden in kwestie op 30 juni 1994 uitoefenden.

Voor de leden van het onderwijzend personeel die fungeren in het hoger onderwijs van één cyclus gelden er geen beperkingen qua volume. Zo zal bijvoorbeeld een personeelslid met een opdracht samengesteld uit meerdere ambten à rato van het volume van elk van deze oude ambten, een **nieuw** ambt toegewezen krijgen. op dat ogenblik is het voor laatstvermelde personeelsleden mogelijk om het overeenkomstige volume in **één** of meerdere van de hen toegewezen ambten alsnog uit te breiden.

Artikel 293

Elk personeelslid dat voldoet aan in aanmerking komt voor overgangsmaatregelen zal volgens de concordantietabel een ambt zoals vastgelegd in de nieuwe rechtspositieregeling,

worden toegewezen. Hierbij blijft de statutaire toestand aan de vooravond van de omvorming behouden. Wie vastbenoemd of tijdelijk was, blijft dus respectievelijk vast of tijdelijk. In afwijking hiervan kan zich de volgende situatie voordoen. Een vastbenoemd personeelslid kan reeds jarenlang tijdelijk "belast," zijn met een ander ambt dan dat waarvoor hij vastbenoemd is. Op het ogenblik van de omvorming heeft dit personeelslid de keuze tussen overgang in zijn vastbenoemd ambt of in het ambt waarvan hij tijdelijk titularis is. Zo hij voor dit laatste kiest, zal hij toch als "rugzak," zijn vaste benoeming behouden. Hij wordt op dat ogenblik evenwel ingekaderd als tijdelijk personeelslid.

Artikel 294

Geen commentaar.

Artikel 295

Geen commentaar.

Artikel 296

Dit artikel regelt de overgang op het geldelijke vlak. Het basisprincipe hiervan is dat elk personeelslid in elk geval geen weddeverlies zal lijden. Indien het basisdiploma waarover zij beschikken in hun nieuwe ambt geen recht op een hogere weddeschaal geeft, behouden zij ten minste hun vroegere weddeschaal.

Paragraaf 4 moet gezien worden in het licht van de op 29 september 1993 afgesloten C.A.O. voor de jaren 1993-1994 voor de sector "Onderwijs,.". Daarin werden vanaf 1 januari 1994 nieuwe weddeschalen voorzien voor sommige leraars bijzondere vakken. Om deze verworvenheid niet onmiddellijk te laten verloren gaan, is hier een bijzondere overgangsbepaling opgenomen voor tijdelijke leraars bijzondere vakken die niet kunnen genieten van de overgangsmaatregelen toegekend aan de personeelsleden bedoeld in artikel 276, 2°.

Artikel 297

Dit artikel garandeert het behoud van de geldelijke anciënniteit verworven op de vooravond van de omvorming. Voor specifieke gevallen worden technische correcties voorzien.

Artikel 298

Dit artikel regelt het verlies van de overgangsmaatregelen.

Artikel 299

Dit artikel regelt de werkzekerheid voor de personeelsleden die van overgangsmaatregelen genieten. Zelfs indien zij geen betrekking op de personeelsformatie krijgen toegewezen.

Het hogeschoolbestuur dient eveneens werkgelegenheid te verschaffen aan de personeelsleden die ter beschikking gesteld zijn wegens ontstentenis van betrekking door de hogescholen die via fusie in de nieuwe hogeschool geïncorporeerd zijn of waar tegenover deze hogescholen verplichtingen hadden ten gevolge van de vroegere reglementering inzake terbeschikkingstelling en reaffectatie.

Artikel 300

Aangezien de administratieve stand terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking afgeschaft wordt, dient aan de personeelsleden die centraal bezoldigd blijven, een nieuwe administratieve stand toegekend te worden. Aangezien zij hoe dan ook opnieuw aan het werk gesteld worden, ligt de administratieve stand dienstactiviteit voor de hand.

Artikel 301

Voor het bepalen van de opzeggingstermijnen voor tijdelijke personeelsleden die in dienst zijn op 1 september 1995, wordt de dienstanciënniteit berekend volgens de vroegere rechtspositieregelingen. Een berekening volgens artikel 96 zou deze personeelsleden benadelen doordat de diensten gepresteerd voor 1 september 1995 niet zouden meetellen.

Artikel 302

Door de feitelijke immuniteit waarvan de tijdelijke personeelsleden met overgangsmaatregelen genieten, benaderen zij zeer sterk de rechtstoestand van de benoemde personeelsleden. Het is dan ook billijk dat inzake evaluatie, tucht en ambtsneerlegging de regeling van de benoemde personeelsleden op hen van toepassing is.

Artikel 303

Geen commentaar.

Artikel 304

Dit artikel regelt de ambtshalve concordantie van de personeelsleden terbeschikkinggesteld wegens ontstentenis van betrekking aan gesloten instellingen.

Artikel 305

In afwachting van een nieuw initiatief van de Vlaamse regering blijft de bestaande bezoldigingsregeling verder van toepassing. Een aantal artikels worden evenwel niet meer van toepassing verklaard. Deze artikels bevatten bepalingen die strijdig zijn met titel III van dit decreet. Het betreft de definitie van een ambt met volledige prestaties, de noties hoofdambt/bijambt, de aanrekening van diensten met onvolledige prestaties, de aanrekening van nuttige beroepservaring en de bepalingen inzake hoofdambten met onvolledige prestaties.

Artikel 306

Dit artikel zorgt voor de vrijwaring van de pensioenrechten van de betrokken personeelsleden.

Artikel 307

Dit artikel regelt de toestand van het op 31 december 1995 benoemd opvoedend hulppersoneel. Zij hebben de keuze tussen twee opties :

1° ofwel behouden zij hun ambt op persoonlijke titel. Zij

kunnen dan later nog muteren naar het secundair onderwijs met toepassing van artikel 299 § 3 ;

2° ofwel kiezen zij voor een ambt op de personeelsformatie van het administratief en technisch personeel. Het verzoek van het personeelslid is evenwel niet dwingend voor het hogeschoolbestuur.

De functie van bibliothecaris wordt in de nieuwe rechtspositieregeling bij mandaat uitgeoefend door een lid van het onderwijzend personeel of van het administratief en technisch personeel.

In de huidige regelgeving is bibliothecaris een ambt dat behoort tot de categorie opvoedend hulppersoneel. Door dit artikel hebben de vastbenoemde bibliothecarissen naast de twee bovenvermelde mogelijkheden ook nog de mogelijkheid te opteren voor opname in de personeelsformatie van het onderwijzend personeel indien zij over het daartoe vereiste bekwaamheidsbewijs beschikken.

Er weze opgemerkt dat het behoud van een ambt op persoonlijke titel geenszins impliceert dat de vroegere taakhoud van dat ambt behouden blijft.

Artikel 308

Dit artikel regelt de eerste opvulling van de personeelsformatie van het administratief en technisch personeel. Het hogeschoolbestuur is hierin tamelijk vrij. Er gelden namelijk geen voorrangsregels.

De voorwaarde om voor de eerste toewijzing in aanmerking te komen is op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet fungeren in een door de Vlaamse Gemeenschap gefinancierd of gesubsidieerd ambt van de categorie administratief personeel of opvoedend hulppersoneel. Benoemde personeelsleden aan wie geen betrekking op de personeelsformatie wordt toegewezen behouden hun oude ambt en leiden geen financieel verlies. Het hogeschoolbestuur moet verder hun loonlast blijven dragen.

Artikel 309

Dit artikel regelt de inschakeling in de nieuwe loopbaanstructuur. Voor het vroegere administratief personeel werkt de Vlaamse regering een regeling uit. Deze regeling voorziet in de vervanging van de oude ambten door de nieuwe graden. Voor het vroegere opvoedend hulppersoneel dat wenst opgenomen te worden in het kader van het administratief en technisch personeel is er geen vaste concordantie van oude ambten naar nieuwe graden voorzien. Uitgangspunt is het diplomabezit dat bepalend is voor de toe te wijzen niveau. Het personeelslid zal vooraleer het zijn definitieve keuze bepaalt evenwel moeten onderhandelen met het hogeschoolbestuur over de graad die het binnen het niveau toegewezen krijgt. Deze is immers bepalend voor de toe te kennen salarisschaal, zoals bepaald in artikel 296, § 2.

Artikel 310

Dit artikel regelt de geldelijke overgang of inschaling van de personeelsleden aan wie een betrekking op de personeelsformatie werd toegewezen. Het behoud van de op 31 december 1994 verworven anciënniteit wordt gewaarborgd.

Artikel 311

Geen commentaar.

Artikel 312

Dit artikel maakt het voor bepaalde benoemde personeelsleden mogelijk het hoger onderwijs te verlaten en te kiezen voor het secundair onderwijs. In voorkomend geval gebeurt de overstap met behoud van de hogere salarisschaal hoger onderwijs, en met behoud van hun benoeming. Het gaat om 2 gevallen :

1. het **bestuurs-** en opvoedend hulppersoneel van instellingen die onder de huidige wetgeving zowel hoger als secundair onderwijs inrichten. De ambten van deze personeelscategorieën zijn thans gemeenschappelijk voor beide onderwijsniveaus. Omwille van dit gemeenschappelijk karakter ligt de geboden keuzemogelijkheid voor de hand. De personeelsleden die opteren voor het secundair onderwijs worden op het ogenblik van de totstandkoming van de nieuwe hogeschool overgeheveld naar het secundair-onderwijs. Aangezien ze er benoemd blijven, worden ze bij gebrek aan een vacature onmiddellijk ter beschikkinggesteld wegens ontstentenis van betrekking ;

2. het opvoedend hulppersoneel van de instellingen voor hoger onderwijs met volledig leerplan kan zonder tijdslimiet opteren voor een betrekking in het secundair onderwijs. In afwachting dat ze kunnen muteren naar het secundair onderwijs blijven ze verbonden aan de hogeschool en worden ze er met taken belast. ze blijven dan ten persoonlijken titel behoren tot de categorie opvoedend hulppersoneel. Op het ogenblik dat ze zich laten benoemen in een ambt van het administratief en technisch personeel in de hogeschool, verliezen ze de mogelijkheid tot muteren naar het secundair onderwijs.

Artikel 313

In dit artikel wordt aan de benoemde leden van het bestuurspersoneel en van het opvoedend hulppersoneel bij de afsplitsing de mogelijkheid geboden te kiezen voor een betrekking in het secundair onderwijs, met behoud van hun salarisschaal die zij genoten in het hoger onderwijs indien deze voordeliger is. Deze mogelijkheid tot mutatie vervalt op het ogenblik dat het personeelslid kiest voor een benoeming in een ambt van het administratief en technisch personeel van de hogeschool.

Artikel 314

Geen commentaar.

Artikelen 315 tot 324

Geen commentaar.

Artikelen 325 tot 342

Om hoofdzakelijk didactische redenen zijn de op te heffen wetten, decreten en besluiten gegroepeerd per opleiding of per geregelde aangelegenheid.

Artikel 343

De inwerkingtreding van dit decreet is een complexe aan-
gelegenheid. Dit artikel vermeldt in grote lijnen wanneer de
herstructurering plaats grijpt. Artikel 331 machtigt de Vlaam-
se regering om de inwerkingtreding van concrete artikelen
hierop in voorkomend geval beter af te stemmen.

J. TAVERNIER

L. APPELTANS

VOORSTEL VAN DECREET

TITEL 1

Algemene bepalingen

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen en definities

Artikel 1

Dit decreet regelt een in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet bedoelde aangelegenheid.

Artikel 2

Er wordt verstaan onder :

1° hogeschool : een instelling die hoger onderwijs organiseert overeenkomstig de bepalingen van dit decreet en die bestuurd wordt door één raad van bestuur ;

2° Vlaamse autonome hogeschool : een hogeschool met een publiekrechtelijk karakter zoals bedoeld in het bijzonder decreet van [. . .] houdende inrichting van het bestuur van de Vlaamse autonome hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap ;

3° gemeenschapshogeschool : een hogeschool met een publiekrechtelijk karakter zoals bedoeld in het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs ;

4° gesubsidieerde officiële hogeschool : een hogeschool met een publiekrechtelijk karakter die opgericht is door een provincie, een gemeente of een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ;

5° gesubsidieerde vrije hogeschool : een hogeschool met een privaatrechtelijk karakter ;

6° hogeschoolbestuur : het bestuursorgaan dat door de wet, door het decreet of door dan wel krachtens de statuten is aangewezen om de door of krachtens dit decreet toegewezen bevoegdheden uit te oefenen ;

7° departement : organisatorisch deel van de hogeschool dat geleid wordt door een departementshoofd ;

8° studiegebied : een van de categorieën, vermeld in artikel 5 van dit decreet, waarin opleidingen zijn samengebracht ;

9° cyclus : een studieperiode ,die leidt tot een graad ;

10° opleiding : een samenhangend geheel van georganiseerde onderwijs- en andere studieactiviteiten, in of over een studiegebied heen ;

11° optie : een differentiatie binnen een opleiding, geënt op een gemeenschappelijke stam van ten minste één derde van het opleidingsprogramma, met uitzondering van de opleidingen van het studiegebied kunst en de opties sociale verpleegkunde en psychiatrische verpleegkunde van de opleiding verpleegkunde van het studiegebied gezondheidszorg ;

12° opleidingsonderdeel : een deel van een opleiding binnen een bepaald studiejaar, dat bestaat uit een of meer onderwijsactiviteiten en bijbehorende studieactiviteiten en dat eindigt met een examen ;

13° examen : de beoordeling van een student per hem opgelegd opleidingsonderdeel ;

14° vrijstelling en studieduurverkortung : het opleidingsonderdeel, respectievelijk het geheel van opleidingsonderdelen die samen ten minste één studiejaar bedragen, waaraan men met hoeft deel te nemen en waarover men geen examen dient af te leggen overeenkomstig artikel 41 van dit decreet ;

15° overdracht : het overdragen van examencijfers binnen één studiejaar van de eerste naar de tweede examenperiode ;

16° overzetting : het overdragen van examencijfers naar het daaropvolgende academiejaar ;

17° studiepunt : de eenheid waarmee de omvang van de onderwijsactiviteiten van een opleiding wordt uitgedrukt volgens een uniform voorgeschreven norm ;

18° graad : aanduiding van de titel toegekend op het einde van een cyclus en vastgelegd in een diploma of getuigschrift ;

19° kwalificatie : een specificatie van een graad die verwijst naar de gevolgde opleiding en eventueel naar de optie ;

20° academiejaar : een periode van één jaar die begint tussen 1 september en 1 oktober en eindigt op de dag voor het begin van het volgende academiejaar ;

21° inschrijvingsgeld : het geld dat een student betaalt bij de inschrijving voor de deelname aan de onderwijsactiviteiten van een voltijds of deeltijds studiejaar ;

22° examengeld : het geld dat een student betaalt voor de deelname aan de examens georganiseerd tijdens een academiejaar ;

23° beursstudent :

a) student die een studietoelage ontvangt van de Vlaamse Gemeenschap ;

b) student, onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie, die beantwoordt aan de criteria om een studietoelage van de Vlaamse Gemeenschap te krijgen zoals bepaald in het reglement op de studietoelagen ;

c) ABOS-bursaal ;

d) student die wel de financiële voorwaarden vervult om een studietoelage te ontvangen, maar geen studietoelage krijgt omdat hij zich voor de tweede maal voor hetzelfde studiejaar heeft ingeschreven of al een diploma van het hoger onderwijs heeft ;

24° bijna-beursstudent : student die geen studietoelage van de Vlaamse Gemeenschap ontvangt, maar wiens referentieinkomen hoogstens vijftigduizend frank ligt boven de financiële maximumgrens bepaald in het reglement op de studietoelagen ;

25° aanstelling : het tijdelijke toewijzen van een betrekking aan een personeelslid ;

26° ambt : een functie die door een personeelslid in de hogeschool wordt uitgeoefend, door de Vlaamse Gemeenschap wordt gefinancierd en waarvan de arbeidsvoorwaarden in hoofdzaak in onderhavige rechtspositieregeling vastgelegd zijn ;

27° ambtswijziging : de aanstelling of benoeming van een personeelslid van de hogeschool in een ander ambt binnen de hogeschool ;

28° artistiekgebonden onderwijsactiviteiten : door het hogeschoolbestuur bepaalde onderwijsactiviteiten van zuiver ar-

tistische aard in de studiegebieden architectuur, kunst en produktontwikkeling die rechtstreeks gericht zijn op de beoefening van de kunst ;

29° benoeming : het in vast verband toewijzen van een betrekking aan een personeelslid ;

30° betrekking : de concrete werkgelegenheid in een bepaald ambt in een hogeschool, uitgedrukt in een door het hogeschoolbestuur bepaald procentueel aandeel per week ; een betrekking kan voltijds of deeltijds zijn ;

31° bevordering : de benoeming van een benoemd personeelslid in een ambt waaraan een hogere salarisschaal verbonden is dan aan het ambt waarvan hij titularis was vóór zijn bevordering ;

32° contractuele functie : een functie uitgeoefend door een personeelslid dat door de hogeschool in dienst genomen is overeenkomstig de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten of bij contract op zelfstandige basis ;

33° deeltijdse betrekking voor leden van het onderwijzend personeel : een betrekking met een opdracht waarvan de omvang een procentueel aandeel van een voltijdse betrekking bedraagt ; het procentueel aandeel bedraagt ten hoogste 70 percent en ten minste 10 percent van een voltijdse betrekking en wordt steeds uitgedrukt in een veelvoud van vijf ; voor de bepaling van het procentueel aandeel komt elke halve dag per week die besteed wordt ten dienste van de hogeschool overeen met 10 percent ;

34° deeltijdse betrekking voor leden van het administratief en technisch personeel : een betrekking met een opdracht waarvan de omvang ten minste de helft van een voltijdse betrekking bedraagt ;

35° geldelijke anciënniteit : het totaal van de in aanmerking komende diensten voor de vaststelling van het salaris van het personeelslid ;

36° mandaat : een bijzondere taak die tijdelijk aan een personeelslid toegewezen wordt krachtens een bijzondere machtiging van het hogeschoolbestuur ;

37° nuttige anciënniteit : het aantal jaren van de totale geldelijke anciënniteit dat op de eerste van de maand recht geeft op een salarisverhoging ;

38° opdracht : de prestaties, uitgedrukt in procenten, per week door het personeelslid geleverd in een bepaald ambt in een hogeschool ;

39° salaris : de bezoldiging die een personeelslid ingevolge zijn betrekking overeenkomstig een vastgestelde schaal ontvangt ;

40° titularis : het personeelslid dat in een vacante betrekking benoemd of aangesteld werd ; het personeelslid dat tijdelijk de titularis vervangt, is geen titularis van de betrekking ;

41° vacante betrekking : een betrekking die niet toegewezen is aan een titularis door benoeming of aanstelling ;

42° voltijdse betrekking : een betrekking waaraan een opdracht van 100 percent verbonden is en die een volledige beschikbaarheid voor de hogeschool inhoudt, gedefinieerd overeenkomstig de gangbare algemene arbeidsduur ;

43° werving : eerste aanstelling of benoeming hetzij tot lid van het onderwijzend personeel van de hogeschool, hetzij tot lid van het administratief en technisch personeel van de hogeschool ;

44° onderwijsbevoegdheid : het geheel van opleidingen en opties die de hogeschool bij of krachtens dit decreet kan organiseren ;

45° posthogeschoolvorming : het geheel van bij- en nascholingsprogramma's aan de hogeschool ;

46° onderwijsactiviteiten : de algemene benaming voor theoretische vakken, oefenzittingen, practica, laboratoria, didactische activiteiten, de aan de student individueel opgelegde werken en de stages ;

47° projectmatig wetenschappelijk onderzoek : onderzoek in samenwerking met de universiteiten of derden waarbij vooraf het onderwerp, de duur en de modaliteiten worden vastgelegd ;

48° nevenactiviteiten : elke bezigheid door een personeelslid, uitgeoefend naast de opdracht waarvoor het ten principale titel aangesteld of benoemd is aan de hogeschool ;

49° diensturen : de tijd die de leden van het administratief en technisch personeel ambtshalve dienen te besteden aan de uitoefening van de opdracht waarmee zij door de hogeschool werden belast binnen het kader van de gangbare arbeidsduurregeling ;

50° maatschappelijke dienstverlening : alle prestaties ten behoeve van derden, tegen vergoeding geleverd door de diensten van een hogeschool of hieraan verbonden personen, en die voortvloeien uit aan de hogeschool aanwezige kennis, resulaten van projectmatig wetenschappelijk onderzoek of technologie ;

51° instemmingsbevoegdheid : het akkoord verlenen aan een beslissing van het hogeschoolbestuur, die zonder dit akkoord niet rechtsgeldig is.

HOOFDSTUK II

Zending van de hogescholen en toepassingsgebied

Artikel 3

Hogescholen zijn, in het belang van de samenleving, terzelfdertijd werkzaam op het gebied van het hogeschoolonderwijs, de maatschappelijke dienstverlening en eventueel het projectmatig wetenschappelijk onderzoek in het kader van een samenwerking met een binnenlandse of buitenlandse universiteit of derden. Daarenboven maakt de ontwikkeling en de beoefening van de kunsten deel uit van de opdracht van de hogescholen die opleidingen organiseren in het studiegebied kunst. Het verstrekken van hogeschoolonderwijs is de kerntaak van de hogeschool.

Ter vervulling van hun zending kunnen de hogescholen alle rechtshandelingen stellen, inbegrepen het sluiten van overeenkomsten met personen van privaatrecht of van publiekrecht.

Artikel 4

Onder toepassing van dit decreet vallen :

1° de door de Vlaamse Gemeenschap bij het van kracht worden van dit decreet georganiseerde, gefinancierde of gesubsidieerde hogescholen, opgenomen in een lijst die wordt vastgelegd bij besluit van de Vlaamse regering ;

2° de hogescholen die uit deze zouden ontstaan.

TITEL II

Organisatie van onderwijs, onderzoek en dienstverlening

HOOFDSTUK 1

Organisatie van het onderwijs

AFDELING 1

Studiegebieden

Artikel 5

De hogescholen kunnen opleidingen organiseren in de volgende studiegebieden :

- 1° architectuur ;
- 2° gezondheidszorg ;
- 3° industriële wetenschappen en technologie ;
- 4° kunst ;
- 5° landbouwkunde ;
- 6° onderwijs ;
- 7° produktontwikkeling ;
- 8° sociaal-agogisch werk ;
- 9° taalkunde ;
- 10° handelswetenschappen en bedrijfskunde.

AFDELING 2

Voltijds en deeltijds studeren

Artikel 6

Onverminderd het bepaalde in de artikelen 28 en 47, kunnen de hogescholen hun opleidingen zowel voltijds als deeltijds aanbieden.

Een voltijds student schrijft zich per academiejaar in voor alle onderwijs- en andere studieactiviteiten van een volledig studiejaar, verminderd met de eventuele vrijstellingen.

Een deeltijds student schrijft zich per academiejaar in voor de helft van de onderwijs- en andere studieactiviteiten van een volledig studiejaar, verminderd met de eventuele vrijstellingen en waarvan het programma is vastgelegd overeenkomstig het bepaalde in artikel 55.

AFDELING 3

Contactonderwijs en onderwijs op afstand

Artikel 7

De hogescholen kunnen hun opleidingen aanbieden in contactonderwijs of in onderwijs op afstand. Contactonderwijs is het onderwijs dat gegeven wordt in een rechtstreeks contact tussen de onderwijsverstrekker en de student, en op grond daarvan gebonden is aan een bepaalde plaats van onderwijsverstrekking.

Onderwijs op afstand is het onderwijs dat bijna uitsluitend met behulp van media wordt verstrekt, waardoor de student niet aan een bepaalde plaats van onderwijsverstrekking is gebonden. Indien een opleiding in de vorm van onderwijs op afstand wordt georganiseerd, dient voor elk opleidingsonderdeel specifiek studiemateriaal te worden ontwikkeld dat naar vorm en inhoud is afgestemd op de begeleide zelfstudie.

AFDELING 4

Opleidingen

Artikel 8

Het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen bestaat uit :

- 1° basisopleidingen ;
- 2° voortgezette opleidingen ;
- 3° posthogeschoolvorming.

ONDERAFDELING 1

Basisopleidingen

Artikel 9

De basisopleidingen sluiten aan bij het secundair onderwijs.

Artikel 10

De hogescholen kunnen basisopleidingen organiseren, bestaande uit een cyclus, en de overeenkomstige graden verlenen in de volgende studiegebieden :

1° architectuur, waarvoor de graad van gegradueerde wordt verleend ;

2° gezondheidszorg, waarvoor de graad van gegradueerde wordt verleend ;

3° industriële wetenschappen en technologie, waarvoor de graad van gegradueerde wordt verleend ;

4° kunst, waarvoor de graad van gegradueerde wordt verleend ;

5° landbouwkunde, waarvoor de graad van gegradueerde wordt verleend ;

6° onderwijs, waarvoor een van de volgende graden wordt verleend : kleuterleid(st **onderwijzer(es)**) of geaggregeerde voor het lager secundair onderwijs ;

7° sociaal-agogisch werk, waarvoor de graad van gegradueerde wordt verleend ;

8° handelswetenschappen en bedrijfskunde, waarvoor de graad van gegradueerde wordt verleend.

De gecoördineerde lijst van basisopleidingen van een cyclus, met vermelding van de opties, de graden en eventuele kwalificaties, wordt bepaald bij besluit van de Vlaamse regering.

Artikel 11

§ 1. De hogescholen kunnen basisopleidingen organiseren bestaande uit twee cycli en in de volgende studiegebieden de overeenkomstige graden verlenen :

1° architectuur, waarvoor de graden van kandidaat, architect en interieurarchitect worden verleend ;

2° industriële wetenschappen en technologie, waarvoor de graden van kandidaat, kandidaat-industrieel ingenieur, licentiaat en industrieel ingenieur worden verleend ;

3° kunst, waarvoor de graden van kandidaat en meester in de audio-visuele kunst, in de beeldende kunst, in de dramatische kunst en in de muziek worden verleend ;

4° landbouwkunde, waarvoor de graden van kandidaat-industrieel ingenieur en industrieel ingenieur worden verleend ;

5° produktontwikkeling, waarvoor de graden van kandidaat en licentiaat worden verleend ;

6° taalkunde, waarvoor de graden van kandidaat en licentiaat worden verleend ;

7° handelswetenschappen en bedrijfskunde, waarvoor de graden van kandidaat, kandidaat-handelsingenieur, licentiaat en handelsingenieur worden verleend.

De gecoördineerde lijst van basisopleidingen van twee cycli, met vermelding van de opties, de graden en eventuele kwalificaties, wordt bepaald bij besluit van de Vlaamse regering.

§ 2. De basisopleidingen van twee cycli en de overeenkomstige graden zijn van academisch niveau en dus gestoeld op de wetenschappelijke kennis. In het geheel dragen zij bij tot de algemeen menselijke vorming en zijn zij in het bijzonder gericht op de toepassing van de wetenschappen, het zelfstandig denken en het ontwikkelen van de creativiteit.

§ 3. De basisopleiding handelswetenschappen uit het studiegebied handelswetenschappen en bedrijfskunde is als basisopleiding equivalent met de academische opleiding toegepaste economische wetenschappen uit het studiegebied economische en toegepaste economische wetenschappen.

§ 4. Nieuwe basisopleidingen bestaande uit twee cycli en de overeenkomstige graden zullen op advies van de Vlaamse Onderwijsraad bij decreet geregeld worden.

Artikel 12

De Vlaamse regering kan vanaf het academiejaar 1998-1999 de gecoördineerde lijst van basisopleiding aanvullen of wijzigen onder de volgende voorwaarden :

1° nieuwe basisopleidingen of opties moeten worden geklasseerd in of over de studiegebieden of bij bestaande opleidingen ; ze mogen slechts leiden tot de graden die bij of krachtens dit decreet vermeld zijn ;

2° nieuwe basisopleidingen of opties moeten inzake studieomvang en studieduur voldoen aan de eisen die in dit decreet gesteld zijn ;

3° nieuwe basisopleidingen of opties mogen geen overlapping inhouden van opleidingen die voorbehouden zijn aan het academisch onderwijs ;

4° de maatschappelijke behoefte van de nieuwe basisopleiding of optie moet objectief aantoonbaar zijn.

De Vlaamse regering kan een basisopleiding of optie alleen maar afschaffen, indien zij aan geen enkele hogeschool meer wordt georganiseerd.

Artikel 13

§ 1. De hogescholen hebben onderwijsbevoegdheid inzake de in de artikelen 10 en 11 bepaalde basisopleidingen en opties, zoals bepaald bij besluit van de Vlaamse regering.

De hogescholen kunnen deze onderwijsbevoegdheid slechts uitoefenen op het grondgebied van de aldaar bepaalde gemeente of het aldaar bepaalde geheel van gemeenten.

§ 2. Indien de in de lijst, zoals bepaald bij besluit van de Vlaamse regering, vermelde hogescholen met elkaar fuseren, neemt de nieuwe hogeschool de onderwijsbevoegdheid en het grondgebied van de fuserende hogescholen over.

§ 3. Indien een hogeschool een haar toegekende basisopleiding of optie niet meer organiseert, verliest zij hiervoor haar onderwijsbevoegdheid.

Artikel 14

§ 1. Het grondgebied van een hogeschool is verdeeld in één of meer vestigingen. Een vestiging is een geheel van aangrenzende gemeenten waar de hogeschool onderwijsbevoegdheid heeft. Het Brusselse Gewest wordt beschouwd als één gemeente.

§ 2. De hogeschool kan vanaf het academiejaar 1999-2000 een vestiging slechts in stand houden, indien deze vestiging ten minste tweehonderd financierbare studenten telt.

§ 3. Een hogeschool kan vanaf het academiejaar 1999-2000 maximum vier vestigingen hebben. De vestigingen van een hogeschool moeten gelegen zijn in dezelfde provincie of in maximaal twee aangrenzende provincies.

Artikel 15

§ 1. Een hogeschool kan vanaf het academiejaar 1999-2000 binnen dezelfde vestiging een opleiding slechts eenmaal organiseren.

§ 2. Een hogeschool kan vanaf het academiejaar 1999-2000 dezelfde opleiding in maximum twee vestigingen organiseren, op voorwaarde dat die opleiding bij het van kracht worden van dit decreet in die vestigingen georganiseerd wordt.

Artikel 16

§ 1. Vanaf het academiejaar 1996-1997 kan een hogeschool haar onderwijsbevoegdheid inzake opties wijzigen onder de volgende voorwaarden :

1° de optie moet voorkomen in de lijst zoals bepaald bij besluit van de Vlaamse regering ;

2° de basisopleiding behoort tot de onderwijsbevoegdheid van de hogeschool ;

3° de vestiging waar een wijziging van opties gebeurt, telt ten minste zeshonderd financierbare studenten ;

4° het hogeschoolbestuur meldt deze wijziging aan de Vlaamse regering ten minste vijf maanden vóór de aanvang van het academiejaar.

§ 2. Vanaf het academiejaar 1999-2000 kan de hogeschool een basisopleiding die behoort tot haar onderwijsbevoegdheid, ruilen voor een andere basisopleiding binnen de studiegebieden waarvoor de hogeschool onderwijsbevoegdheid heeft, onder de volgende voorwaarden :

1° beide basisopleidingen komen voor in de lijst zoals bepaald bij besluit van de Vlaamse regering ;

2° de vestiging waar de nieuwe opleiding zal worden georganiseerd, telt ten minste zeshonderd financierbare studenten ;

3° een basisopleiding van één cyclus kan slechts ingeruild worden voor een andere basisopleiding van één cyclus ; een basisopleiding van twee cycli kan slechts ingeruild worden voor een andere basisopleiding van twee cycli ;

4° het hogeschoolbestuur meldt deze wijziging aan de Vlaamse regering ten minste vijf maanden **vóór** de aanvang van het academiejaar.

§ 3. De Vlaamse regering kan vanaf het academiejaar 1998-1999 onder de hierna vermelde voorwaarden de onderwijsbevoegdheid inzake basisopleidingen en unieke opties van de hogescholen uitbreiden :

1° de basisopleiding moet voorkomen in de lijst zoals bepaald bij besluit van de Vlaamse regering ;

2° de vestiging waar de nieuwe opleiding zal worden georganiseerd, telt ten minste zeshonderd financierbare studenten ;

3° de basisopleiding moet behoren tot een aan de hogeschool toegewezen studiegebied.

Artikel 17

De berekening van het aantal financierbare studenten, bedoeld in deze onderafdeling, gebeurt op basis van het gemiddeld aantal studenten op 1 februari van de voorbije drie academiejaren.

ONDERAFDELING 2

Voortgezette opleidingen

Artikel 18

De hogeschool kan voortgezette opleidingen aanbieden onder de volgende voorwaarden :

1° de voortgezette opleidingen sluiten aan bij de basisopleidingen van het hoger onderwijs ; ze zijn gericht op een aanvulling of verbreding van de basisopleiding of op de uitdieping van of een bijzondere specialisatie in een studiegebied ;

2° de basisopleidingen waarop zij aansluiten moeten tot de onderwijsbevoegdheid van de hogeschool behoren ;

3° de voortgezette opleiding bestaat uit ten minste één studiejaar waarvan de studieomvang ten minste duizend vijfhonderd uren telt.

De hogescholen kunnen de voortgezette opleidingen bekrachtigen met een van de graden van gediplomeerde in de voortgezette studie van [...].

Artikel 19

In afwijking van artikel 18, 1° en 3°, kunnen de hogescholen die basisopleidingen van twee cycli aanbieden in het studiegebied handelswetenschappen en bedrijfskunde of in het studiegebied kunst, aansluitend bij deze basisopleidingen een lerarenopleiding van academisch niveau organiseren. Deze lerarenopleiding wordt bekrachtigd met één van de graden van geagreerde voor het onderwijs.

ONDERAFDELING 3

Posthogeschoolvorming

Artikel 20

De hogescholen kunnen buiten de basisopleidingen en de voortgezette opleidingen posthogeschoolvorming organiseren. Zij kunnen deze posthogeschoolvorming met een getuigschrift bekrachtigen.

AFDELING 5

Toelatingsvoorwaarden

Artikel 21

Voor de inschrijving voor een basisopleiding geldt als algemene toelatingsvoorwaarde het bezit van een gehomologeerd diploma of getuigschrift van het secundair onderwijs of een diploma van het hoger onderwijs of een diploma of getuigschrift dat bij of krachtens een wet, decreet, Europese richtlijn of internationale overeenkomst als gelijkwaardig wordt erkend, of dat ingeschreven is op de lijst bedoeld in artikel 23.

Bij ontstentenis van een dergelijke erkenning kan de hogeschool, bij een met redenen omklede beslissing, personen die in een land buiten de Europese Unie een diploma behaald hebben dat toelating verleent tot gelijkwaardig hoger onderwijs van dat land, toelaten tot inschrijving voor een basisopleiding.

Artikel 22

§ 1. Voor de inschrijving voor de tweede cyclus van een basisopleiding geldt als toelatingsvoorwaarde het bezit van een getuigschrift van de eerste cyclus van deze basisopleiding.

§ 2. Het hogeschoolbestuur kan eveneens tot de tweede cyclus toelaten :

1° de houders van een diploma van de eerste cyclus van een verwante basisopleiding van academisch niveau ;

2° de houders van een diploma van de eerste cyclus van een verwante academische opleiding.

Het hogeschoolbestuur deelt zijn beslissingen ter zake jaarlijks voor 31 maart mee aan de Vlaamse regering via de commissaris van de Vlaamse regering.

Artikel 23

De Vlaamse regering zal een lijst van binnenlandse en buitenlandse diploma's of getuigschriften opstellen die, voor wat de toelating tot de basisopleiding betreft, gelijkgesteld worden met de in de artikelen 21 en 22 vermelde diploma's.

Artikel 24

Onverminderd de algemene toelatingsvoorwaarden, wordt niemand toegelaten tot de basisopleiding nautische wetenschappen zonder geslaagd te zijn voor een geschiktheidsproef eigen aan de maritieme opleidingen. De hogeschool waar de student zich wenst in te schrijven, neemt deze geschiktheidsproef af.

Artikel 25

Onverminderd de algemene toelatingsvoorwaarden, wordt niemand toegelaten tot de opleidingen van het studiegebied kunst zonder geslaagd te zijn voor een artistieke toelatingsproef eigen aan deze opleidingen. De hogeschool waar de student zich wenst in te schrijven, neemt deze toelatingsproef af.

Artikel 26

§ 1. Voor de inschrijving voor een voortgezette opleiding geldt als toelatingsvoorwaarde het bezit van een diploma van het hoger onderwijs dat krachtens een beslissing van de hogeschool toelating verleent tot die opleiding.

§ 2. De hogeschool kan daarenboven de inschrijving in een voortgezette opleiding afhankelijk maken van het slagen voor een toelatingsexamen.

§ 3. Voor de inschrijving in een lerarenopleiding van academisch niveau geldt als toelatingsvoorwaarde het bezit van een getuigschrift van de eerste cyclus van een basisopleiding van academisch niveau, bedoeld in artikel 19.

AFDELING 6

Inschrijving van de student

Artikel 27

Iedere student kiest vrij de hogeschool waar hij zich wenst in te schrijven.

De hogeschool kan de inschrijving weigeren van een student die gedurende de laatste twee academiejaren niet slaagde voor hetzij een studiejaar, hetzij een gedeelte van een studiejaar waarvoor hij was ingeschreven.

De hogeschool kan de toelating tot de eerste inschrijving in één of meer opleidingen afhankelijk stellen van het bewijs dat een student hetzij geslaagd is voor een daartoe door de hogeschool georganiseerd examen over de voldoende kennis van het Nederlands, hetzij de examens van ten minste één studiejaar in het secundair of hoger onderwijs in het Nederlands met goed gevolg heeft afgelegd.

Artikel 28

De inschrijving is een noodzakelijke voorwaarde om deel te nemen aan de examens in een bepaald academiejaar. Bij elke inschrijving worden ten minste vermeld : de opleiding, het desbetreffende studiejaar of de desbetreffende studiejaar en de keuze tussen voltijds of deeltijds studeren. In voorkomend geval wordt de inschrijving aangevuld met het individueel aangepast en door het hogeschoolbestuur goedgekeurde jaarprogramma zoals bedoeld in artikel 47, § 2 en § 3.

Artikel 29

Een regelmatig ingeschreven student is een student die :

1° voldoet aan de toelatingsvoorwaarden ;

2° zich ingeschreven heeft uiterlijk op 1 februari van het academiejaar op de door het hogeschoolbestuur voorgeschreven wijze.

Artikel 30

De student die niet regelmatig is ingeschreven, is een vrij student. De vrije student kan zich inschrijven voor één of meer door de hogeschool georganiseerde opleidingsonderdelen en daarover examens afleggen. In voorkomend geval krijgt hij het bewijs dat hij geslaagd is voor de betrokken opleidingsonderdelen.

AFDELING 7

Inschrijvingsgeld en examengeld

Artikel 31

Het hogeschoolbestuur stelt jaarlijks ~~vóór~~ 1 mei het bedrag van het inschrijvingsgeld en het examengeld vast.

Artikel 32

§ 1. Voor de basisopleidingen bedraagt het jaarlijkse inschrijvingsgeld minstens tweeduizend vijfhonderd frank en hoogstens veertienduizend vijfhonderd frank.

Voor beursstudenten bedraagt het jaarlijkse inschrijvingsgeld ten hoogste tweeduizend tweehonderd frank.

Voor bijna-beursstudenten bedraagt het jaarlijks inschrijvingsgeld ten hoogste tweederde van het bedrag, vermeld in het eerste lid van deze paragraaf.

§ 2. Voor een student die in hetzelfde academiejaar een tweede inschrijving neemt, bedraagt het inschrijvingsgeld de helft van de bedragen, vermeld in § 1.

§ 3. Voor de student die deeltijds studeert, bedraagt het inschrijvingsgeld de helft van de bedragen, vermeld in § 1.

Artikel 33

§ 1. Jaarlijks worden de bedragen vermeld in artikel 32 aangepast aan de evolutie van de index van de consumptieprijzen. De referentiedatum voor de jaarlijkse aanpassing van de evolutie van de index van de consumptieprijzen is 1 september 1990.

§ 2. Het in artikel 32 bepaalde maximumbedrag geldt niet voor de inschrijving van niet-financierbare studenten en vrije studenten. Het hogeschoolbestuur bepaalt hiervoor vrij het inschrijvingsgeld.

Artikel 34

Het bedrag van het examengeld wordt met ingang van het academiejaar 1994-1995 vastgelegd op hoogstens tweeduizend frank. Dit bedrag wordt voor de beursstudenten vastgelegd op hoogstens duizend frank en voor de bijna-beursstudenten op hoogstens duizend vijfhonderd frank. Dit bedrag mag slechts éénmaal per academiejaar aan de student gevraagd worden.

Artikel 35

De hogeschool beschikt over het inschrijvings- en examengeld. Zij gebruikt deze inkomsten om personeels- en werkingskosten te betalen die rechtstreeks of onrechtstreeks ten goede komen aan de studenten.

AFDELING 8

Gpleidingsprogramma en studieomvang

Artikel 36

Het hogeschoolbestuur bepaalt voor elke opleiding het opleidingsprogramma. Dit bestaat uit een samenhangend geheel van onderwijs- en andere studieactiviteiten, gericht op de verwezenlijking van welomschreven doelstellingen inzake kennis, inzicht, vaardigheden en attitudes waarover degene die de opleiding voltooit, dient te beschikken.

Het houdt hierbij rekening met de bij of krachtens de wet, het decreet of de Europese richtlijn vastgelegde voorwaarden die de toegang tot bepaalde ambten of beroepen regelen, of die andere voorschriften met betrekking tot de opleiding inhouden.

Artikel 37

Het hogeschoolbestuur deelt elke opleiding in studiejaren in. Elk studiejaar omvat een samenhangend geheel van onderwijs- en andere studieactiviteiten.

Artikel 38

§ 1. De hogeschool drukt de studieomvang van elk studiejaar en van elk onderdeel van het opleidingsprogramma uit in hele studiepunten.

§ 2. De studieomvang van een studiejaar bedraagt ten minste duizend vijfhonderd en ten hoogste duizend achthonderd uur onderwijs- en andere studieactiviteiten.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt het aantal studiepunten per studiejaar en de wijze waarop die studiepunten worden berekend.

Artikel 39

Alle basisopleidingen, bestaande uit één cyclus, zijn ingedeeld in drie studiejaren.

Niemand wordt toegelaten tot het eindexamen voor het behalen van de graad van gegradueerde, als hij aan zijn studie niet ten minste drie academiejaren heeft besteed.

Artikel 40

§ 1. Elke cyclus van de basisopleidingen van academisch niveau is ingedeeld in twee studiejaren.

Niemand wordt toegelaten tot het eindexamen voor het behalen van de graad van kandidaat, kandidaat-handelsingenieur of kandidaat industrieel-ingenieur, licentiaat, interieurarchitect, industrieel ingenieur, meester in beeldende kunst, meester in de audio-visuele kunst of meester in de dramatische kunst, als hij aan zijn studie niet ten minste twee academiejaren heeft besteed.

§ 2. In afwijking van § 1, eerste lid, is de tweede cyclus van de basisopleidingen die leiden tot de graad van handelsingenieur, architect, licentiaat in de produktontwikkeling of meester in de muziek, ingedeeld in drie studiejaren.

Niemand wordt toegelaten tot het eindexamen voor

het behalen van de graad van handelsingenieur, architect, licentiaat in de produktontwikkeling en meester in de muziek, als hij aan zijn studie niet ten minste drie academiejaren heeft besteed.

Artikel 41

§ 1. Het hogeschoolbestuur kan vrijstellingen of studieduurverkortingen verlenen aan personen die in het bezit zijn van een diploma of getuigschrift van hoger onderwijs of die geslaagd zijn in ten minste één studiejaar van een opleiding van het hoger onderwijs.

§ 2. De duur van de cyclus waarbinnen studieduurverkortingen verleend is, kan nooit minder bedragen dan één studiejaar.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt de minimale regels voor het verlenen van vrijstellingen en studieduurverkortingen.

AFDELING 9

Organisatie van het academiejaar

Artikel 42

Het hogeschoolbestuur bepaalt de wijze van organisatie van de onderwijsactiviteiten, met inbegrip van de vakantie- en verlofregeling voor de studenten.

AFDELING 10

Organisatie van de examens en bekrachtiging van de studie

Artikel 43

De hogeschool organiseert ieder academiejaar per studiejaar en per opleiding twee examenperiodes.

Artikel 44

Per studiejaar en per opleiding stelt de hogeschool een examencommissie in.

Artikel 45

Niemand mag zich in de loop van een academiejaar meer dan tweemaal voor dezelfde examens of dezelfde examendeelten aanmelden.

Niemand wordt door de examencommissie van een bepaald studiejaar geslaagd verklaard, tenzij hij alle examens van het opleidingsprogramma van dat studiejaar, behoudens verleende vrijstellingen, heeft afgelegd.

Artikel 46

Om tot een volgend studiejaar te worden toegelaten, moet de student geslaagd zijn voor de examens van het vorige studiejaar van dezelfde opleiding, onverminderd het bepaalde in de artikelen 41 en 47.

Artikel 47

§ 1. De examencommissie kan de niet-geslaagde student op basis van met goed gevolg afgelegde examens overdracht van examencijfers verlenen voor de tweede examenperiode binnen hetzelfde academiejaar.

§ 2. De examencommissie kan de niet-geslaagde student op basis van met goed gevolg afgelegde examens overzetting van examencijfers verlenen voor het daaropvolgende academiejaar. Zij kan de student in dit geval toestaan reeds de onderwijsactiviteiten van een studiejaar volgend op dat waarvoor hij ingeschreven is, te volgen en de daarbijbehorende examens af te leggen.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt de regels voor de overdracht en overzetting van examencijfers en voor het volgen van onderwijsactiviteiten van een volgend studiejaar.

Artikel 48

Onverminderd de bepalingen van artikel 29, maakt de student die, behoudens verleende vrijstellingen, door de examencommissie geslaagd is verklaard voor de examens van het laatste studiejaar van deze opleiding, aanspraak op een diploma.

AFDELING 11

Diploma's en graden

Artikel 49

De hogeschool waar de student is ingeschreven, kent de graden toe en reikt de diploma's uit. Door hun uitreiking krachtens dit decreet zijn de diploma's van rechtswege erkend en bekrachtigd.

Artikel 50

Als een opleiding is georganiseerd in samenwerking met één of meer andere hogescholen overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 62 of 63, kunnen de betrokken hogescholen deze opleiding met een gezamenlijk diploma bekrachtigen.

Artikel 51

De Vlaamse regering bepaalt de vorm van en de vermeldingen op de diploma's en de getuigschriften.

AFDELING 12

Examencommissies van de Vlaamse Gemeenschap

Artikel 52

§ 1. Voor ieder studiejaar van iedere opleiding kunnen kandidaten zich aanmelden bij een examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap. Deze examencommissie reikt dezelfde diploma's uit en kent dezelfde graden toe als de hogeschool. De Vlaamse regering bepaalt de samenstelling, de organisatie en werking van deze examencommissie.

§ 2. Het bedrag voor deelname aan deze examens bedraagt vijfduizend frank. Jaarlijks wordt dit bedrag aangepast aan de evolutie van de index van de consumptieprijzen. De refe-

rentiedatum voor de jaarlijkse aanpassing aan de evolutie van de index van de consumptieprijzen is 1 september 1990.

§ 3. De bepalingen van de artikelen 39 en 40 in verband met de studieduur gelden niet voor de kandidaten die zich aanmelden bij een examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap.

AFDELING 13

Taalregeling

Artikel 53

De onderwijs- en bestuurstaal in de hogescholen is het Nederlands. De volgende onderwijsactiviteiten kunnen in een andere taal worden gedoceerd en geëxamineerd :

1° die welke een vreemde taal tot onderwerp hebben, in deze taal ;

2° die welke in de tweede cyclus van de basisopleidingen van academisch niveau en in het laatste studiejaar van de basisopleidingen, bestaande uit één cyclus, en in de voortgezette opleidingen worden verzorgd door anderstalige gastprofessoren ; deze onderwijsactiviteiten vormen ten hoogste 20 percent van het programma ;

3° die met betrekking tot opleidingsprogramma's, specifiek ten behoeve van buitenlandse studenten opgesteld ;

4° die met betrekking tot de posthogeschoolvorming ;

5° die met betrekking tot voortgezette opleidingen, voor zover een door de hogeschool voldoende geacht aantal niet-Nederlandstaligen zich hiervoor hebben ingeschreven.

De studenten behouden te allen tijde het recht om een volledige basisopleiding in het Nederlands te volgen en over een aldaar in een vreemde taal gevolgde onderwijsactiviteit examen in het Nederlands af te leggen, de onderwijsactiviteiten die een vreemde taal tot onderwerp hebben uitgezonderd.

AFDELING 14

Onderwijs- en examenregeling

Artikel 54

Het hogeschoolbestuur maakt voor het begin van het academiejaar het onderwijsaanbod en de onderwijs- en examenregeling openbaar. Het overhandigt de student bij zijn inschrijving de onderwijs- en examenregeling.

Artikel 55

Het hogeschoolbestuur bepaalt voor iedere aangeboden opleiding een onderwijsregeling. Deze omvat ten minste :

1° de doelstellingen en inhoud van elke opleiding, het opleidingsprogramma en de indeling ervan in studiejaren en opleidingsonderdelen ;

2° de voorwaarden waaronder opleidingsonderdelen en examens, respectievelijk gevolgd en afgelegd in andere instellingen van hoger onderwijs van binnenlands en buitenlands statuut, in aanmerking kunnen komen voor verkorting van studieduur en vrijstelling van examens, onverminderd het bepaalde in artikel 47 ;

3° het aantal studiepunten verbonden aan elk opleidingsonderdeel ;

4° de organisatie van het academiejaar met inbegrip van de vakantie- en verlofregeling ;

5° het tuchtreglement van de studenten ;

6° de organisatie van de opleiding in de vorm van voltijds, deeltijds of contactonderwijs ;

7° de volgorde waarin de examens moeten worden afgelegd ;

8° de wijze waarop de student vrijstellingen en studieduurverkortings kan krijgen ;

9° de organisatie van een aantal informatiesessies voor de studenten van het eerste studiejaar van elke basisopleiding ;

10° de procedure op grond waarvan men overdracht en overzetting van examencijfers kan krijgen.

Artikel 56

Het hogeschoolbestuur stelt een examenreglement op. Dit omvat ten minste :

1° de procedure om de examenvorm voor elk opleidingsonderdeel vast te stellen ;

2° de wegingscoëfficiënt voor ieder examen ;

3° de tijdvakken waarbinnen de examens worden afgelegd ;

4° de procedure ter waarborging van de openbaarheid van zowel de mondelinge als schriftelijke examens ;

5° de wijze van samenstelling van de examencommissies ;

6° de aanstelling en de taakomschrijving van de ombudsman ;

7° de procedure voor de beraadslaging over en de bekendmaking van de examenresultaten ;

8° de voorwaarden om vermeldingen toe te kennen aan geslaagde studenten ;

9° de procedure waarbij conflicten tussen de studenten en de leden van de examencommissie voor de beraadslaging, of vermoede materiële vergissingen vastgesteld na het afsluiten van de beraadslaging, worden behandeld.

AFDELING 15

Gelijkwaardigheid

Artikel 57

De Vlaamse regering legt de algemene gelijkwaardigheid vast van buitenlandse diploma's of getuigschriften met de in dit decreet bepaalde graden. De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden voor en de procedure tot de erkenning van de volledige gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's of getuigschriften die niet in een dergelijk besluit zijn opgenomen, met de in dit decreet bepaalde graden.

HOOFDSTUK II

Kwaliteitsbewaking

Artikel 58

De hogeschool zorgt voor de interne en de externe kwaliteitsbewaking :

1° zij moet permanent en op eigen initiatief toezien op de kwaliteit van haar onderwijs- en onderzoeksactiviteiten ;

2° zij bepaalt de wijze waarop studenten in het kader van kwaliteitszorg het onderwijzend personeel kunnen evalueren ;

3° zij voorziet, zoveel mogelijk met andere binnenlandse en buitenlandse instellingen voor hoger onderwijs en de betrokken beroepssectoren, in een regelmatige beoordeling, ten minste om de vijf jaar, van de kwaliteit van de werkzaamheden van de hogeschool ;

4° zij implementeert de uitkomsten van de kwaliteitsbeoordeling in het beleid van de hogeschool.

De Vlaamse regering stelt na advies van de Vlaamse Onderwijsraad de procedure en de voorwaarden van de beoordeling vast.

Artikel 59

De overheid ziet toe op de kwaliteitsbewaking en controleert als volgt de kwaliteitsbewaking door de hogescholen :

1° de Vlaamse regering onderzoekt regelmatig de werking van de interne en externe kwaliteitszorg door de hogescholen ;

2° zonder afbreuk te doen aan de ideologische, wetenschappelijke, pedagogische en artistieke vrijheid, verricht de Vlaamse regering regelmatig een vergelijkend onderzoek naar de kwaliteit van de onderwijsactiviteiten in de opleidingen of groep van opleidingen die zij aanwijst ; zij stelt daartoe een commissie van onafhankelijke deskundigen in die van hun onderzoeksresultaten een openbaar verslag maken, dat ter kennisgeving naar de Vlaamse Onderwijsraad en de Vlaamse Raad wordt gestuurd ;

3° de Vlaamse regering ziet erop toe hoe de hogescholen de uitkomsten van de kwaliteitsbeoordeling in hun beleid verwerken.

Artikel 60

Indien de kwaliteit van het onderwijs in een bepaalde opleiding na een grondig kwaliteitsonderzoek, uitgevoerd krachtens artikel 59, duurzaam onvoldoende blijkt te zijn, of in redelijkheid geacht wordt niet te behoren tot het hoger onderwijs, kan de Vlaamse regering besluiten dat de studenten van die opleiding niet meer in aanmerking komen voor de in titel IV bedoelde berekeningen van de onderwijsbelasting in een bepaalde hogeschool.

Het uitsluitingsbesluit kan alleen maar worden genomen nadat de Vlaamse regering aan de betrokken hogeschool een waarschuwing heeft gegeven. In deze waarschuwing deelt de Vlaamse regering mee dat zij voornemens is dit uitsluitingsbesluit te treffen en duidt zij de termijn aan waarbinnen de hogeschool aan die waarschuwing gevolg moet geven. Het uitsluitingsbesluit treedt pas in werking in het tweede daaropvolgende academiejaar.

HOOFDSTUK III

Samenwerkingsakkoorden

Artikel 61

Bij overeenkomst, gesloten tussen twee **of meer** hogescholen of tussen een hogeschool en een universiteit, kan een lid van het onderwijzend personeel van een hogeschool met zijn instemming belast worden met een onderwijs- of onderzoeksopdracht aan een andere instelling. Het betrokken personeelslid blijft juridisch en administratief behoren tot zijn hogeschool.

De overeenkomst bepaalt de termijn van de opdracht en de financiële vergoeding die door de andere hogeschool of universiteit wordt betaald aan de hogeschool waartoe het lid van het onderwijzend personeel behoort.

Artikel 62

Een hogeschool kan met **één** of meer hogescholen overeenkomsten sluiten voor de gezamenlijke organisatie van opleidingen of onderwijsactiviteiten.

Artikel 63

Een hogeschool kan met één of meer hogescholen of universiteiten overeenkomsten sluiten omtrent de gezamenlijke organisatie van voortgezette opleidingen en lerarenopleidingen.

Bovendien kan een hogeschool met **één** of meer hogescholen, universiteiten of derden overeenkomsten sluiten omtrent samenwerking inzake posthogeschoolvorming, projectmatig wetenschappelijk onderzoek, maatschappelijke dienstverlening, kwaliteitszorg, sociale voorzieningen en het gebruik van infrastructuur.

TITEL III

Rechtspositieregeling van het personeel van de hogescholen

HOOFDSTUK I

Gemeenschappelijke bepalingen

AFDELING 1

Administratieve standen

ONDERAFDELING 1

Algemene bepalingen

Artikel 64

De administratieve standen waarin de personeelsleden zich geheel of gedeeltelijk kunnen bevinden, zijn :

- 1° dienstactiviteit ;
- 2° non-activiteit ;
- 3° terbeschikkingstelling.

Artikel 65

Voor de vaststelling van zijn administratieve stand wordt een personeelslid altijd geacht zich in dienstactiviteit te bevinden, behoudens een uitdrukkelijke bepaling die het personeelslid van rechtswege of bij beslissing van het hogeschoolbestuur in een andere administratieve stand plaatst.

Artikel 66

De personeelsleden van de hogescholen worden op hun afwezigheid wegens ziekte gecontroleerd volgens de regels die de Vlaamse regering vaststelt. De Vlaamse regering kan sancties verbinden aan het niet-naleven van deze regels.

ONDERAFDELING 2

Dienstactiviteit

Artikel 67

Behoudens uitdrukkelijk strijdige bepaling, heeft het personeelslid in dienstactiviteit recht op een salaris en op verhoging in salaris en kan het zijn aanspraak doen gelden op bevordering.

Artikel 68

De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden waaronder een personeelslid met dienstactiviteit gelijkgesteld verlof kan krijgen.

Artikel 69

§ 1. Het hogeschoolbestuur bepaalt bij reglement de vakantieregeling van zijn personeel.

§ 2. De leden van het administratief en technisch personeel hebben jaarlijks recht op minstens vijftiendertig werkdagen vakantie.

§ 3. Het tijdstip van het opnemen van de vakantiedagen kan afhankelijk gemaakt worden van de organisatie van het academiejaar. De bezoldigde vakantiedagen worden gelijkgesteld met dienstactiviteit.

ONDERAFDELING 3

Non-activiteit

Artikel 70

Behoudens andersluidende bepaling, heeft het personeelslid in de stand non-activiteit geen recht op salaris. Het maakt alleen onder de door de Vlaamse regering bepaalde voorwaarden aanspraak op verhoging tot een hoger salaris en op bevordering.

Artikel 71

Niemand kan volledig in de stand non-activiteit gesteld of gehouden worden na het einde van de maand waarin hij zestig jaar wordt en dertig dienstjaren telt die in aanmerking komen voor de berekening van het rustpensioen.

Artikel 72

Onder de door de Vlaamse regering bepaalde voorwaarden bevindt het personeelslid zich in de stand non-activiteit :

1° wanneer het in vredestijd sommige militaire prestaties vervult of voor de civiele bescherming dan wel voor taken van openbaar nut wordt aangewezen op grond van de wetten houdende het statuut van de gewetensbezwaarden, gecoördineerd op 20 februari 1980 ;

2° wanneer het een afwezigheid van lange duur, gewettigd door familiale redenen, wordt toegestaan ;

3° wanneer het afwezig is op grond van een toestemming om zijn ambt met verminderde prestaties wegens persoonlijke aangelegenheid uit te oefenen ; in dit geval is het personeelslid in non-activiteit voor de niet-uitgeoefende prestaties ;

4° wanneer het met politiek verlof is met inbegrip van de periode van eventuele uitgestelde indiensttreding na het beëindigen van het mandaat ;

5° wanneer het personeelslid met toepassing van artikel 148 ambtshalve deeltijds wordt ; de non-activiteit heeft betrekking op het gedeelte van de opdracht dat niet meer uitgeoefend wordt.

Artikel 73

Ongewettigde afwezigheid plaatst het personeelslid ambtshalve in de stand non-activiteit, onverminderd de tuchtstraf die eraan kan worden verbonden. Tijdens de periodes van ongewettigde afwezigheid kan het personeelslid geen aanspraak maken op bevordering tot een hoger salaris noch op bevordering.

ONDERAFDELING 4

Terbeschikkingstelling

Artikel 74

Het personeelslid kan onder de door de Vlaamse regering bepaalde voorwaarden ter beschikking worden gesteld :

1° wegens bijzondere opdracht ;

2° wegens ziekte of gebrekkigheid ;

3° wegens persoonlijke aangelegenheden ;

4° wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst ;

5° wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen.

Een overeenkomstig 1° en 2° ter beschikking gesteld personeelslid kan gedurende twee jaar zijn aanspraken op bevordering en op een hoger salaris doen gelden.

Artikel 75

Niemand kan ter beschikking worden gesteld of gehouden na het einde van de maand waarin hij zestig jaar wordt en dertig dienstjaren telt die in aanmerking komen voor de berekening van het rustpensioen.

Artikel 76

De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden waaronder de personeelsleden, ter beschikking gesteld om een reden vermeld in artikel 74, eerste lid, 1°, 2°, 4° en 5°, aanspraak maken op een wachtgeld.

Het wachtgeld, de toelagen en eventuele vergoedingen die aan deze personeelsleden worden toegekend, volgen de mobiliteitsregeling die geldt voor de bezoldiging van de personeelsleden in dienstactiviteit.

AFDELING 2

Evaluatie

Artikel 77

§ 1. Het hogeschoolbestuur legt een evaluatieregeling vast, met inbegrip van de evaluatieprocedure en in voorkomend geval de werking van het college van beroep inzake evaluatie. De criteria die hierbij gehanteerd worden en de manier waarop de evaluatie tot stand komt, zijn voorwerp van onderhandeling in het hogeschoolonderhandelingscomité.

§ 2. De evaluatie is verplicht voor elk personeelslid en gebeurt driejaarlijks, behalve wanneer het personeelslid de evaluatie „onvoldoende” toegewezen krijgt. In dit geval dient na één jaar een nieuwe evaluatie te gebeuren.

§ 3. Indien een beoordeling „onvoldoende” wordt toegerekend, kan het betrokken personeelslid binnen een termijn van vijftien kalenderdagen beroep aantekenen tegen deze beslissing bij een beroepsinstantie.

Het hogeschoolbestuur kan een college van beroep inzake evaluatie oprichten. Dit college bestaat uit vijf leden en vijf plaatsvervangende leden, personeelsleden van de hogeschool. Zij worden aangeduid voor een termijn van vier jaar door het hogeschoolbestuur, waarbij het hogeschoolonderhandelingscomité moet instemmen met drie van de vijf leden en drie van de vijf plaatsvervangende leden. Personeelsleden die betrokken waren bij de evaluatie die aanleiding gegeven heeft tot het aantekenen van het beroep, kunnen geen zitting hebben in het college van beroep.

Indien dit college van beroep inzake evaluatie niet wordt opgericht, is de beroepsinstantie :

1° ofwel de kamer van beroep zoals bepaald in artikel 69 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra ;

2° ofwel de raad van beroep zoals bepaald in artikel 72 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs.

§ 4. De beoordeling „onvoldoende” is definitief indien de termijn waarin is voorzien voor het instellen van een beroep, is verstreken of nadat in beroep een definitieve beslissing werd genomen.

§ 5. De evaluatieregeling wordt, na een periode van vijf jaar, geëvalueerd door de commissaris-coördinator van de Vlaamse regering bij de hogeschool. Hij dient hierover te rapporteren aan de Vlaamse regering.

AFDELING 3

Tucht

Artikel 78

In geval van tekortkoming aan hun plichten kan het hogeschoolbestuur de benoemde personeelsleden **één** van de volgende sancties opleggen :

1° de blaam ;

2° de afhouding van het salaris ;

3° de schorsing bij tuchtmaatregel ;

4° de terugkeer tot de tijdelijke aanstelling van het personeelslid dat benoemd is ;

5° de terugzetting van het benoemd personeelslid in een ambt waaraan een lagere salarisschaal verbonden is ;

6° het ontslag.

Een tuchtmaatregel is definitief indien de termijn waarin is voorzien voor het instellen van een beroep, is verstreken of nadat in beroep een definitieve beslissing werd genomen.

Artikel 79

De afhouding van het salaris wordt toegepast gedurende ten hoogste twaalf maanden en mag per maand niet meer dan een vijfde van het bruto-maandsalaris bedragen.

Artikel 80

De schorsing bij tuchtmaatregel wordt uitgesproken voor een termijn van ten hoogste één jaar, die verlengd kan worden met periodes van zes maanden. Het personeelslid wordt uit zijn ambt verwijderd doch blijft in de administratieve stand waarin het zich bevond op de dag voor de schorsing. De schorsing heeft de halvering van het bruto-salaris tot gevolg.

Artikel 83

De afhouding of de halvering van het salaris ingevolge een tuchtmaatregel mag niet tot gevolg hebben dat het salaris van het personeelslid wordt verminderd tot een bedrag lager dan het netto belastbaar bedrag van de werkloosheidsuitkering waarop de betrokkene recht zou hebben indien hij in het stelsel van de sociale zekerheid voor werknemers dat voordeel zou genieten.

Artikel 82

Bij de terugkeer tot de tijdelijke aanstelling blijft het personeelslid in de betrekking die het als benoemd personeelslid bekleedde de dag voorafgaand aan de tuchtspraak en wordt geacht te behoren tot de categorie van personeelsleden bedoeld in artikel 291, 2°. Het personeelslid dat bij tuchtmaatregel is teruggezet tot de tijdelijke aanstelling, komt slechts opnieuw in aanmerking voor een benoeming na verloop van twee volledige academiejaren volgend op de uitspraak.

Artikel 83

De temgzetting in een ambt waaraan een lagere salarisschaal verbonden is, gaat in op de eerste dag van de maand volgend op de uitspraak. Het personeelslid wordt bezoldigd volgens de salarisschaal, verbonden aan het ambt dat hem bij tuchtmaatregel is toegewezen.

Artikel 84

In geval van ontslag bij tuchtmaatregel wordt het personeelslid definitief uit zijn ambt verwijderd na een opzeggingstermijn waarvan de duur wordt vastgesteld naargelang van het aantal werkdagen die nodig zijn om aanspraak te hebben op de uitkeringen van de werkloosheids- en verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering. Tijdens de opzeggingstermijn wordt het personeelslid beschouwd als tijdelijk aangesteld, kan het door het hogeschoolbestuur met een andere opdracht worden belast en, naar rato van de grootte van zijn oorspronkelijke opdracht, worden vervangen. Het ontvangt de brutowedde, verbonden aan het ambt waarin het vast benoemd was. Het personeelslid kan geheel of gedeeltelijk afstand doen van die opzeggingstermijn.

Artikel 85

Het personeelslid tegen wie een tuchtstraf wordt uitgesproken, kan hiertegen, binnen een termijn van vijftien kalenderdagen, beroep instellen bij een beroepsinstantie. Het hogeschoolbestuur kan een college van beroep inzake tucht oprichten. Dit college bestaat uit drie leden en drie plaatsvervangende leden, vreemd aan de hogeschool, waarbij het hogeschoolonderhandelingscomité moet instemmen met twee van de drie leden en twee van de drie plaatsvervangende leden ; indien er geen instemming wordt bereikt, worden negen kandidaten voorgedragen door het hogeschoolbestuur en moet er een instemming worden bereikt over vier kandidaten, waarvan twee effectieve leden en twee plaatsvervangende leden. Zij worden door het hogeschoolbestuur aangewezen voor een termijn van vier jaar en bekrachtigd door de Vlaamse regering.

Indien dit college van beroep inzake tucht niet wordt opgericht, is de beroepsinstantie :

1° de kamer van beroep zoals bepaald in artikel 69 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra ;

2° de raad van beroep: zoals bepaald in artikel 72 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs.

Het beroep is opschortend. In elk geval doet het college van beroep uitspraak binnen een termijn van drie maanden.

Artikel 86

Wanneer er tegen een personeelslid een strafrechtelijk onderzoek is ingesteld of wanneer een personeelslid strafrechtelijk of tuchtrechtelijk wordt vervolgd en zijn aanwezigheid onverenigbaar is met het belang van het onderwijs of van de hogeschool, kan de betrokkene door het hogeschoolbestuur preventief worden geschorst bij wijze van ordemaatregel.

De preventieve schorsing is een bewarende maatregel. Het

personeelslid blijft tijdens deze schorsing in de administratieve stand waarin het zich bevond de dag voor de preventieve schorsing. Tijdens de preventieve schorsing wordt het personeelslid ontheven van de verplichting om dienstprestaties te leveren.

Artikel 87

De preventieve schorsing wordt uitgesproken voor een termijn van ten hoogste één jaar. In geval van strafrechtelijke vervolging voor dezelfde feiten kan het hogeschoolbestuur deze termijn voor periodes van ten hoogste zes maanden verlengen zolang de strafrechtelijke procedure loopt.

Artikel 88

De Vlaamse regering kan de verdere procedure betreffende de tuchtregeling en de preventieve schorsing bepalen.

AFDELING 4

Toegang tot de ambten

Artikel 89

Voor de toegang tot een ambt van het personeel van de hogescholen gelden de volgende algemene toelatingsvoorwaarden :

- 1° onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie ;
- 2° de burgerlijke en politieke rechten genieten ;
- 3° houder zijn van een vereist bekwaamheidsbewijs ;
- 4° voldoen aan de bepalingen van de taalwetten ter zake ;
- 5° een gedrag hebben dat in overeenstemming is met de eisen van het beoogde ambt ;
- 6° voldoen aan de dienstplichtwetten ;
- 7° de lichamelijke geschiktheid bezitten die vereist is voor het uit te oefenen ambt ; de Sociaal-Medische Rijksdienst controleert de vereiste lichamelijke geschiktheid ; het hogeschoolbestuur vraagt het onderzoek aan.

Artikel 90

In afwijking van artikel 89, 1°, kan het hogeschoolbestuur in het belang van het onderwijs en onderzoek, op grond van een omstandige motivering, ook personen die geen onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie tot lid van het onderwijzend personeel aanstellen.

Artikel 91

De bepalingen van deze afdeling zijn niet van toepassing op de gastprofessor.

AFDELING 5

Einde aanstelling en definitieve ambtsneerlegging

Artikel 92

§ 1. Een aanstelling eindigt van rechtswege en zonder vooropzeg :

1° bij de terugkeer van de titularis van de betrekking of van het personeelslid dat hem tijdelijk vervangt ;

2° op het ogenblik dat het tijdelijk personeelslid wordt benoemd in deze betrekking ;

3° de eerste dag van de maand die volgt op de ontvangst door het personeelslid van het bericht van de Sociaal-Medische Rijksdienst, waarbij het personeelslid definitief arbeidsongeschikt wordt verklaard ;

4° uiterlijk op het einde van de termijn waarvoor de aanstelling gebeurde ;

5° bij pensionering wegens het bereiken van de leeftijdsgrens ;

6° bij overlijden ;

7° bij ontslag wegens dringende redenen ;

8° voor de personeelsleden die niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 89 ;

9° wanneer is vastgesteld dat het personeelslid wegens een overeenkomstig de wet, het decreet of een reglement erkende blijvende arbeidsongeschiktheid niet meer in staat is zijn ambt naar behoren te vervullen.

§ 2. Wanneer het hogeschoolbestuur een einde maakt aan de aanstelling om andere redenen dan de bepalingen, vermeld in § 1, moet het een opzeggingstermijn in acht nemen, gelijk aan drie maanden per begonnen schijf van vijf jaar dienstanciënniteit, gepresteerd in de betrokken hogeschool of haar rechtsvoorganger.

De opzeggingstermijn wordt herleid tot zeven dagen indien het een personeelslid betreft dat is aangesteld voor een periode van minder dan één academiejaar en indien dit personeelslid de evaluatie „onvoldoende” heeft gekregen voor het ambt waarop de evaluatie betrekking heeft.

Artikel 93

§ 1. Een benoeming eindigt van rechtswege en zonder vooropzeg :

1° wanneer het personeelslid niet meer voldoet aan de voorwaarden vermeld in artikel 89, 1°, 2° en 6° ;

2° wanneer het personeelslid gedurende een ononderbroken periode van meer dan tien kalenderdagen ongewettigd afwezig blijft ;

3° indien het personeelslid zich bevindt in de gevallen waarin de toepassing van de burgerlijke wetten en van de strafwetten de ambtsneerlegging ten gevolge heeft ;

4° wanneer is vastgesteld dat het personeelslid wegens een overeenkomstig de wet, het decreet of een reglement erkende blijvende arbeidsongeschiktheid niet meer in staat is zijn ambt naar behoren te vervullen ;

5° bij pensionering wegens het bereiken van de leeftijdsgrens ;

6° bij overlijden ;

7° bij toepassing van de artikelen 71 en 75 ;

8° bij ontslag wegens dringende redenen.

§ 2. Voor de benoemde personeelsleden geven eveneens aanleiding tot definitieve ambtsneerlegging :

1° het ontslag als gevolg van een tuchtmaatregel ;

2° indien hij gedurende twee opeenvolgende academiejaren of vijf keer in zijn loopbaan binnen de hogeschool de evaluatie „onvoldoende” heeft gekregen voor het ambt waarop de evaluatie betrekking heeft.

In deze gevallen wordt een opzeggingstermijn toegekend waarvan de duur gelijk is aan de periode die nodig is om de voordelen van de sociale zekerheid en werkloosheidsuitkeringen te kunnen genieten. Tijdens deze opzeggingstermijn wordt het personeelslid geacht als tijdelijk te zijn aangesteld en kan de hogeschool het betrokken personeelslid met een andere opdracht belasten. Het betrokken personeelslid geniet dan het brutosalaris, verbonden aan het ambt waarin het was benoemd. Het personeelslid kan geheel of gedeeltelijk afstand doen van die opzeggingstermijn.

Artikel 94

Het hogeschoolbestuur kan elk personeelslid zonder opzegging om dringende redenen ontslaan. Onder dringende redenen wordt verstaan de ernstige tekortkoming die het voortduren van de aanstelling of benoeming onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt.

Het hogeschoolbestuur meldt het ontslag en de dringende redenen die er aanleiding toe geven, bij een ter post aangezekende brief aan het betrokken personeelslid, binnen drie dagen nadat de feiten bekend werden bij hogeschoolbestuur.

Het betrokken personeelslid kan binnen drie dagen na verzending van bovenvermelde brief, bij een ter post aangezekende brief, een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de beroepsinstantie inzake tucht, bedoeld in artikel 85. Het beroep is niet opschortend. Binnen drie dagen bevestigt deze beroepsinstantie het ontslag of spreekt het een preventieve schorsing uit met een tuchtprocedure voor gevolg op grond van de feiten, vermeld in de brief, bedoeld in het tweede lid van dit artikel.

Artikel 95

Het hogeschoolbestuur motiveert elke beslissing tot ontslag van rechtswege en deelt zijn beslissing aan het betrokken personeelslid mee bij een ter post aangetekende brief.

Artikel 96

Het personeelslid kan aan de aanstelling of benoeming een einde maken op basis van het vrijwillige ontslag. Tenzij bij onderlinge overeenkomst een andere termijn wordt overeengekomen, mag het tijdelijke personeelslid zijn dienst slechts verlaten met inachtneming van een opzeggingstermijn van ten minste dertig dagen. Voor het benoemde personeelslid geldt in een dergelijk geval een opzeggingstermijn van ten minste zestig dagen.

HOOFDSTUK II

Onderwijzend personeel

AFDELING 1

Algemene bepalingen

Artikel 97

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op het onderwijzend personeel van de hogescholen, bezoldigd ten laste van de werkingsuitkeringen, verschaft door de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 98

Voor de berekening van de dienstanciënniteit :

1° bestaat het aantal dagen, gepresteerd als lid van het onderwijzend personeel, ongeacht het volume van de opdracht, uit al de kalenderdagen, gerekend van het begin tot het einde van de ononderbroken activiteitsperiode met inbegrip van de bezoldigde vakantiedagen ;

2° mag het aantal dagen, gepresteerd in twee of meer gelijktijdig uitgeoefende ambten, nooit meer bedragen dan het aantal dagen, gepresteerd in één ambt dat tijdens dezelfde periode wordt uitgeoefend ;

3° kan gedurende een academiejaar een dienstanciënniteit van maximaal driehonderd zestig dagen worden verworven ;

4° worden als diensten beschouwd, de diensten door het personeelslid gepresteerd in het hoger onderwijs voorzover ze bezoldigd waren lastens de werkingsuitkeringen, verschaft door de Vlaamse Gemeenschap, met uitzondering van de diensten, gepresteerd in de hoedanigheid van gastprofessor ;

5° worden eveneens als diensten beschouwd de perioden tijdens welke het personeelslid een verlof geniet overeenkomstig artikel 68 of het zich in de administratieve stand terbeschikkingstelling bevindt zoals bepaald in artikel 74, 1°, 2° en 4°.

Artikel 99

De nuttige beroepservaring is de ervaring, verworven door de uitoefening van een ambacht, beroep of artistieke bedrijvigheid. Tenzij uitdrukkelijk anders bepaald, komen voor de nuttige beroepservaring zowel diensten gepresteerd binnen als buiten het onderwijs in aanmerking, voor zover zij onderworpen waren aan het stelsel van de rijks sociale zekerheid. Het hogeschoolbestuur beoordeelt de nuttige beroepservaring rekening houdend met het vacante ambt aan de hand van door het personeelslid verstrekt bewijsmateriaal. Voor de berekening van de duur van de nuttige beroepservaring wordt geen rekening gehouden met de omvang van de in aanmerking genomen prestaties.

Artikel 100

‘De artistieke bekendheid zoals bedoeld in artikel 128, wordt toegekend door een commissie, per opleiding, bestaande uit deskundigen van binnen en buiten het onderwijs. De Vlaamse regering bepaalt de samenstelling en de werking van deze commissies.

AFDELING 2

Samenstelling, taakomschrijving en opdracht

Artikel 101

De ambten van het onderwijzend personeel van de hogescholen worden in de volgende drie groepen ingedeeld :

1° groep 1 : de praktijklector, de hoofdpraktijklector, de lector en de hoofdlector ;

2° groep 2 : het assisterend personeel : de assistent, de doctor-assistent en de werkleider ;

3° groep 3 : de docent, de hoofddocent, de hoogleraar en de gewoon hoogleraar.

De ambten van de eerste groep kunnen uitsluitend verleend worden in het hoger onderwijs van één cyclus ; die van de tweede groep uitsluitend in het hoger onderwijs van twee cycli.

Artikel 102

Het ambt van gewoon hoogleraar kan slechts toegewezen worden onder de volgende voorwaarden :

1° de betrokken hogeschool is actief op het vlak van onderzoek door een samenwerkingsakkoord met een Vlaamse universiteit in het vakgebied of de vakgebieden van de vacature ;

2° de kandidaat-gewoon hoogleraar moet ten, minste zes jaar gefungeerd hebben als docent, hoofddocent of hoogleraar aan een hogeschool of universiteit en er belast geweest zijn met onderzoeksopdrachten ; diensten, gepresteerd als vastbenoemd navorser van het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek of van andere door de Vlaamse regering erkende instellingen voor wetenschappelijk onderzoek, komen eveneens in aanmerking voor het bereiken van de vereiste anciënniteit ;

3° de kandidaat-gewoon hoogleraar beantwoordt aan de criteria die de hoogste wetenschappelijke kwaliteit in het betrokken vakgebied of vakgebieden garanderen en die beoordeeld worden door een jury bestaande uit drie gewoon hoogleraren uit drie Vlaamse universiteiten, aangeduid door die drie universiteiten.

Artikel 103

De praktijklector, de hoofdpraktijklector, de lector en de hoofdlector hebben tot taak onderwijs te verstrekken. Hun takenpakket kan ook projectmatig wetenschappelijk onderzoek en maatschappelijke dienstverlening omvatten.

Artikel 104

Het assisterend personeel staat docenten, hoofddocenten, hoogleraren en gewoon hoogleraren bij en vervult onder hun leiding onderzoeks-, onderwijs- of begeleidingsopdrachten.

In voorkomend geval gebeuren de activiteiten, verricht in het kader van de voorbereiding van het doctoraatsproefschrift, onder de leiding van de promotor van de universiteit waaraan gedoctoreerd wordt.

Artikel 105

De tijdelijke assistent die niet belast is met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten, heeft het recht om ten minste de helft **van zijn** werktijd aan de voorbereiding van een doctoraatsproefschrift te besteden. Dit recht vervalt indien de assistent slechts deeltijds aangesteld is.

Artikel 106

De docent, de hoofddocent, de hoogleraar en de gewoon hoogleraar hebben tot taak onderwijs te verschaffen en/of projectmatig wetenschappelijk onderzoek te verrichten. Hun takenpakket kan ook prestaties van maatschappelijke dienstverlening en organisatorische taken omvatten.

Artikel 107

In het kader van haar kwaliteitsbewaking zorgt de hogeschool voor voldoende begeleiding van studenten van het eerste studiejaar van de basisopleidingen. Het hogeschoolbestuur brengt omtrent deze onderwijsbegeleiding jaarlijks verslag uit aan de Vlaamse regering via de commissaris.

Artikel 108

§ 1. De functie van algemeen directeur wordt ingenomen ofwel door een personeelslid van de hogeschool dat met een mandaat van onbepaalde duur belast wordt, ofwel via externe werving met een contract van onbepaalde duur.

§ 2. Het personeelslid van de hogeschool dat met het mandaat van algemeen directeur belast is, behoudt zijn betrekking op de personeelsformatie alsook het recht op salarisverhoging of op bevordering, op dezelfde wijze als wanneer hij niet met een mandaat belast was.

Artikel 109

Een vastbenoemd lid van het **onderwijzend** personeel uit de groep van lectoren, hoofdlectoren, docenten, hoofddocenten, hoogleraren en gewoon hoogleraren, vult de functie van departementshoofd in bij mandaat voor hernieuwbare periodes van vier jaar. Dit personeelslid blijft gedurende het mandaat verder belast met onderwijsactiviteiten.

Artikel 110

Een personeelslid van de hogeschool oefent de functie van bibliothecaris uit bij mandaat voor onbepaalde duur. Dit personeelslid kan behoren tot het onderwijzend personeel of tot het administratief en technisch personeel.

Artikel 111

Het hogeschoolbestuur bepaalt de opdracht en de taakomschrijving van de leden van het onderwijzend personeel. De aanwezigheid in de hogeschool is niet vereist gedurende twee halve dagen per week voor de voltijdse leden van het onderwijzend personeel die geen andere bezoldigde activiteiten uitoefenen zoals bedoeld in artikel 147 van dit decreet.

Artikel 112

Elke opdracht is voltijds of deeltijds. Het **hogeschoolbestuur** bepaalt voor elk lid van het onderwijzend personeel of zijn opdracht voltijds dan wel deeltijds is. Het wijst tevens de departementen aan waaraan het betrokken personeelslid verbonden is.

Artikel 113

Behoudens het bepaalde in artikel 142, § 2, kunnen de personeelsleden belast met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten niet worden belast met andere taken dan met onderwijsactiviteiten.

Artikel 114

Het hogeschoolbestuur bepaalt bij de vacantverklaring van een betrekking of ze een voltijdse dan wel deeltijdse opdracht inhoudt en of ze aanleiding kan geven tot een benoeming.

Tevens bepaalt het hogeschoolbestuur het deeltijdse karakter van een opdracht wanneer een lid van het onderwijzend personeel met een voltijdse opdracht ofwel om een deeltijdse opdracht ‘verzoekt en het hogeschoolbestuur hiermee instemt, ofwel met toepassing van artikel 148 ambtshalve in een deeltijdse opdracht wordt geplaatst.

Artikel 115

§ 1. Binnen eenzelfde hogeschool is de combinatie van een ambt uit groep 3, zoals vermeld in artikel 101, met een ambt uit groep 2, niet toegestaan.

§ 2. In eenzelfde hogeschool kunnen binnen een groep de ambten onderling niet gecombineerd worden, uitgezonderd de combinatie lector met praktijklector.

AFDELING 3

Werving, bevordering en ambtswijziging

Artikel 116

Het hogeschoolbestuur stelt de leden van het onderwijzend personeel aan en benoemt ze. De aanstelling of benoeming moet gemotiveerd zijn.

Artikel 117

Het hogeschoolbestuur kan een vacante betrekking door werving, door bevordering of door ambtswijziging toewijzen na kandidaatstelling.

Artikel 118

Werving en **ambtswijziging** in de ambten, bedoeld in artikel 101, kunnen zowel in tijdelijk als in vast verband gebeuren met uitzondering van het ambt van doctor-assistent, dat steeds tijdelijk is.

Artikel 119

§ 1. Het hogeschoolbestuur bepaalt, met inachtneming van de bepalingen van § 2 van dit artikel, bij reglement de wijze waarop de ambten vacant verklaard worden, en de voorwaarden voor aanstelling of benoeming.

§ 2. Elke werving in een vacante betrekking kan slechts gebeuren na een openbare oproep, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Artikel 120

In afwijking van artikel 117 kunnen de ambten van hoofdpraktijklector, hoofdlector en werkleider slechts door bevordering of ambtswijziging worden toegewezen.

Artikel 121

Een benoemd personeelslid dat door ambtswijziging een andere aanstelling krijgt, behoudt zijn benoeming in zijn vorig ambt zolang hij niet opnieuw benoemd wordt in een ander ambt.

Artikel 122

§ 1. Onverminderd de toepassing van artikel 92, § 1, 1°, en artikel 126, wordt het ambt van assistent tijdelijk toegewezen voor een periode van twee jaar, die driemaal met een periode van twee jaar kan worden verlengd.

Wanneer uitzonderlijke omstandigheden zulks vergen, kan de assistent voor een bijkomende termijn van één jaar worden aangesteld. Deze bijkomende termijn is niet hernieuwbaar, behalve bij zwangerschap of langdurige en ernstige ziekte. Op grond hiervan kan de assistent van wie het doctoraat ver gevorderd is, zo hij erom verzoekt, voor een bijkomende termijn van zes maanden tot één jaar worden aangesteld.

§ 2. In afwijking van § 1, eerste lid en onverminderd het bepaalde in de artikelen 118 en 123, kunnen ten hoogste 25 percent van de assistenten, uitgedrukt in voltijdse eenheden, worden benoemd.

§ 3. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 118 en 123, is de beperking in de tijd van § 1, eerste lid niet van toepassing op de assistenten in dienst op 1 oktober 1991.

Artikel 123

Onverminderd de toepassing van artikel 92, § 1, 1° en artikel 126, wordt het ambt van doctor-assistent tijdelijk toegewezen voor een periode van twee jaar, die eenmaal met één jaar verlengd kan worden.

Artikel 124

Onverminderd de bepalingen van de artikelen 122 en 123, gebeurt elke aanstelling voor hernieuwbare termijnen van ten hoogste zes jaar. De overeenkomst tot aanstelling bepaalt de termijn waarvoor de aanstelling gebeurt.

Artikel 125

Elke benoeming gaat in op de eerste dag van een maand.

Artikel 126

Het hogeschoolbestuur bepaalt onder welke voorwaarden een lid van het onderwijzend personeel tijdelijk kan worden vervangen.

Artikel 127

Het hogeschoolbestuur kan contractueel buiten de personeelsformatie voltijdse en deeltijdse gastprofessoren aanstellen voor een periode van maximum vijf jaar. Opeenvolgende aanstellingen van voltijdse gastprofessoren mogen in ieder geval de totale duur van vijf opeenvolgende jaren niet overschrijden. Aanstellingen van deeltijdse gastprofessoren zijn hernieuwbaar.

AFDELING 4

Toegang tot de ambten

Artikel 128

§ 1. De bekwaamheidsbewijzen die behoudens het bepaalde in § 2 van dit artikel minimaal vereist zijn voor aanstelling en benoeming in de hierna vermelde ambten zijn :

1° praktijklector en hoofdpraktijklector : een diploma van een opleiding van het hoger onderwijs van ~~één~~ cyclus ;

2° lector en hoofdlector : een diploma van de tweede cyclus van het academisch onderwijs of een diploma van de tweede cyclus van het hoger onderwijs van academisch niveau ;

3° assistent en werkleider : een diploma van de tweede cyclus van het academisch onderwijs of een diploma van de tweede cyclus van het hoger onderwijs van academisch niveau ;

4° doctor-assistent : een diploma van doctor op proefschrift ;

5° docent, hoofddocent, hoogleraar en gewoon hoogleraar : een diploma van doctor op proefschrift of een diploma van burgerlijk ingenieur of bio-ingenieur, behaald vóór 1 oktober 1991, voor wie in dienst was op 1 oktober 1991.

§ 2. Voor de artistiekgebonden onderwijsactiviteiten van de studiegebieden kunst, architectuur en produktontwikkeling gelden als vereist basisbekwaamheidsbewijs voor de ambten van docent, hoofddocent, hoogleraar en gewoon hoogleraar eveneens :

1° bij aanstelling : een diploma van de tweede cyclus van het academisch onderwijs of van het hoger onderwijs van het hoger onderwijs van academisch niveau, aangevuld met zes jaar nuttige beroepservaring buiten het onderwijs.

2° bij benoeming : een diploma van de tweede cyclus van het academisch onderwijs of van het hoger onderwijs van academisch niveau, aangevuld met zes jaar nuttige beroepservaring buiten het onderwijs en aangevuld met artistieke bekendheid.

\$3. Voor de onderwijsactiviteit godsdienst geldt eveneens als vereist basisbekwaamheidsbewijs voor de ambten van lector en hoofdlector : de hoedanigheid van bedienaar van de erkende eredienst.

§ 4. De in deze afdeling vermelde basisbekwaamheidsbewijzen moeten uitgereikt zijn, hetzij door een Belgische universiteit, of door een door een wet of decreet daarmee gelijkgestelde instelling, of door een door de Staat dan wel door de Vlaamse Gemeenschap georganiseerde, gesubsidieerde of erkende onderwijsinstelling, hetzij door een door de Staat of de Vlaamse Gemeenschap ingestelde examencommissie.

Worden eveneens aangenomen buitenlandse diploma's of getuigschriften die krachtens artikel 57 gelijkwaardig worden verklaard met een van de in dit artikel bedoelde bekwaamheidsbewijzen.

Artikel 129

In afwijking van artikel 128, kan het hogeschoolbestuur op grond van een omstandige motivering personen die blijken hebben gegeven van een buitengewone wetenschappelijke verdienste, specifieke deskundigheid of bijzondere beroepservaring, tot deeltijds lid van het onderwijzend personeel aanstellen of benoemen met vrijstelling van het vereiste bekwaamheidsbewijs.

Het hogeschoolbestuur kan, in zeer uitzonderlijke omstandigheden en overeenkomstig een door de Vlaamse regering te bepalen procedure, de personen, bedoeld in het eerste lid, eveneens aanstellen of benoemen tot voltijds lid van het onderwijzend personeel.

De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing voor een aanstelling of benoeming in het ambt van gewoon hoogleraar.

Artikel 130

Voor het toewijzen van het ambt van hoofdpraktijklector, hoofdlector, werkleider, hoofddocent of hoogleraar wordt, naast de vereiste bekwaamheidsbewijzen zoals bepaald in artikel 128, een bijkomende anciënniteitsvoorwaarde gesteld. Deze bijkomende anciënniteitsvoorwaarde moet in voorkomend geval gecumuleerd worden met de nuttige beroepservaring die een onderdeel vormt van het vereiste bekwaamheidsbewijs :

1° bij interne toewijzing van het ambt van hoofdpraktijklector, hoofdlector, werkleider en hoofddocent respectievelijk : ten minste twee jaar dienstanciënniteit verworven hebben als praktijklector, lector, benoemd assistent en docent in de eigen hogeschool ;

2° bij interne toewijzing van het ambt van hoogleraar : ten minste twee jaar dienstanciënniteit verworven hebben als hoofddocent of vier jaar als docent in de eigen hogeschool ;

3° bij externe werving als hoofddocent : ten minste vier jaar nuttige beroepservaring buiten het onderwijs verworven hebben of ten minste twee jaar dienstanciënniteit verworven hebben als docent in een andere hogeschool of universiteit ;

4° bij externe werving als hoogleraar : ten minste zes jaar nuttige beroepservaring buiten het onderwijs verworven hebben of ten minste twee jaar dienstanciënniteit verworven heb-

ben als hoofddocent of vier jaar als docent in een andere hogeschool of universiteit.

Het hogeschoolbestuur kan evenwel in afwijking van het bepaalde in het eerste lid, 3° en 4° bij een eerste benoeming of aanstelling in de hogeschool, met een tweederde meerderheid van de uitgebrachte stemmen, afwijken van de in dit artikel gestelde bijkomende anciënniteitsvoorwaarden.

Artikel 131

Naast de in artikel 128 vastgelegde minimaal vereiste basisbekwaamheidsbewijzen, kan het hogeschoolbestuur bij reglement bijkomende voorwaarden opleggen inzake specialiteit van diploma's en nuttige beroepservaring. Zij neemt deze bijkomende voorwaarden in het vacaturebericht op.

Artikel 132

De minimaal vereiste basisbekwaamheidsbewijzen voor de in dit artikel vermelde mandaten worden vastgesteld als volgt :

1° algemeen directeur : een diploma van de tweede cyclus van het academisch onderwijs of een diploma van de tweede cyclus van het hoger onderwijs van academisch niveau ;

2° departementshoofd : een diploma van de tweede cyclus van het academisch onderwijs of een diploma van de tweede cyclus van het hoger onderwijs van academisch niveau ;

3° bibliothecaris : een diploma van de tweede cyclus van het academisch onderwijs of een diploma van de tweede cyclus van het hoger onderwijs van academisch niveau, aangevuld met het getuigschrift van de aanvullende studie documentatie en bibliotheekwetenschappen of het diploma van bibliotheekwezen en documentaire informatiekunde of de akte van bekwaamheid tot het houden van een openbare bibliotheek.

Artikel 133

De Vlaamse regering bepaalt de bekwaamheidsbewijzen die gelijkgesteld worden met de in deze afdeling vermelde basisbekwaamheidsbewijzen.

Artikel 134

De bepalingen van deze afdeling zijn niet van toepassing op de gastprofessor.

AFDELING 5

Bezoldigingsregeling

Artikel 135

De Vlaamse regering bepaalt de bezoldigingsregeling van de leden van het onderwijzend personeel van de hogescholen, met inbegrip van de salarisschalen.

Artikel 136

Behoudens het bepaalde in de artikelen 137 en 138, bepaalt de hogeschool vrij het bedrag van de vergoeding dat zij in voorkomend geval aan het vervullen van een mandaat binnen de hogeschool kan verbinden met een maximum van één vijfde van het salaris dat het personeelslid krijgt.

Artikel 137

§ 1. De bezoldiging van de algemeen directeur bestaat uit :

1° ofwel een mandaatsvergoeding gelijk aan het verschil tussen het salaris van gewoon hoogleraar, berekend rekening houdend met de door het personeelslid verworven geldelijke anciënniteit, en het salaris waarop het personeelslid ingevolge zijn betrekking op de personeelsformatie recht heeft, en toe te voegen aan dit salaris ;

2° ofwel het salaris van gewoon hoogleraar in geval van externe werving via een contract van onbepaalde duur.

§ 2. Wanneer het mandaat van het personeelslid dat belast was met de functie van algemeen directeur, beëindigd is en wanneer hij zijn betrekking op de personeelsformatie weer opneemt, krijgt hij opnieuw de salarisschaal verbonden aan deze betrekking en vervalt het recht op de vergoeding bedoeld in § 1, 1°.

Artikel 138

De gastprofessoren kunnen ten hoogste het salaris genieten dat verbonden is aan het ambt van gewoon hoogleraar. De gastprofessoren hebben daarenboven recht op een vergoeding voor de werkelijke kosten gemaakt voor hun overkomst en tijdelijk verblijf.

Artikel 139

Leden van het onderwijzend personeel die met toepassing van de artikelen 61, 62 en 63 van dit decreet prestaties verrichten in een andere hogeschool of universiteit, hebben recht op een vergoeding voor de werkelijke kosten gemaakt voor hun overkomst en tijdelijk verblijf.

Artikel 140

Het hogeschoolbestuur kan bij de werving een lid van het onderwijzend personeel of de algemeen directeur op basis van het aantal jaren nuttige beroepservaring buiten het onderwijs een overeenstemmende geldelijke anciënniteitsbijslag verlenen. De verworven nuttige beroepservaring moet bewezen worden.

Het aantal nuttige jaren beroepservaring dat in aanmerking kan genomen worden, bedraagt ten hoogste tien jaar. Slechts de beroepservaring opgedaan vanaf de aanvangsleeftijd van de salarisschaal die betrokkene geniet, kan worden gehonoreerd. Als deze geldelijke anciënniteitsbijslag eenmaal toegekend wordt, is hij voor het personeelslid definitief verworven.

en maakt hij deel uit van het salaris waarop het betrokken personeelslid volgens zijn verworven geldelijke anciënniteit recht heeft.

Artikel 141

Het hogeschoolbestuur kan gedurende een periode een premie toekennen aan de leden van het onderwijzend personeel, alsmede aan de algemeen directeur op basis van de persoonlijke verdiensten. Deze premie is te allen tijde herzienbaar en wordt toegekend op basis van de evaluatie. Deze premie kan in voorkomend geval gecombineerd worden met de geldelijke anciënniteitsbijslag, toegekend op basis van de verworven nuttige beroepservaring. Het hogeschoolbestuur stelt de criteria voor het toekennen van premies vast. Deze criteria behoeven het akkoord van het hogeschoolonderhandelingscomité.

Artikel 142

§ 1. De personeelsleden belast met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten van het studiegebied kunst, met uitzondering van de basisopleidingen van één cyclus, krijgen voor een voltijds of deeltijds ambt van hetzij assistent, werkleider, doctor-assistent, docent, hoofddocent, hoogleraar of gewoon hoogleraar bijzondere salarisschalen, vastgesteld door de Vlaamse regering.

§ 2. Wanneer zij evenwel bij de uitoefening van een voltijds ambt afzien van de toepassing van artikel 150, krijgen zij mits het hogeschoolbestuur de uitdrukkelijke toestemming geeft, de gangbare salarisschaal verbonden aan het ambt dat zij bekleden.

Artikel 143

De Vlaamse Gemeenschap betaalt de salarissen met inbegrip van alle vergoedingen en bijslagen, het vakantiegeld en de eindejaarstoelage van de leden van het onderwijzend personeel ten laste van de werkingsuitkeringen van de hogeschool.

Artikel 144

Het onderwijzend personeel van de gesubsidieerde en van de Vlaamse autonome hogescholen die overeenkomstig artikel 143 hun bezoldiging ontvangen, worden geacht in de salaristoelageregeling te zijn opgenomen in de zin van artikel 77 van de wet van 20 juli 1991 houdende sociale en diverse bepalingen.

Artikel 145

De salarissen worden betaald aan het einde van de maand waarop ze betrekking hebben, met uitzondering van de maand december, waarvoor de betaling gebeurt op de eerste werkdag van de maand januari van het volgende jaar. De uitbetaling gebeurt op basis van de gegevens, verstrekt door het hogeschoolbestuur en onder zijn verantwoordelijkheid.

De Vlaamse Gemeenschap betaalt de kinderbijslagen ten behoeve van de bovenvermelde personeelsleden.

Artikel 146

Het hogeschoolbestuur zorgt voor de uitbetaling van de gastprofessoren, voor de uitbetaling van de vergoeding voor de mandaten, voor de uitbetaling van het salaris van de algemeen directeur aangeworven met een contract van onbepaalde duur, alsmede voor de uitbetaling van de vergoedingen en de premie, zoals bedoeld in de artikelen 138, 139 en 141.

AFDELING 6

Cumulatieregeling

Artikel 147

§ 1. De leden van het onderwijzend personeel belast met een voltijdse opdracht en de algemeen directeur mogen geen andere beroepsactiviteit of een andere bezoldigde activiteit uitoefenen dan met toestemming van het hogeschoolbestuur.

§ 2. Het hogeschoolbestuur stelt jaarlijks de naamlijst op van de voltijdse en van de deeltijdse leden van het onderwijzend personeel die ten minste een halftijdse opdracht uitoefenen, en die andere beroepsactiviteiten of bezoldigde activiteiten uitoefenen die verenigbaar worden geacht met hun opdracht aan de hogeschool. Tegenover de naam van elk personeelslid wordt de aard en de duur van de nevenactiviteiten opgegeven, evenals de omvang van de opdracht aan de hogeschool. In voorkomend geval wordt ook de algemeen directeur op deze lijst opgenomen. Het hogeschoolbestuur maakt deze lijst openbaar in de hogeschool en deelt hem mee aan de Vlaamse regering via de commissaris van de Vlaamse regering.

Artikel 148

§ 1. Deeltijds wordt ambtshalve de opdracht van het personeelslid, belast met een voltijdse opdracht, dat een andere beroepsactiviteit of een andere bezoldigde activiteit uitoefent die een groot deel van zijn tijd in beslag neemt.

§ 2. Als andere beroepsactiviteiten of bezoldigde activiteiten die een groot gedeelte van de tijd in beslag nemen, worden beschouwd alle activiteiten waarvan de omvang twee halve dagen per week overschrijdt of die voorkomen op een lijst vastgesteld door de Vlaamse regering.

§ 3. De Vlaamse regering kan bij het vaststellen van de lijst ook de voorwaarden en de procedure vastleggen waaronder het hogeschoolbestuur, bij een met redenen omklede beslissing, individueel een afwijking kan toestaan aan een lid van het onderwijzend personeel dat een bepaalde activiteit uitoefent die voorkomt op die lijst.

§ 4. Het voltijds lid van het onderwijzend personeel dat op zijn verzoek of in toepassing van § 1 van dit artikel ambtshalve in een deeltijdse opdracht wordt geplaatst, verkrijgt, vanaf het ogenblik dat er opnieuw aan de gestelde voorwaarden voldaan is en indien betrokkene nog geen zestig jaar oud is, opnieuw een voltijdse opdracht.

Artikel 149

Het hogeschoolbestuur kan bij wijze van algemeen reglement de lijst van de activiteiten aanvullen die ambtshalve

geacht worden een groot gedeelte van de tijd van het onderwijzend personeel in beslag te nemen. Het hogeschoolbestuur stuurt hiervan een afschrift aan de Vlaamse regering via de commissaris van de Vlaamse regering.

Artikel 150

In afwijking van artikel 148, § 1, wordt niet ambtshalve deeltijds de opdracht van het personeelslid belast met een voltijdse opdracht van artistiekgebonden onderwijsactiviteiten van het studiegebied kunst, met uitzondering van de basisopleidingen van één cyclus, dat een andere beroepsactiviteit of een andere bezoldigde activiteit uitoefent die een groot deel van zijn tijd in beslag neemt, voor zover de nevenactiviteiten van artistieke aard zijn en verband houden met de door het personeelslid verstrekte onderwijsactiviteiten.

HOOFDSTUK III

Administratief en technisch personeel

AFDELING 1

Toepassingsgebied

Artikel 151

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op het administratief en technisch personeel van de hogescholen, bezoldigd ten laste van de werkingsuitkeringen verschaft door de Vlaamse Gemeenschap.

AFDELING 2

Loopbaanstructuur

Artikel 152

De Vlaamse regering stelt de tabel vast van de loopbaanstructuur van ~~het~~ administratief en technisch personeel van de hogescholen. Deze tabel bepaalt per niveau waarin dit personeel wordt ingedeeld, de graden, alsook de toelatings- en diplomavorwaarden en de salarisschalen voor elk van deze graden.

Artikel 153

Het administratief en technisch personeel van de hogescholen bekleedt een graad die voorkomt in de tabel van de loopbaanstructuur.

Artikel 154

Als diplomavorwaarde geldt het bezit van het desbetreffende Belgische diploma of het bezit van een diploma of getuigschrift dat met toepassing van de Europese richtlijnen of een bilateraal akkoord daarmee als gelijkwaardig erkend is.

AFDELING 3

Bezoldigingsregeling

Artikel 155

De Vlaamse regering bepaalt de bezoldigingsregeling van de leden van het administratief en technisch personeel van de hogescholen.

Artikel 156

Het hogeschoolbestuur kan bij de werving tot lid van het administratief en technisch personeel op basis van het aantal jaren nuttige beroepservaring buiten het onderwijs een overeenstemmende geldelijke anciënniteitsbijslag verlenen. De verworven nuttige beroepservaring moet bewezen worden.

Het aantal nuttige jaren beroepservaring dat in aanmerking kan genomen worden, bedraagt ten hoogste tien jaar. Slechts de beroepservaring opgedaan vanaf de aanvangsleeftijd van de salarisschaal die betrokkene geniet, kan worden gehonoreerd. Als deze geldelijke anciënniteitsbijslag eenmaal toegekend wordt, is hij voor het personeelslid definitief verworven en maakt hij deel uit van het salaris waarop het betrokken personeelslid volgens zijn verworven geldelijke anciënniteit recht heeft.

Artikel 157

Het hogeschoolbestuur kan gedurende een periode een premie toekennen aan de leden van het administratief en technisch personeel op basis van de persoonlijke verdiensten. Deze premie is te allen tijde herzienbaar en wordt toegekend op basis van de evaluatie. Deze premie kan in voorkomend geval gecombineerd worden met de geldelijke anciënniteitsbijslag toegekend op basis van de verworven nuttige beroepservaring. Het hogeschoolbestuur stelt de criteria voor het toekennen van premies vast. Deze criteria behoeven het akkoord van het hogeschoolonderhandelingscomité.

Artikel 158

Het hogeschoolbestuur bepaalt vrij het bedrag van de vergoeding dat zij in voorkomend geval aan het vervullen van een mandaat binnen de hogeschool kan verbinden. Het bedrag van deze vergoeding mag echter nooit hoger zijn dan één vijfde van het salaris dat het personeelslid in kwestie geniet.

Artikel 159

De Vlaamse Gemeenschap betaalt de salarissen met inbegrip van alle vergoedingen en bijslagen, het vakantiegeld en de eindejaarstoelage van de leden van het administratief en technisch personeel ten laste van de werkingsuitkeringen van de hogeschool.

Artikel 160

Het administratief en technisch personeel van de gesubsidieerde en de Vlaamse autonome hogescholen die overeenkomstig artikel 159 hun bezoldiging ontvangen, worden

geacht in de weddetoelageregeling te zijn opgenomen in de zin van artikel 77 van de wet van 20 juli 1991 houdende sociale en diverse bepalingen.

Artikel 161

De salarissen worden betaald aan het einde van de maand waarop ze betrekking hebben, met uitzondering van de maand december, waarvoor de betaling gebeurt op de eerste werkdag van de maand januari van het volgend jaar. De uitbetaling gebeurt op basis van de gegevens verstrekt door het hogeschoolbestuur en onder zijn verantwoordelijkheid.

De Vlaamse Gemeenschap betaalt de kinderbijslagen ten behoeve van de bovenvermelde personeelsleden.

Artikel 162

Het hogeschoolbestuur zorgt voor de uitbetaling van de personeelsleden die een contractuele functie binnen de hogeschool bekleden, voor de uitbetaling van de vergoeding voor de mandaten, alsmede voor de uitbetaling van de premie zoals bedoeld in artikel 157.

AFDELING 4

Toewijzing van betrekkingen

Artikel 163

Het hogeschoolbestuur kan, rekening houdend met de behoeften van de hogeschool, betrekkingen intern of extern vacant verklaren voor de graden waarin in de personeelsformatie van het administratief en technisch personeel werd voorzien.

De vacante betrekkingen van het administratief en technisch personeel kunnen worden toegewezen hetzij door werving, hetzij door bevordering.

Artikel 164

Werving kan gebeuren in de door het hogeschoolbestuur bepaalde graden van de tabel, bedoeld in artikel 152, mits voldaan is aan de gestelde vereisten.

Het hogeschoolbestuur kan bijzondere toelatingsvoorwaarden of bijzondere voorwaarden inzake specialiteit van diploma's opleggen naast de in artikel 152 bedoelde toelatings- en diplomavorwaarden.

Artikel 165

Werving is mogelijk in vast of tijdelijk verband en voor zowel voltijdse als deeltijdse betrekkingen.

Een deeltijdse betrekking bedraagt ten minste 50 percent van een voltijdse betrekking.

Het vacaturebericht vermeldt de graad, de toelatingsvoorwaarden, de taakbeschrijving, het voltijds of deeltijds dienstverband en het vast of tijdelijk karakter van de vacante betrekking. Voor interimaire vervangingen en tijdelijke betrekkingen van minder dan één academiejaar is een vacantverklaring niet vereist.

Artikel 166

§ 1. Het hogeschoolbestuur bepaalt bij reglement de wijze waarop de ambten vacant verklaard worden en de voorwaarden voor aanstelling en benoeming.

§ 2. Elke werving in een vacante betrekking kan slechts gebeuren na een openbare oproep, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Artikel 167

Elke benoeming gaat in op de eerste dag van een maand.

Artikel 168

Een lid van het administratief en technisch personeel van de hogeschool kan bevorderen door verhoging in graad of door overgang naar het hogere niveau als het voldoet aan de voorwaarden bepaald in de tabel, bedoeld in artikel 152. Het hogeschoolbestuur bepaalt de selectieprocedure voor de bevordering zonder examen en de regels inzake de **waarne-**ming van tijdelijke betrekkingen in een hogere graad.

AFDELING 5

Anciënniteiten

Artikel 169

Voor het administratief en technisch personeel worden de volgende anciënniteiten onderscheiden :

1° de dienstanciënniteit, zijnde de werkelijke diensten die een personeelslid, ongeacht het volume van de opdracht, gepresteerd heeft in welk ambt ook in een hogeschool ;

2° de graadanciënniteit, zijnde de werkelijke diensten die een personeelslid, ongeacht het volume van de opdracht, gepresteerd heeft in een welbepaalde graad binnen de hogeschool ;

3° de niveau-anciënniteit, zijnde de werkelijke diensten die een personeelslid, ongeacht het volume van de opdracht, gepresteerd heeft in **één** of meer graden van eenzelfde niveau binnen de hogeschool ;

4° de schaalanciënniteit, zijnde de werkelijke diensten die een personeelslid, ongeacht het volume van de opdracht, gepresteerd heeft in een bepaalde salarisschaal als personeelslid van de hogeschool ; de diensten gepresteerd terwijl het personeelslid de evaluatie „onvoldoende” bekomen heeft, worden niet meegerekend.

Het personeelslid wordt geacht werkelijke diensten te presteren zolang het zich bevindt in een toestand op grond waarvan het zijn recht op een salaris of, bij gebreke daarvan, zijn aanspraak op een verhoging in salaris of **op** een bevordering behoudt.

AFDELING 6

Cumulatieregeling

Artikel 170

Een lid van het administratief en technisch personeel mag

vrij onbezoldigde of bezoldigde nevenactiviteiten, verricht buiten de diensturen, cumuleren met het uitoefenen van zijn betrekking aan de hogeschool voorzover :

1° de cumulatie-activiteiten het naar behoren vervullen van zijn opdracht binnen de hogeschool niet verhinderen ;

2° de cumulatie-activiteiten niet in strijd zijn met de waardigheid als lid van het administratief en technisch personeel van de hogeschool ;

3° de cumulatie-activiteiten geen tegenstrijdigheid van belangen tot gevolg hebben.

Artikel 171

Een lid van het administratief en technisch personeel mag geen nevenactiviteiten cumuleren binnen de diensturen, behalve wanneer het nevenactiviteiten betreft die inherent zijn aan de normale uitoefening van de opdracht waarmee het personeelslid door de hogeschool werd belast.

Het hogeschoolbestuur oordeelt of een nevenactiviteit als inherent kan worden beschouwd.

TITEL IV

Financiering en beheer van de hogescholen

HOOFDSTUK I

Financiering van de werking van de hogescholen

AFDELING 1

Werkingsuitkeringen

Artikel 172

Binnen de perken en volgens de voorwaarden bepaald in dit decreet, draagt de Vlaamse Gemeenschap met jaarlijkse uitkeringen bij in de financiering van de werking van de hogescholen.

Artikel 173

§ 1. Deze werkingsuitkeringen dragen bij tot de dekking van de personeels- en werkingskosten voor onderwijs, voor projectmatig onderzoek, voor maatschappelijke dienstverlening, de financiering van investeringen, de afbetaling van leningen en voor de administratie van de hogeschool, met inbegrip van de roerende uitrustingen.

§ 2. De hogescholen kunnen de kosten die voortspruiten uit samenwerkingsakkoorden, bedoeld in de artikelen 61, 62 en 63 van dit decreet, ten laste leggen van de jaarlijkse werkingsuitkeringen.

AFDELING 2

Financierbaarheid van de hogescholen

Artikel 174

Om voor financiering in aanmerking te komen moet de hogeschool :

1° voldoen aan de bepalingen vastgesteld door of krachtens dit decreet ;

2° georganiseerd zijn door een publiekrechtelijk of privaatrechtelijk rechtspersoon die er de verantwoordelijkheid voor op zich neemt.

AFDELING 3

Financierbaarheid van de opleidingen

Artikel 175

§ 1. Om voor financiering in aanmerking te komen moet de basisopleiding voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° voorkomen op de lijst vastgelegd bij besluit van de Vlaamse regering ;

2° georganiseerd worden binnen de studiegebieden en het grondgebied van de hogeschool, zoals bepaald in de artikelen 13 en 14 en op de lijst zoals bepaald bij besluit van de Vlaamse regering ;

3° ten minste veertig financierbare studenten tellen, indien het een basisopleiding van ~~één~~ ^{één} cyclus of de eerste cyclus van een basisopleiding van twee cycli betreft, en ten minste twintig financierbare studenten, indien het de tweede cyclus van een basisopleiding van twee cycli betreft ;

4° voor wat het opleidingsprogramma betreft, voldoen aan de Europese richtlijnen ter zake.

§ 2. In afwijking van § 1 komen, ongeacht het aantal studenten, de basisopleidingen die slechts eenmaal in Vlaanderen worden georganiseerd, voor financiering in aanmerking.

§ 3. Met het oog op het waarborgen van een voldoende aanbod van neutraal onderwijs in de onderwijsinstellingen van het basis- en secundair onderwijs, zoals bedoeld in artikel 2 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, kan de Vlaamse regering basisopleidingen van het studiegebied onderwijs voor hernieuwbare periodes van drie jaar vrijstellen van de voorwaarde bedoeld in § 1, 3°.

§ 4. De berekening van het aantal studenten, bedoeld in § 1, gebeurt op basis van het gemiddeld aantal studenten op 1 februari van de voorbije drie begrotingsjaren.

Artikel 176

§ 1. De Vlaamse regering kan een aantal voortgezette opleidingen financieren. Deze financiering is uitdovend en beperkt tot drie jaar.

§ 2. Om voor financiering in aanmerking te komen, moet de hogeschool elk jaar voor 1 februari een aanvraag tot financiering indienen bij de Vlaamse regering.

§ 3. Binnen de perken van het bedrag, bestemd voor de financiering van de voortgezette opleidingen, bepaalt de Vlaamse regering welke voortgezette opleidingen voor financiering in aanmerking komen. Zij kan hierbij onder meer rekening houden met de volgende elementen van beoordeling :

1° de relevantie voor de arbeidsmarkt ;

2° de aanwezigheid van een samenwerkingsakkoord met instanties uit de sociaal-economische of culturele wereld ;

3° de uniciteit van de opleiding ;

4° de aanwezigheid van een samenwerkingsakkoord met andere hogescholen of met universiteiten.

AFDELING 4

Financierbaarheid van de studenten

Artikel 177

Om voor financiering in aanmerking te komen moet een student voldoen aan de volgende criteria :

1° inschrijvingsdatum : in aanmerking komen alleen de op 1 februari regelmatig ingeschreven studenten ; per student komt slechts één regelmatige inschrijving per academiejaar in aanmerking ;

2° nationaliteit : in aanmerking komen de studenten die :

a) onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie ;

b) geen onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie, maar wier ouders, echtgenoot, echtgenote of wettelijke voogd in België gevestigd zijn of er verblijven en er hun hoofdberoepsactiviteiten uitoefenen of uitgeoefend hebben gedurende een periode van ten minste vijf jaar ;

c) geen onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie, maar op Belgisch grondgebied verblijven en de voordelen genieten van het statuut van vluchteling, toegekend door het Hoog Commissariaat der Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, of die door de minister van Buitenlandse Zaken en de commissaris-generaal van de vluchtelingen als staatlozen worden erkend ;

d) geen onderdaan zijn van een lidstaat van de Europese Unie, maar onderhorige zijn van de landen die met het Koninkrijk België of de Vlaamse Gemeenschap een cultureel akkoord hebben gesloten, en die, binnen het kader en de grenzen van het cultureel akkoord, een studiebeurs hebben gekregen van de Vlaamse Gemeenschap ;

e) andere dan diegenen genoemd onder litterae a tot en met d en andere dan diegenen ten laste van de nationale kredieten voor ontwikkelingssamenwerking ; dit aantal studenten per financieringsgroep mag niet hoger zijn dan 2 procent van het totale aantal Belgische studenten die het vorig academiejaar regelmatig in de betrokken financieringsgroep zijn ingeschreven ;

3° aantal inschrijvingen : in aanmerking komen :

a) de voltijdse studenten die ten hoogste tweemaal regelmatig ingeschreven geweest zijn in hetzelfde studiejaar van eenzelfde basisopleiding, en de deeltijdse studenten die ten hoogste tweemaal regelmatig ingeschreven zijn voor eenzelfde gedeelte van hetzelfde studiejaar van eenzelfde basisopleiding ;

b) de voltijdse en deeltijdse studenten die ten hoogste driemaal regelmatig ingeschreven geweest zijn in hetzelfde studiejaar van een basisopleiding, waarvan ten hoogste tweemaal in dezelfde basisopleiding ;

4° financieringsduur : in aanmerking komen alleen de studenten die studeren binnen de volgende maximaal toegestane financieringsduur :

a) de maximaal toegestane financieringsduur voor de basisopleidingen van Cén cyclus en voor de tweede cyclus van basisopleidingen van twee cycli die leiden tot de graad van architect, handelsingenieur, meester in de muziek of licentiaat in de produktontwikkeling, is zes jaar voor een voltijds student en negen jaar voor een deeltijds student ;

b) de maximaal toegestane financieringsduur voor de eerste cyclus van de basisopleidingen van twee cycli en voor de tweede cyclus van basisopleidingen van cycli andere dan bedoeld in littera a) is vier jaar voor een voltijds student en zes jaar voor een deeltijds student.

Voor de vaststelling van het aantal studie jaren :

1° worden de voorheen gevolgde studie jaren die tot het behalen van diploma, getuigschrift of graad hebben geleid, niet in aanmerking genomen ;

2° wordt het eerste studiejaar van de tweede cyclus beschouwd als het derde studiejaar van de opleiding, het tweede studiejaar van de tweede cyclus als het vierde studiejaar en in voorkomend geval het derde studiejaar van de tweede cyclus als het vijfde studiejaar.

AFDELING 5

Berekening van de financiering

Artikel 178

§ 1. Het bedrag, bestemd voor het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen, is in het begrotingsjaar 1996 gelijk aan het bedrag bedoeld in § 2 van dit artikel waarvan de component salarissen aangepast is aan de evolutie van de eenheidsloonkosten en waarvan de component werkingsmiddelen aangepast is overeenkomstig artikel 2 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II. Dit bedrag wordt overeenkomstig de collectieve arbeidsovereenkomst van 29 september 1993 vermeerderd als volgt : in 1996 met 160 miljoen frank, in 1997 met 140 miljoen frank, in 1998 met 120 miljoen frank, in 1999 met 100 miljoen frank, in 2000 met 80 miljoen frank, in 2001 met 60 miljoen frank, in 2002 met 40 miljoen frank en in 2003 met 20 miljoen frank.

§ 2. Het bedrag, bestemd voor het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen, is in het begrotingsjaar 1994 gelijk aan 16.727 miljoen frank.

Artikel 179

Het bedrag, bedoeld in artikel 178, wordt op de volgende wijze aangewend voor de werkingsuitkeringen van de hogescholen :

$$\sum_{L M V D} W = \sum_u - \sum E W - \sum V O - \sum W A R G O - \sum_{C} L T B S + 55 - \sum L T B S O B - \sum K B - \sum B E V -$$

waarbij :

1° $\sum W$ gelijk is aan de som van de werkingsuitkeringen van de hogescholen ;

2° U gelijk is aan de uitkering bestemd voor het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen ;

3° **ΣEW** gelijk is aan de som van de extra-werkingsuitkeringen van de hogescholen, berekend zoals bepaald in artikel 180 ;

4° **ΣVO** is bestemd voor de financiering van de voortgezette opleidingen zoals bedoeld in artikel 176 en is gelijk aan 50 miljoen frank in 1996, 100 miljoen frank in 1997 en 150 miljoen frank vanaf 1998 ;

5° **ΣWARGO** gelijk is aan de bijzondere werkingsmiddelen bestemd voor de gemeenschapshogescholen en voor bepaalde Vlaamse autonome hogescholen zoals bedoeld in artikel 181 ;

6° **LMVD** gelijk is aan de geraamde kosten van de salarissen van de personeelsleden van het meesters-, vak- en dienstpersoneel van de hogescholen die op 31 december 1995 rechtstreeks betaald worden door de Vlaamse Gemeenschap ;

7° **LTBS+55** gelijk is aan de geraamde kosten van de wachtgeldten van de personeelsleden van de hogescholen, ter beschikking gesteld wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen ;

8° **LTBSOB** gelijk is aan de geraamde kosten van de salarissen en/of wachtgeldten van de personeelsleden bedoeld in artikel 182 ;

9° **KB** gelijk is aan de geraamde kosten van de kinderbijlagen van de personeelsleden van de hogescholen ;

10° **ΣBEV** gelijk is aan de som van de salariskosten van de benoemde personeelsleden met bevallingsverlof, voor de duur van het bevallingsverlof, van het voorgaande begrotingsjaar, bepaald per hogeschool ;

11° **C** gelijk is aan de geraamde salaris- en werkingskost van de controle door de commissarissen en de commissaris-coördinator van de Vlaamse regering bij de hogescholen.

Artikel 180

De extra-werkingsuitkeringen van de hogescholen worden als volgt berekend :

1° a) per instelling voor hoger onderwijs met volledig leerplan worden de personeelsleden die op 15 januari 1994 ter beschikking gesteld waren wegens ontstentenis van betrekking, voor wat betreft het volume van de opdracht waarvoor ze ter beschikking gesteld zijn, omgerekend naar voltijdse betrekkingen ;

b) dit aantal voltijdse betrekkingen wordt per hogeschool verminderd met :

– de personeelsleden, bedoeld in 1°, littera a, die op 15 januari 1994 gereffecteerd of wedertewerkgesteld waren in de eigen instelling voor hoger onderwijs met volledig leerplan, voor wat betreft het volume van de opdracht waarvoor zij gereffecteerd of wedertewerkgesteld waren, omgerekend naar voltijdse betrekkingen ;

– het aantal personeelsleden van de instelling voor hoger onderwijs met volledig leerplan, bedoeld in artikel 182 ;

2° per voltijdse betrekking, bekomen na de berekening bedoeld in 1°, is 1,5 miljoen frank verbonden ;

3° de extra-enveloppe van de betrokken hogeschool is in

1996 gelijk aan het produkt van de voltijdse betrekkingen, berekend overeenkomstig, 1°, vermenigvuldigd met het bedrag vermeld in 2° ;

4° in de begrotingsjaren 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004 en 2005 ontvangt de hogeschool een extrawerkingsuitkering die gelijk is aan respectievelijk 90 percent, 80 percent, 70 percent, 60 percent, 50 percent, 40 percent, 30 percent, 20 percent en 10 percent van het bedrag, vermeld in 3°.

Artikel 181

Bijzondere werkingsmiddelen worden toegekend aan :

1° gemeenschapshogescholen ;

2° Vlaamse autonome hogescholen die ontstaan uit een fusie waarbij een hogeschool van het gemeenschapsonderwijs of een gemeenschapshogeschool betrokken is.

Deze bijzondere werkingsmiddelen worden voor 1996 als volgt berekend :

$[DOT95 \times 0,4 \times (C96/C95) + DOT95 \times 0,6 \times (L96/L95)] - WT96,$

waarbij :

1° DOT95 gelijk is aan het bedrag dat één of meer fusiepartners ontvingen uit de dotatie aan de Autonome Raad van het Gemeenschapsonderwijs ;

2° C96/C95 gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het begrotingsjaar 1996 en de index van de consumptieprijzen op het einde van het begrotingsjaar 1995 ;

3° L96/L95 gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidssalariskosten op het einde van het begrotingsjaar 1996 en de index van de eenheidssalariskosten op het einde van het begrotingsjaar 1995 ;

4° WT96 overeenkomt met het bedrag dat voor hetzelfde studentenaantal in het gesubsidieerd hoger onderwijs zou verkregen worden aan werkingstoelagen ; het is gelijk aan $[WT95 \times 0,4 \times (C96/C95) + WT95 \times 0,6 \times (L96/L95)]$.

In 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004 en 2005 zijn de bijzondere werkingsmiddelen voor de officiële hogescholen respectievelijk gelijk aan 90 percent, 80 percent, 70 percent, 60 percent, 50 percent, 40 percent, 30 percent, 20 percent en 10 percent van de bijzondere werkingsmiddelen voor 1996. Vanaf 2006 worden geen bijzondere werkingsmiddelen meer toegekend.

Artikel 182

§ 1. De personeelsleden, ter beschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking, bedoeld in artikel 179, 8°, zijn de volgende :

1° de personeelsleden, ter beschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking, verbonden aan een instelling voor hoger onderwijs die op 31 december 1995 niet meer door de Vlaamse Gemeenschap wordt gefinancierd of gesubsidieerd, die een salaris of een wachtgeld ontvangen ;

2° de personeelsleden, verbonden aan een instelling voor hoger onderwijs met volledig leerplan, volledig ter beschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking op 15 januari 1994, die op 15 januari 1994 niet waren gereffecteerd of wedertewerkgesteld in de instelling voor hoger onderwijs met volledig leerplan waar zij benoemd waren, die een salaris of wachtgeld ontvangen ;

3° de personeelsleden, leden van het onderwijzend personeel, verbonden aan een instelling voor pedagogisch hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan die in het academiejaar 1994-1995 titularis waren van een betrekking toegekend op basis van extra-waarborglestijden ; de Vlaamse regering bepaalt op welke wijze deze personeelsleden worden aangewezen.

Zij worden rechtstreeks en centraal bezoldigd door de Vlaamse Gemeenschap.

§ 2. Indien personeelsleden, bedoeld in artikel, 180, 1°, littera a, in een bepaald begrotingsjaar, met ingang van het begrotingsjaar 1997, gereffecteerd of wedertewerkgesteld zijn buiten het hoger onderwijs met volledig leerplan, ontvangt de hogeschool waar zij benoemd zijn, het daaropvolgende begrotingsjaar een forfaitair bedrag dat overeenstemt met het volume van de opdracht van reffectatie of wedertewerkstelling buiten het hoger onderwijs met volledig leerplan, vermenigvuldigd met 1,5 miljoen frank en vermenigvuldigd met :

- 0,1 in het begrotingsjaar 1998 ;
- 0,2 in het begrotingsjaar 1999 ;
- 0,3 in het begrotingsjaar 2000 ;
- 0,4 in het begrotingsjaar 2001 ;
- 0,5 in het begrotingsjaar 2002 ;
- 0,6 in het begrotingsjaar 2003 ;
- 0,7 in het begrotingsjaar 2004 ;
- 0,8 in het begrotingsjaar 2005 ;
- 0,9 in het begrotingsjaar 2006 ;
- 1 vanaf het begrotingsjaar 2007.

Artikel 183

De hogescholen ontvangen vanaf het begrotingsjaar 1997 een uitkering gelijk aan de salariskosten van hun benoemde personeelsleden die tijdens het voorgaande begrotingsjaar met bevallingsverlof waren, voor wat de duur van dat bevallingsverlof betreft.

Artikel 184

§ 1. De werkingsuitkeringen van de hogescholen worden jaarlijks op de volgende wijze aangepast :

$$0,8 \times (L_n/L96) + 0,2 \times (C_n/C96),$$

waarbij :

1° $L_n/L96$ gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van het begrotingsjaar 1996 ;

2° $C_n/C96$ gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van het begrotingsjaar 1996.

§ 2. De uitkering, bestemd voor het hoger onderwijs, verstrekt door de hogescholen, verminderd met de werkingsuitkeringen voor de hogescholen, wordt jaarlijks aangepast aan de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van het begrotingsjaar 1996.

Artikel 185

De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop en de vorm waaronder de hogescholen de gegevens, vereist voor het berekenen van de werkingsuitkering, de extra-werkingsuitkering en de bijzondere werkingsmiddelen, aan haar meedelen.

Artikel 186

De werkingsuitkering voor 1996 is per hogeschool gebaseerd, op de wijze bepaald door de Vlaamse regering, op de salariskosten en de werkingskosten van de hogeschool in 1995.

Artikel 187

De werkingsuitkering voor het begrotingsjaar 1997 is per hogeschool gelijk aan :

$$RW97 + (W96 \times 0,70),$$

waarbij :

1° W96 gelijk is aan de werkingsuitkering van het begrotingsjaar 1996 ;

2° RW97 gelijk is aan de werkingsuitkering berekend overeenkomstig de artikelen 194 en 196 op basis van R $\Sigma W97$;

3° R $\Sigma W97$ gelijk is aan $\Sigma W97$ (de som van de werkingsuitkeringen voor 1997) - $\Sigma W96$ (de som van de werkingsuitkeringen voor 1996) x 0,70.

Artikel 188

De werkingsuitkering voor het begrotingsjaar 1998 is per hogeschool gelijk aan :

$$RW98 + (W96 \times 0,30),$$

waarbij :

1° W96 gelijk is aan de werkingsuitkering van het begrotingsjaar 1996 ;

2° RW98 gelijk is aan de werkingsuitkering berekend overeenkomstig de artikelen 194 en 196 op basis van R $\Sigma W98$;

3° R $\Sigma W98$ gelijk is aan $\Sigma W98$ (de som van de werkingsuitkeringen voor 1998) - $\Sigma W96$ (de som van de werkingsuitkeringen voor 1996) x 0,30.

Artikel 189

De jaarlijkse werkiugsuitkering van een hogeschool bestaat vanaf het begrotingsjaar 1999 uit een forfaitair deel en uit een met de onderwijsbelasting van de hogeschool variërend deel.

Artikel 190

Om de onderwijsbelasting te bepalen, worden de basisopleidingen in de volgende financieringsgroepen gerangschikt :

1° groep A : de opleidingen van het studiegebied handelswetenschappen en bedrijfskunde, de opleidingen van twee cycli van het studiegebied kunst en de opleiding dans van het studiegebied kunst ;

2° groep B : de opleidingen van het studiegebied taalkunde, de opleidingen van één cyclus van de studiegebieden industriële wetenschappen en technologie en de opleidingen van één cyclus van het studiegebied kunst, andere dan de opleiding dans ;

3° groep C : de opleidingen van de studiegebieden architectuur, landbouwkunde en sociaal-agogisch werk en de opleidingen van twee cycli van de studiegebieden industriële wetenschappen en technologie, produktontwikkeling ;

4° Groep D : de opleidingen van de studiegebieden gezondheidszorg en onderwijs.

Artikel 191

Elke financieringsgroep krijgt een puntengewicht dat naar studieomvang en studievorm varieert volgens onderstaand model :

1° per voltijds financierbare student die ten minste aan 75 percent van de onderwijsactiviteiten van een studiejaar, uitgedrukt in studiepunten, deelneemt, wordt volgend puntengewicht toegekend :

- a) groep A : 1 punt ;
- b) groep B : 1,2 punten ;
- c) groep C : 1,4 punten ;
- d) groep D : 1,6 punten.

2° voltijdse studenten die op grond van vrijstellingen aan minder dan 75 percent en ten minste 50 percent van de onderwijs- en andere studieactiviteiten van een studiejaar deelnemen, en deeltijdse studenten worden voor de helft van de bovengenoemde punten verrekend.

Voor de bepaling van de percentages van 75 percent en 50 percent zoals bedoeld in het eerste lid van dit artikel, worden de onderwijsactiviteiten waarvoor overzetting van examencijfers naar een volgend academiejaar wordt toegestaan, niet meegerekend en worden de opleidingsonderdelen van een volgend studiejaar die kunnen worden gevolgd, wel meegerekend.

Artikel 192

§ 1. De onderwijsbelasting van een hogeschool wordt uitgedrukt in een aantal onderwijsbelastingseenheden. Het aantal onderwijsbelastingseenheden is gelijk aan de som van de produkten van het aantal financierbare studenten in iedere financieringsgroep met het overeenkomstige puntengewicht per financierbare student.

§ 2. Het aantal onderwijsbelastingseenheden van een hogeschool die opleidingen van het studiegebied kunst organiseert, wordt aangevuld met een forfaitair aantal onderwijsbelastingseenheden overeenkomstig het volgend schema :

1° voor de organisatie van een opleiding tot meester in de beeldende kunst of voor een opleiding tot meester in de beeldende kunst en een opleiding tot meester in de audio-visuele kunst :

a) met minimaal driehonderd studenten : 525 onderwijsbelastingseenheden ;

b) met een studentenaantal van minstens tweehonderd vijftig en ten hoogste driehonderd studenten : 450 onderwijsbelastingseenheden ;

c) met minder dan tweehonderd vijftig studenten :
 – het eerste jaar : 325 onderwijsbelastingseenheden ;
 – het tweede jaar : 210 onderwijsbelastingseenheden ;
 – vanaf het derde jaar : 0 onderwijsbelastingseenheden ;

2° voor de organisatie van een opleiding tot meester in de audio-visuele kunst :

a) met minimaal tweehonderd studenten : 250 onderwijsbelastingseenheden ;

b) met een studentenaantal van minstens honderd vijftig en ten hoogste tweehonderd studenten : 210 onderwijsbelastingseenheden ;

c) met minder dan honderd vijftig studenten :

– het eerste jaar : 140 onderwijsbelastingseenheden ;

– het tweede jaar : 100 onderwijsbelastingseenheden ;

– vanaf het derde jaar : 0 onderwijsbelastingseenheden ;

3° voor de organisatie van een opleiding tot meester in de muziek en een opleiding tot meester in de dramatische kunst :

a) met minimaal driehonderd studenten : 1200 onderwijsbelastingseenheden ;

b) met een studentenaantal van minstens tweehonderd vijftig en ten hoogste driehonderd studenten : 1020 onderwijsbelastingseenheden ;

c) met minder dan tweehonderd vijftig studenten :

– het eerste jaar : 660 onderwijsbelastingseenheden ;

– het tweede jaar : 300 onderwijsbelastingseenheden ;

– vanaf het derde jaar : 0 onderwijsbelastingseenheden ;

4° voor de organisatie van een opleiding dans : 100 onderwijsbelastingseenheden.

§ 3. Voor de berekening van het aantal studenten, genoemd in § 1 en § 2, wordt het gemiddelde aantal financieerbare studenten op 1 februari van de drie voorgaande begrotingsjaren in aanmerking genomen.

Artikel 193

De onderwijsbelastingseenheden, voortspruitend uit opleidingen waarvan de onderwijsactiviteiten door twee of meer hogescholen op grond van een overeenkomst gezamenlijk op één plaats worden aangeboden, worden per begrotingsjaar aangerekend bij de onderwijsbelastingseenheden van de verschillende hogescholen volgens de verdeelsleutel, bepaald in de tussen deze hogescholen gesloten overeenkomst.

Artikel 194

Het met de onderwijsbelasting variërend deel is voor een hogeschool gelijk aan het aantal onderwijsbelastingseenheden van die instelling (ΣOBE), vermenigvuldigd met het bedrag per onderwijsbelastingseenheid (BOBE).

Artikel 195

Het bedrag per onderwijsbelastingseenheid wordt als volgt berekend :

$$BOBE = \Sigma W - \Sigma F / \Sigma (\Sigma OBE),$$

waarbij $\Sigma (\Sigma OBE)$ gelijk is aan de som van de onderwijsbelastingseenheden van alle hogescholen voor het betrokken begrotingsjaar en ΣF gelijk is aan de som van het forfaitaire deel van de werkingsuitkeringen voor alle hogescholen samen zoals berekend in de artikelen 1° en 197.

Artikel 196

Het forfaitaire deel van de werkingsuitkeringen van een hogeschool is gelijk aan :

a) indien de hogeschool minder dan drieduizend vijfhonderd studenten telt :

$$S \times (a + b \times S) ;$$

b) indien de hogeschool meer dan drieduizend vijfhonderd studenten telt :

$$S \times MSF,$$

waarbij :

1° S gelijk is aan het gemiddeld aantal financierbare studenten op 1 februari 1991, 1 februari 1992, 1 februari 1993, 1 februari 1994 en 1 februari 1995 ;

2° a gelijk is aan achttienduizend frank ;

3° b gelijk is aan : $(MSF - a)/3500$;

4° MSF gelijk is aan het maximum semi-forfaitaire bedrag per student.

Artikel 197

Het maximum semi-forfaitaire bedrag per student is gelijk aan :

$$MSF = \sum W \times 0,2 / \sum S,$$

waarbij $\sum S$ voor de berekening van de werkingsuitkeringen van de begrotingsjaren 1996 tot en met 2000 gelijk is aan de som van het gemiddelde aantal financierbare studenten op 1 februari 1991, 1 februari 1992, 1 februari 1993, 1 februari 1994 en 1 februari 1995 per hogeschool ; voor de berekening van de werkingsuitkeringen van de begrotingsjaren 2000 tot en met 2004 is $\sum S$ gelijk aan de som van het gemiddelde aantal financierbare studenten op 1 februari 1996, 1 februari 1997, 1 februari 1998, 1 februari 1999 en 1 februari 2000 per hogeschool ; de verdere vijfjaarlijkse berekening van de werkingsuitkeringen gebeurt volgens hetzelfde patroon, met dien verstande dat de vijf data waarop het gemiddeld aantal financierbare studenten dient te worden beschouwd, telkens met vijf jaar worden verschoven.

HOOFDSTUK II

Financiering van de investeringen

AFDELING 1

Investerings

Artikel 198

§1. Binnen de perken en volgens de bepalingen in dit decreet, draagt de Vlaamse Gemeenschap met investeringsuitkeringen bij in de financiering van de investeringen van de hogescholen.

§ 2. In de uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap worden vanaf 1996 hiervoor jaarlijks twee bedragen aan machtigingen ingeschreven ten belope waarvan de raden van bestuur van de in afdeling 2 van dit hoofdstuk bedoelde investeringsdiensten investeringsuitkeringen kunnen toekennen. Het bedrag, bestemd voor het gesubsidieerd onderwijs, wordt opgesplitst tussen het gesubsidieerd vrij onderwijs en het gesubsidieerd officieel onderwijs. Deze bedragen worden jaarlijks aangepast aan de ontwikkeling van de bouwkosten.

In dezelfde uitgavenbegroting wordt jaarlijks een krediet ingeschreven noodzakelijk voor het nakomen van de verplichtingen met betrekking tot de toegezegde financieringen. Het bedrag van dit krediet wordt vastgesteld op basis van de door de in het eerste lid vermelde raden van bestuur voorgelegde betalingskalenders.

Bij het bepalen van deze bedragen wordt rekening gehouden met de gevolgen van de oprichting van nieuwe Vlaamse autonome hogescholen wanneer de hiervoor bij de oprichting betrokken instellingen van het gesubsidieerd onderwijs niet langer beroep kunnen op de investeringsmiddelen toegekend aan de DIGO. De bedragen die hierdoor in mindering worden gebracht op de investeringsmachtigingen voor het hoger onderwijs, toegekend door de DIGO, worden toegevoegd aan de investeringsmachtigingen van de Investeringsdienst voor de Vlaamse Autonome Hogescholen en Gemeenschapsscholen. Deze bedragen worden op basis van objectieve parameters, zoals het leerlingenaantal en de bestaande fysieke normen, vastgesteld.

Artikel 199

Deze investeringen dragen uitsluitend bij tot dekking van de uitgaven voor de aankoop en de bouw-, moderniserings-, uitbreidings- en geschiktmakingswerkzaamheden, de eerste uitrusting van gebouwen en de aankoop van gronden en van zware didactische en wetenschappelijke apparatuur, bestemd voor het onderwijs.

Artikel 200

Om voor de financiering van de investeringen in aanmerking te komen moet de hogeschool voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° minstens tweeduizend financierbare studenten tellen ;

2° eigenaar zijn van het onroerend goed, ofwel een zakelijk recht bezitten op het onroerend goed dat haar het genot waarborgt voor een periode van ten minste dertig jaar ; deze voorwaarde geldt niet bij de aankoop van een gebouw, van grond of van zware didactische en wetenschappelijke apparatuur.

Artikel 201

De financiering van de investeringen bedraagt 60 percent tot 100 percent van de kostprijs voor het investeringsproject. Dit investeringsproject is beperkt tot de door de Vlaamse regering vastgestelde financiële en fysieke normen.

Artikel 202

Bij verkoop of wijziging van het doel van het geheel of een deel van het gebouw dat werd aangekocht, gebouwd, gemoderniseerd, uitgebreid of geschikt gemaakt met behulp van de in artikel 198 bedoelde middelen, dient het totale bedrag van de tegemoetkoming terugbetaald te worden. Deze bepaling is niet van toepassing wanneer sinds de eerste januari van het jaar waarin de belofte van tegemoetkoming werd gedaan, dertig jaar zijn verlopen, of wanneer bij verkoop de opbrengst ten belope van het bedrag van de toegekende subsidie binnen een periode van twee jaar en met behoud van bestemming opnieuw wordt geïnvesteerd voor de in artikel 199 bedoelde aangelegenheden.

AFDELING 2

Investeringsdiensten

ONDERAFDELING 1

De Vlaamse autonome hogescholen
en de gemeenschapshogescholen

Artikel 203

Bij de Vlaamse regering wordt onder de naam Investeringsdienst voor de Vlaamse Autonome Hogescholen en de Gemeenschapshogescholen, hierna IVAH te noemen, een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid opgericht. De zetel van de IVAH is gevestigd op het departement Onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse regering kan de zetel naar een andere plaats overbrengen.

De IVAH is bevoegd voor het beheer en het toekennen van de investeringsmiddelen, bedoeld in afdeling 1, die bestemd zijn voor de Vlaamse autonome hogescholen en de hogescholen van het gemeenschapsonderwijs.

Artikel 204

§ 1. De IVAH wordt bestuurd door een raad van bestuur, samengesteld uit de algemeen directeurs van de Vlaamse autonome hogescholen en van de gemeenschapshogescholen.

§2. De raad van bestuur kiest onder zijn leden met gewone meerderheid van de aanwezige leden een voorzitter en een ondervoorzitter.

§ 3. De raad van bestuur bezit alle bestuurs- en beslissingsbevoegdheden om de opdracht van de IVAH uit te voeren.

§ 4. De reglementering inzake reis- en verblijfkosten voor de leden van de raad van bestuur is dezelfde als die voor het personeel van de diensten van de Vlaamse regering.

§ 5. De raad van bestuur is belast met :

1° het opstellen van de jaarlijkse ontwerp-begroting met detail van alle ontvangsten en uitgaven en het ter goedkeuring voorleggen daarvan aan de Vlaamse regering ; het begrotingsjaar valt samen met het kalenderjaar ;

2° het voorleggen aan de Vlaamse regering van periodieke verslagen en een jaarverslag over de werking van de IVAH ;

3° het verstrekken van alle door de Vlaamse regering gevraagde inlichtingen ;

4° het opmaken op uiterlijk 30 juni van de jaarlijkse uitvoeringsrekening van de begroting van de IVAH en een overzicht van het actief en passief op 31 december van het betrokken jaar ; de rekeningen worden ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse regering.

Artikel 205

De IVAH beschikt niet over eigen administratieve diensten. Voor de administratieve voorbereiding en begeleiding van de investeringsdossiers , de uitvoering van de beslissingen van de raad van bestuur en voor het waarnemen van het secretariaat van de raad van bestuur, kan er een samenwer-

kingsakkoord worden afgesloten met de DIGO of met de ARGO.

Artikel 206

§ 1. De financiële middelen van de IVAH bestaan uit :

1° de middelen bedoeld in artikel 198 ;

2° schenkingen en legaten ;

3° de opbrengst van de vervreemding of de overdracht van onroerende goederen, verworven met de onder 1° en 2° bedoelde ontvangsten, alsmede alle ontvangsten van welke aard ook, voortkomend van deze onroerende goederen ;

4° het aandeel in de tegemoetkoming voor eigenaars-onderhoud, bestemd voor de gebouwen, gebruikt door de officiële hogescholen, bedoeld in artikel 4 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-11 ;

5° andere inkomsten.

Deze middelen worden even onaantastbaar geacht als de kredieten, bestemd voor de werkingsuitgaven van de Vlaamse Gemeenschap. De saldi van de hierboven vermelde middelen zijn, met behoud van hun bestemming, jaarlijks overdraagbaar.

§ 2. Als de Vlaamse regering op de eerste dag van het jaar de begroting niet goedgekeurd heeft, is de IVAH gemachtigd uitgaven te doen ten belope van het bedrag, ingeschreven op de begroting van het voorgaande jaar, behalve als het gaat om principieel nieuwe uitgaven, waartoe geen machtiging is verleend op de begroting van het vorige jaar, behoudens andersluidende beslissingen van de Vlaamse regering.

§ 3. Indien een beroep wordt gedaan op de waarborg van de Vlaamse Gemeenschap, kan deze zich laten terugbetalen met behulp van de volgende verrichtingen, in de volgorde waarin zij zijn aangegeven :

a) afhouding op de werkingsuitkeringen, verschuldigd aan de hogeschool die in het gebouw is gehuisvest ;

b) afhouding op de dotatie, toegekend aan andere onderwijsinstellingen die door dezelfde inrichtende macht zijn georganiseerd ;

c) invordering door het bestuur van Registratie en Domeinen van het ministerie van Financiën op het patrimonium van de inrichtende macht.

Artikel 207

De commissaris-coördinator van de Vlaamse regering bij de hogescholen oefent toezicht uit op de IVAH op dezelfde wijze als de commissaris van de Vlaamse regering op de DIGO zoals bepaald in artikel 20 quinquies van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving.

ONDERAFDELING 2

Gesubsidieerde hogescholen

Artikel 208

De financiële middelen voor de investeringen van de gesubsidieerde hogescholen bestaan uit :

1° de middelen, bedoeld in artikel 198, § 2 ;

2° schenkingen en legaten ;

3° de opbrengst van de vervreemding of de overdracht van onroerende goederen, verworven met de onder 1° en 2° bedoelde ontvangsten, alsmede alle ontvangsten van welke aard ook, voortkomend van deze onroerende goederen ;

4° andere inkomsten.

Deze middelen worden even onaantastbaar geacht als de kredieten, bestemd voor de werkingsuitgaven van de Vlaamse Gemeenschap. De saldi van de hierboven vermelde middelen zijn, met behoud van hun bestemming, jaarlijks overdraagbaar.

HOOFDSTUK III

Financiering en beheer van de sociale voorzieningen

Artikel 209

Binnen de perken en volgens de modaliteiten, bepaald in dit decreet, draagt de Vlaamse Gemeenschap met jaarlijkse toelagen, sociale toelagen genaamd, bij in de financiering van de sociale voorzieningen ten behoeve van de studenten van de hogescholen.

Artikel 210

§ 1. De sociale toelagen worden toegekend aan de hogescholen.

§ 2. Een hogeschool kan voor de organisatie van de sociale voorzieningen in één of meer regionale netwerken participeren. Een regionaal netwerk ontstaat uit een samenwerkingsakkoord tussen hogescholen. Het samenwerkingsakkoord regelt, op een gezamenlijke basis, de organisatie en het beheer van de sociale voorzieningen.

Artikel 211

§ 1. De hogeschool ontvangt als sociale toelage per student een basisbedrag van drieduizend frank. Voor de berekening van dit bedrag wordt rekening gehouden met het aantal financierbare studenten op 1 februari van het voorgaande begrotingsjaar.

Dit basisbedrag wordt vanaf 1 januari 1996 jaarlijks aangepast aan het indexcijfer van de consumptieprijzen overeenkomstig de formule :

$$BB \times I/194,$$

waarbij :

1° BB gelijk is aan het basisbedrag ;

2° I gelijk is aan het indexcijfer van de consumptieprijzen in de maand januari ;

3° 194 gelijk is aan het indexcijfer van de consumptieprijzen in de maand januari 1994.

De sociale toelagen worden driemaandelijks ter beschikking gesteld van de hogeschool of van het regionaal netwerk.

§ 2. Voor de financiering van de sociale voorzieningen kan de hogeschool bovendien de inschrijvingsgelden of een gedeelte ervan aanwenden.

Artikel 212

De sociale voorzieningen van een hogeschool of van een regionaal netwerk worden beheerd door één of meer verenigingen zonder winstgevend doel, hierna VZW genoemd, die voor de aanwending en het beheer van de sociale toelagen en de andere door de hogeschool of hogescholen verstrekte middelen onderworpen zijn aan het toezicht van de commissarissen van de Vlaamse regering bij de hogescholen.

Het bestuursorgaan van deze VZW is paritair samengesteld uit vertegenwoordigers, aangeduid door de hogeschoolbesturen en uit democratisch verkozen studenten van de betrokken hogeschool of hogescholen.

Artikel 213

De middelen, bedoeld in artikel 211, § 1 en § 2, kunnen worden besteed voor de financiering van de volgende sociale voorzieningen :

- a) huisvesting en vervoer van de studenten ;
- b) voeding;
- c) gezondheidszorg ;
- d) psyche-sociale begeleiding ;
- e) sociale dienst ;
- f) medische hulp ;
- g) plaatsingsdienst ;
- h) culturele activiteiten ;
- i) sportieve activiteiten.

Artikel 214

De VZW's kunnen akkoorden afsluiten met universiteiten en met andere openbare en privé-instellingen voor het verstrekken van diensten. De overeenkomst voorziet ten minste de voorwaarden van samenwerking en de financiële vergoeding die voor de dienstverlening zal worden betaald.

Artikel 215

De VZW stelt voor 1 november een begroting op voor het volgende begrotingsjaar. Zij deelt deze begroting binnen veertien dagen mee aan het hogeschoolbestuur of de hogeschoolbesturen.

De begroting wordt opgesteld volgens het onderstaand model :

1° uitgaven :

- a) uitgaven voor personeel ;
- b) werkingsuitgaven ;
- c) investeringsuitgaven ;

2° inkomsten :

- a) de sociale toelagen ;
- b) de andere door de hogeschool of hogescholen rechtstreeks verstrekte middelen ;
- c) de opbrengst van de exploitatie van de betreffende **sociale** voorzieningen ;
- d) de saldi van het betreffende onderdeel van de jaarrekening ;
- e) de andere inkomsten.

De begroting onderscheidt verder de verrichtingen ten laste van de uitkeringen van het lopende begrotingsjaar en die ten laste van de saldi van vorige begrotingsjaren.

De Vlaamse regering kan nadere regels bepalen omtrent het opmaken van de begroting.

Samen met de begroting stelt de VZW een meerjarenbegroting op voor de volgende vijf begrotingsjaren ; zij deelt deze samen met de begroting binnen veertien dagen mee aan het hogeschoolbestuur of de hogeschoolbesturen en aan de commissaris van de Vlaamse regering bij de hogescholen.

Artikel 216

De VZW voert ten aanzien van alle voorzieningen van de instelling een volledige boekhouding. Zij legt haar boekhouding en rekeningen jaarlijks voor aan een bedrijfsrevisor.

Artikel 217

§ 1. Elk jaar voor 31 mei dient de VZW bij het hogeschoolbestuur of de hogeschoolbesturen een jaarrekening in voor het voorgaande begrotingsjaar ; zij bezorgt deze eveneens aan de commissaris van de Vlaamse regering bij de hogescholen.

§ 2. De VZW voegt bij de jaarrekening een jaarverslag.

Het jaarverslag omvat :

- a) een verantwoording van het financiële beheer voor het voorgaande begrotingsjaar ;
- b) een overzicht van het personeelsbestand ;
- c) een overzicht van het vermogensbestand ;
- d) het verslag van de bedrijfsrevisor ;
- e) een overzicht omtrent de doelmatige aanwending van de overheidsbijdrage, waaruit blijkt in hoeverre de werkzaamheden waarvoor zij is verleend, behoorlijk zijn uitgevoerd.

HOOFDSTUK IV

Beheer van de hogeschool

AFDELING 1

Beheer van de goederen

Artikel 218

De hogeschool sluit haar overeenkomsten voor aanneming van werken, leveringen en diensten af volgens de wettelijke en reglementaire bepalingen betreffende de overheidsopdrachten, met dien verstande dat het hogeschoolbestuur :

- a) de bevoegdheden uitoefent die in de reglementering van het Rijk aan de minister zijn toegekend ;
- b) het in dezelfde reglementering bepaalde advies niet hoeft in te winnen vooraleer een overeenkomst ingevolge offerteaanvragen of onderhands af te sluiten ;
- c) onderhandse overeenkomsten mag sluiten voor de aankoop van leermiddelen, welke ook de prijs hiervan zij ;

d) van de regels betreffende de keuze van aannemer mag afwijken bij openbare of beperkte aanbesteding, als de Vlaamse regering zich hiertegen niet verzet binnen dertig dagen na de aanvraag.

Het vaststellen van de wijze van gunnen, het gunnen en uitvoeren van opdrachten van aanneming van werken, leveringen en diensten gebeurt door het hogeschoolbestuur.

Artikel 219

Elke hogeschool bezorgt de Vlaamse regering een fysische inventaris van al haar onroerende goederen met vermelding van hun oorsprong en bestemming.

De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop deze inventaris wordt opgemaakt.

De hogeschool houdt deze inventaris permanent bij. Elke wijziging of aanpassing deelt zij jaarlijks, samen met de begroting, aan de Vlaamse regering mee via de commissaris van de Vlaamse regering.

AFDELING 2

Activiteiten van de hogeschool

ONDERAFDELING 1

Inkomsten uit onderwijsverstrekking

Artikel 220

Het hogeschoolbestuur kan goederen en diensten, geproduceerd in het kader van de onderwijsverstrekking, vervreemden of verhuren onder door de Vlaamse regering te bepalen voorwaarden.

ONDERAFDELING 2

Ooneerlijke concurrentie en publiciteit

Artikel 221

Elke ooneerlijke concurrentie tussen instellingen voor hoger onderwijs is verboden. Publiciteit voor een bepaald onderwijs of voor een bepaalde instelling voor hoger onderwijs moet objectief blijven en mag geen gebruik maken van **verwijzingen** naar ander onderwijs of andere instellingen voor hoger onderwijs.

Artikel 222

De Vlaamse regering richt een commissie op, bestaande uit twee vertegenwoordigers van de universiteiten en twee vertegenwoordigers van de hogescholen, voorgezeten door een emeritus eremagistraat. Deze commissie geeft advies met betrekking tot het onderzoek van de overtredingen op artikel 221 en stelt eventuele maatregelen of sancties voor.

De Vlaamse regering bepaalt de werking van deze commissie met inbegrip van het secretariaat, de duur van het mandaat van de leden en de vergoedingen waarop deze leden aanspraak kunnen maken.

Artikel 223

Wanneer de Vlaamse regering kennis krijgt van vermoedelijke overtredingen van het bepaalde in artikel 221, beslist zij of zij de zaak aan de in artikel 222 bedoelde commissie voorlegt.

Artikel 224

§ 1. Op advies van de in artikel 222 bedoelde commissie bepaalt de Vlaamse regering de sanctie die bij overtreding van artikel 221 tegen het hogeschoolbestuur kan worden getroffen. Het voorafgaand advies van de commissie is niet vereist wanneer deze commissie al uitspraak heeft gedaan op een vraag met hetzelfde onderwerp.

§ 2. De in § 1 bedoelde sanctie kan aanleiding geven tot een gedeeltelijke inhouding van de werkingsuitkeringen van de betrokken hogeschool.

§ 3. Onverminderd de sanctie, bedoeld in § 2, worden de bedragen, besteed aan de oneerlijke praktijken en niet-objectieve publiciteit, bedoeld in artikel 221, in de mate dat zij werden betaald met middelen van de overheid, geschrapt uit de rekeningen van de hogeschool.

AFDELING 3

Begroting

Artikel 225

Ieder jaar voor 1 oktober deelt de Vlaamse regering aan elke hogeschool de geraamde werkingsuitkeringen voor het volgende begrotingsjaar mee met inbegrip van de berekeningswijze.

Artikel 226

Het hogeschoolbestuur stelt voor 1 november een begroting op voor het volgende begrotingsjaar en legt deze binnen veertien dagen ter goedkeuring voor aan de Vlaamse regering. Het begrotingsjaar valt samen met het kalenderjaar.

Artikel 227

Samen met de begroting dient het hogeschoolbestuur een meerjarenbegroting in voor de volgende vijf begrotingsjaren ; het legt deze samen met de begroting binnen veertien dagen ter goedkeuring voor aan de Vlaamse regering. Deze meerjarenbegroting houdt rekening met het beleid van de hogeschool voor ten minste de volgende terreinen :

- a) algemeen financieel beleid ;
- b) personeelsbestand en personeelsbeleid ;
- c) onderwijsaanbod ;
- d) toegepast wetenschappelijk onderzoek en maatschappelijke dienstverlening ;
- e) investeringen ;
- f) kwaliteitszorg.

Indien het aantal basisopleidingen dat een hogeschool organiseert, groter is dan het quotiënt, verkregen uit de de-

ling van het aantal financierbare studenten van de hogeschool door tweehonderd, verantwoordt zij in haar meerjarenbegroting omstandig de financiering van elk van haar opleidingen.

Artikel 228

De begroting houdt een raming in van alle inkomsten en uitgaven die betrekking hebben op voorzieningen die geheel of gedeeltelijk met overheidsbijdragen worden bekostigd. Deze begroting dient sluitend te zijn. Zij wordt ingericht volgens het onderstaand model :

I. werking :

1° uitgaven :

a) de uitgaven voor het onderwijzend personeel met inbegrip van de uitgaven voor de gastprofessoren ;

b) de uitgaven voor het administratief en technisch personeel ;

c) de andere werkingsuitgaven ;

2° inkomsten :

a) het bedrag van de jaarlijkse **werkingsuitkering** ;

b) de saldi van de jaarlijkse werkingsuitkering beschikbaar op 31 december van het voorafgaande begrotingsjaar ;

c) het bedrag van de jaarlijkse extra-werkingsuitkering ;

d) de andere inkomsten nodig voor de uitgaven, bedoeld onder 1° ;

II. investeringen :

1° uitgaven ;

2° inkomsten :

a) het bedrag van de investeringsuitkeringen ;

b) andere inkomsten nodig voor de uitgaven, bedoeld onder 1°.

De begroting onderscheidt verder de verrichtingen ten laste van de uitkeringen van het lopende begrotingsjaar en die ten laste van de saldi van vorige begrotingsjaren.

De Vlaamse regering kan nadere regels bepalen omtrent het opmaken van de begroting.

Artikel 229

Wanneer de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het desbetreffende begrotingsjaar is goedgekeurd, legt de Vlaamse regering de werkingsuitkering definitief vast en deelt ze onmiddellijk mee aan de hogeschool.

Wanneer de definitieve werkingsuitkering afwijkt van de geraamde, legt het hogeschoolbestuur binnen veertien dagen een aangepaste begroting ter goedkeuring voor aan de Vlaamse regering.

Artikel 230

Indien de Vlaamse regering oordeelt dat de begroting strijdig is met wetten of decreten of dat zij het financiële even-

wicht van de hogeschool in gevaar brengt, deelt zij binnen twee maanden haar bezwaren aan de hogeschool mee.

Zij verzoekt daarbij het hogeschoolbestuur de nodige wijzigingen aan te brengen en de begroting binnen twee maanden opnieuw voor te leggen.

Indien zij nog bezwaren heeft tegen de gewijzigde begroting, deelt zij dit binnen drie maanden aan het hogeschoolbestuur mee op dezelfde wijze als voorgeschreven in het vorig lid. Zolang de Vlaamse regering de begroting niet heeft goedgekeurd, blijven de uitkeringen op het peil van die van het vorige begrotingsjaar.

Wanneer de in het eerste en derde lid bepaalde termijnen verstreken zijn, wordt de begroting geacht te zijn goedgekeurd. Wanneer de in het tweede lid bepaalde termijn verstreken is, kan de Vlaamse regering de betaling van de uitkeringen geheel of gedeeltelijk staken.

Artikel 231

De Vlaamse Gemeenschap stelt in het eerste, tweede en derde kwartaal werkingsuitkeringen ter beschikking aan de hogeschool. Het bedrag is als volgt berekend :

$$0,95 \times (3/12 \text{ W} - \text{L}),$$

waarbij :

1° W gelijk is aan de jaarlijkse werkingsuitkering ;

2° L gelijk is aan de geraamde salariskosten te betalen door de Vlaamse Gemeenschap met betrekking tot het bedoelde kwartaal.

Op het einde van het begrotingsjaar ontvangt de hogeschool het saldo van de jaarlijkse werkingsuitkering.

AFDELING 4

Vaststelling van de personeelsformatie

Artikel 232

Het hogeschoolbestuur bepaalt samen met de begroting de formatie per ambt van het onderwijzend personeel en per graad van het administratief en technisch personeel dat ten laste van de werkingsuitkeringen wordt bezoldigd voor het volgende academiejaar. Het deelt deze personeelsformatie binnen veertien dagen mee aan de Vlaamse regering. De ambten op de personeelsformatie worden uitgedrukt in eenheden die overeenstemmen met voltijdse betrekkingen. De Vlaamse regering kan hieromtrent nadere regels opstellen.

De gastprofessoren en andere contractuele personeelsleden zijn niet opgenomen in de personeelsformatie. De hogeschool bezoldigt hen lastens de werkingsuitkeringen of lastens het patrimonium.

Artikel 233

Bij het vaststellen van de jaarlijkse personeelsformatie neemt het hogeschoolbestuur met betrekking tot het onderwijzend personeel de volgende regels in acht :

1° het aantal hoofdpraktijklectoren en hoofdlectoren samen bedraagt ten hoogste één vijfde van het aantal praktijklectoren, hoofdpraktijklectoren, lectoren en hoofdlectoren samen ;

2° het aantal betrekkingen van het assiterend personeel bedraagt ten minste 36 percent van het aantal betrekkingen van assistent, doctor-assistent, werkleider, docent, hoofddocent, hoogleraar en gewoon hoogleraar samen ;

3° het aantal betrekkingen van hoofddocent en hoogleraar bedraagt ten hoogste één vierde van het aantal betrekkingen van assistent, doctor-assistent, werkleider, docent, hoofddocent, hoogleraar en gewoon hoogleraar samen ;

4° het aantal vastbenoemde leden van het onderwijzend personeel bedraagt ten hoogste 64 percent van het aantal leden van het onderwijzend personeel.

Een benoeming of aanstelling in een ambt van het onderwijzend personeel is slechts mogelijk met inachtneming van bovenvermelde aantallen.

Het totaal aantal gastprofessoren bedraagt ten hoogste één tiende van de formatie van het onderwijzend personeel. Dit geldt niet met betrekking tot het aantal gastprofessoren in het studiegebied kunst.

Artikel 234

§ 1. De hogeschool verantwoordt haar personeelsformatie ten aanzien van de Vlaamse regering als de bezoldigingskosten, met inbegrip van de mandaatsvergoedingen en premies, van de personeelsformatie , van de contractuele personeelsleden, bezoldigd lastens de werkingsuitkeringen, en van de plaatsvervangers hoger dan 80 percent of lager dan 75 percent van de jaarlijkse werkingsuitkeringen worden geraamd.

§ 2. Als de bezoldigingskosten zoals bepaald in § 1, hoger worden geraamd dan 85 percent van de jaarlijkse werkingsuitkeringen, dient de hogeschool samen met de begroting een financieringsplan in, dat aangeeft op welke wijze en binnen welke termijn zij met de beschikbare reserves de financiële herstructurering zal realiseren. De hogeschool kan niemand benoemen of aanstellen ten laste van de werkingsuitkeringen voordat de Vlaamse regering dit financieringsplan heeft goedgekeurd.

§ 3. Om de 75 percent-, 80 percent- of 85 percentnorm te berekenen, vergelijkt men de geraamde personeelsuitgaven met 75 percent, respectievelijk 80 percent of 85 percent, van de werkingsuitkeringen voor het betrokken begrotingsjaar.

AFDELING 5

Boekhouding

Artikel 235

De hogeschool voert ten aanzien van alle voorzieningen van de instelling een volledige boekhouding. De Vlaamse regering legt een boekhoudkundig schema vast. De hogeschool legt haar boekhouding en rekeningen jaarlijks voor aan een bedrijfsrevisor.

AFDELING 6

Jaarrekening en jaarverslag

Artikel 236

§ 1. Elk jaar voor 31 mei dient het hogeschoolbestuur bij de Vlaamse regering een jaarrekening in voor het voorgaande begrotingsjaar.

§ 2. Het hogeschoolbestuur voegt bij de jaarrekening een jaarverslag. Het jaarverslag omvat :

- a) een verantwoording van het financiële beheer voor het voorgaande begrotingsjaar ;
- b) een overzicht van het personeelsbestand, geheel of gedeeltelijk bezoldigd met bijdragen van de Vlaamse Gemeenschap ;
- c) een overzicht van het vermogensbestand, geheel of gedeeltelijk verworven met bijdragen van de Vlaamse Gemeenschap ;
- d) het verslag van de bedrijfsrevisor ;
- e) een overzicht omtrent de doelmatige aanwending van de overheidsbijdrage, waaruit blijkt in hoeverre de werkzaamheden waarvoor zij is verleend, behoorlijk zijn uitgevoerd.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt de voorschriften voor het opstellen van de jaarrekening en het jaarverslag. Zij deelt de jaarrekening en het jaarverslag mee aan de Vlaamse Raad.

Artikel 237

De hogeschool draagt de saldi van de verschillende onderdelen van de jaarrekening over naar het volgende begrotingsjaar. Het saldo van de werkingsuitkeringen beschikbaar op het einde van het begrotingsjaar behoudt de bestemming, bepaald in artikel 173.

Artikel 238

De Vlaamse regering keurt de jaarrekening goed.

Artikel 239

Als een hogeschool uitgaven heeft gedaan die in strijd zijn met wetten of decreten, kan de Vlaamse regering de daarmee gemoeide bedragen in mindering brengen van de toekomstige werkingsuitkeringen. Zij deelt deze beslissing binnen drie jaar na ontvangst van de jaarrekening mee aan het hogeschoolbestuur.

Artikel 240

Als het hogeschoolbestuur ten onrechte een student als financierbaar heeft beschouwd of aan een financierbare student een onjuist puntengewicht heeft toegekend, wijzigt de Vlaamse regering het aantal onderwijsbelastingseenheden naar evenredigheid. Zij brengt de bedragen die daarop betrekking hebben, in mindering van de toekomstige werkingsuitkeringen.

Artikel 241

Als de bevoegde overheid of het hogeschoolbestuur de salarissen van het onderwijzend of administratief en technisch personeel verkeerd heeft vastgesteld, kunnen zij de terugbetaling vragen binnen een termijn van één jaar, te rekenen vanaf de eerste januari, volgend op de datum van betaling. Indien de onverschuldigde bedragen werden verkregen door bedrieglijke handelingen of door valse of opzettelijk onvolle-

dige verklaringen, geldt een verjaringstermijn van dertig jaar. Als terugbetaling niet gevraagd wordt binnen de gestelde termijn, zijn de ten onrechte uitbetaalde bedragen definitief vervallen.

HOOFDSTUK V

Beheerscontrole

AFDELING 1

Definitie van de controle

Artikel 242

De controle van de Vlaamse regering ten aanzien van het beheer van de hogescholen omvat :

1° de controle van de wettelijkheid en regelmatigheid van alle ontvangsten en uitgaven, waarbij de conformiteit met de wetten en de decreten enerzijds en het financiële evenwicht van de hogeschool anderzijds worden onderzocht ;

2° het onderzoek van de rekeningen en de financiële staten : de rekeningen moeten een juist beeld geven van de gedane verrichtingen en van de financiële toestand en zij moeten in overeenstemming zijn met de wetten op de rijkscomptabiliteit en met de algemeen aanvaarde boekhoudprincipes.

Artikel 243

De Vlaamse regering vertrouwt de in artikel 242 bedoelde controletaken toe aan commissarissen bij de hogescholen.

AFDELING 2

De commissarissen van de Vlaamse regering

Artikel 244

§ 1. De Vlaamse regering geeft drie ambtenaren van haar diensten een opdracht als commissaris van de Vlaamse regering bij de hogescholen. Deze ambtenaren zijn tevens medebelast met de rechtstreekse uitbetaling van de salarissen van de personeelsleden van de hogescholen.

§ 2. De Vlaamse regering benoemt een commissaris-coördinator van de Vlaamse regering bij de hogescholen. Hij wordt benoemd onder de houders van een diploma van de tweede cyclus van een academische opleiding of een basisopleiding van academisch niveau, die een nuttige ervaring hebben verworven in of met de organisatie van het hoger onderwijs, verstrekt door de hogescholen.

§ 3. De commissarissen en de commissaris-coördinator worden bij meer hogescholen aangesteld. De Vlaamse regering bepaalt de ambtsgebieden waarin meer hogescholen en ten minste één officiële hogeschool zijn opgenomen. Zij wijst elke commissaris en de commissaris-coördinator een ambtsgebied toe. Om de vijf jaar veranderen de commissarissen en de commissaris-coördinator volgens een toerbeurt van ambtsgebied.

Artikel 245

§ 1. De Vlaamse regering stelt de bezoldigingsregeling van de commissarissen en van de commissaris-coördinator vast.

§ 2. De commissaris van de Vlaamse regering bij de hogescholen wordt bezoldigd op dezelfde wijze als een directeur bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, met dien verstande dat de commissaris na zes jaar anciënniteit de hoogste weddeschaal krijgt, verbonden aan het ambt van directeur.

§ 3. Bij het beëindigen van de opdracht als commissaris van de Vlaamse regering bij de hogescholen kunnen de ambtenaren, bedoeld in artikel 244, § 1, terug hun betrekking bij de diensten van de Vlaamse regering opnemen. Na een opdracht van **ten minste** zes jaar behouden zij de weddeschaal die zij op dat ogenblik genieten.

§ 4. De commissaris-coördinator van de Vlaamse regering bij de hogescholen wordt bezoldigd op dezelfde wijze als een directeur-generaal bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 246

§ 1. De commissarissen vormen samen, onder het voorzitterschap van de commissaris-coördinator, een college, dat door de Vlaamse regering met bijzondere opdrachten kan worden belast.

§ 2. De directeur-generaal die bij het departement Onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is voor het hoger onderwijs, vertegenwoordigt de Vlaamse regering in het college van commissarissen.

§ 3. De commissaris-coördinator van de Vlaamse regering bij de hogescholen kan deelnemen aan het college van de commissarissen van de Vlaamse regering bij de universiteiten.

Artikel 247

De commissarissen en de commissaris-coördinator zien erop toe dat het hogeschoolbestuur geen enkele beslissing neemt die strijdig is met wetten of decreten of die het financiële evenwicht van de instelling in gevaar brengt.

De commissaris-coördinator is belast met de coördinatie van de werkzaamheden van de commissarissen. Hij brengt jaarlijks verslag uit aan de Vlaamse regering over de werking van de hogescholen.

Artikel 248

De commissarissen en de commissaris-coördinator van de Vlaamse regering kunnen met raadgevende stem alle vergaderingen bijwonen van het hogeschoolbestuur, **waarop** punten worden behandeld waarvoor zij bevoegd zijn.

Artikel 249

§ 1. Behoudens de gevallen van dringende noodzakelijkheid die zij aanvaarden, krijgen de commissarissen en de commissaris-coördinator van de Vlaamse regering vijf vrije

dagen voor de vergadering de volledige agenda van de vergadering alsmede alle stukken toegestuurd.

§ 2. Zij hebben te allen tijde het recht om door het hogeschoolbestuur te worden gehoord over alle punten die tot hun bevoegdheid behoren. Zij hebben inzage in de dossiers die voor deze punten voorgelegd worden aan de beraadslaging en beslissing van het hogeschoolbestuur. Zij krijgen binnen vijf dagen een afschrift van alle beslissingen van het hogeschoolbestuur over de punten waarvoor ze bevoegd zijn.

§ 3. Zij geven aan het hogeschoolbestuur alle opmerkingen die zij noodzakelijk achten in het kader van hun opdracht.

Artikel 250

De Vlaamse regering bepaalt de lijst van de controletaken van de commissarissen en de commissaris-coördinator.

Artikel 251

§ 1. Tegen elke beslissing van het hogeschoolbestuur die zij strijdig achten met wetten of decreten of die het financieel evenwicht van de hogeschool in gevaar brengt, dienen de commissarissen en de commissaris-coördinator van de Vlaamse regering een met redenen omkleed beroep in bij de Vlaamse regering.

§ 2. Zij oefenen dit beroep uit binnen vijf vrije dagen nadat zij het afschrift van de beslissing hebben gekregen. Zij geven het hogeschoolbestuur binnen dezelfde termijn kennis van dit beroep, dat de uitvoering van de beslissing schorst.

Artikel 252

§ 1. Als de Vlaamse regering vaststelt dat een beslissing van het hogeschoolbestuur strijdig is met wetten of decreten of het financiële evenwicht van de hogeschool in gevaar brengt, deelt zij dat binnen dertig dagen na het door de commissarissen of de commissaris-coördinator aangetekende beroep aan het hogeschoolbestuur mee.

§ 2. In dezelfde mededeling verzoekt de Vlaamse regering het hogeschoolbestuur binnen dertig dagen hetzij een nieuwe beslissing te nemen die van onwettigheid of onregelmatigheid vrij is of het financieel van de hogeschool met in gevaar brengt, hetzij de betrokken beslissing in te trekken.

§ 3. De gewraakte beslissing heeft alleen uitwerking als de Vlaamse regering, binnen dertig dagen na het beroep, geen gebruik heeft gemaakt van haar bevoegdheid, bedoeld in § 1.

Artikel 253

§ 1. Als bij het verstrijken van de termijn, bedoeld in artikel 252, § 1, tweede lid, het hogeschoolbestuur geen enkele nieuwe beslissing neemt, spreekt de Vlaamse regering binnen twintig dagen de vernietiging uit van de beslissing van de officiële hogeschool of schorst zij binnen twintig dagen de toekenning van het geheel of een gedeelte van de uitkeringen van de vrije hogeschool.

§ 2. De Vlaamse regering motiveert haar maatregel en deelt hem binnen een termijn van zeven werkdagen aan het hogeschoolbestuur mee.

§ 3. Wanneer de betrokken vrije hogeschool tegen de getroffen maatregel beroep instelt bij de rechtbank, wordt de uitvoering van de maatregel van de Vlaamse regering tot aan de definitieve uitspraak van het gerecht geschorst.

Artikel 254

§ 1. Er wordt een toezichtscomité opgericht, bestaande uit de twee commissarissen en de commissaris-coördinator van de Vlaamse regering bij de hogescholen en drie afgevaardigden van de Vlaamse minister bevoegd voor financiën. De commissaris-coördinator zit de vergaderingen voor.

§ 2. Het toezichtscomité wordt belast met de opvolging van de uitgavenontwikkeling van de hogescholen. Om de drie maanden brengt het toezichtscomité verslag uit.

§ 3. Bij afwijkingen van de uitgavenontwikkeling kan het **toezichtscomité** met een meerderheid van stemmen de beslissingen van een raad van bestuur van een hogeschool opschorten voor een periode van tien dagen. In dit geval wordt een omstandige nota gestuurd naar de Vlaamse minister, bevoegd voor onderwijs, en de Vlaamse minister, bevoegd voor financiën, met vermelding van de redenen voor de opschorting.

AFDELING 3

Controle van de VZW's voor sociale voorzieningen

Artikel 255

De commissarissen en de commissaris-coördinator zien erop toe dat de VZW's voor het beheer van de sociale voorzieningen geen enkele beslissing nemen die strijdig is met de wetten en de decreten of die het financiële evenwicht van de instelling in gevaar brengt.

Zij kunnen tegen elke beslissing van het hogeschoolbestuur die zij strijdig achten met wetten of decreten of die het financieel evenwicht van de VZW in gevaar brengt, optreden op dezelfde wijze als ten opzichte van de beslissingen van de hogeschoolbesturen zoals bepaald in afdeling 2 van dit hoofdstuk.

TITEL v

Het bestuur van en de medezeggenschap in de gesubsidieerde hogescholen

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 256

Deze titel is enkel van toepassing op de gesubsidieerde vrije en de gesubsidieerde officiële hogescholen.

Artikel 257

Elke gesubsidieerde vrije hogeschool neemt de vorm van **één** aparte privaatrechtelijke rechtspersoon aan. Zij bepaalt haar bestuurszetel en deelt die mee aan de Vlaamse regering.

Artikel 258

Het hogeschoolbestuur bepaalt welke departementen de hogeschool omvat en wijst per departement een departementshoofd aan onder de leden van het onderwijzend personeel die verbonden zijn aan het departement. Het departementshoofd is belast met de dagelijkse leiding van het departement.

Artikel 259

Het hogeschoolbestuur kan overeenkomstig de statuten bepaalde beslissingsbevoegdheden delegeren, onder meer op het niveau van de departementen.

Artikel 260

De commissaris van de Vlaamse regering bij de hogescholen oefent in het kader van de wettelijkheidscontrole toezicht uit op de werking van de medezeggenschapsorganen en van de onderhandelingscomités.

HOOFDSTUK II

De medezeggenschapsorganen

AFDELING 1

De academische raad

Artikel 261

Het hogeschoolbestuur richt een academische raad op.

Artikel 262

De academische raad is samengesteld uit :

1° vertegenwoordigers van het hogeschoolbestuur ;

2° vertegenwoordigers van het personeel, verkozen door en onder de leden van het personeel van de hogeschool ; het aantal vertegenwoordigers van het personeel is ten minste even groot als het aantal vertegenwoordigers van het hogeschoolbestuur ; de kandidaten dienen op het ogenblik van hun verkiezing ten minste twee jaar een betrekking in de hogeschool te hebben bekleed ;

3° vertegenwoordigers van de studenten van de hogeschool, verkozen onder de studenten die voltijds zijn ingeschreven in die hogeschool.

Artikel 263

Het mandaat van de leden van de academische raad duurt vier jaar en is hernieuwbaar. Het mandaat van de vertegenwoordigers van de studenten duurt één jaar en is tweemaal hernieuwbaar.

Artikel 264

De personeelsleden die deel uitmaken van de academische raad, genieten van de nodige faciliteiten om hun man-

daat naar behoren te kunnen vervullen. Zij kunnen voor de daden, gesteld in de uitoefening van hun mandaat, geen tuchtsanctie oplopen.

Artikel 265

Het hogeschoolbestuur stelt het reglement van de academische raad op.

Dit reglement bepaalt minimaal :

1° het aantal vergaderingen, met een minimum van drie per jaar ;

2° de wijze van bijeenroeping ;

3° de wijze van mededeling van de documenten ;

4° de vaststelling en de omschrijving van de bevoegdheden van de academische raad ;

5° de wijze van besluitvorming en de stemming ;

6° de wijze waarop het hogeschoolbestuur de beslissingen die het neemt in het kader van de medezeggenschap, meedeelt aan de leden van de academische raad ;

7° het secretariaat van de academische raad ;

8° de procedure van verkiezing van de vertegenwoordigers van het personeel en de studenten.

Artikel 266

De rechten en bevoegdheden van de academische raad worden als volgt gedefinieerd :

1° informatierecht : het recht op informatie ;

2° adviesbevoegdheid : het op vraag van het hogeschoolbestuur of op eigen initiatief verlenen en opstellen van een advies na bespreking in de academische raad ;

3° overlegbevoegdheid : het op vraag van het hogeschoolbestuur of zijn gemandateerde(n) of op eigen initiatief nemen van een besluit dat, als het bij consensus wordt genomen, door het hogeschoolbestuur wordt uitgevoerd ; indien dit besluit echter consequenties inhoudt voor de arbeidsomstandigheden van het personeel, dan dient over dit besluit onderhandeld te worden in het betrokken onderhandelingscomité, vooraleer het door het hogeschoolbestuur kan uitgevoerd worden.

De academische raad kan deze rechten hebben of deze bevoegdheden uitoefenen door of krachtens het decreet of krachtens een beslissing van het hogeschoolbestuur.

Artikel 267

§ 1. De academische raad heeft een recht op informatie over alle aangelegenheden met betrekking tot de hogeschool.

§ 2. Op vraag van het hogeschoolbestuur of op eigen initiatief heeft de academische raad ten minste adviesbevoegdheid, voor wat de onderwijskundige aspecten betreft, met betrekking tot :

1° verandering van de doelstelling van de hogeschool ;

2° uitbreiding, inkrimping of beëindiging van de werkzaamheden van de hogeschool of een belangrijk onderdeel ervan ;

3° overdracht of fusie van de hogeschool ;

4° bouwprojecten ;

5° beleid met betrekking tot de besteding en de verdeling van de middelen ;

6° de algemene organisatie van de werking van de hogeschool ;

7° de vaststelling en de wijziging van het huishoudelijk reglement van de hogeschool ;

8° de vaststelling en de wijziging van het beleid inzake interne kwaliteitsbewaking (met betrekking tot de onderwijs- en onderzoeksopdracht) ;

9° het onderzoeksbeleid van de hogeschool, het plan tot verwezenlijking van dit beleid en zijn jaarlijkse aanpassingen, waarin hij het beleid van de verschillende departementen coördineert ;

10° de programmatie van de hogeschool ;

11° de vaststelling en de wijziging van het beleid met betrekking tot de voorzieningen ten behoeve van de studenten.

Indien de academische raad een unaniem advies uitbrengt, kan het hogeschoolbestuur hiervan enkel gemotiveerd afwijken.

§ 3. Op vraag van het hogeschoolbestuur of zijn gemandateerde(n) of op eigen initiatief heeft de academische raad ten minste overlegbevoegdheid, voor wat de onderwijskundige aspecten betreft, met betrekking tot :

1° de vaststelling van de criteria voor de aanwending van de werkingsuitkeringen, de vaststelling van de begroting en van de personeelsformatie ;

2° de vaststelling en de wijziging van het globale beleid inzake onderwijs- en examenregeling ;

3° de concrete vaststelling en de wijziging van de onderwijs- en examenregeling ;

4° de deelname aan of de beëindiging van een onderwijsexperiment ;

5° de vaststelling of de wijziging van het globale nascholingsbeleid van de hogeschool ;

6° het toezicht op, de evaluatie en de coördinatie van de opleidingsprogramma's en de studiebegeleiding ;

7° de organisatie van het academiejaar met inbegrip van de vakantie- en verlofregeling van de studenten.

§ 4. Het hogeschoolbestuur kan informatierecht en adviesbevoegdheid, toegekend door of krachtens het decreet, omzetten in respectievelijk advies- en overlegbevoegdheid.

§ 5. Indien er in de hogeschool geen of slechts één departement is en evenmin een vergelijkbare structuur zoals bepaald in artikel 268, neemt de academische raad de adviseerende bevoegdheid zoals vermeld in artikel 271, op.

AFDELING 2

De departementale raad

Artikel 268

Indien de hogeschool meer dan één departement telt, richt het hogeschoolbestuur per departement een departementale

raad op. Indien het hogeschoolbestuur bepaalde beslissingsbevoegdheden toekent in een andere deelstructuur of op een ander niveau dan het departement, richt het voor deze deelstructuur of voor dit niveau een medezeggenschapsorgaan op, dat samengesteld is op analoge wijze als de departementale raad en dat dezelfde bevoegdheden uitoefent.

De departementale raad is als volgt samengesteld :

1° het departementshoofd, dat van ambtswege voorzitter is van de departementale raad ;

2° een aantal vertegenwoordigers van het onderwijzend personeel, verkozen door en onder de leden van het onderwijzend personeel, verbonden aan het departement, met uitzondering van het departementshoofd ; de kandidaten dienen op het ogenblik van hun verkiezing ten minste twee jaar een betrekking in de hogeschool te hebben bekleed ;

3° een aantal vertegenwoordigers van de studenten, verkozen door en onder de studenten die verbonden zijn aan het departement en voltijds zijn ingeschreven in die hogeschool.

Vertegenwoordigers uit de sociaal-economische en culturele milieus kunnen deel uitmaken van de departementale raad.

Artikel 269

De personeelsleden die deel uitmaken van de departementale raad, genieten van de nodige faciliteiten om hun mandaat naar behoren te kunnen vervullen. Zij kunnen voor de daden, gesteld in de uitoefening van hun mandaat, geen tuchtsanctie oplopen.

Artikel 270

Het hogeschoolbestuur bepaalt het reglement van de departementale raad, waarin ten minste zijn opgenomen :

1° de bevoegdheid en de werking van de departementale raad ;

2° de wijze van samenstelling en het aantal leden ;

3° de duur van het mandaat ;

4° de materies waarvoor de departementale raad bevoegd is.

Artikel 271

§ 1. De departementale raad heeft een recht op informatie over alle aangelegenheden met betrekking tot het departement.

§ 2. Op vraag van het hogeschoolbestuur of op eigen initiatief kan de departementale raad adviezen op departementaal niveau verlenen met betrekking tot :

1° de vaststelling van de pedagogische criteria met betrekking tot de besteding van de middelen ;

2° de vaststelling van de pedagogische criteria voor de taakverdeling van het personeel ;

3° de samenwerkingsakkoorden met derden ;

4° de algemene organisatie en de werking ;

5° de programmatie van de opleiding ;

6° de programmatie, de organisatie en de evaluatie van het onderzoeksbeleid ;

- 7° de goedkeuring van onderzoeksprojecten ;
- 8° de evaluatie van de onderzoeksactiviteiten ;
- 9° de vormgeving van de interne kwaliteitsbewaking met betrekking tot de onderwijs- en onderzoeksopdracht ;
- 10° de indeling van elke opleiding in opleidingsonderdelen en studiejaren ;
- 11° de uitdrukking van de studieomvang van elke opleiding in studiepunten ;
- 12° de onderwijs- en examenregeling ;
- 13° de vaststelling van de criteria voor het opstellen van de opleidingsprogramma's en de pedagogische methodes ;
- 14° de evaluatie van het onderwijs ;
- 15° de organisatie en de evaluatie van de studiebegeleiding ;
- 16° de organisatie van en de controle op de examens en de evaluatie van de examenregeling ;
- 17° het beleid inzake de nascholing ;
- 18° de oprichting van vaste of tijdelijke commissies en werkgroepen ;
- 19° de organisatie van de onderwijsactiviteiten.

AFDELING 3

De studentenraad

Artikel 272

Elke hogeschool richt een studentenraad op. De studentenraad bestaat uit ten minste acht en ten hoogste zestien democratisch verkozen vertegenwoordigers van de studenten.

Het hogeschoolbestuur raadpleegt vooraf de studentenraad over alle aangelegenheden die de studenten direct aanbelangen, en inzonderheid over de onderwijs- en examenregeling en de evaluatie, in het kader van de kwaliteitsbewaking, van het onderwijzend personeel door de studenten. De studentenraad is ook bevoegd om hierover uit eigen beweging advies uit te brengen.

HOOFDSTUK III

De onderhandelingscomités

Artikel 273

Ieder hogeschoolbestuur richt een hogeschoolonderhandelingscomité op. Indien er in de hogeschool meer departementen zijn, wordt in ieder departement een departementaal onderhandelingscomité opgericht. Indien de beslissingsbevoegdheid zich op een ander niveau situeert, richt het hogeschoolbestuur op dit niveau ook een onderhandelingscomité op.

Artikel 274

§ 1. In de onderhandelingscomités in de gesubsidieerde vrije hogeschool onderhandelen het hogeschoolbestuur en de

representatieve vakorganisaties over de aangelegenheden, bedoeld in en krachtens de artikelen 2, 9 en 11 van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, met dien verstande dat dezelfde aangelegenheden niet **én** in het hogeschoolonderhandelingscomité en op een ander niveau kunnen worden onderhandeld.

In de onderhandelingscomités in de gesubsidieerde officiële hogeschool onderhandelen het hogeschoolbestuur en de representatieve vakorganisaties over de aangelegenheden, bedoeld in en krachtens de artikelen 2, 6, 9 en 11 van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, met dien verstande dat dezelfde aangelegenheden niet en in het hogeschoolonderhandelingscomité en op een ander niveau kunnen worden onderhandeld.

Bovendien bezorgt het hogeschoolbestuur de onderhandelingscomités de volgende inlichtingen, verslagen en bescheiden :

1° algemene informatie met betrekking tot de werking en de organisatie van de hogeschool ;

2° het organogram van de hogeschool, met de interne organisatiestructuur, de bestuursstructuur en de verdeling van bevoegdheden en verantwoordelijkheden ;

3° de statuten van de hogeschool ;

4° de begroting ;

5° de meerjarenbegroting ;

6° in voorkomend geval het financieringsplan, bedoeld in artikel 234 ;

7° de jaarrekening ;

8° het jaarverslag ;

9° een overzicht van de inkomsten van welke aard dan ook ;

10° de personeelsformatie ;

11° de evolutie van het aantal personeelsleden en de vooruitzichten met betrekking tot de tewerkstelling ;

12° de evolutie van de studentenaantallen en van de slaagcijfers per opleiding ;

13° de samenwerkingsakkoorden ;

14° fysische inventaris van de onroerende goederen van de hogeschool ;

15° een toelichting bij het systeem van enveloppefinanciering en het resultaat hiervan op de hogeschool ;

16° de programmatieplannen en rationalisatieplannen met betrekking tot studiegebieden, opleidingen en opties ;

17° de inlichtingen met betrekking tot het nascholingsbeleid, het projectmatig wetenschappelijk onderzoek en de maatschappelijke dienstverlening ;

18° de sociale voorzieningen voor de studenten ;

19° de prioriteiten inzake de uitrusting van de hogeschool ;

20° de accommodatiemogelijkheden ;

21° de adviezen van de studentenraad, van de acade-

mische raad, en in voorkomend geval van de departementale raden.

§ 2. De bepalingen van artikel 273 zijn niet van toepassing in de gesubsidieerde vrije hogescholen indien de aangelegenheden, bedoeld in § 1 van dit artikel, geheel of gedeeltelijk worden behandeld door de ondernemingsraad, bedoeld bij of krachtens de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven.

De bepalingen van artikel 273 zijn niet van toepassing in de gesubsidieerde officiële hogescholen indien de aangelegenheden, bedoeld in § 1 van dit artikel, geheel of gedeeltelijk worden behandeld in de organen, opgericht bij of krachtens de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel.

Artikel 275

Het hogeschoolonderhandelingscomité, respectievelijk het departementaal onderhandelingscomité, bestaan uit gemandateerde vertegenwoordigers van het hogeschoolbestuur, respectievelijk het departementsbestuur, en ten minste evenveel afgevaardigden van het personeel. Er zijn evenveel plaatsvervangende als effectieve afgevaardigden.

Het aantal effectieve afgevaardigden van het personeel in elk onderhandelingscomité bedraagt ten minste twee en ten hoogste negen.

Beide delegaties kunnen een beroep doen op technici.

Artikel 276

§ 1. De afgevaardigden van het personeel in de onderhandelingscomités in de gesubsidieerde vrije hogescholen worden verkozen op door de representatieve vakorganisaties voorgedragen kandidatenlijsten. In geen geval kan het departementshoofd voorgedragen worden als afgevaardigde van het personeel. Het mandaat van de afgevaardigden bedraagt vier jaar. Tenzij de onderhandelingscomités dit bij reglement anders bepalen, gebeurt de verkiezing van de afgevaardigden op dezelfde wijze als bedoeld in de artikelen 20, 20bis en 20ter van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven.

De afgevaardigden van het personeel in de onderhandelingscomités in de gesubsidieerde officiële hogescholen worden aangeduid door de representatieve vakorganisaties.

§ 2. De afgevaardigden van het personeel in de onderhandelingscomités genieten van de nodige faciliteiten om hun mandaat naar behoren te kunnen vervullen. Zij kunnen voor de daden, gesteld in de uitoefening van hun mandaat, geen tuchtsanctie oplopen.

TITEL VI

Bijzondere bepalingen

AFDELING 1

Algemene bepalingen

Artikel 277

§ 1. Met ingang van 1 september 1995 kan aan een instel-

ling voor hoger onderwijs geen secundair onderwijs of aanvullend secundair beroepsonderwijs georganiseerd worden.

§ 2. De onderverdelingen voor secundair onderwijs of voor aanvullend secundair beroepsonderwijs die in toepassing van § 1 van het hoger onderwijs van het korte type afgesplitst worden, worden hetzij onmiddellijk opgeheven, hetzij gehecht aan een bestaande instelling voor secundair onderwijs of voor aanvullend secundair beroepsonderwijs, hetzij omgevormd tot een autonome instelling voor secundair onderwijs of voor aanvullend secundair beroepsonderwijs voor zover deze instelling voldoet aan de bepalingen van het voor haar geldend rationalisatie- en programmatieplan, bedoeld in artikel 13, § 1, punt 1, littera a van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving.

§ 3. De autonome instellingen die in toepassing van § 2 ontstaan, worden niet als nieuwe instellingen beschouwd voor de toepassing van de bepalingen van het voor deze instellingen geldend rationalisatie- en programmatieplan, bedoeld in artikel 13, § 1, punt 1, littera a van voornoemde wet van 29 mei 1959.

A r t i k e l 2 7 8

De Vlaamse regering kan in het koninklijk besluit nr. 541 houdende het rationalisatie- en programmatieplan van het aanvullend secundair beroepsonderwijs en tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 460 van 17 september 1986 tot vaststelling van het rationalisatieplan en het programmatieplan van het hoger onderwijs van het korte type en tot wijziging van de wetgeving betreffende de organisatie van het hoger onderwijs van het lange type, wijzigingen aanbrengen die noodzakelijk zijn om het in overeenstemming te brengen met de bepaling van artikel 277, § 1.

Artikel 279

De instellingen voor hoger onderwijs met volledig leerplan kunnen vanaf 1 september 1995 geen onderwijs voor sociale promotie meer organiseren. De afdelingen en opleidingen van het onderwijs voor sociale promotie die in het academiëjaar 1994-1995 gehecht zijn aan instellingen voor hoger onderwijs met volledig leerplan, worden op 1 september 1995 gehecht aan de instelling voor secundair onderwijs met volledig leerplan die ontstaat door de afsplitsing, bedoeld in artikel 277.

Indien de instelling geen secundair onderwijs met volledig leerplan inricht, worden de afdelingen voor sociale promotie

1° ofwel beschouwd als een autonome inrichting, die niet moet voldoen aan de rationalisatienormen, bedoeld in artikel 5 van het koninklijk besluit nr. 461 van 17 september 1986 houdende het rationalisatie- en programmatieplan van het onderwijs voor sociale promotie, en kan, in afwijking van artikel 7 van hetzelfde koninklijk besluit, geen wedde, noch gedeeltelijke wedde worden toegekend, verbonden aan een directieambt, ongeacht het aantal lessen/leerlingen ;

2° ofwel gehecht aan een bestaande onderwijsinstelling voor secundair onderwijs of voor hoger onderwijs voor sociale promotie.

Artikel 280

Indien de Jesode-Hatora en Beth-Jacob Normaalschool te Antwerpen met ingang van het academiejaar 1994-1995 wordt opgeheven, kan de inrichtende macht van deze onderwijsinstelling vanaf het academiejaar 1994-1995 een afdeling voor hoger onderwijs van het korte type voor sociale promotie „getuigschrift pedagogische bekwaamheid”, georganiseerd volgens het modulair stelsel, oprichten, gehecht aan een van haar instellingen voor secundair onderwijs met volledig leerplan.

In afwijking van artikel 5 van het koninklijk besluit van 12 januari 1966 houdende vaststelling van de voorwaarden vereist voor het bepalen van een aantal betrekkingen in de Rijksinrichtingen voor technisch onderwijs en van artikel 7 van het koninklijk besluit nr. 461 van 17 september 1986 houdende het rationalisatie- en programmatieplan van het onderwijs voor sociale promotie, kan geen wedde, noch gedeeltelijke wedde worden toegekend, verbonden aan een directieambt, een ambt van werkmeester of een ambt van studiemeester-opvoeder, ongeacht het aantal lessen/leerlingen.

De benoemde personeelsleden van de opgeheven Jesode-Hatora en Beth-Jacob Normaalschool worden ter beschikking gesteld wegens onstentenis van betrekking overeenkomstig de bestaande reglementering. Zij worden prioritair gereaffecteerd of wedertewerkgesteld in de afdeling „getuigschrift pedagogische bekwaamheid” van het hoger onderwijs voor sociale promotie. Indien dergelijke reaffectatie of wedertewerkstelling niet mogelijk is, stelt de inrichtende macht hen prioritair weder te werk in een van haar instellingen van secundair onderwijs met volledig leerplan.

Artikel 281

De gesubsidieerde of gefinancierde personeelsleden van onderwijsinstellingen voor hoger onderwijs met volledig leerplan of hogescholen die na 1 januari 1995 fuseren, worden in dezelfde statutaire toestand waarin zij zich bevinden op het ogenblik van de fusie, overgenomen door de na de fusie opgerichte nieuwe onderwijsinstelling voor hoger onderwijs met volledig leerplan of hogeschool of de na de fusie overblijvende onderwijsinstelling voor hoger onderwijs met volledig leerplan of hogeschool. Onder fusie wordt verstaan het overnemen van een onderwijsinstelling door een bestaande onderwijsinstelling of het samensmelten van twee of meer verschillende onderwijsinstellingen tot een nieuwe onderwijsinstelling.

Artikel 282

Titel IV en titel V van dit decreet zijn niet van toepassing op de Hogere Zeevaartschool. De Vlaamse regering wordt gemachtigd om de bepalingen van de wetten en de decreten met betrekking tot de Hogere Zeevaartschool op te heffen in zoverre zij strijdig zijn met de bepalingen van dit decreet, en te coördineren en te herformuleren overeenkomstig de terminologie, gebruikt in dit decreet. Titel III van dit decreet is van toepassing op de Hogere Zeevaartschool tenzij de Vlaamse regering hierover anders beslist.

AFDELING 2

Wijzigingen aan het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap

Artikel 283

§ 1. Aan artikel 100 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

„Het universiteitsbestuur kan gedurende een periode een premie toekennen aan de leden van het academisch personeel op basis van persoonlijke verdiensten. Deze premie is te allen tijde herzienbaar en wordt toegekend op basis van de evaluatie.“.

§ 2. Aan artikel 120 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

„Het universiteitsbestuur kan gedurende een periode een premie toekennen aan de leden van het administratief en technisch personeel op basis van persoonlijke verdiensten. Deze premie is te allen tijde herzienbaar en wordt toegekend op basis van de evaluatie.“.

Artikel 284

§ 1. Artikel 122 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 122

De universiteit zorgt voor de interne en de externe kwaliteitsbewaking.

Zij moet permanent en op eigen initiatief toezien op de kwaliteit van haar onderwijs- en onderzoeksactiviteiten.

Zij bepaalt de wijze waarop studenten in het kader van kwaliteitszorg het academisch personeel kunnen evalueren.

Zij voorziet, zoveel mogelijk met andere binnenlandse en buitenlandse universiteiten, in een regelmatige beoordeling, ten minste om de vijf jaar, van de kwaliteit van de werkzaamheden van de universiteit.

Zij implementeert de uitkomsten van de kwaliteitsbeoordeling in het beleid van de universiteit.

De Vlaamse regering stelt na advies van de Vlaamse Interuniversitaire Raad de procedure en de voorwaarden van de beoordeling vast. “.

§ 2. Artikel 123 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 123

De overheid ziet toe op de kwaliteitsbewaking en controleert als volgt de kwaliteitsbewaking door de universiteiten :

1° de Vlaamse regering onderzoekt regelmatig de werking van de interne en externe kwaliteitszorg door de universiteiten ;

2° zonder afbreuk te doen aan de ideologische, wetenschappelijke, pedagogische en artistieke vrijheid, verricht de Vlaamse regering regelmatig een **vergelijkend** onderzoek naar de kwaliteit van de onderwijsactiviteiten in de opleidingen of groep van opleidingen die zij aanwijst ; zij stelt daartoe een commissie van onafhankelijke deskundigen in die van hun onderzoeksresultaten een openbaar verslag maken, dat

ter kennisgeving naar de Vlaamse Interuniversitaire Raad, de Vlaamse Onderwijsraad en de Vlaamse Raad wordt gestuurd ;

3° de Vlaamse regering ziet erop toe hoe de universiteiten de uitkomsten van de kwaliteitsbeoordeling in hun beleid verwerken. “.

§ 3. Artikel 80 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 80

Bij overeenkomst, gesloten tussen twee of meer universiteiten of tussen een universiteit en een hogeschool, kan een lid van het academisch personeel van een universiteit, ofwel met zijn instemming of nadat het door het in artikel 89 bedoelde adviesorgaan werd gehoord, belast worden met de uitvoering van onderwijsopdrachten met inbegrip van examens in één of meer andere universiteiten of hogescholen. De overeenkomst bepaalt de termijn van de onderwijsopdracht en desgevallend de financiële vergoeding die door de andere universiteit of hogeschool wordt betaald aan de universiteit waartoe het lid van het academisch personeel behoort.“.

§ 4. Artikel 126 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 126

Een universiteit kan met **één** of meerdere hogescholen een overeenkomst afsluiten omtrent de gezamenlijke organisatie van voortgezette academische opleidingen aan de universiteit of omtrent een projectmatig wetenschappelijk onderzoek.“.

TITEL VII

Overgangsbepalingen

HOOFDSTUK 1

Overgangsbepalingen betreffende de organisatie van het onderwijs

Artikel 285

In het academiejaar 1995-1996 is, voor de maanden september tot en met december, de omkadering van de hogescholen identiek aan de omkadering van de hogescholen, vastgesteld voor het academiejaar 1994-1995.

Artikel 286

De in het academiejaar 1994-1995 georganiseerde opleidingen en opties die overeenkomstig de lijst zoals bepaald bij besluit van de Vlaamse regering, niet meer kunnen worden georganiseerd vanaf het academiejaar 1995-1996, worden vanaf het academiejaar 1995-1996 studiejaar per studiejaar afgebouwd. De studenten die in het academiejaar 1994-1995 voor dergelijke opleiding of optie als regelmatig student waren ingeschreven, hebben het recht om deze opleiding of optie te voltooien op voorwaarde :

1° dat het maximaal aantal inschrijvingen en de maximale financieringsduur, bedoeld in artikel 177, 3° en 4°, niet worden overschreden ; voor de berekening van het aantal inschrijvingen en de financieringsduur komen enkel het aantal inschrijvingen en academiejaren ~~voor~~ het academiejaar 1995-1996 in aanmerking ;

2° dat zij hun studies niet onderbreken.

HOOFDSTUK II

Overgangsbepalingen betreffende het personeel

AFDELING 1

Algemeen

Artikel 287

§ 1. In afwachting dat de Vlaamse regering de verlofstelsels bepaalt, blijven de op het ogenblik van het van kracht worden van dit decreet geldende wettelijke en reglementaire bepalingen van toepassing. Indien daarvoor een toestemming vereist is, wordt het verlof toegekend door het hogeschoolbestuur. Uiterlijk op 1 september 1996 vervalt de bestaande regeling voor de jaarlijkse vakantie.

§ 2. In afwachting dat de Vlaamse regering de voorwaarden bepaalt waaronder de personeelsleden zich in de stand non-activiteit kunnen bevinden, blijven de op het ogenblik van het van kracht worden van dit decreet geldende wettelijke en reglementaire bepalingen van toepassing. Indien daarvoor een toestemming vereist is, wordt deze afwezigheid toegestaan door het hogeschoolbestuur.

§ 3. In afwachting dat de Vlaamse regering de voorwaarden bepaalt waaronder de personeelsleden ter beschikking gesteld kunnen worden zoals bepaald in artikel 74, en waaronder zij een wachtgeld kunnen genieten, blijven de op het ogenblik van het van kracht worden van dit decreet geldende wettelijke en reglementaire bepalingen van toepassing. Indien daarvoor een toestemming vereist is, wordt de terbeschikkingstelling toegekend door het hogeschoolbestuur.

§ 4. De personeelsleden die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet geheel of gedeeltelijk afwezig zijn ingevolge een reglementair toegestane terbeschikkingstelling, een reglementair toegestaan verlof of afwezigheid, blijven deze genieten voor de toegestane periode behalve wanneer aan deze terbeschikkingstelling, dit verlof of deze afwezigheid op 31 december 1994 een salaris of wachtgeld, betaald ten laste van de Vlaamse Gemeenschap, verbonden was. Deze bepaling is niet van toepassing op de personeelsleden, ter beschikking gesteld wegens persoonlijke aangelegenheden, voorafgaand aan het rustpensioen, en op het personeel dat in loopbaanonderbreking is.

Artikel 288

Het personeelslid dat met ingang van 1 januari 1994 regelmatig tot de proeftijd toegelaten is in een selectie- of bevorderingsambt overeenkomstig artikel 42 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, wordt op 31 december 1994 geacht zijn proeftijd al te hebben beëindigd en wordt met zijn toestemming beschouwd als zijnde vastbenoemd in het betrokken ambt.

Artikel 289

§ 1. Onverminderd de krachtens artikel 146 van de Grondwet door de wet georganiseerde rechtsbescherming, worden de verlening of de weigering van aanvragen tot afwijking van de vereiste bekwaamheidsbewijzen, die met toepassing van artikel 17, § 4 van de wet van 7 juli 1970 betreffende de

algemene structuur van het hoger onderwijs beslist werden met betrekking tot de periode, voorafgaand aan het academiejaar 1989-1990, bekrachtigd en geacht beslist te zijn met toepassing van het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 oktober 1991 tot uitvoering van artikel 17, § 4 van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs.

§ 2. Alle afwijkingen, niet bedoeld in § 1, waarvoor een aanvraag werd ingediend met betrekking tot de prestaties tot en met academiejaar 1990-1991, worden, met het oog op het uitkeren van een wedde of weddetoelage, uitzonderlijk verleend tot en met 31 augustus 1991. Voor zover nog vereist, dienen deze aanvragen vanaf 1 september 1991 behandeld te worden met toepassing van het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 oktober 1991 tot uitvoering van artikel 17, § 4 van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs.

§ 3. Dit artikel heeft uitwerking met ingang van 1 september 1970.

AFDELING 2

Onderwijzend personeel

Artikel 290

De Vlaamse regering stelt de concordantie vast van de vervangen ambten met de overeenstemmende nieuwe ambtsbenamingen zoals bepaald in artikel 101.

Artikel 291

Overgangsbepalingen worden toegekend aan :

1° de personeelsleden die uiterlijk op 31 december 1995 op grond van de op deze datum geldende reglementering hetzij vastbenoemd of tot de proeftijd toegelaten zijn zoals bedoeld in artikel 42 van het decreet betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschaps-onderwijs van 27 maart 1991, hetzij vastbenoemd en als dusdanig erkend zijn, daar waar de erkenning bestaat, in een ambt van de categorie van het bestuurs- en onderwijzend personeel aan de instellingen die betrokken waren bij de vorming van de hogeschool ;

2° de tijdelijke personeelsleden van de instellingen die betrokken waren bij de vorming van de hogeschool die op 30 juni 1995 in dienst zijn als titularis van een ambt van de categorie van het **bestuurs-** en onderwijzend personeel en als dusdanig door de Vlaamse Gemeenschap bezoldigd worden, op voorwaarde dat ze op 15 januari 1993 :

a) in dienst waren in een van de instellingen die betrokken waren bij de vorming van de hogeschool en er sedertdien ononderbroken in dienst zijn gebleven, en

b) — ofwel een dienstanciënniteit telden van zes jaar, verworven in het hoger onderwijs, bij het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek of bij andere door de Vlaamse regering erkende instellingen voor wetenschappelijk onderzoek ;

— ofwel een dienstanciënniteit telden van drie jaar, verworven in het pedagogisch hoger onderwijs buiten de universiteit, en bovendien gedurende ten minste drie jaar een ambt met volledige opdracht in de categorie van het bestuurs- en onderwijzend personeel uitgeoefend hebben in het secundair onderwijs en er vastbenoemd geweest zijn ;

— ofwel tien jaar nuttige beroepservaring telden ; deze personeelsleden dienen daarenboven op 31 december 1995 een dienstancienniteit van drie jaar te hebben verworven in het hoger onderwijs, bij het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek of bij andere door de Vlaamse regering erkende instellingen voor wetenschappelijk onderzoek ;

— ofwel bij hun aanstelling in de hogeschool toepassing verkregen hebben van artikel 90, § 1 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs.

Voor de toepassing van voormelde bepaling worden niet als dienstonderbreking beschouwd : de vakantieperioden, de militaire dienst, de perioden van wederoproeping, de ziekte- of bevallingsverloven, de borstvoedingsverloven, de verloven van korte duur met behoud van salaris ter gelegenheid van sommige gebeurtenissen van familiale of sociale aard, alsook de verloven zonder behoud van salaris voor een maximum duur van zes werkdagen per academiejaar, alsmede een periode van ten hoogste dertig kalenderdagen per academiejaar. Voormelde verloven en afwezigheden kunnen eveneens aanvangen op 15 januari 1993 of bij de aanvang van het academiejaar.

De dienstancienniteit wordt berekend zoals bepaald in artikel 4 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs en artikel 6 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra.

Artikel 292

§ 1: De overgangsbepalingen gelden voor het ambt, het bekwaamheidsbewijs en de salarisschaal.

§ 2. Voor de personeelsleden die fungeren in een ambt in het hoger onderwijs van twee cycli, zijn de overgangsmaatregelen beperkt tot het volume van de opdracht waarvan zij op 30 juni 1995 titularis zijn.

Artikel 293

§ 1. De overgangsbepalingen gelden voor de in artikel 291 bedoelde personeelsleden voor het ambt waarin zij op 30 juni 1995 benoemd of als titularis aangesteld zijn. Zij krijgen het ambt dat hun vroegere ambt vervangt. Zij worden geacht zich in het nieuwe ambt in dezelfde statutaire toestand te bevinden als op het ogenblik van de omvorming in het ambt dat vervangen wordt.

§ 2. Wanneer een vastbenoemd personeelslid op basis van artikel 291, eerste lid, 2° voor de omvorming van het ambt kiest waarin hij als tijdelijk titularis is aangesteld, behoudt hij het recht op vaste benoeming in het ambt waarvoor hij vastbenoemd werd en dat met toepassing van artikel 290 overeenkomstig geconcordeerd werd.

Artikel 294

De personeelsleden van wie de opdracht binnen de hogeschool na de concordantie zoals bedoeld in artikel 290, uit een combinatie van ambten bestaat die strijdig is met artikel 115 van dit decreet, kunnen deze opdracht verder blijven uit-

oefenen voor zover zij voldoen aan de voorwaarden van artikel 291.

Artikel 295

De personeelsleden, bedoeld in artikel 291, die niet in het bezit zijn van het vereiste bekwaamheidsbewijs voor hun nieuwe ambt, toegekend overeenkomstig de in artikel 290 bedoelde concordantie, worden beschouwd als zijnde in het bezit van het vereiste diploma om in dit nieuwe ambt te fungeren. De tijdelijke personeelsleden kunnen in dit nieuwe ambt evenwel niet benoemd worden.

Artikel 296

§ 1. De personeelsleden, bedoeld in artikel 291, blijven de **salarisschaal** genieten die hun mocht worden verleend op grond van de geldende wettelijke en reglementaire bepalingen van kracht vóór de inwerkingtreding van dit decreet, tenzij het bekwaamheidsbewijs waarover de personeelsleden beschikken, recht geeft op een hogere salarisschaal in het nieuwe ambt. In geen geval mogen deze personeelsleden in hun nieuwe ambt een lagere wedde of weddeschaal krijgen dan die waarop zij in hun vroegere ambt recht hadden.

§ 2. De **personeelsleden**, bedoeld in artikel 291 en belast met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten in het studiegebied kunst, met uitzondering van de basisopleidingen van **één** cyclus, verkrijgen in hun nieuwe ambt de bijzondere salarisschaal voor de houder van het vereiste bekwaamheidsbewijs.

Wanneer zij evenwel op hun verzoek en met instemming van het hogeschoolbestuur de toepassing verkrijgen van artikel 142, § 2, dan blijven de bepalingen van § 1 van dit artikel gelden.

§ 3. De personeelsleden, bedoeld in artikel 291, die op 30 juni 1995 belast waren met het ambt van werkleider, behouden de salarisschaal die hun werd toegekend op grond van de wettelijke en **reglementaire** bepalingen van kracht vóór de inwerkingtreding van dit decreet voor ten hoogste het volume van hun opdracht als werkleider op 30 juni 1995.

§ 4. In afwijking van de bepalingen van deze afdeling mogen de tijdelijke personeelsleden die op 30 juni 1995 in dienst zijn in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan in een van de instellingen die betrokken waren bij de vorming van de hogeschool als leraar bijzondere vakken, niet in het bezit **zijn** van het bekwaamheidsbewijs vereist voor het ambt van lector en niet kunnen genieten van de overgangsmaatregelen, toegekend aan de **personeelsleden**, bedoeld in artikel 291, eerste lid, **2°**, door de hogeschool in dienst worden gehouden in het ambt van lector.

Zij blijven de salarisschaal genieten die hun mocht worden verleend op grond van de wettelijke en reglementaire bepalingen van kracht vóór de inwerkingtreding van dit decreet.

Zij worden beschouwd als zijnde in het bezit van het vereiste diploma voor het fungeren in het ambt van lector. Zij kunnen in dit ambt evenwel niet benoemd worden.

Artikel 297

§ 1. De leden van het onderwijzend personeel worden op 1 januari 1996 ingeschaald in de salarisschaal zoals bepaald door de Vlaamse regering, en krijgen in die salarisschaal het jaarsalaris dat overeenstemt met hun nuttige anciënniteit op 31 december 1995 overeenkomstig de op die datum geldende bezoldigingsregeling.

§ 2. De geldelijke anciënniteit wordt evenwel aangepast indien de aanvangsleeftijd van de nieuwe schaal verschilt van die van de vroegere schaal.

§ 3. De personeelsleden die op 31 december 1995 een schaal genieten, bestaande uit een enig bedrag, worden ingeschaald met een geldelijke anciënniteit berekend vanaf de leeftijd van vierentwintig jaar overeenkomstig de bezoldigingsregeling van kracht op 31 december 1994.

§ 4. De personeelsleden van wie de anciënniteit op 31 december 1995 beperkt is wegens onvolledige prestaties, worden ingeschaald met een geldelijke anciënniteit, berekend volgens de op 31 december 1995 geldende bezoldigingsregeling voor een ambt met volledige prestaties.

Artikel 298

§ 1. Het genot van de in de artikelen 293 tot en met 297 bedoelde overgangsmaatregelen gaat verloren wanneer het personeelslid definitief ontslag neemt of krijgt.

§ 2. Het genot van de in de artikelen 293 tot en met 297 bedoelde overgangsmaatregelen kan evenwel overgedragen worden naar een andere hogeschool indien het personeelslid binnen het jaar nadat het ontslag genomen of gekregen heeft in de hogeschool, aangesteld of benoemd wordt in een andere hogeschool.

Artikel 299

Onverminderd de toepassing van artikel 92, is het hogeschoolbestuur verplicht werkgelegenheid te verschaffen aan haar vastbenoemde en als dusdanig erkende personeelsleden, daar waar de erkenning bestaat, en aan haar tijdelijke personeelsleden zoals bedoeld in artikel 291, eerste lid, 2°, in hun nieuwe ambt naar rato van het volume van de opdracht waarvan deze personeelsleden op 30 juni 1995 titularis waren.

§ 2. Indien aan de personeelsleden, bedoeld in § 1, geen betrekking op de personeelsformatie toegewezen wordt, dient het hogeschoolbestuur hen in overtal op te nemen.

Artikel 300

§ 1. De personeelsleden, bedoeld in artikel 182, worden geacht zich in de administratieve stand dienstactiviteit te bevinden.

§ 2. Hun bezoldiging houdt op na het verstrijken van de maand waarin het **personeelslid** de leeftijd van zestig jaar bereikt heeft en dertig dienstjaren telt die in aanmerking komen voor de berekening van het rustpensioen.

Artikel 301

Voor de toepassing van artikel 92, § 2 wordt de dienstanciënniteit van de tijdelijke personeelsleden die in dienst zijn op 1 september 1995 berekend zoals bepaald in artikel 6 van

het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra of in artikel 4 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, voor wat betreft de diensten, gepresteerd vóór 1 januari 1996.

Artikel 302

Voor de toepassing van titel III, hoofdstuk 1, afdelingen 2,3 en 5 van dit decreet worden de personeelsleden, bedoeld in artikel 291, eerste lid, 2°, beschouwd als benoemde personeelsleden.

Artikel.303

In afwijking van artikel 2, 31°, kunnen de personeelsleden waarvan de deeltijdse opdracht op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet minder bedraagt dan 10 percent van een voltijdse opdracht, uiterlijk tot het academiejaar 1999-2000 een deeltijdse opdracht van 5 percent blijven uitoefenen.

Artikel 304

§ 1. De personeelsleden, ter beschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking, verbonden aan een instelling voor hoger onderwijs die werd opgeheven of die op 31 december 1995 niet meer door de Vlaamse Gemeenschap wordt gefinancierd of gesubsidieerd, worden ambtshalve geconcordeerd.

§ 2. Deze personeelsleden genieten alle overgangsbepalingen zoals van toepassing op de personeelsleden, vermeld in artikel 291, eerste lid, 1°.

Deze overgangsbepalingen gelden voor het ambt waarvoor de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking werd uitgesproken.

Artikel 305

In afwachting van de door de Vlaamse regering vastgelegde bezoldigingsregeling zoals bepaald in artikel 135, blijft het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het Ministerie van Openbaar Onderwijs van kracht met uitzondering van de artikelen 4, 5, 16, § 1, B, 17 en 41 tot en met 49.

AFDELING 3

Administratief en technisch personeel

Artikel 306

De op 31 december 1995 in het gemeenschapsonderwijs benoemde leden van **het meester-**, vak- en dienstpersoneel behouden tot hun uitdiensttreding op persoonlijke titel hun ambt voor het volume van hun opdracht op 30 juni 1995 en de daaraan verbonden weddeschaal, alsmede de geldelijke anciënniteit, die zij op 31 december 1995 genoten overeenkomstig de op die datum geldende reglementering. Zij blijven

behoren tot de categorie van het meester-, vak- en dienstpersoneel. Inzake verlofregeling is het regime van het administratief en technisch personeel op hen van toepassing.

Artikel 307

§ 1. De op 31 december 1995 vastbenoemde, hetzij vastbenoemde en als dusdanig erkende leden van het opvoedend hulppersoneel behouden tot hun uitdiensttreding op persoonlijke titel hun ambt voor het volume van hun opdracht op 30 juni 1995 en de daaraan verbonden weddeschaal, alsmede de geldelijke anciënniteit die zij op 31 december 1995 genoten overeenkomstig de op die datum geldende reglementering. Zij blijven behoren tot de categorie van het opvoedend hulppersoneel. Inzake verlofregeling is het regime van het administratief en technisch personeel op hen van toepassing.

§ 2. Op hun verzoek kunnen zij evenwel een plaats op de personeelsformatie toegewezen krijgen. Op dat ogenblik zijn de bepalingen van de artikelen 309 en 310 op hen van toepassing.

§ 3. De benoemde bibliothecarissen kunnen op hun verzoek in de personeelsformatie van het onderwijzend personeel worden opgenomen met behoud van hun statutaire toestand indien zij in het bezit zijn van het daartoe vereiste diploma.

Artikel 308

§ 1. Bij de eerste toewijzing van de betrekkingen op de personeelsformatie van het administratief en technisch personeel plaatst het hogeschoolbestuur zijn personeelsleden die op 31 december 1995 een ambt van het administratief personeel uitoefenen, alsook de personeelsleden die toepassing verkregen hebben van § 2 van dit artikel, in een graad die voorkomt in de tabel van de loopbaanstructuur van het administratief en technisch personeel. Deze personeelsleden dienen op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet een door de Vlaamse Gemeenschap gefinancierd of gesubsidieerd ambt van de categorie van het administratief of opvoedend hulppersoneel uit te oefenen. Bij voormelde rangschikking gelden geen voorrangsregels. Elke toewijzing moet evenwel gegrond zijn op basis van kwaliteitscriteria.

§ 2. Indien aan benoemde personeelsleden geen betrekking op de personeelsformatie toegewezen wordt, dient het hogeschoolbestuur hen in overtal op te nemen voor het volume van hun opdracht op 30 juni 1995. Deze personeelsleden behouden hun oude ambt op persoonlijke titel en de eraan verbonden salarisschaal tot op het ogenblik van uitdiensttreding. In elk geval komen hun salariskosten ten laste van het hogeschoolbestuur. Het benoemde personeelslid dat in overtal buiten de personeelsformatie wordt opgenomen, bevindt zich in de administratieve stand dienstactiviteit.

Artikel 309

§ 1. Voor de leden van het administratief personeel aan wie een betrekking op de personeelsformatie wordt toegewezen, bepaalt de Vlaamse regering de concordantie van de vervangen ambten met de overeenstemmende nieuwe graden zoals bepaald in de tabel van de loopbaanstructuur, bedoeld in artikel 152.

§ 2. De personeelsleden, bedoeld in artikel 308, § 2, worden in een graad die voorkomt in de tabel van de loopbaan-

structuur, geplaatst, rekening houdend met het bezit van het vereiste diploma.

§ 3. Indien aan een benoemd personeelslid een betrekking op de personeelsformatie wordt toegewezen, behoudt het zijn benoeming in zijn vorige ambt totdat het in zijn nieuwe ambt opnieuw in vast verband benoemd is.

Artikel 310

§ 1. De benoemde leden van het administratief personeel aan wie een betrekking op de personeelsformatie werd toegewezen, worden op 1 januari 1996 ingeschaald in de salarisschaal zoals bepaald door de Vlaamse regering.

§ 2. De personeelsleden die toepassing verkregen hebben van artikel 308, § 2, worden ingeschaald in de beginschaal van de nieuw toegekende graad.

§ 3. De personeelsleden verkrijgen in de overeenkomstig § 1 of § 2 vastgestelde salarisschaal het jaarsalaris dat overeenstemt met hun nuttige anciënniteit op 31 december 1995 overeenkomstig de op die datum geldende bezoldigingsregeling. De geldelijke anciënniteit wordt evenwel aangepast indien de aanvangsleeftijd van de nieuwe schaal verschilt van die van de vroegere schaal.

§ 4. De schaalanciënniteit in de nieuwe weddeschaal met het oog op inschaling in een hogere weddeschaal van dezelfde graad is gelijk aan nul.

Artikel 311

Totdat artikel 155 van dit decreet uitgevoerd is, blijven de op het ogenblik van het van kracht worden van dit decreet geldende wettelijke en reglementaire bepalingen van toepassing.

AFDELING 4

Andere overgangsbepalingen

Artikel 312

Benoemde personeelsleden die op 30 juni 1995 niet waren gereffecteerd en wedertewerkgesteld in de instelling waarbij zij benoemd zijn, worden op basis van de volgende criteria tewerkgesteld :

1° personeelsleden die gereffecteerd of wedertewerkgesteld zijn buiten het hoger onderwijs met volledig leerplan, blijven deze reffectatie of wedertewerkstelling behouden tot deze reffectatie of wedertewerkstelling overeenkomstig de bepalingen van het decreet betreffende het onderwijs-111 eindigt ; indien deze reffectatie of wedertewerkstelling eindigt, is 3° of 4° op hen van toepassing ;

2° personeelsleden die gereffecteerd of wedertewerkgesteld zijn in een andere hogeschool, blijven daar tewerkgesteld indien zij behoren tot de personeelsleden, bedoeld in artikel 182 ; indien zij niet behoren tot de personeelsleden bedoeld in artikel 182, worden zij tewerkgesteld in de hogeschool waarbij zij benoemd zijn ;

3° personeelsleden die voor een gehele of gedeeltelijke opdracht ter beschikking gesteld zijn wegens ontstentenis van betrekking en die hiervoor niet zijn gereffecteerd of weder-

tewerkgesteld, worden tewerkgesteld in de hogeschool waar-
bij zij benoemd zijn ;

4° personeelsleden waarvan de instelling voor hoger onder-
wijs is opgeheven op 30 juni 1995 en die niet tewerkgesteld
zijn overeenkomstig 1° of 2°, worden tewerkgesteld hetzij in
een hogeschool naar keuze, hetzij in de dichtsbijzijnde hoge-
school, rekening houdend met het privaatrechtelijk of pu-
bliekrechtelijk statuut van het personeelslid en de hoge-
school.

Artikel 313

§ 1. De benoemde personeelsleden, leden van het be-
stuurspersoneel en het opvoedend hulppersoneel, van de on-
derwijsinstellingen die thans **én** hoger onderwijs met volledig
leerplan **én** secundair onderwijs organiseren, kiezen op het
ogenblik van de afsplitsing ingevolge artikel 277 ofwel voor
een betrekking in het hoger onderwijs, ofwel voor een be-
trekking in het secundair onderwijs in een ambt van dezelfde
categorie. Indien zij kiezen voor een betrekking in het secun-
dair onderwijs, worden zij geacht benoemd te zijn in het
secundair onderwijs. Zij behouden de salarisschaal die zij
genoten op het ogenblik van de afsplitsing.

§ 2. Paragraaf 1 is eveneens van toepassing op de perso-
neelsleden, verbonden aan een onderwijsinstelling voor ho-
ger onderwijs met volledig leerplan, die op 1 september 1995
is opgeheven, voor zover deze onderwijsinstelling op het
ogenblik van de opheffing eveneens secundair onderwijs or-
ganiseerde.

§ 3. De benoemde leden van opvoedend hulppersoneel,
verbonden aan een hogeschool, kunnen te allen tijde over-
gaan naar het secundair onderwijs, bij wijze van mutatie zoals
bedoeld in het decreet van 27 maart 1991 betreffende de
rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeen-
schapsonderwijs of in het decreet van 27 maart 1991 betref-
fende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het
gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-me-
disch-sociale centra.

Deze mutaties zijn, in afwijking van de in het eerste lid
vermelde decreten, ook mogelijk voor leden van het opvoe-
dend hulppersoneel die benoemd zijn in een selectie- of
bevorderingsambt . Zij behouden de salarisschaal die zij geno-
ten in het hoger onderwijs met volledig leerplan, indien deze
salarisschaal hoger is dan deze in het secundair onderwijs.

Deze mogelijkheid tot mutatie vervalt op het ogenblik dat
het personeelslid kiest voor een benoeming in een ambt van
het administratief en technisch personeel van de hogeschool.

HOOFDSTUK III

Overgangsbepalingen betreffende de financiering en het beheer

AFDELING 1

Overgangsbepalingen betreffende de werkingsuitkeringen

Artikel 314

In artikel 2, § 1, eerste lid van het decreet van 31 juli 1990
betreffende het onderwijs-11 worden tussen de woorden „het
gesubsidieerd onderwijs” en „worden” de woorden „met uit-
zondering van het hoger onderwijs met volledig leer-

plan" ingevoegd.

In artikel 2, § 1, tweede lid van hetzelfde decreet wordt de zin „Voor het hoger onderwijs wordt onder regelmatige leerlingen begrepen, de studenten die in aanmerking komen voor de financiering, zoals gedefinieerd in uitvoering van artikel 9bis van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs" weggelaten.

AFDELING 2

Overgangsbepalingen betreffende de investeringen

ONDERAFDELING 1

Vlaamse autonome hogescholen

Artikel 315

Bij de oprichting van een hogeschool, waarbij gesubsidieerde hogescholen betrokken zijn, kunnen de gebouwen waarin voorheen hoger onderwijs werd verstrekt van het gesubsidieerd onderwijs geheel of gedeeltelijk naar de nieuwe Vlaamse autonome hogeschool worden overgedragen. Dit kan gebeuren, al dan niet in volle eigendom, door gebruik te maken van een van de bestaande rechtsfiguren van het burgerlijk recht.

Indien voor het bedoelde gebouw of voor het gedeelte ervan de DIGO een subsidie heeft verleend, treedt de nieuwe Vlaamse autonome hogeschool ten aanzien van de DIGO in de rechten en verplichtingen van de vroegere inrichtende overheid, op voorwaarde dat deze Vlaamse autonome hogeschool eigenaar wordt van het gebouw of er het zakelijk recht overneemt van de vroegere inrichtende macht, of het zakelijke recht verwerft op het gebouw met een duur gelijk aan de resterende termijn van het zakelijk recht dat de vroegere inrichtende overheid bezit.

Indien een van de hiervoor bedoelde voorwaarden met wordt vervuld en er hoger onderwijs wordt verstrekt in dit gebouw, blijft de vroegere inrichtende overheid verantwoordelijk ten opzichte van de DIGO. In dit geval dient artikel 19, § 2 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving niet te worden toegepast.

ONDERAFDELING 2

Gesubsidieerd onderwijs

Artikel 316

Bij fusies of overnamen in het gesubsidieerd onderwijs, zonder dat hierbij wordt overgegaan tot de oprichting van een Vlaamse autonome hogeschool, kunnen de gebouwen waarin het hoger onderwijs werd verstrekt, geheel of gedeeltelijk worden overgedragen. Dit kan gebeuren, al dan niet in volle eigendom, door gebruik te maken van een van de bestaande rechtsfiguren van het burgerlijk recht.

Indien voor het bedoelde gebouw of voor het gedeelte ervan de DIGO een subsidie heeft verleend, treedt de nieuwe gesubsidieerde hogeschool ten aanzien van de DIGO in de rechten en verplichtingen van de vroegere inrichtende overheid, op voorwaarde dat deze gesubsidieerde hogeschool eigenaar wordt van het gebouw of het zakelijk recht overneemt

van de vroegere inrichtende overheid, of een zakelijk recht verwerft op het gebouw met een duur gelijk aan de resterende termijn van het zakelijk recht dat de vroegere inrichtende overheid bezit.

Indien een van de hiervoor bedoelde voorwaarden niet wordt vervuld en er hoger onderwijs wordt verstrekt in dit gebouw, blijft de vroegere inrichtende overheid verantwoordelijk ten opzichte van de DIGO. In dit geval dient artikel 19, § 2 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving niet te worden toegepast.

ONDERAFDELING 3

Andere overgangsbepalingen

Artikel 317

Indien ten gevolge van de herstructurering van inrichtende overheden en instellingen van het gesubsidieerd hoger onderwijs gebouwen waarvoor de DIGO een tegemoetkoming heeft verleend, niet langer gebruikt worden voor het hoger onderwijs, kan de verantwoordelijke inrichtende overheid deze gebouwen gebruiken voor haar eigen niet-hoger onderwijs ofwel overdragen aan of ter beschikking stellen van inrichtende overheden die onderwijs van een ander niveau organiseren.

Als hierbij de eigendom of het zakelijk recht dat noodzakelijk was om in aanmerking te komen voor een subsidie van de DIGO, overgaat naar de verkrijgende inrichtende overheid of deze een zakelijk recht verwerft op het gebouw met een duur gelijk aan de resterende termijn van het zakelijk recht dat de vroegere inrichtende overheid bezit, treedt deze laatste in de rechten en verplichtingen ten opzichte van de DIGO. In dit geval dient artikel 19, § 2 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving niet toegepast te worden.

Als de eigendom of het hiervoor vermelde zakelijk recht niet wordt overgedragen of gevestigd en het gebouw verder voor onderwijsdoeleinden wordt gebruikt, dient het hiervoor vermelde artikel 19, § 2 evenmin te worden toegepast. De oorspronkelijke inrichtende macht blijft wel verantwoordelijk ten opzichte van de DIGO voor de naleving van de verplichtingen die werden aangegaan bij de toekenning van de subsidie.

Artikel 318

De uitvoering van de verbintenissen die door DIGO voor 1 januari 1996 werden aangegaan voor onroerende investeringen van gesubsidieerde hogescholen die toetreden tot een Vlaamse autonome hogeschool, blijft ten laste van de dotatie van de DIGO. Alle na 1 januari 1996 aangegane verbintenissen die een verhoging betekenen van de in het vorig lid bedoelde verbintenissen, komen ten laste van de middelen, toegekend aan de IVAH.

Artikel 319

In afwachting dat het besluit van de Vlaamse regering zoals bedoeld in artikel 201, wordt uitgevaardigd, blijft het besluit van de Vlaamse regering van 27 februari 1992 houdende

vaststelling van de regels die de behoefte aan nieuwbouw of uitbreiding bepalen en van de fysische en financiële normen voor de schoolgebouwen, internaten en psycho-medisch-sociale centra, van toepassing op het hoger onderwijs.

TITEL VII1

Opheffings- en slotbepalingen

HOOFDSTUK 1

Opheffingsbepalingen

Artikel 320

De volgende besluiten, zoals tot op heden gewijzigd, worden opgeheven :

1° het koninklijk besluit van 17 september 1934 tot vaststelling van de voorwaarden voor het toekennen van het diploma van licentiaat in de handelswetenschappen ;

2° het koninklijk besluit van 18 september 1934 tot vaststelling van de voorwaarden voor het toekennen van het diploma van handelsingenieur ;

3° het ministerieel besluit van 9 juni 1936 handelshogescholen – formulier van het getuigschrift der tweede proef van de kandidatuur in de handelswetenschappen ;

4° het ministerieel besluit van 16 juli 1937 – formulier van het getuigschrift der eerste proef van de onderscheiden licentiaten in de handelswetenschappen en der eerste proef van de graad van handelsingenieur ;

5° het ministerieel besluit van 28 juni 1938 handelshogescholen – formulier van het getuigschrift van de tweede proef van de onderscheiden licentiaten in de handelswetenschappen en van de tweede proef van de graad van handelsingenieur ;

6° het ministerieel besluit van 3 augustus 1938 handelshogescholen – formulier van het getuigschrift van kandidaat in de handelswetenschappen (enige proef) en van het diploma der verschillende licentiaatsexamens in de handelswetenschappen (enige proef) of van handelsingenieur (enige proef) ;

7° het koninklijk besluit van 29 juni 1970 tot vaststelling van de voorwaarden voor het behalen van de diploma's van kandidaat en licentiaat in de bestuurswetenschappen aan het Hoger Instituut voor Bestuurs- en Handelswetenschappen te Elsene, het Hoger Instituut voor Bestuurswetenschappen te Antwerpen, en het „Institut d'Enseignement superieur – Lucien Cooremans” te Brussel.

Artikel 321

De volgende besluiten, zoals tot op heden gewijzigd, worden opgeheven :

1° het koninklijk besluit van 15 april 1965 tot regeling van de toekenning van de diploma's van kandidaat-vertaler, licentiaat-vertaler en licentiaat-tolk in het hoger technisch onderwijs van de derde graad ;

2° het koninklijk besluit van 30 juni 1967 tot oprichting van een ambt van adjunct-directeur in het hoger technisch onderwijs van de derde graad voor vertalers en tolken.

Artikel 322

De volgende besluiten, zoals tot op heden gewijzigd, worden opgeheven :

1° het koninklijk besluit van 15 april 1965 tot regeling, in de derde graad van het hoger technisch onderwijs, van de studiën ter verkrijging van het diploma voor cultuurspreidingstechnieken ;

2° het koninklijk besluit van 16 april 1965 houdende organiek kader van het Hoger Rijkstechnisch Instituut voor Tooneel en Cultuurspreiding.

Artikel 323

De volgende wetten en besluiten, zoals tot op heden gewijzigd, worden opgeheven :

1° het besluit de Regent van 18 november 1949 houdende organisatie van het onderwijs in de bouwkunde ;

2° de wet van 18 februari 1977 houdende organisatie van het architectuuronderwijs met uitzondering van artikel 7 ;

3° het koninklijk besluit van 29 december 1977 tot vaststelling van de hogere architectuurinstituten georganiseerd of gesubsidieerd door het Rijk, van hun afdelingen en hun vestigingsplaatsen.

Artikel 324

De volgende wetten en besluiten, zoals tot op heden gewijzigd, worden opgeheven :

1° de wet van 18 februari 1977 betreffende de inrichting van het hoger onderwijs en inzonderheid van het technisch hoger en het agrarisch hoger onderwijs van het lange type met uitzondering van de artikelen 9 en 16 ;

2° het koninklijk besluit van 23 februari 1977 houdende uitvoering van artikel 4, § 4, van de wet van 18 februari 1977 betreffende de inrichting van het hoger onderwijs en inzonderheid van het technisch hoger en agrarisch hoger onderwijs van het lange type ;

3° het koninklijk besluit van 15 april 1977 houdende instelling van een Assimilatiecommissie en een Commissie van beroep ter gelijkstelling van bepaalde graden en diploma's, uitgereikt door inrichtingen voor hoger onderwijs, met de graad en het diploma van industrieel ingenieur en dit met ingang van 1 januari 1995 ;

4° het koninklijk besluit van 20 september 1978 ter uitvoering van artikel 2, § 1, 2°, 3°, en 4°, van de wet van 18 februari 1977 betreffende de inrichting van het hoger onderwijs en inzonderheid van het technisch hoger en het agrarisch hoger onderwijs van het lange type ;

5° het koninklijk besluit van 5 oktober 1988 tot vaststelling van de Industriële Hogescholen georganiseerd of gesubsidieerd door het Rijk, van hun afdelingen en hun vestigingsplaatsen, met het Nederlands als onderwijstaal.

Artikel 325

De volgende besluiten, zoals tot op heden gewijzigd, worden opgeheven met betrekking tot de opleidingen van het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan :

1° het koninklijk besluit n. 78 van 21 juli 1982 houdende vaststelling van de regels en de voorwaarden voor de berekening van het aantal betrekkingen in sommige ambten van het hulpopvoedend personeel en van het administratief personeel, inzonderheid in het hoger onderwijs van het korte type;

2° het koninklijk besluit nr. 79 van 21 juli 1982 tot vaststelling van het aantal aanvaardbare lestijden in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan, georganiseerd of gesubsidieerd door de Staat ;

3° het koninklijk besluit n. 80 van 21 juli 1982 tot vaststelling van het aantal aanvaardbare bijkomende lestijden in het pedagogisch hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan, georganiseerd of gesubsidieerd door de Staat ;

4° het koninklijk besluit n. 301 van 31 maart 1984 houdende vaststelling van de minimale studentenbevolking van de afdelingen van het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan ;

5° het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1990 betreffende de structuur van het economisch hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan ;

6° het besluit van de Vlaamse Executieve van 10 juni 1992 tot vaststelling van het aantal aanvaardbare lestijden in het economisch hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan.

Artikel 326

De bepalingen van de volgende besluiten, zoals tot op heden gewijzigd, worden opgeheven voor zover zij niet behoren tot de bevoegdheidssfeer van de federale overheid :

1° het koninklijk besluit van 18 mei 1936 – beroep van meetkundige-schatter van onroerende goederen ;

2° het koninklijk besluit van 18 mei 1936 – wijzigingen aan de bepalingen betreffende het uitoefenen van het beroep van meetkundige-schatter van onroerende goederen ;

3° het ministerieel besluit van 19 mei 1936 – meetkundige schatter – programma van het examen ;

4° het koninklijk besluit van 22 november 1939 – regeling van het voeren van de titel en van het uitoefenen van het beroep van mijnmeter ;

5° het ministerieel besluit van 4 december 1939 getroffen ter uitvoering van het koninklijk besluit d.d. 22 november 1939 tot regeling van het voeren van de titel en van het uitoefenen van het beroep van mijnmeter ;

6° het besluit van de Regent van 25 oktober 1946 meetkundige-schatter van onroerende goederen – duur van de proeftijd ;

7° het besluit van de Regent van 25 oktober 1946 meetkundige-schatter van onroerende goederen vrijstelling van de schiftingsproef ;

8° het besluit van de Regent van 10 januari 1947 meetkundige-schatter van onroerende goederen – splitsing van de eerste technische proef ;

9° het besluit van de Regent. van 16 juni 1947 – enige proef ten behoeve van zekere gediplomeerden, ter verkrijging van het diploma van meetkundige-schatter van onroerende goederen ;

10° het ministerieel besluit van 5 november 1948 – examen ter verkrijging van het bekwaamheidsgetuigschrift om als gids te dienen – reglement ;

11° het koninklijk besluit van 11 oktober 1957 houdende instelling van een bijzondere examencommissie belast met het uitreiken van het diploma van leraar in de steno-dactylografie aan de inrichtingen voor middelbaar, technisch of normaalonderwijs van de Staat ;

12° het ministerieel besluit van 14 oktober 1957 betreffende de inrichting van de examens van leraar in de steno-dactylografie aan de inrichtingen voor middelbaar, technisch of normaalonderwijs van de Staat ;

13° het koninklijk besluit van 5 mei 1958 houdende instelling van een bijzondere examencommissie belast met het uitreiken van het bekwaamheidsgetuigschrift voor het ambt van bijzonder leermeester in de lichamelijke opvoeding aan de lagere scholen ;

14° het ministerieel besluit van 7 mei 1958 betreffende de inrichting van de examens van bijzonder leermeester in de lichamelijke opvoeding aan de lagere scholen ;

15° het koninklijk besluit van 25 september 1973 houdende instelling van een examencommissie belast met het uitreiken van de bekwaamheidsdiploma's tot het geven van onderwijs in het tekenen en de plastische opvoeding aan de onderwijsinrichtingen van het secundair (tweede en derde graad) en van het hoger onderwijs van het korte type ;

16° het koninklijk besluit van 25 september 1973 houdende instelling van een examencommissie belast met het uitreiken van de bekwaamheidsdiploma's tot het geven van muzikale opvoeding aan de onderwijsinrichtingen voor secundair en hoger onderwijs van het korte type.

Artikel 327

De volgende besluiten, zoals tot op heden gewijzigd, worden opgeheven :

1° het koninklijk besluit van 2 juli 1932 houdende toekenning van de rechtspersoonlijkheid aan de Koninklijke Muziekconservatoria van Brussel, Gent, Luik en Antwerpen ;

2° het koninklijk besluit van 16 oktober 1933 houdende organiek reglement van het Koninklijk Vlaams Muziekconservatorium te Antwerpen ;

3° het koninklijk besluit van 21 juni 1958 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder Rijkstoelagen worden verleend aan het Lemmensinstituut te Mechelen ;

4° het koninklijk besluit van 13 oktober 1959 tot vaststelling van de voorwaarden voor de toekenning van een eerste prijs in de koninklijke muziekconservatoria ;

5° het koninklijk besluit van 19 januari 1961 betreffende **bepaalde** toekenningsvoorwaarden en de vorm der door de koninklijke muziekconservatoria uitgereikte attesten, getuigschriften en diploma's, alsook betreffende het virtuositeitsdiploma ;

6° het koninklijk besluit van 21 september 1972 houdende afwijkingen van het koninklijk besluit van 2 juli 1932 voor wat betreft de samenstelling van de Commissie van Beheer van het Eigen Vermogen van het Koninklijk Muziekconservatorium te Brussel ;

7° het koninklijk besluit van 25 juni 1973 tot vaststelling van de voorwaarden voor de toelating van de leerlingen en van de duur van de lessen in de Koninklijke Muziekconservatoria ;

8° het koninklijk besluit van 26 augustus 1974 houdende oprichting en vaststelling van de structuur van een pedagogische leergang bij de koninklijke muziekconservatoria te Antwerpen, Brussel en Gent ;

9° het koninklijk besluit van 26 augustus 1974 tot vaststelling van de structuur, de samenstelling en de werking van de Verbeteringsraad voor het nederlandstalig muziekonderwijs ;

10° het koninklijk besluit van 27 juni 1977 tot wijziging van de koninklijke besluiten van 16 oktober 1933 houdende organiek reglement van het Koninklijk Vlaams Muziekconservatorium te Antwerpen en van het Koninklijk Muziekconservatorium te Gent ;

11° het ministerieel besluit van 9 mei 1980 houdende rangschikking van de hogere muziekstudies, georganiseerd door het Lemmensinstituut te Leuven ;

12° het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 juli 1982 houdende instelling van een prijs van virtuositeit van de Vlaamse Gemeenschap ;

13° het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 september 1987 houdende vaststelling van de personeelsformatie van het administratief personeel van het Koninklijk Muziekconservatorium te Brussel (nederlandstalige afdeling).

Artiël 328

De volgende besluiten, zoals tot op heden gewijzigd, worden opgeheven :

1° het koninklijk besluit van 14 juli 1967 waarbij de Studio Herman Teirlinck door het Rijk wordt aangenomen als instelling van het hoger kunstonderwijs ;

2° het koninklijk besluit van 4 december 1967 tot regeling van de werking van de Commissie van toezicht bij het Hoger Instituut voor Dramatische Kunst te Antwerpen ;

3° het ministerieel besluit van 15 juli 1969 tot inrichting van de toelatings-, overgangs- en eindexamens van het Hoger Instituut voor Dramatische Kunst te Antwerpen, afdeling toneelspeelkunst ;

4° het ministerieel besluit van 15 juli 1969 tot **inrichting** van het toelatingsexamen van het Hoger Instituut voor Dramatische Kunst te Antwerpen, afdeling Kleinkunst ;

5° het koninklijk besluit van 27 december 1972 houdende het leerprogramma van het Hoger Instituut voor Dramatische Kunst te Antwerpen ;

6° het ministerieel besluit van 14 juni 1973 houdende de examenregeling van het Hoger Instituut voor Dramatische Kunst ;

7° het koninklijk besluit van 7 april 1975 tot vaststelling van het organiek kader van het administratief personeel, het meesters-, vak- en dienstpersoneel van het Hoger Instituut voor Dramatische Kunst te Antwerpen ;

8° het koninklijk besluit van 2 januari 1976 waarbij model van het diploma of getuigschrift van de afdelingen „Toneel” en Kleinkunst” bij het Hoger Instituut voor Dramatische Kunst te Antwerpen wordt vastgesteld ;

9° het koninklijk besluit van 11 mei 1981 houdende rangschikking van de afdelingen Toneelspeelkunst en Kleinkunst bij het Hoger Instituut voor Dramatische Kunst te Antwerpen in de tweede graad van het hoger kunstonderwijs ;

10° het besluit van de Vlaamse Executieve van 25 juli 1984 tot wijziging van sommige bepalingen van de organisatie van de studiën van het Hoger Instituut voor Dramatische Kunst te Antwerpen.

Artikel 329

De volgende besluiten, zoals tot op heden gewijzigd, worden opgeheven :

1° het koninklijk besluit van 20 augustus 1934 houdende organiek reglement van de Koninklijke Academie en van het Hoger Instituut van Schone Kunsten te Antwerpen ;

2° het koninklijk besluit van 5 mei 1952 tot oprichting van het Nationaal Hoger Instituut voor Bouwkunst en Stedebouw te Antwerpen ;

3° het ministerieel besluit van 10 augustus 1967 tot vaststelling van de afdelingen bij het Nationaal Hoger Instituut en Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen ;

4° het ministerieel besluit van 21 december 1967 tot bepaling van de normen voor aflevering van de diploma's en getuigschriften bij het Nationaal Hoger Instituut en de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen ;

5° het koninklijk besluit van 8 januari 1969 houdende inrichting volgens volledig leerplan en rangschikking op het niveau van het hoger kunstonderwijs van de afdeling „binnenhuisarchitectuur” bij het Nationaal Hoger Instituut voor Bouwkunst en Stedebouw te Antwerpen ;

6° het ministerieel besluit 27 februari 1969 houdende opstelling van het diploma van de afdeling binnenhuisarchitectuur van het Nationaal Hoger Instituut voor Bouwkunst en Stedebouw te Antwerpen ;

7° het koninklijk besluit van 11 september 1970 tot oprichting van de afdeling industriële vormgeving bij het Nationaal Hoger Instituut voor Bouwkunst en Stedebouw te Antwerpen ;

8° het ministerieel besluit van 30 mei 1972 houdende vaststelling van de modaliteiten van overgangs- en herexamens in de afdeling industriële vormgeving bij het Nationaal Hoger Instituut voor Bouwkunst en Stedebouw te Antwerpen ;

9° het koninklijk besluit van 27 september 1972 tot vaststelling van de bevoegdheid van de inspecteurs artistieke vakken in de inrichtingen voor kunstonderwijs ;

10° het ministerieel besluit van 18 maart 1974 houdende huishoudelijk reglement van het Nationaal Hoger Instituut voor Schone Kunsten te Antwerpen ;

11° het koninklijk besluit van 15 april 1977 houdende oprichting en vaststelling van de structuur van een pedagogische leergang bij de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen ;

12° het ministerieel besluit van 19 april 1977 houdende uitvoering van artikel 7 van het koninklijk besluit van 15 april 1977 houdende oprichting en vaststelling van de structuur van een pedagogische leergang bij de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen ;

13° het koninklijk besluit van 31 augustus 1978 betreffende de voorwaarden tot rangschikking van de studiën in de plastische kunsten met volledig leerplan in de drie graden van het hoger kunstonderwijs ;

14° het besluit van de Vlaamse Executieve van 20 juli 1983 houdende vaststelling van het inschrijvingsgeld in de inrichtingen voor hoger kunstonderwijs met volledig leerplan, in de Vlaamse Gemeenschap ;

15° het ministerieel besluit van 21 mei 1985 waarbij het programma van de prijs van virtuositeit van de Vlaamse Gemeenschap voor viool, cello, piano, orgel en gitaar alsmede de samenstelling van de examencommissie wordt vastgelegd ;

16° het ministerieel besluit van 20 februari 1976 houdende de inhoud van de toelatingsproef, de vaststelling der vakken, de indeling van de leerstof over de verschillende studie jaren, de wijze waarop de examens worden afgelegd en de vorm en de inhoud van het attest en de getuigschriften bepaald, van de pedagogische leergang bij de Koninklijke Muziekconservatoria te Antwerpen, **Brussel** en Gent ;

17° het ministerieel besluit van 22 april 1980 tot inrichting van de artistieke proef voor de toegang tot de inrichtingen voor hoger kunstonderwijs met volledig leerplan die een onderwijs in de plastische kunsten organiseren van de 1e, de 2e of de 3e graad ;

18° het koninklijk besluit van 3 oktober 1980 – Voorzichtigheids bij het Nationaal Hoger Instituut voor Bouwkunst en Stedebouw en het Hoger Architectuurinstituut van het Rijk te Antwerpen.

Artikel 330

De volgende decreten en besluiten, zoals tot op heden gewijzigd, worden opgeheven :

1° het koninklijk besluit van 1 augustus 1977 tot vaststelling van het organiek reglement van de rijksinrichtingen voor hoger onderwijs van het lange type en met volledig leerplan ;

2° het koninklijk besluit van 14 december 1978 tot vaststelling van de voorwaarden voor het bepalen van het aantal betrekkingen in de ambten van het administratief personeel van de inrichtingen voor hoger onderwijs van het lange type ;

3° het koninklijk besluit nr. 77 van 20 juli 1982 tot wijziging van de wetgeving betreffende de organisatie van het hoger onderwijs van het lange type ;

4° het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 331

De volgende besluiten, zoals tot op heden gewijzigd, worden opgeheven :

1° het koninklijk besluit van 12 oktober 1971 tot regeling van de gelijkwaardigheid van de diploma's van bewaarschoolonderwijzeres, van onderwijzer en onderwijzeres van de lagere school en van geaggregeerde voor het lager secundair onderwijs, uitgereikt in België en in de gebieden die aan de Belgische soevereiniteit onderworpen zijn geweest of waarvan het bestuur aan België werd toevertrouwd ;

2° het ministerieel besluit van 27 december 1988 tot vaststelling van de gelijkwaardigheid van sommige Nederlandse getuigschriften van het paramedisch hoger beroepsonderwijs met sommige Belgische diploma's van het paramedisch hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan ;

3° het ministerieel besluit van 27 december 1988 tot vaststelling van de gelijkwaardigheid van sommige Nederlandse getuigschriften van het hoger beroepsonderwijs met sommige Belgische diploma's van het sociaal hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan.

Artikel 332

De volgende besluiten, zoals tot op heden gewijzigd, worden opgeheven :

1° het besluit van 4 maart 1992 betreffende de organisatie van examencommissies van de Vlaamse Gemeenschap voor het hoger onderwijs met volledig leerplan ;

2° het ministerieel besluit van 5 maart 1992 tot vaststelling van het inschrijvingsgeld voor de examencommissies van de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 333

De volgende wetten, decretale bepalingen en besluiten, zoals tot op heden gewijzigd, worden opgeheven :

1° het koninklijk besluit van 6 juni 1953 tot oprichting van de afdelingen voor lichamelijke opvoeding bij de Rijksmiddelbare normaalscholen ;

2° het koninklijk besluit van 31 augustus 1960 tot wijziging van de benaming van zekere afdelingen in de Rijksinstellingen voor land- en tuinbouwonderwijs ;

3° de wet van 27 juli 1971 tot regeling van het hoger Onderwijs ;

4° het koninklijk besluit 13 augustus 1985 betreffende de organisatie en de samenstelling van de Hoge Raden en van de Vaste Raad voor het hoger onderwijs met het Nederlands als onderwijstaal, en tot regeling van hun werking ;

5° het koninklijk besluit van 7 april 1986 tot vaststelling van de vorm en de vermeldingen van de diploma's uitgereikt door de inrichtingen voor hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan en van het lange type met volledig leerplan waarvan de onderwijstaal het Nederlands is ;

6° het koninklijk besluit nr. 460 van 17 september 1986 tot vaststelling van het rationalisatieplan en het programmatieplan van het hoger onderwijs van het korte type en tot wijziging van de wetgeving betreffende de organisatie van het hoger onderwijs van het lange type ;

7° het koninklijk besluit van 12 juni 1987 houdende toepassing van artikel 5, § 2, van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs ;

8° het koninklijk besluit van 14 juli 1987 betreffende de overheveling door fusie of door toevoeging van bepaalde afdelingen van inrichtingen van hoger Rijksonderwijs van het korte type met volledig leerplan ;

9° het koninklijk besluit van 11 augustus 1987 houdende vaststelling van de structuur en de classificatie van de afdeling technologie ;

10° het ministerieel besluit van 18 december 1987 houdende vaststelling van regelen omtrent de stages **tot** het bekomen van het diploma van vroedvrouw, gegradueerde verpleger en verpleegster ;

11° het koninklijk besluit van 28 januari 1988 houdende toepassing van artikel 2 en van artikel 4, §§ 3 en 4, van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs ;

12° het koninklijk besluit van 7 april 1988 houdende toepassing van artikel 5, § 2, van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs ;

13° het koninklijk besluit van 21 september 1988 houdende toepassing van artikel 2 van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs ;

14° het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 juni 1989 tot bepaling, voor het hoger onderwijs van het lange type en voor het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan, van de begrippen „regelmatig ingeschreven student” en „student die in aanmerking komt voor de financiering” ;

15° de artikelen 68 en 69 van het decreet van 5 juli 1989 betreffende het onderwijs ;

16° het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 juli 1989 tot vaststelling van de modaliteiten voor het verlenen van vrijstelling van de voorwaarde geslaagd te zijn voor examens in het hoger onderwijs van het lange type en in het hoger onderwijs van het korte type m.b.t. het volledig leerplan ;

17° het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 juli 1990 tot bepaling van de coëfficiënten die de omkadering van het bestuurs- en onderwijzend personeel in het hoger onderwijs van het lange type en van het onderwijzend personeel in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan vaststellen ;

18° het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 november 1990 houdende toepassing van artikel 9, § 1, van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs ;

19° het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 juni 1991 tot vaststelling van de andere toelatingsvoorwaarden tot het hoger onderwijs, bedoeld in artikel 8, § 3, van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs m.b.t. het volledig leerplan ;

20° het ministerieel besluit van 26 juli 1991 houdende vaststelling van regelen omtrent de stages tot het bekomen van het diploma van vroedvrouw en gegradueerde verpleegkundige ;

21° het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 april 1992 houdende het algemeen reglement van de studie in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan ;

22° het besluit van de Vlaamse Executieve van 8 juli 1992 tot vaststelling van de afdelingen en hun opties in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan.

Artikel 334

De volgende decretale bepalingen en besluiten, zoals tot op heden gewijzigd, worden opgeheven :

1° het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1990 betreffende de procedure en de modaliteiten inzake de lokale

autonomie en inspraakregeling in de door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde onderwijsinstellingen ;

2° artikel 2, tweede lid en hoofdstuk VII van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de medezeggenschap in het gesubsidieerd onderwijs.

Artikel 335

De volgende besluiten, zoals tot op heden gewijzigd, worden opgeheven :

1° het ministerieel besluit van 1 augustus 1984 tot het vaststellen van een schoolgeld of bijkomend inschrijvingsgeld aan buitenlandse leerlingen en studenten ingeschreven in inrichtingen voor gewoon of buitengewoon kleuter-, lager, secundair of hoger niet-universitair onderwijs, met volledig of beperkt leerplan, georganiseerd of gesubsidieerd door de Staat, voor het eerste trimester van het school- of academiejaar 1984-1985 ;

2° het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 juli 1990 tot bepaling van het minimumbedrag, de wijze van innen en de eventuele gehele of gedeeltelijke vrijstelling van het inschrijvingsgeld opgelegd aan de studenten van het hoger onderwijs met volledig leerplan, met uitzondering van het universitair onderwijs.

Artikel 336

§ 1. In artikel 5, § 1, eerste lid van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten worden de woorden „het kleuter-, lager, secundair onderwijs en het hoger onderwijs van het korte type” vervangen door de woorden „het kleuter-, lager en secundair onderwijs”.

§ 2. In artikel 20, § 1 van hetzelfde decreet worden de woorden „inspecteur hoger onderwijs” en „inspecteur-generaal hoger onderwijs” weggelaten.

§ 3. In het opschrift van hoofdstuk II, afdeling 5 en in de artikelen 34, 42, 43, 47 en 48, § 2 van hetzelfde decreet worden de woorden „inspecteur-generaal hoger onderwijs” weggelaten.

§ 4. In artikel 37 van hetzelfde decreet worden de volgende woorden weggelaten :

„**Inspecteur-generaal** hoger onderwijs :

- inspecteur secundair onderwijs
- inspecteur-coördinator secundair onderwijs
- inspecteur kunstonderwijs
- inspecteur volwassenenonderwijs
- inspecteur PMS
- inspecteur hoger onderwijs”.

§ 5. In artikel 51, § 1 van hetzelfde decreet wordt de zin „Voor de inspecteurs basis, met inbegrip van de inspecteurs-coördinatoren, secundair, met inbegrip van de inspecteurs-coördinatoren, en hoger onderwijs worden alle tuchtstraffen voorgesteld door respectievelijk de inspecteur-generaal van het basis-, secundair en hoger onderwijs.” vervangen door de zin „Voor de inspecteurs basis en secundair onderwijs, met inbegrip van de inspecteurs-coördinatoren, worden alle tuchtstraffen voorgesteld door de respectieve inspecteurs-generaal van het basis- en het secundair onderwijs.”.

§ 6. In artikel 89, § 1 en § 3 van hetzelfde decreet worden de woorden „het hoger onderwijs van het **korte type**” weggelaten.

§ 7. In artikel 116, tweede lid van hetzelfde decreet worden de woorden „met uitzondering van artikel 21 voor wat de toepassing betreft op het hoger onderwijs van het lange type” weggelaten.

§ 8. De Vlaamse regering kan de inspectieleden en de pedagogische begeleidingsdiensten van het hoger onderwijs belasten met taken in het kader van kwaliteitsbewaking en de implementatie van dit decreet.

§ 9. Dit artikel treedt in werking op het ogenblik dat de Vlaamse regering uitvoering heeft gegeven aan de bepalingen van de artikelen 58 en 59 van dit decreet.

Artikel 337

§ 1. De artikelen 40, 41 en 43 van het decreet van 9 april 1992 betreffende het onderwijs III worden opgeheven.

§ 2. In de artikelen 55 en 56 van hetzelfde decreet worden de woorden „en/of het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan” weggelaten.

Artikel 338

Artikel 79 van het decreet van 20 april 1993 betreffende het onderwijs-IV wordt opgeheven.

Artikel 339

De volgende wetten en besluiten, zoals tot op heden gewijzigd, houden op van toepassing te zijn op het hoger onderwijs met volledig leerplan :

1° het koninklijk besluit van 8 september 1954 houdende vaststelling der prestaties van de studiemeesters der Rijksnormaalscholen ;

2° de wet van 14 mei 1955 tot regeling van het kunstonderwijs ;

3° de wet van 27 juli 1955 houdende regelen inzake inrichting van het onderwijs van de Staat, de provincies en de gemeenten, en inzake de subsidiëring door de Staat van inrichtingen voor middelbaar, normaal- en technisch onderwijs ;

4° het koninklijk besluit van 5 december 1955 tot vaststelling van het organiek reglement der Rijkstechnische scholen ;

5° het koninklijk besluit van 22 maart 1961 houdende toepassing van artikel 5 van de wet van 14 mei 1955 en van de artikelen 24, 27 en 32 der wet van 29 mei 1959 tot wijziging van de wetgeving betreffende het bewaarschoolonderwijs, het lager, middelbaar, normaal-, technisch en kunstonderwijs ;

6° het koninklijk besluit van 14 november 1962 houdende algemene regeling van de studiën in het hoger technisch onderwijs ;

7° het ministerieel besluit van 15 oktober 1963 houdende vaststelling van het model van getuigschrift en diploma uit te reiken in het hoger technisch onderwijs ;

8° het koninklijk besluit van 18 februari 1964 houdende regeling van de studiën ter verkrijging van het diploma en de graad van technisch ingenieur ;

9° het koninklijk besluit van 12 januari 1966 houdende vaststelling van de voorwaarden vereist voor het bepalen van

het aantal betrekkingen in de rijksinrichtingen voor technisch onderwijs ;

10° het koninklijk besluit van 22 mei 1965 houdende vakantie- en verlofregeling in het onderwijs ;

11° de wet van 8 juli 1966 houdende tijdelijke opschorting van de uitbreiding van de onderwijsnetten ;

12° het koninklijk besluit nr. 5 van 18 april 1967 betreffende de controle op de toekenning en op de aanwending van de toelagen ;

13° het koninklijk besluit van 18 april 1967 tot regeling van de wijze waarop het aantal opvoeders in het Rijksonderwijs wordt berekend ;

14° het koninklijk besluit van 18 april 1967 tot vaststelling van de normen voor de inrichting van facultatieve cursussen en van aanvullende of facultatieve activiteiten ;

15° het koninklijk besluit van 26 april 1968 tot inrichting en coördinatie van de controles op de toekenning en op de aanwending van de toelagen ;

16° het koninklijk besluit van 26 januari 1968 tot vaststelling van de titels vereist met het oog op de toekenning van toelagen aan de gesubsidieerde inrichtingen voor muziekonderwijs, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 18 maart 1976 en 27 juni 1977 en het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 maart 1983 ;

17° het koninklijk besluit van 15 juli 1969 tot vaststelling van de bevoegdheden van de beheerders, de opvoedershuismeesters en de directiesecretarissen in de rijksinrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch en normaalonderwijs ;

18° het koninklijk besluit van 20 augustus 1969 dat de toegang reglementeert tot de technische en beroepsleergangen en de werking van deze leergangen ;

19° het koninklijk besluit van 9 september 1969 betreffende het getuigschrift van bekwaamheid tot het geven van onderwijs in gesubsidieerde inrichtingen voor muziekonderwijs ;

20° het koninklijk besluit van 2 december 1969 tot vaststelling van de regels voor de oprichting van betrekkingen van opvoeder-huismeester, directiesecretaris en beheerder in de onderwijsinrichtingen van de Staat ;

21° het ministerieel besluit van 30 januari 1970 tot wijziging en aanvulling van het reglement van inwendige orde van de twee afdelingen van het Koninklijk Muziekconservatorium te Brussel ;

22° het koninklijk besluit van 22 april 1970 betreffende de organisatie van de taalexamens voor de leraars artistieke vakken in het kunstonderwijs ;

23° de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs ;

24° het koninklijk besluit van 8 januari 1971 tot vaststelling van het onderwijsniveau van de gesubsidieerde inrichtingen voor muziekonderwijs ;

25° de wet van 19 maart 1971 betreffende de gelijkwaardigheid van de buitenlandse diploma's en studiegetuigschriften ;

26° de wet van 19 juli 1971 betreffende algemene structuur en de organisatie van het secundair onderwijs ;

27° het koninklijk besluit van 20 juli 1971 tot vaststelling van de voorwaarden tot en de procedure van het verlenen

van de gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's en studiegetuigschriften ;

28° het ministerieel besluit van 15 oktober 1971 tot vaststelling van het programma van de taalexamens voor de leraars artistieke vakken in het kunstonderwijs ;

29° het koninklijk besluit van 9 juni 1972 tot vaststelling van de vereiste bekwaamheidsbewijzen voor de ambten van inspecteur artistieke vakken in het kunstonderwijs ;

30° het koninklijk besluit van 10 juli 1973 tot vaststelling van de weddeschalen die als basis dienen voor de vaststelling van de weddetoelagen van het bestuurs- en onderwijzend personeel van het gesubsidieerd muziekonderwijs ;

31° het koninklijk besluit van 10 oktober 1973 tot vaststelling, wat betreft het Nederlands kunstonderwijs, van de voorwaarden tot en de procedure van het verlenen van de gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's en getuigschriften ;

32° het koninklijk besluit van 15 december 1973 houdende bepaling van de splitsings- en hergroeperingsnormen van studiejaren in het secundair technisch onderwijs, in het technisch, economisch, agrarisch, paramedisch, sociaal, pedagogisch en artistiek hoger onderwijs van het korte type, in het technisch en agrarisch hoger onderwijs van de tweede graad ;

33° het koninklijk besluit van 14 augustus 1975 houdende uitvoering van artikel 21, §§ 2 en 3, b, van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de wetgeving op het onderwijs ;

34° het koninklijk besluit van 9 oktober 1975 houdende erkenning van de definitieve benoeming van de personeelsleden der vrije inrichtingen voor kunstonderwijs ;

35° het koninklijk besluit van 9 oktober 1975 ter uitvoering van de wet van 26 maart 1969 betreffende het pensioen van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel evenals van de studiemeesters-opvoeders van de vrije inrichtingen voor technisch, zeevaart- of kunstonderwijs ;

36° het koninklijk besluit van 15 april 1977 tot vaststelling van de regelen en de voorwaarden voor de berekening van het aantal betrekkingen in sommige ambten van het opvoedend hulppersoneel en van het administratief personeel van de inrichtingen voor secundair onderwijs en voor hoger onderwijs, met uitzondering van het universitair onderwijs ;

37° het koninklijk besluit van 9 november 1978 tot vaststelling op 1 april 1972 van de weddeschalen van het bestuurs- en onderwijzend personeel en van het opvoedend hulppersoneel van de rijksinrichtingen voor kunstonderwijs met volledig leerplan, ressorterend onder de Minister van Nederlandse Cultuur en de Minister van Franse Cultuur, alsmede van de personeelsleden van de inspectiedienst belast met het toezicht op de inrichtingen voor kunstonderwijs ;

38° het koninklijk besluit van 9 november 1978 tot vaststelling op 1 april 1972 van de weddeschalen van het bestuurs- en onderwijzend personeel en van het opvoedend hulppersoneel van de rijksinrichtingen voor kunstonderwijs met beperkt leerplan, ressorterend onder de Minister van Nederlandse Cultuur en de Minister van Franse Cultuur ;

39° het koninklijk besluit van 9 november 1978 tot vaststelling op 1 april 1972 van de bezoldiging van de voordrachthouders en van de lesgevers der rijksinrichtingen voor kunstonderwijs ressorterend onder de Minister van Nederlandse Cultuur en de Minister van Franse Cultuur ;

40° het ministerieel besluit van 10 november 1978 houdende gelijkstelling, voor het toekennen van weddeschalen, van bekwaamheidsbewijzen in het kunstonderwijs ;

41° het koninklijk besluit van 15 december 1978 tot uitvoering van artikel 77, § 5, 2de lid, van de wet van 24 december 1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1976-1977 ;

42° het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 maart 1983 houdende wijziging van het koninklijk besluit van 18 maart 1976, tot wijziging en aanvulling van het koninklijk besluit van 26 januari 1968 tot vaststelling van de titels vereist met het oog op de toekenning van toelagen aan de gesubsidieerde inrichtingen voor muziekonderwijs (nederlands taalsysteem) ;

43° het besluit van de Vlaamse Executieve van 20 juli 1983 houdende vaststelling van het aantal aanvaardbare lestijden in de plastische kunsten met beperkt leerplan en in het hoger onderwijs in de beeldende kunsten in het hoger onderwijs in de beeldende kunsten met volledig leerplan ;

44° het ministerieel besluit van 27 februari 1984 tot vaststelling van de vergoeding van de voordrachthouders bij de rijksinrichtingen voor kunstonderwijs, ressorterend onder de Vlaamse Gemeenschap ;

45° het koninklijk besluit nr. 456 van 10 september 1986 houdende rationalisatie en programmatie van de internaten van het door de Staat georganiseerde of gesubsidieerde onderwijs ;

46° het koninklijk besluit van 1 december 1986 tot aanduiding van de Rijksinrichtingen voor kunstonderwijs die staatsdiensten zijn met afzonderlijk beheer ;

47° het koninklijk besluit van 8 mei 1987 tot wijziging van het koninklijk besluit van 9 november 1978 tot vaststelling op 1 april 1972 van de weddeschalen van het bestuurs- en onderwijzend personeel en van het opvoedend hulppersoneel van de rijksinrichtingen voor kunstonderwijs met volledig leerplan, ressorterend onder de Minister van Nederlandse Cultuur en de Minister van Franse Cultuur, alsmede van de personeelsleden van de inspectiedienst belast met het toezicht op de inrichtingen voor kunstonderwijs ;

48° het besluit van de Vlaamse Executieve van 19 september 1990 tot vaststelling van het kiesreglement voor de lokale schoolraden en raden van het bestuur van het Gemeenschapsonderwijs ;

49° het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 maart 1991 tot vaststelling van het puntengewicht per leerling, student of interne, bedoeld in artikel 3, § 2, van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-11 ;

50° het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 oktober 1991 tot uitvoering van artikel 17, § 4, van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs ;

51° het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 februari 1992 houdende vaststelling van de regels die de behoefte aan nieuwbouw of uitbreiding bepalen en van de fysische en financiële normen voor de schoolgebouwen, internaten en psyche-medisch-sociale centra ;

52° het ministerieel besluit van 9 april 1974 houdende afwijking, ten titel van experiment, van de modaliteiten van de stages tot het bekomen van het diploma van vroedvrouw, gegradueerde verpleger en verpleegster, en van de stages tot het bekomen van het brevet van verpleegassistent en verpleegassistentente ;

53° het koninklijk besluit van 10 juli 1973 tot vaststelling van de weddeschalen die **als** basis dienen voor de vaststelling van de weddetoelagen van het bestuurs- en onderwijzend personeel van het gesubsidieerd muziekonderwijs ;

54° het koninklijk besluit van 9 november 1981 waarbij een regeling wordt voorzien voor de voldoende geachte bekwaamheidsbewijzen van de personeelsleden van sommige nederlandstalige gesubsidieerde vrije inrichtingen of afdelingen van deze inrichtingen voor technisch of voor artistiek of pedagogisch hoger onderwijs van het korte type, die omgevormd worden tot inrichtingen of afdelingen voor kunstonderwijs ;

55° het koninklijk besluit van 9 november 1981 waarbij een regeling wordt voorzien voor het behoud van de erkenning van de vaste benoeming van de personeelsleden van sommige nederlandstalige gesubsidieerde vrije inrichtingen of afdelingen van deze inrichtingen voor technisch of voor artistiek of pedagogisch hoger onderwijs van het korte type, die omgevormd worden tot inrichtingen of afdelingen voor kunstonderwijs.

Artikel 340

De volgende wetten, decreten en besluiten, zoals tot op heden gewijzigd, houden op van toepassing te zijn op het hoger onderwijs met volledig leerplan :

1° het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende toekenning van een toelage voor overwerk aan sommige leden van het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het Openbaar Onderwijs ;

2° het koninklijk besluit van 29 augustus 1966 tot vaststelling en indeling van de ambten van het administratief personeel van de rijksinrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst – en normaalonderwijs ; met uitzondering van de vastbenoemde leden van het administratief personeel die hun ambt te persoonlijke titel behouden ingevolge de toepassing van artikel 294 van dit decreet ;

3° het koninklijk besluit van 29 augustus 1966 tot vaststelling en indeling van de ambten van de leden van het meesters-, vak- en dienstpersoneel van de rijksinrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst – en normaalonderwijs ; met uitzondering van de vastbenoemde leden van het meesters-, vak- en dienstpersoneel die hun ambt te persoonlijke titel behouden ingevolge de toepassing van artikel 306 van dit decreet ;

4° het koninklijk besluit van 19 juni 1967 tot vaststelling van de bekwaamheidsbewijzen vereist van de kandidaten voor de wervingsambten van het administratief personeel en van het meesters-, vak- en dienstpersoneel van de rijksinrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst – en normaalonderwijs ; met uitzondering van de vastbenoemde leden van het meesters-, vak- en dienstpersoneel die hun ambt te persoonlijke titel behouden ingevolge de toepassing van artikel 306 van dit decreet ;

5° het koninklijk besluit van 13 februari 1968 houdende erkenning van de definitieve benoeming van de personeelsleden) der gesubsidieerde officiële en vrije inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, secundair en hoger onderwijs van het korte en van het lange type met volledig leerplan, en van de tehuizen voor kinderen wier ouders geen vaste verblijfplaats hebben ;

6° het koninklijk besluit van 2 oktober 1968 tot vaststelling en rangschikking van de ambten der leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel bij de inrichtingen voor kleuteronderwijs, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, en van de ambten der leden van de inspectiedienst belast met het toezicht op deze inrichtingen ; met uitzondering van de vastbenoemde leden van het opvoedend hulppersoneel die hun ambt te persoonlijke titel behouden ingevolge de toepassing van artikel 307 van dit decreet ;

7° het koninklijk besluit van 22 april 1969 betreffende de bekwaamheidsbewijzen vereist van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel en van het paramedisch personeel der rijksinrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst – en normaalonderwijs, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen ;

8° het koninklijk besluit van 1 december 1970 tot vaststelling van de schalen verbonden aan de ambten der leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel bij de inrichtingen voor kleuteronderwijs, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, en van de ambten der leden van de inspectiedienst belast met het toezicht op deze inrichtingen ;

9° het koninklijk besluit van 25 oktober 1971 tot vaststelling van het statuut van de leermeesters, leraars en de inspecteurs katholieke en protestantse godsdienst der inrichtingen voor lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat ;

10° het koninklijk besluit van 27 januari 1975 tot vaststelling op 1 april 1972 van de weddeschalen verbonden aan de ambten van het administratief, meesters, vak- en dienstpersoneel der rijksinrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst – en normaalonderwijs ; met uitzondering van de vastbenoemde leden van het administratief, meesters-, vak- en dienstpersoneel die hun ambt te persoonlijke titel behouden ingevolge de toepassing van de artikelen 306 en 308 van dit decreet ;

11° artikel 77 van de wet van 24 december 1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1976-1977 ;

12° het koninklijk besluit van 31 augustus 1978 betreffende de voorwaarden tot rangschikking van de studiën in de plastische kunsten met volledig leerplan in de drie graden van het hoger kunstonderwijs ;

13° het koninklijk besluit van 9 november 1978 tot vaststelling op 1 april 1972 van de weddeschalen van het bestuurs- en onderwijzend personeel en van het opvoedend hulppersoneel van de rijksinrichtingen voor kunstonderwijs met volledig leerplan, ressorterend onder de Minister van Cultuur en de Minister van Franse Cultuur, alsmede van de personeelsleden van de inspectiedienst belast met het toezicht op de inrichtingen voor kunstonderwijs ;

14° het koninklijk besluit nr. 63 van 20 juli 1982 houdende de wijziging van de bezoldigingsregels van toepassing op het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het onderwijs met volledig leerplan en van het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan ;

15° het koninklijk besluit van 29 augustus 1985 houdende harmonisering van de bezoldigingsregels van toepassing op

het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het onderwijs met volledig leerplan en van het onderwijs. voor sociale promotie of met beperkt leerplan ;

16° het koninklijk besluit van 17 juli 1987 houdende erkenning van de definitieve benoeming van de personeelsleden der gesubsidieerde vrije inrichtingen voor kunstonderwijs met volledig leerplan ;

17° decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs ;

18° decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra ;

19° titel II van het decreet betreffende het onderwijs – III van 9 april 1992 ;

20° hoofdstuk III en de artikelen 83, 85, 86 en 87 van het decreet betreffende het onderwijs-IV van 28 april 1993 ;

21° het decreet betreffende het onderwijs-V van . . . 1993 met uitzondering van de bepalingen die betrekking hebben op de vastbenoemde leden van het opvoedend hulppersoneel die hun ambt te persoonlijk titel behouden ingevolge de toepassing van artikel 307 van dit decreet ;

22° de artikelen 4 en 5 van het koninklijk besluit nr. 297 betreffende de opdrachten, de wedden, de weddetoelagen en de verloven voor verminderde prestaties in het onderwijs en de psyche-medisch-sociale centra.

Artikel 341

De artikelen 2, 3°, 6, 6bis, 6ter, 6quinquies, 7, 12bis, 12ter, 23, 32 en 41 tot 44 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving houden op van toepassing te zijn op het hoger onderwijs met volledig leerplan.

Artikel 342

De Vlaamse regering neemt de aanvullende maatregelen die met betrekking tot de hogescholen, vermeld in artikel 3, nodig zijn om de overgang van het vroegere stelsel naar het nieuwe te regelen. Zij kan bij aanvullende maatregel eveneens afwijken van de algemene regels inzake de inwerkingtreding van dit decreet zoals bedoeld in artikel 346.

HOOFDSTUK II

Inwerkingtreding

Artikel 343

Afdeling 7 van hoofdstuk 1 van titel 1 treedt in werking op 1 mei 1994. Hoofdstuk V van titel IV treedt in werking op 1 oktober 1994. Hoofdstuk III van titel V treedt in werking op 1 januari 1995.

Treden in werking op 1 september 1995 :

- a) titel 1 ;
- b) titel II, met uitzondering van afdeling 7 van hoofdstuk 1 ;
- c) hoofdstuk IV van titel IV ;
- d) de hoofdstukken 1, II en III van titel V ;
- e) hoofdstuk 1 van titel VII.

Treden in werking op 1 januari 1995 :

- a) titel III ;
- b) de hoofdstukken 1 en II van titel IV ;
- c) de hoofdstuk II en III van titel VII.

J. TAVERNIER

L. APPELTANS
